Ketabton.com

:□#شهاب

بِسمِ اَللّهِ اَلرَحمَنِ اَلرَحيم

يخ مې دبدن مغز، مغز او هډوکي ته رسيږی او زه د ډير يخ څخه لړزيږم، داسی لړزيږمه چي هر سوک زما د ځنګ څخه تيريږی په زړه سواندې نظر راګوری. او زه چي بغير له کوم موخي او هدف څخه پر لېسي سړکونه تيره وم، او زه چي حتا موخه او لاره مي معلومه نده او بې منزله په حرکت يمه. او زه چي کورنی نلرم، او زه چي حتا يو چت د

(c) ketabton.com: The Digital Library

سر له پاسه د ژوند تیره ولو لپاره نلرم، او زه چي څومره بی پناه او بیچاره یم.

او زه؟ اصلاً زه سوک یم؟ یغما؟
څو ځله په کراره دا نوم لځان سره تکراره وم
یغما، یغما...

هغه یغما چی خپل د عمر په شلم مني موسم کي پښه ایخودلي.

یو ترخه مسکا مي په شونډو باندی خپره کیږی، او لځان سره فکر کوم زما نوم او زما ژوند څومره ښایسته ورته والي لری.

خپل د قدمو سرعت زیاته وم، داسي چي څو غټ او قوی سپیږي راپسی ویي او زه خپل د ژوند د ژغورلو لپاره نه بلکي خپل د عزت او حیا ژغورلو لپاره د هغه ځای څخه د تلو کوښښ کوم.

مګر هغوی ندی راپسی؟!یواځی هغوي په ظاهر کي څلور پښی نه بلکي دوه پښو والا دی، دا فکر عجیبه لړزه مي په ناتوانه وجود باندی قایمه کړه.

لاس مي خپل د کمیس جیب ته چي د حجاب پشان دی راته ننباسم، ګوتي مي د یو څیز د لټون پسی دی، او زه ویریږم چي هغه شئ مي په هدیره کي لیاده باسلي نه ویي.

د یو شئ په لمس کولو چي د کلک پلاستیک پشان دی، نری مسکا کوم.

اه نو خپل ژغورونکي مي لځان سره راوړی د ګولیو پاکټ ته چي اوس زما په لاسونو کي دی ګورم او بیا یي بیرته په جیب کی ایږدم

شاوخوا د نظر څخه تیره وم او په ځیر سره ګورم چي اوس د ښار په کوم ځای کي کرار لرم؟ خو هر څومره چي خپل په مغزو فشار او بوج راوړم هیڅکله مي داسی ځای ذهن ته نه راځی چی ما دی لیدلی ویی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو زه څومره د هغه ځای څخه لرې شوې یم؟ او څومره فاصله مې تیره کړې؟ ضرور ډیر لرې شوی یم...

په همدې فکرونو کې نظر مې د هتي او هوټلونو خواته چې یو دبل په څنګ کې موقعیت درلودو وشو او بیا ولړزیدم، پښې مې بې واقه شوې او د تلو یاری راسره نکول.

دا ځل د یخ له لاسه و نه لړزیدم بلکې، د خلکو د ناپاکه نظر او مردار خندا وه چې زړه کې راته ویره واچول.

لکه چې تازه مې فکر شو چې زه جنۍ یم او دا هم هغه وینه څکونکې ښار د ځنګیانو لپاره دی د هغه انجونو لپاره چې زما د جنس څخه دی د نرم والي او درد...

د هغه ځای څخه لرې کیږم، د نانوای خواته ځم او د ډوډۍ غوښتنه کوم
اه چې څومره د ډوډۍ ګرم او خوندور بوی عجیبه ورته والي د ژوند د بوی سره لري.

ههه د کوم ژوند څخه خبرې کوم د هغه ژوند څخه چې هیڅکله ماته ژوند نشو!

ډوډۍ راخلم او د څو شپو ورو پشان يې خورم، خپل مات شوی ساعت ته ګورم او تازه مې فکر د وقت تیریدو ته کیږي. یعنې زه پینځه ساعت بغیر له کومې وقفې او دمې څخه د یو نامعلوم منزل په لورې په حرکت یم! هک حیرانه کیږم و دی دومره توان او انرژی ته چې زه يې په پښو دره ولې یم.

په هغې تیری چې زما څنګ ته وه کیناستم او خپل په فکرونو کې ډوبیږم، ډوبیږم په هغه تور ماضي وقت کې چې سم زما د تقدیر پشان تور دی.

خپل د عمه خبرې مې یاد ته راغلل" پخدای که پوهیږم چې د دی لیونی او عصبي جنۍ سره څه وکړم؟ مور او پلار يې خپل شَر کم کړو او دا مریضه جنۍ يې زما غاړې ته را واچول اه چې د هغوې مړینه لا زما په فایده نه وه." خو د دې خبرو هضم کول دومره هم ګرانه نه وه بلکې جواب يې وو چې زما ساه يې بنده کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

" بنځې دومره زما د غوږ لاندي بنګ،بنګ مه کوه خپله خو پوهیږی چي دا مریضي خیرنه زموږ په څه درد راځی."
په لوړ غږ خاندي او بیا وایي:
" لکه چي لیاده دی وتي چي د دی ډنګری په سر موږ دولس لک افغاني اخلو، یواځی یو څو وقته صبر وکړه ترڅو سلیم کاپیسا ته لاړشي، بیا د دی جنۍ شَر او مصیبت خپل د سر څخه کم کو، نجیب څلور ورځې وقت راکړي ترڅو امانت یي ورته تسلیم کړو"

صبر نجیب! دا خو هغه نجیب ندی چي څو ځله یي ماته د مزاحمت اراده درلود؟
همغه نجیب چي یو کور د بیځایه او بي پناه جنکیانو درلود همغه چي خپل د عیش او نوش پیسي د دی جنکیانو په سر پیدا کول!

بدن مې بي ساه کیږی او تازه د مصیبت لوې والي ته مې فکر کیږی چي څه بد مرغه تقدیر مې په تمه دي

که سلیم لاړشي بیا څه؟ هغه کس چي زما یواځنې حمایت کونکي په هغه کور کیدی، هغه کس چي په وار، وار یي ماته د واده وړاندیز کړی وو، په وار، وار یي د مئیني اظهار کړی وو، او ما یواځی هغه ته ورور ویلي وه

هغه ورور چي ما خپل خور نه مني.
نه، نور نشم کولي د هغه په مرستي حساب کړم عمه هیڅکله سلیم نه پریږدی چي زما سره مرسته وکړی نشم کولي هغه ته یو مصیبت وګرځم

د دی ترخه خاطراتو په یاد راوړل چي یواځی څو ساعته مخکي د شپي په تیاره کي تیر شوي وه حال مي خراب شو او څو څاڅکې اوښکې مې په څهرې توې شوی.!
نه داسي نه کیږی زه غښتلي یم، زه باید قوی اوسیږم خپل د ځان لپاره خپل د آینډي لپاره.....

باید یو لاره مې خپل د ژغورلي لپاره لټولي وایې یو داسې لاره چې ما د هغه کور او د دی مردار نظرنو څخه لرې وساتي خو کوم لاره؟ آیا کوم لاره هم شتون لرې؟ دا پوښتنه څو ځله لځان سر تکراره وم....

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه پوهیږم څومره وقت کیدو چې خپل ځان مې خپل ذهني خبرو ته سپارلي وو چې یو غږ د هغه ځای ښځه زه وویستلم.

و دوه هلکانو ته چې زما ښځه په لږ فاصله کي ولاړ وه ګورم

- اووو سترګو ته يي وګوره زما په نظر د ظالم لور د کور ښځه تختيدلې، ته راځه چې خدای رحم پر موږ کړی!

دواړه په لوړ غږ خاندی او زما طرف ته را نږدی کیږی.....

زه څومره کرکه لرم د دی نږدی والي او د دی ناپاک کتلو ښځه...
په تلوار خپل لځایه پاسیږم او په غتو ګامونو د هغه ځای ښځه لري کیږم، یواځی خدای،خدای کوم چې زما پسي نه ويي راغلې، د څو دقو وروسته خپل شاته ګورم او کله چې ډاډمن کیږم چې د هغوی ښځه هیس کوم خبر نشته یو هوسا نفس اخلم

هوا په تیاره کیدو ده او زه تراوسه نه پوهیږم چې شپه چیرته تیره کړم ترڅو د دغه وحشي ځناورو ښکار نشم..

بغیر له کوم فکر ښځه لځان سره وایم کاش جنۍ نه وایی! لاس خپل په اوږده ویښتیانو چې د ټکری لاندی دی تیره وم او یو فکر مي مغزو ته راځی، څو دقي خپل په فکر کي بنده پاتی کیږم، او لځان سره وایم دا یواځنې لار ده چې ماته پاتي
مګر بله چاره هم لرم؟

په بیرو بار کي داخله کیږم ښار ډک دی د لیلا مې د هر ډول وسایل او کالیو ښځه. خپل په فکر شرمیږم او له خدایه بخښنه غواړم.

د یو کراچي خواته ځم
- ورور د دي قیچي قیمت څو دی؟
- خوري مابنام شوي او ځکه چې نن ما کوم خرڅلاو ندی کړی تاسو 150 افغاني

(c) ketabton.com: The Digital Library

راکړی.

بغير د کوم چانه وهلو د قیمت په سر قیچي اخلم او د سړیانو د کالو پسي ګرځم.
تول دوکانونه کرار،کرار په بند کیدو دی، او زما تشویش او ویره په زیاتیدو..

مخکي ځم او نظر مي په یو دوکان چي یو د عمر پوخ سړی پکی شتون لری پریوځي، په منډه د دوکان خواته ځم چي هغه دوکاندار په حیرت باندی وایی:
- لوري خیرت خو دی؟ کوم شي دی په کار وو؟
- هو کاکا یو جوړه مردانه کالي او یو د غاړی پټو مي پکار دی!

سړی ما د نظر څخه تیره ویي بیا وایي:
- صبر اوس درته یو څو جوړی راوړم.
د څو دقو وروسته د څو جوړو کالو سره راځی او وایي:
- دا دي لوري وګوره یواځی تلوار کوه چي دوکان بنده وم.

په غور باندی کالي ګورم، دلږ دمي وروسته یو جوړه تور کالي دهغه خوا ته نیسم
- د دی قیمت څو دی کاکا؟
- ستا لپاره 800 یواځی یو دوه ځلي اغوستل شوی نوي دي.
- سمده، کولي شي یو د غاړی پټو هم د دی سره راته حساب کړی؟

- ځکه چي ناوخته ده او ته هم یواځی یي منم یي زما له خوا تاته ډالي. یو سپین دسما پټو مي خواته نیسي
- همدا سم دی؟

مننه کوم، کالي را اخلم او د بیرو بار څخه ځان باسم، افففف اوس خالي ځای له کومي کړم چي کالي بدل کړم؟

یو زړي غرفي ته مي فکر کیږی چي یو کونج کي ولاړه ده، شاوخوا ګورم کله چي د خلکو په نشتون ډاډمنه کیږم، نو د فرصت څخه استفاده کوم، او د غرفي خوا ته ځم او په تلوار خپل کالي بدله وم او یو هوسا ساه اخلم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او ځومره خوشحاله یم چې کوچني او ماشومانه بدن لرم د عمه په خبره چې ویل یې: د هلکانو پشان صاف یې!

بنه اوس د وینیتیانو نوبت مې دی چې د شر څخه یې ځان بیغمه کړم، زړه نا زړه غچې خپل د وینیتیانو خوا ته وړم سترګې مې پټی کوم، او په بیخ کې غچې کوم، د لږ اخوا دیخوا جوړه وم یې. البته داسې فکر مه کوي چې د فلمو پشان ښایسته او شتیلې مې قیچې کړی نه! یواځی شکل مې ورڅخه ماشومانه او لنډ او پورته کړی.

یو ځل بیا ځانته ګورم او کله خپل د کالو په منظم اوسیدو ډاډمنه کیږم، د مسافرخانو خواته قدمونه تیزه وم، د یو کلک ځیز په لګیدو باندی په سړک وغورځیدم

- اخ پینه مې ماته شوه خدای دي ستا جزا درکړي چې زما پشان غټ پټ انسان دی ونه لیدو!

ځان سره لګیا وم او بنګ بنګ مې و، چې یو مردانه غږ د هغه ذهني جنجال څخه وویستم.
- بنه یاست ورور؟ وبخښی له قصده نه و تاسو ناساپه د موټر مخې ته راغلي..
هغه خبری کول او ما خلاص خوله د حیرت څخه ورته کتل دا اوس انس دی یا حور!
لوړ قد، بیحده توری سترګې، اوږد بانړه، قلمي پوزه، سپین مخ او تور ښواره وینیتیان...

د ژبې لاندی داسې چې یواځې خپله یې واورم وایم: خدای دی واخله د خلکو زوی دي وخوړی، لیوني جینې اصلاً زما د ورور لځایه دی وي!

خلک زموږ شاوخوا راټول شوي او بنګ،بنګ یې وو...
د خلکو خواته ګورم او به کلکه لهجه وایم.

- هیله کوم خپل کارونو ته ورسیږي یو حادثه وه تیره شوه مننه ستاسو ټولو څخه!
د ځای څخه د پورته کیدو کوښښ کوم چې د پیني په بند کې مې سخته درد احساس کوم.
- بنه یاست؟
- مننه تاسو هم تلې شې.
په سترګو کې حیرت ګورم

(c) ketabton.com: The Digital Library

- یعنې تاسو خپل د پېښې تاوان نغواړی؟
خلک تیت پرک کیږی او زه راحته نفس اخلم.

- پرې شوي خو نده وروره، خپل کار ته ورسیږی. استغفرالله څه لیوني خلک دی.

پداسې حال کې چې زما لاس نیسې وایي:
- پاسیږی ډاکتر ته ځو یو معاینه وکړی چې مات شوي نه ویي؟!

د هغه د لاس په لمس کولو مې تندې تروش کړو او په تلوار خپل لاس د هغه د لاس څخه کشه وم.
- وایم ښه یم نه یې آوری؟ توبه خدایه
په قهر او ډیر کلک لهجې باندی وایي:
- محترم وروره زه هم بېکار نه یم اوس چې ستاسو د پېښې مسؤول یم باید تاسو ویسم نو زر پاسیږې.

د هغه په جدی لهجه مې خوله بنده شوه او بې له خبرو لځایه اوچته شوم.او ګوډه ګوډه د چنار ګل بابا(دا هغه لقب دی چې د هغه په لیدو مې ذهن ته راغلي و) د موټر په طرف روانه شوم.(په دی لقب ایخودو خندا هم راتله) خو کوښش می کولو چې ښکاره نکړم.موټر خپله چوپتیا خوره کړی وه،نه ما او نه هغه خبرې کولې!
د تلیفون زنګ چوپتیا ختمه کړه.

- بلی مور جانی آورم.
د هغه طرف غږ مې وانه وریدو، بیا ده ورته وویل:
- یو مشکل کی یم شاید لږ ناوخته کورته درشم.
- هو مور جانی خیرتی ده زه وروسته زنګ وهم.
- خدا پامان.

یو څو دقیقې وروروسته شفاخانې ته ورسیږدو.

بیا یې لاس رامخکی کړو چی راسره مرسته وکړی. او زه فکر کوم چی دا ولی دومره

(c) ketabton.com: The Digital Library

غور نه کوې. زه جلۍ يم او دا هم افغانستان ؟؟

مخکې له دې چې زه انکار وکړم، زما لاس نيسي او زه تازه خپل ځان ته مې خيال کيږي چې زه خو د هلکانو په جامو کې يم !

نو هغه ګناه نه لري ځکه هغه فکر کوي زه هلک يم، نو د يو هلک لمس د مرستې کولو لپاره ګناه لري؟ نه نه لري...

ولې زه څه؟ زه خو پوهيږم چې جلۍ يم، او هغه نا محرم دی.
خو څه وکړم؟ بله چاره نشته اول دا چې زه په دې پښې تللې نشم.
او دويم دليل دا چې ما په خپل وجود کې د جلۍ توب ټول حس وژلی دی او تر اخره به د هلکانو جامو کې به ژوند کوم.....

زموږ د يو بل لمس کول د هوس او شهوت څخه پاک دی.
نو بيا څه ستونزه ده؟ په همدې خبرو باندې ځانته تسلي ورکوم او نه پوهيږم چې څه وخت د ډاکټر کوټې ته ورسيږو. د دروازې ټک،ټک وهلو وروسته کوټې ته داخل شو! په کراره سلام کوو.

ډاکټر- عليکم السلام مهرباني وکړې.
هلک زر وايي: ډاکټر صايب د ورور پښې مې ستونزه پيدا کړې يعنی له موټر سره يې ټکر کړې يو ځلې که وګورې چې کوم خاص مشکل خو نلری؟
او زه د چنارګل بابا د ژبې د تيزوالی په حيرت کې پاتې کيږم.

ډاکټر- سمه ده راشې دلته کينې.

د چنارګل بابا په مرسته زه په چپرکټ کېناستم.
او ډاکټر په معاينه کولو باندی لګيا شو.....

ډاکټر- کوم خاص مشکل نه لري يواځې لږ ضربه يې خوړلې چې ګچ کوم يې ورته تر يو هفته خلاصه نکړی او هو ونه ګرځی ورباندي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په تلوار وایم: یو هفته ډېر وقت دي بې له ګچ نه کیږی؟
ډاکټر- نا نه کیږی که ګچ نشي نو مشکل یې زیاتیږی.
بیا چنارګل بابا جواب ورکوې.

چنار ګل بابا- ګچ یی کړې ډاکټر صایب!
بد، بد چنار ګل بابا ته ګورم چې هغه خپل اوږه اوچته وې (معنا دا چې ماته څه
لږ وخت لپاره په چپرکټ کی کینم او هغه پیسي حسابوې.یو ځل بیا د نامعلوم راتلونکي په
فکر کې ډوبه شوم، نو د دې لارې پای به څه وي! د دروازی غږ شو او چنار ګل بابا دننه
راننوته لاس یی راته راکړو او زه یې پوره اوچته کړم،د زینو په طرف ځو او کرار کرار
لاندی ښکته کیږو!

په کوچنیو ګامونو موږ تر موټر ورسیدو، چنار ګل بابا د موټر دروازه خلاصه کړه او زه
په مخامخ څوکی کېناستم.

چنار ګل بابا- نو اوس راته ووایه چې ستا کور په کوم لوري دی؟

غلی پاتې شوم او نه پوهېږم چې څه ځواب ورکړم، له لږ ځنډ وروسته مې خوله خلاصه
کړه چې خبرې وکړم:

- زه د بدخشان یم او مسافر یم، یو نسبتاً ارزانه مېلمستون ته لاړ شه.پیسي نه لرم، باید
کار ته ولاړ شم، یوازې هغه شپږ زره افغانۍ مې راوړې چې په خزانې کې مې وی. او
بس.

زما د خبرو وروسته بیا خاموشي حاکمه شوه!
چنارګل بابا-که تاسو کوم مشکل نه لرئ، زموږ د کور میلمستون لوې دی، تاسو کولې
شئ زما سره لاړ شئ!

نه پوهېږم چې څه ووایم، زما په اند دا بده خبره (وړاندیز) نه ده، اوس چې زه هلک یم،
دا ماته څه توان رسولې شي! په هرصورت، زه د خپلې خوښې خلاف وایم:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- نه مننه، زه تاسو ته تکلیف نه درکوم !
چنار گل بابا- نه د څه تکلیف دنده می ده اوس چی ستاسو د وضیعت سبب شوی یم.اوس تاسو ته څه فرق کوي چې مسافر خانې ته لاړشې یا که زما کور ته!

خبرو سره یی موافقه وم هغه صحیح ویل ماته نو څه توپیر دهغه کور او مسافر خانې کې و؟ نو ځکه مې ورته وویل:سمه ده که کوم مشکل تاسو ته نه ویې او آرام یاست، زه کوم خبره نلرم.

هغه ماته په فکرمند نظر راګوري او بیا په کراره لځان سره یو څه وایي چې زه یې نه آورم.

او زه لځان سره وایم هغه زما پینه ماته کړی اوس دی نو ما وزغمي خود نو.
د نږدې شل دقیقو سفر وروسته، چې بغیر له کوم راښدون او ترافیک څخه وه، هغه د یوه لوړ بالا منزله ودانې مخکې ودرېدو! او ساتونکو دروازه خلاصه کړه، تقریبا، 6,5 دانې ساتونکې وه! ما په خلاصه خوله هک حیرانه خپل د مخ منظرى ته کتل

داسې خو نده چې دا کور نه نه وبخښې دا مانې د دی چنار گل بابا ده!
دننه ننوځو او زه د پخوا څخه لا ډیر حیرانه شوم،دا اوس کور دی که مانۍ ده!؟
د دې مانې په لیدو اخته کیږم،خومره هم غټ او فراخه دی، دا زما د عمه د کور څخه تقریبا پنځوس چنده لویه ده،یو لوې باغ د ونو ډک، یو حوض او دوه کوټې چې له دې مانۍ څخه په څو متری کې لرې موقعیت لري.د حویلی او د هغو دوو کوټو تر منځ یو لوی چمن شتون درلود..

د کور د لیدو په حال وم چې د ټوخي آواز د دی سبب شو چې د هغه ښکلې منظرو د کتلو څخه لاس واخلم..

چنار گل بابا- که ستاسو کتل خلاص شوې وی نو، مهرباني وکړئ دننه لاړشې (او د مانۍ په لور یې اشاره وکړل)دواړه یوځای دننه لاړو او هغه زه یوې لویې کوټې ته چې شاید میلمستون یې و راوبللم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عمران، د مېلمه بنه راغلاست وکړه، هغه دا خبره وکړل او پخپله لاړ او زه یوازې پاتې شوم د یو نالې خوا ته ځم او پر هغه کینم.

په وجود کې مې یو حس پېدا شو, شاېد دا کینه وه،د چنار ګل بابا سره.
د ګیلې په توګه لځانه سره وایم، چې ولې خدای هر څه یو چا ته ورکوي! ښکلا، پیسې، شتمني او خوښی.! یو غټه ساه اخلم ترڅو له دې بې ځایه فکرونو څخه ځان خلاص کړم په هرصورت، هغه زما سره مرسته کړی وه.
د هغه د موټر ماډل څه وو؟ نه پوهیږم یو لوی تور موټر څومره آرام وو!

زه به د موټر په ماډل له کومه خوا خبره شم؟ کله چې په ژوند کې مې داسې موټر نه وو لیدلی، افسوس کوم په خپل حال باندې. هغه هلک چې عمران نومیده، د اوبو کوزه په لاس کوټې ته راداخل شوو، د هغه په راداخل کیدو زه وشرمیدم، چې یو هلک دی زما لاسونه پریوی..! لاسو منځلو وروسته,دوه ځوان هلکان له ډوډۍ سره راننوتل.! حتماً دا شاهی مانۍ ده،او زه یې په خوب کې وینم! یعني دا ټول د چنار ګل بابا د کور نوکران دی..؟

چنار ګل بابا د کور ساده کالو کې کوټې ته راننوتې او زما څنګ ته کېناستو، د هغه په کیناستو زما څنګ کې زه پعذابه کیږم خو د دی خبرې په یاد راوړل چې زه اوس هلک یم یوه لنډه موسکا مې په شونډو خپره کیږی.ډوډۍ دومره خوندوره وه، چې ما لکه قحطی وهلو خلکو پشان په ډوډی حمله کړل او پر خوړلو ی اخته شوم!

کله چې ښه موړ شوم، سر مې پورته کړ، چې د چنارګل بابا د حیرت څخه ډک نظر باندی مې سترګو ولګیده، اوږه مې پورته کړه.او ومې ویل: زه وږی وم!
هغه یو کم رنګه موسکا وکړه، چې ژر یې خپل مسکا له منځه ویوړل.له میز څخه ډوډۍ نوکرانو ټوله کړه، او میوه او د هغه څخه وروسته چای راوړل..

زما په لاس کې د چای پیاله وه چې یو بل ځوان هلک راغی، هغه هم ښکلی وو، خو د چنارګل بابا د ښایست په اندازه نه. ځان سره وایم:اه سترګې دی وتړه لیونی جلی.

- زید، ته چیرته یې وه هلک؟
چنارګل بابا- په ربښتیا چې ړوند یې، رضوانه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغه نوې راغلې هلک موږ ته پام کیږی، او مخکې له دې چې څه ووایي، سترګې یې
زما په لور ټینګې شوې.
چنارګل بابا خواته یې(چی زه تازه خبره شوم چی د هغه چنارګل بابا نوم زید دی اشاره
وکړل او ویې ویل: نه یې رامعرفي کوی زید؟

چنارګل بابا- ته خپله ورڅخه پوښتنه وکړه، زه نه پوهیږم چې نوم یې څه دی؟
رضوان په حیرانی ماته ګوري!
زه په چټکی سره ټوخی کوم،او آرامه ورته وایم:زه یوسف یم، او اوس دلته مسافر یم!

د رضوان جواب مې په یو نارینه غږ چې ډیر زحمت مې وباسو د هلکانو پشان واوسیږی
ورکړو، تر څو څوک راباندی شک ونکړی چی جلې یم!

رضوان- له پیژندګلوی څخه مو خوشحاله شوم، یوسف جانه.
ما په مسکا جواب ورکړو: زه هم.

رضوان د چنارګل بابا په لوری ګوری او په سترګو تری پوښتي کوې چې څه خبره ده؟

چنارګل بابا- دا همغه هلک دی چی په موټر می ورسره ټکر کړی.

چنار ګل بابا دا خبره کوی او په بی حوصلګی د کوټې څخه وځی.
رضوان چی اوس یی سترګی د حیرت څخه د توپ په شان راوتې ماته ګوری

چې زه بې اختیاره مسکا کوم او وایم: داسی مه راګوری اوس ښه یم!
زما په خبری رضوان خاندی او د ناستی لپاره راته اشاره کوی او زه هم ورسره په ډیر
واټن کې کینم. د چنارګل بابا څخه رضوان ډیر اخلاقي هلک وو او ډیر ژر ملګری شو،له
خپل حاله ورته وایم او رضوان یی آوری او په ډیر زړه سواندی نظر راته ګوری البته د
ویلو وخت کی لګ مالګه مرچکې پکې زیاتوم او یو د دروغو قیصه ورته کوم..
" دلته به د جنې نوم چې یغما ده او ځان یې یوسف معرفي کړی په همغه د یوسف په نوم
په مکالمه کې لیکو پام کوی چې غلط نشي"

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوسف- زما مور او پلار مړه شوی او زه د هغوی یواځینی اولاد وم هلته راته شرایط بیحده سخت ول نو ځکه ددی خوا په لور راغلم تر څو یو کار پیدا کړم چی د چنارګل بابا په مهربانی" خپلی پښې ته اشاره کوم"چی داسی شوم.

رضوان لومړی په حیرت راګوری خو یو دم په کړس کړس خاندی او وریځې پورته اچوی او وایې: چنار ګل بابا؟!

د هغه په خبره تازه مې فکر شو چې څه مې وویل او د شرم څخه تکه سره شوم، او کوښښ مې وکړو خپل خبره اصلاح کړم خو رضوان همغسی بی واکه له خندا څخه پر ځمکې پروت وه.

یوسف : هغه...هغه زما مطلب زید جان وه..
په مظلومانه ډول دا خبره وایم: دا خبره دی زموږ تر مینځ پاتې شي سمده.

چې دا ځل رضوان نور هم په کړس خاندی او وایې: هلکه ! ته خومره د نجونو په څیر یی!

د رضوان پدی خبره رنګ مې د څیرې څخه الوځی خو کوښښ کوم ځان له لاسه ورنکړم او په کلکه لهجه وایم: نه هیڅ هم داسی نده فقط تنه مې وړه ده چې مخکې مې درته دلایل یی وویلې.
رضوان: کوم هدف مې نه درلوده فقط ټوکه مې وکړه!
ورته مسکا کوم او وایم: پوهیږم ستونزه نشته

اوس پوهه شوې وم چې رضوان له زید نه مشر دی، دوه ورونه او یوه خور یې لرله پلار یې د ښار نامتو سوداګر وه چې ما نه پیژنده! د ډیر خبرو او خندا ګانو وروسته رضوان د پورته کیدلو اراده وکړه او په همغه حال کې په خندا وویل: وینې دا چنارګل بابا خومره بی پروا او بیعقل دې؟ میلمه یې د خداې په هیله پریښودی او دې لاړ.

د رضوان پدی خبره چې زما ورکړل شوی لقب یې زید ته استعمال کړو دواړه په خندا

(c) ketabton.com: The Digital Library

شو چي رضوان په همغه حال وويل: البته که ربښتيا ووايم زما خو ستاسره ښه سات تير شو.

يوسف : زما لپاره هم ګرانه ورروه
زما په دي خبره رضوان په زوره زوره وخندل او د اشاري ګوته يي زما په لور ونيول او ويې ويل: تر يوي اوني پوري هيڅ ځاي ته نشي تللی ګرانه ورروه...

داخل دواړه خاندو! رضوان شپه پخير وايي او ځی،عمران هم زما ځای جوړوی او ځی، بيا هم زه پاتی شوم او انديښنی دا څو ساعتونو کی لکه چې هر غم او انديښنه می هيره کړی وه.زه يو شوخ او خوشحاله مزاج لرم تل هڅه کوم چې د نورو په شونډو مسکا ميلمنه کړم خو له دننه نه ددي سرچپه يم ستړګي مي درندېږي او د خوب نړي ته ځم.

رضوان- يوسف.. يوسف! پورته شه سهار شوی يوسفففففف....
سترګي مي غړوم او د رضوان په ليدلو له خوبه راپورته کيږم،بيا هم په خپل شوخ پوستکي کي ورننوځم دا چي زما حال ښه ندي، غم لرم، درد لرم دليل نه کيږی چی نورو ټولو ته هم دا بی معنا حس ولیږدوم..

يوسف- مرګ يوسف اوس يوه شپه دې ډوډی راکړه داسی يی بيرته رانه وباسی.؟
زما په خبری د رضوان قهقهه پورته کيږی،آيا دا مخلوق غير له خندا هم ژوندی پاتی کيدلی شی؟!

رضوان- ای يوسف پخدای په يوه شپه کی دريسی خپه شوم، ما هيڅکله ستا په څير ملګرې نه درلود.
يوسف- مهربانی مو ده اوس صبا ناري راکوی يا نه؟

رضوان پداسي حال کې جواب راکړو چې په غږ کی څپی وهلی:راځه پورته شه مخ او لاس دی پريمينځه صبا ناري چمتو دی!

پورته کيږم او د حمام په لور ځم،په آئينه کې ځان ته ګورم،دا زه يم! يغما!؟ يو هلک په ګډوډو او تيټ او جيګ ويښتو وينم! غټي سترګی نه خو اوږدی او د نورو په وينا ښکلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

،توری وریځې، منځوی پوزه چی له مخ سره می جوړښت لری، لوړ قد البته د نجونو په مینځ کې لوړ شمیرل کیږم او د شیدو په څیر سپین. پوستکی؛مسکا کوم هغه کس ته چې په آئینه کې یې ګورم چی نیو هیږم څه یی په انتظار کی دی؟

له آئینه نه مخ اړوم او کوټې ته ورځم رضوان ناست دی، او لکه چې ماته په تمه وو؟

رضوان- څومره دی وقت تیر کړو؟ ښه ده چی ته انجلی نه یی کنه څه به دی کول!
(رضوان هم زما په څیر شوخ طبیعته وه)
یوسف: ستا په څیر خو بدرنګه او بدشکله نه یم چې آیینه پرېینودل راته آسانه وی!
زما په خبری رضوان خاندی او په ویاړ وایی: نه رښتیا ووایه تر اوسه دی زما په څېر ښکلی هلک لیدلی؟(او خپلی سترګی ډیر په ناز اړوي، په دې حالت یی زما په ستونی کی کړی ګوله الوځی او ټوخیږم او د ډیری خندا له امله لکه لبلبو (چوغندر) سور اوړم..

په رښتیا چی ښکلی وه مګر نه د چنارګل بابا په کچه او اندازه.....

یوسف: ښه ده چی انجلی نه یی کنه په دی سترګو اړولو په دیې څو نفره تباه کړی وای؟

دا ځل ما په قهقه وخندل او رضوان راته هک پک کتل!
یوسف: څه دی ګرانه وروره تراوسه دی ژوندی موجود ندی لیدلی؟
رضوان د مربا مړی پورته کولو حال کې په مسکا یی وویل:ژوندی موجود می لیدلی خو ستا په څېر نه..؟!

هیس مې ونه ویل او ډوډی مو وخوړل،د صبا ناري ورروسته رضوان دفتر ته ځی او زه یواځې پاتی کیږم، بیا هم غم مې د زړه په لوریې برید کوی، او زه خپل د دی بیځایه ففکرونو ښخه د نجات لپاره د چمن او باغ لوری ته ځم !
نیو هیږم څومره وخت تیر شوی وو چی د یو کس غږ اورم..

_ یوسف .... یوسف
د رضوان غږ وه، په لوړ غږ وایم:دلته یم.
په غوصه زما په لوری راځی او وایي:چیرته ورک یی!

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوسف- دلته ورک وم.(د باغ په لوری اشاره کوم)
رضوان- غرمه چیرته وی؟
یوسف- همدلته وم نو.
رضوان د خولې څخه یو پوف کوي او وایي: نو ولی دی ډوډی نده خوړلی؟؟

د رضوان په خبره تازه مې د هوا تیاره کیدلو ته پام شو! او په کراره وایم: وبښې وخت می بیخې له لاسه وتې وو،دا ځای ډیر ښکلی دی.
زما په خبره رضوان راته په مسکا ګوری او وایې: ډاکټر درته نه وه ویلی چې یوه هفته له ځایه مه پورته کیږه !؟
:#شهاب
د ډاکټر خبره مې تازه یاد ته راغله، خو ځان بی خبره نیسم او د رضوان خبره بدله وم او وایم: دفتر کې کار ښنګه تیر شو؟
زما په خبری رضوان خپل سر په دواړو خوا وخوره ویې او ویې ویل: په ربښتیا چې ډیر سپین سترګې یی خبره ولی تیروی!

د هغه پدی خبره دواړه خاندو او د کور په لور ځو
چنارګل بابا- سلام یوسف خان.

مخ می اړوم او تازه مې چنارګل بابا ته پام کیږي او وایم:علیکم سلام ښه راغلئ.
رضوان زما د ځیری او د خبرو طریقی ته په کتلو هڅه کوی خپله خندا تیره کړی!
او بریالی کیږی او چنارګل بابا ته مخ اړوي او وایې ورته.

رضوان- زید پخدای که یو سم کار تا خپل په ټول ژوند کې کړی وی نو هغ همدا د یوسف راوستل دی.

چنارګل بابا داسی لکه چې د رضوان خبره یی نه وی اوریدلی وایی:مور چیرته ده؟
رضوان- د ترور دوی کره تللی.
چنارګل بابا- ډوډی مو خوړلی؟
رضوان- نه عالیجناب ته په تمه وو.
چنارګل بابا بی له کومی خبری ځی او خدمتګارانو ته غږ کوی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شپې ډوډې تیاریږی او په پوره آرامتیا کې خوړل کیږي
زید- عمران چای راوړه
عمران- په سترګو ښاغلیه.
چای راوړل کیږی د وچی میوې سره؛

هغه دواړه په ټیلفون کې مصروف ول او زه لکه د لیونو په څیر می ورته کتل
رضوان خپل سر پورته کوی او زما په لیدو وایې:راکړه ټیلفون دی چې د وای فای کوډ درته ووهم

په حیرانې وایم- وای فای څه دی؟
دا ځل ښاغلې چنارګل بابا هم سر راپورته کړ او دواړو په حیرت ماته را وکتل او رضوان په همغه حیرت وویل: په قرآن رښتیا ووایه ته یی نه پیژنی؟
یوسف- نه پخدای.
بیا هم زما په خبری دواړه هک حیران شول.
رضوان- ته راکړه ټیلفون دی.

یوسف : نه یی لرم
دا ځل نو په واضح ډول د دواړو سترګې د توپ په څیر د حیرت څخه راوتلل او رضوان وویل: له غره نه راغلی یی یوسف جانه؟
یوسف- هو رضوان جانه بدخشان ډیر ښکلی او سمسور غرونه لری!

زما په دې خبری رضوان په کړس وخندل او چنارګل بابا هم لږ غوندی مسکا وکړه.
رضوان بیا وویل: درس دی ویلی؟
یوسف- هو تر دولسم ټولګې پورې.

رضوان-انګلیسی څنګه؟
یوسف : لږ لږ می زده ده.

زما په خبرو رضوان په فکر کی ډوبیږی او هیڅ نه وایی. په دی دوه شپو کی ولی د

(c) ketabton.com: The Digital Library

عصبی حملی پته نه لګیږي؟ نیو هیږم ورته حیران یم! څلور شپې تیرېږی او رضوان له ما سره عادت کړی دواړه خاندو خو چنارګل بابا لږ وینم،یو ځل هم د چنارګل بابا مور زما پوښتنې ته راغله په ربنتیا چې ښکلې او زړه سواندی ښځې وه.

د چنارګل بابا مور- زویه څنګه یې؟
یوسف- ښه یم ترور جانې وبښي ستاسو مزاحم هم شوم.
د چنارګل بابا مور- دا څنګه خبره ده زویه زموږ د سترګو په سر ځاې لرې.
وروسته له لنډو خبرو کولو له کوټې نه لاړه
په دا څو ورځو کی هیڅ ورځ نه وه چې د دوی میلمستون خالی ووسی ډیر قومی خلک ول...

نن شپه می دلته پنځمه شپه ده !
نور باید ورو ورو تللی په همدې فکرونو کې وم چې رضوان دهلیز ته راغی او مخامخ ماته کیناسته کرار یې سلام کړو.
یوسف- علیکم سلام
په تیلفون کې بوخت شو، په یو څه لوړ غږ می وویل:رضوان!
رضوان- وایه!
یوسف- صبا ځم
زما په خبری رضوان په جدی نظر راوکتل او ویې ویل: چیرته؟

یوسف- د کار او مسافر خونې پسې.
رضوان- چا درته څه ویلی؟
یوسف- نه خو میلمستیا هم یو حد لری.
مخکی له دی چې رضوان کومه خبره وکړی د چنار ګل بابا غږ پورته شو چې ویې ویل:رضوان دا باغوان چیرته دی؟
رضوان- کلی ته ولاړ.
چنارګل بابا- بیرته نه راځی؟
رضوان- نه فکر نکوم.

رضوان لنډ ځوابونه ورکول ګواکی فکر یې ګډوډ وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چنارګل بابا پوف کړو او ویې ویل: نو باید یو بل باغوان پیدا کړم!

باغوان .... باغوان له فکر نه چې په سر مې درلوده وړه شانتی مسکا می وکړه خو په ویلو یې باوری نه وم بیا هم جرأت می وکړ او ومی ویلی: که ستونزه نه وی زه باغوانی کولی شم؟

دواړه حیران شول چنارګل بابا څه ونه ویل خو رضوان په نه زړه وویل: څه وایی یوسفه! ته زموږ میلمه یی او تر اوسه ښه شوی هم نه یی!!

یوسف- مېلمستیا هم حد لری ځنګه چې ګوری زه هم کار پسی ګرځم او صبا می پینه هم له ګچ نه خلاصیږی.

په تمه د دواړو طرف ته ګورم چې رضوان وایې: بیا پاتې کیږی؟

خاندم او د سر په ښورولو یی خبره تایید کوم،یو دفعه الوځی چی غیږه راکړی چې زه هم پورته کیږم او لاسونه می مخې ته نیسم او وایم.

یوسفچ- عه عه نو حیا دی چیری زما خورکی نه ګوری زه نامحرم یم هوم؟
رضوان: هههههه زه دی وداړ کړم چې څه خبره ده لیونیه!

چنار ګل بابا چی تراوسه غلی ناست وه وی ویل: په دی ډنګر او ضعیف ځان دی دومره لوی باغ د کارونو له ضماواري وتلی شی؟
یوسف- هو ما هلته هم باغوانی کوله!

سر ښوروی او څه نه وایی چی رضوان وویل: نو ښه راغلاست باغوان یوسفه!!!!!!
ومو خندل او دا ځل چنارګل بابا هم زموږ سره وخندل،څومره په مسکا باندی ښکلی ښکاری دا مخلوق،البته د ورور په ځای می دی وی!
په دی فکر مې په کراره ځان سره وخندل....

نن له چنارګل بابا سره ځم چی پینه می له ګچ څخه خلاصه کړی، له مخکې نه اوس

(c) ketabton.com: The Digital Library

راسره ښه شوی کله چې څوک نه وی راسره خاندی او ټوکی کوی خو له نورو سره رسمی خبری کوی؛

- مهربانی وکړی.
یوسف- سلام.
همغه ډاکټر می چې مخکې لیدلی وه په کراره یی وویل:
ډاکټر- علیکم السلام پینه دی څنګه ده؟
یوسف- ښه ده شکر..

وروسته له دې چې پینه می له ګچ نه وباسی له روغتون نه وځو
چنارګل بابا په خندا وایی: زه وایم ته یو دفعه انجلی ونه اوسیږی یوسفه!

په لاس مې د هغه په سر ګوزار کوم او ورته وایم:سړی شه چنارګل بابا.

زما پدی خبره هغه 180 درجې زما خواته را وڅرخیده او په حیرانتیا یی وویل: څه دی وویل چنارګل بابا بیا څوک دی؟

د هغه پدی خبره تازه خپل خبری ته مې فکر شو او په ډار می وویل: مخ دی واړوه. چې اوس ما غوندې بل څوک په موټر ونه وهې او معیوبه یې نکړی.

چنارګل بابا- خبره مه بدلوه ووایه چنارګل بابا څوک دی؟
یوسف- زید جانه وایم چې له رضوان نه احوال لری؟؟؟
چنارګل بابا- یوسف سړی شه ووایه چنارګل بابا څوک دی؟

موټر یی ودروه او زما تازه پام شو چې کور ته رسیدلی یو.
چنارګل بابا- نه یی آوری وایم چنارګل بابا څوک دی؟

تیښته می پر پاتې کیدلو ښه وګڼله په هغه حال کې چې د موټر دروازه مې خلاصوله په خندا می وویل: خپله دی یې ګرانه وررور جانه خپله دی!
د دی خبری نه وروسته مې د مانې په لور منډه واخیسته! او چنارګل بابا هم راپسې شو په

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه حال کې چې زما پسې منډې وهلې، په لوړ آواز سره د خندا یی وویل:

چنارګل بابا: مګر زما لاس به درته ونه رسیږی یوسفه وژنم دی!
په منډه مانې ته ورننوتم چې رضوان مې ولیده خواته مې ورمنډه کړه او شاته یی پټ شوم،په داسی یو غږ چې هیجان او پاریدنه پکې پټه نه وه ومی ویل: هله چې وژنی می!!

د چنارګل بابا آواز پورته شو: یوسففففف!!!!!!!!!!
زما په لیدلو چې د رضوان شاته پټ وم شیطانه مسکا یی وکړه، رضوان بیچاره هک پک زموږ دواړو تر منځ لیدونکی وه. چنارګل بابا له فرصت نه ګټه پورته کړه او زما خواته یی رامنډه کړه، چې ما په لوړ او غټ غږ وویل: رضوان خاورې دې په سر شه ددی چنارګل بابا مخه ونیسه یوه نړی ارمانونه لرم!

زما په خبری رضوان په کړس وخندل او ویې ویل: آخر دی هم خپل کار وکه.؟!

لا د رضوان خبره خلاصه شوی نه وه،چی چنارګل بابا رضوان یو لورې ته ټیل واهه او زما په خوا یی حمله وکړه چی زما د چیغه پورته شوه، په لاس یی زه د شا لخوا له کالیو ونیولم او لکه ماشوم یی پورته کړم!

د رښتیا هم د هغه چنارګل بابا پهمخکې زه یو ماشوم ښکاریدم نور هیس.
چنارګل بابا-وو،ایه وګورم څه دې ویل؟! چاته دې چنارګل بابا ویلی هوووم ؟؟؟

د دار څخه په ډک غږ مې ورته وویل: زید جانه ته چیرته چنارګل باباې یې په ټوکو دی هم سر نه خلاصیږی او نه پوهیږې هان؟؟؟

زما په خبری دواړو په جګ غږ وخندل اوما ادامه ورکړه: سمده زما په اندازه جذاب نه یی ، خو بیاهم ښه یی په خدای زه خپله درته ښځه پیدا کوم سمده وروره په زړه مه نیسه اوس می رانښکته که..!

زما پدی خبرو اوس نو دواړو خنداوی د ګاونډي کورته رسیدلې وه، زه دې زید په لاسونوکی داسې وم لکه ماشومه اوس باید جزایې شم دې شرمم احساس می وکه او ومې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویل !

یوسف- هی ځمکه ته می ښکته که، اوس سمده چنارګل یې هې خپل قد زما په مخکې مه راوړه یاالله ځمکه ته می ښکته که.

دواړو خپله خندا تېوله کړه چنارګل بابا زه ځمکې ته ښکته کړم. او ما ناساپه مخ د رضوان خواته کړو او ورته می وویل: اووو تور ماره ولی خاندې! هیڅ دې کولی نشوو ما دې آدم خوار له لاس څخه راخلاصه کې زما ټول حیثیت دې سوال لاندې لاړ! بیا مې پام شوو چې ګل ته می آوبه ورکړل...

خدایه بیا مې څه وویلې نن حتماً مړه کیږم دې دې ژبې ده لاسه، خاوري دې په سرشه یغما خاوررررر دې په سر شه یغماااا.. دا ځلی دې رضوان نوبت شوو ما پسې منډې ووهې، وای خدایه بیا دی موړک او پیشو لوبه پیل شوه، چنارګل بابا په زوره، زوره خندلې او رضوان سترګې سری وې ماپسې منډې وهلې او ویل یې:اووو لنډیه اوس زه درته ښایم څوک تور مار دی؟! آیا تا زما په شان داسې جذابه او ښایسته انسان لیدلی ده لنډیه!؟ودرېږه!

باید یو بل تخنیک وکاروم،داخلې د چنارګل بابا شاته می پناه ویوړه،او په خوږه او شیرنه لهجه می ورته وویل:زید جانه صدقه دې شم الهې، خومره مهربانه یی خدای ته وګوره ماڅه ورته وویلی هغه ته (اشاره می رضوان ته وکړه) چې د څه پشان راپسې منډې وهې..؟!

چنارګل بابا د حیرت څخه په خلاصو سترګو ماته کتل..رضوان کرار، کرار رانیږدې کیده چې ما په لوړ غږ ورته وویل: په قرآن که زما دسر یو ویښته وشکوې،زید دی ژوندې نه پرېږدی. نور دې زړه وروره (او بیا مې مخ د چنارګل بابا خواته کړه او مې ویل: کنه زید جانه؟؟؟

وااای بیا دوی د ډیر خندا څخه خپل پښتورګې نیولې وه،
زید په جګ غږ وویل: هرڅوک که زما ښځې ته نیږدې شو پښې ورته ماتې کوم خیر

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلاصه..

د چنارګل بابا پې خبره داخل ما در حیرانتیا څخه ښکرونه پیدا کړل! او رضوان نور رانیږدې نشوو هملته ځکمی په سر کیناسته او خندل یې، چې ما څو سوکه د چنارګل بابا په اوږه وکړل او ومې ویل: سپین سترګیه، لږ حیاهم ښه شي ده (د هغه په شان خو لږ د خولې او سترګو په کږه کولو مې په مسخره لهجه د هغه پیښې وکړل او ورته مې وویل: هرڅوک زما ښځې ته نیږدې شي وژنمی. تا چنارګل بابا ته نو څوک ښځه درکوي؟

دا خبره مې وکړل او مانې په لورمی پینو ته زور ورکړه ، او د دواړو څخه لرې شوم، او یواځېږمې د هغوی د خنداګانو غږونه د شا لخوا څخه آوریدل..

***

زما یوه میاشت ده راتګ څخه تیره شوی وه، خوو تراوسه د دې کورني د پلار سره مې کتلې نه وه؟! مورږ ټول یوځای په یو دسترخوان ډوډی خوړل.زید خور 23 کالو عمر لرې،او ډیره ښه او با حجابه جلی ده.رضوان 28 او زید 26 کالو دي، ښه اخلاقي او ښه کورني لرې،اوس زه هم د دې پنځه نفرې کورني یو غړي حساب کیدم' دې یو میاشت کې تقریبآ 2 ځلې عصبي حملې راته پیدا شوې خو ډیره شدیده او دوامداره نه وه....

نن شپه د زید پلار د سفر څخه راغي، مهربانه سړی وه ربښتیا هم نېکبخته کورني وه. او زه بیا د لیونیانو پشان د داسې یو ژوند حسرت او آرمان خورم...

نن شپه د ټولو شپو پر خلاف ژر خپلې کوټې ته راغلم، یوه د هغه دوه کوټو څخه چې د مانې څخه د باندې وې د اوسیدو لپاره مې انتخاب کړی وې، دلته مې د آرامتیا احساس کوه. ترڅه اندازه ټول شیان په دې دوه کوټو او آشپزخانې کې موجود وه، تریخ چاې مې ځانته واچوه اوپه تخت کیناستم لاس کې کتاب ته مې کتل
د کتاب نوم څو ځلې لځان سره تکراره وم... بینوایان... بینوایان.

بیا هم تیروخت کي ډوبه کیږم تیاره ماضې کې مې او خپل راتلونکې ته په اندیښنې کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوم، څومره په نور حقیقت پټ پاتی شي؟څو ځلي مې دا پوښتنه لځانه څخه وکړل خو په ځواب باندی نپوهېږم.

دروازه غږ زما خیالونه په نیمه کې پاتی کوی...

د زید لوړ قد او څهارشانه قامت په دروازه کې ښکاره شو چې ویې ویل: ولی دومره وختي راغلې، ښه یی؟
یوسف- ښه یم لږ مې یوازي توپ غوښته!

زید راځی او زما په تخت باندی ځان اچوي او په ستړی لهجه وایې: یوسف زړه مې تنګ دی، فکر کوم زړه مې د سینی څخه د باندي راوځې!

نپوهېږم ولی! خو احساس کوم چې د زید زړه نیولې دی او اړتیا لرې ترڅو یو نفر و ته غوږ ونیسې، نو ځکه ورته وایم: کوم څه شوي دي؟

زما د پوښتنې په جواب کې هیس نه وایې، چې زه خپل لځاي څخه پورته کېږم، مخ د زید خواته ګرځه وم او وایم: چای که قهوه؟
هغه آرامه وایي:قهوه.

آشپزخانې ته ځم او د یوی پیالی قهوې سره راځم، د هغه څنګ ته په تخت باندی کینم، هغه بیا هم په فکرونو کې ډوب شوي او خاموش دی، وربادي غږ کوم: زید!

خپل توري سترګي را پورته کوی او ماته راګوری،په کراره باندیچ خپل سر زما پر پښو کیږدی چې زه ورخطا کېږم او ټول بدن مې لکه آور ګرم کیږی..تر اوسه پوري هیڅکله کوم هلک سره دومره نیږدي نه وم،کولی مې نشوو د هغه سر خپل د پښو څخه لري کړم، هغه یواځې د یو وررور په شان دا کار وکړ او زه هم په دي شرایطو کې هلک یم، نور باید نورماله اوسم .....

زید- ته څومره ظریفه، کمزوری یې هیڅ زمونږ په شان نه یی !
یوسف- ښه اوس د دی خبرو لپاره خپل ځان دي لکه خرس زما په تخت اچولی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په خبری باندی په آرامه خاندي او بیا خاموشه کیږی. څومره ښکلی وینتان لري، تک تور بی اختیاره وایم: ده کومي شامپو څخه ګټه اخلي؟ څومره ښه وینتان لري

زید- ذاتی همدا رقم دی شامپو پوري اړه نلري.

د زید پدی خبر لڅان سره وایم هو رښتیا وایی د فرشته خاله(د زید مور) وینتان هم همداسی تک تور دی، هغه لږ خاموشه پاتي کیږی او بیا وایي: ستا وینتان ولی بی نظمه دي؟ ما تراوسه لیدلی ندی فکر کوم وینتان دي یو اندازه صاف ندی همداسی نده؟؟

نباید هم هغه زما وینتیان لیدلی واي!؟ ځکه هروخت به په سر مې خولی او دستمال تړو، په کراره ورته وایم: هو بې نظمه دي تیټ والي او جګ والي لري،ځکه چې زه یې خپله اصلاح کوم او جوړه وم یې.

زما په خبری هغه خپل سر را پورته کړو، او ښه په ځیر،ځیر یې راته وکتل خو بیا هم خاموش شوو، نن شپه ډیر په فکر کی دی حتماً کوم څه شوي دي؟ کوښښ کوم ترڅو د کوټې درانه چوپتیا ماته کړم او وایم: چنارګل بابا، هله زر پورته شه ځآن دي زما غیږې کې اچولی نه شرمیږي د بل چا ځای دی اخیستی بل سبا ښځه کوم د خلکو حق مه خوره سپین سترګیه!

هغه په خندا وویل: بلکل په یو سم ځای کې شتون لرم یوسف خان!
د هغه په خبره تکه سره کیږم، او فکر کوم دغوږونو څخه می دود پورته کیږي خپل ځان کنترول کوم، وینتان ورته کش کوم، چې هغه یو" اخ" واي

یوسف- دا زما د ښځې حق دی بی ادبه لاړشه حق دی بل ځای که پیدا کړه،
دا خبره کوم او په تلوار د هغه څخه لرې کیږم، زما پدی کار د زید خندا د کوټې فضا ډکه کوي.

زید- ته راشه ستا وینتان وګورم.
یوسف- ولې د خاله کور خوو ندی محترم وروره.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په طرف راځي تر څو د سر ښخه مي خولي لرې کړې خو زه ورښخه لرې کېږم.
زید- اه ندی خورمه یوسف دوه دقیقه آرامه اوسه.

په سل جار او جنجال باندی زما له سر ښخه خولي لرې کړه،حیرانتیایی په سترګو کی وینم په حیرانه غږ وایې: یوسف په خدای ویښتان دي هم د جینکیانو په شان دي ښکله اوږده دي، تیت والي جګ والي سره هم ښایسته ښکاري لاسونی زما په ویښتانو کي ننباسي لکه په ګوتو باندي ویښتانو سره می لوبي کوي

زید- ښکله نرم دی کومي شامپو ښخه ګټه اخلي؟
یوسف- اه بس ده لري که لاسونه دي لکه چې غل دی نیولی وي ټول ویښتان دي راته وشکول لري شه لري ...

زما په خبرو خاندی او وایې: د همدی لپاره دي ویښتان چاته ښکاره کوي ښاغلي یوسف!
یوسف- په خدای وهم دي چنارګل بابا انسان په شان کینه قهوه دي زهرکه
او داسي هم ما غیږ کي مه نیسه لکه چې خپله ښځي غیږي نیولي وي،بی حیا هلکه.
(پدی خبری مي دواړه خاندو او زه بیا وایم: بده ده زما وروره ، بده ده

زما په خبرو زید خپل لاسونه د تسلیم په ښنانې پورته کړل او ویې ویل: سمده تسلیم مولوي صاحب.

دواره په تخت باندی کیناستلو هغه خپله قهوه په لاس کي ونیوله، او ما خپل یخ چای بدل کړو د چای ښکلو حال کې وم چې زید وویل: یوسف سهار لاړشوو جامي یا کالي درته واخلم یوه میاشت کیږي د عمران کالي او جمپر اغوندئ، زما کالی ستا په اندازه ندی ټول، ژمي دي همدا دوه جوړه کالو و جمپر کي تیره کړل.

زید رښتیا ویل ما ټول ژمي همدط دوه جوړه کالو لو جمپر کي تیر کړو،خو نیمکرغي دلته وه چې کوټي کې دننه د کالو مینځلو ماشین درلوده یو به مې ماشین کي اچوه بل به مي

(c) ketabton.com: The Digital Library

اغوندي.

په صاف غږ ورته ووايم: نه همدا دوه جوړط کالي زما بس دی څه ضرور..؟!
زيد- د ماسپښين وروسته څلور بجې په تمه اوسه.

زيد دا خبره و کړل او خالي پياله د قهوه يې د ميز په سر کينوده او د دروزاه په خوا روان شوو او ويې ويل:شپه پخير.
يوسف- شپه پخير.

ژوره ساه مې واخيسته او لځان سره مې وويل: چنارګل بابا هم ليونی راوخته!سهار وختي پاسيدلم دي منډو غږ مې غوږونه ته راورسيږده،د کړکې دباندي مې وکتل ژمي هم هيڅ خلاصيږي نه! زيد په ورزشي کالو کې د مانېي په لوري منډي وهلي،لاړم کالی مې بدل کړل او کالو لاندي مې ډبل شي هم واغوستو ترڅو کوم شی مشخص نشي، کنه هروخت مې اغوستلو،خولی مې په سر کړه عمران جمپر مې واغوسته او مانې په لوری لاړم.

تقريباً تول راتول وه په جګ غږ مې سلام وکو، تولو عليکم وويل او په خندايي راته کتل، آسما غږ وکړ(آسما دي زيد او رضوان خور ده)

آسما- يوسف لالا راځه رضوان سره کينه.
په خندای مې ځواب ورکو:سمده.

د رضوان څنګ کې کيناستم، هغه په تلوار،تلوار او تيزه ډوډی خولې ته کوله.
يوسف- زهر دی شه انسان په رقم يی وخوره تولە دي خلاصه کړل.

زما په خبری رضوان د خندا څخه سور شوؤ او ويې ويل: يو ورځ هم انسان په کراره نه پريږدي مزاحم لنډيه!

زيد غږ وکړ: آسما د يوسف ناشته څه شوه؟
آسما- دغه ده لالا جانه ظريفه ترور يی راوړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

روسته د څو دقیقونه ترور یو پټنوس سره راغله د ناشته وروسته، چمن او باغ مې یوځل وکته، د ګلانونه ځخه باید بیحده زیات محافظت وشي ځکه ډیر حساس دی.
ربنتیا هم دا کورني په ما باندی ډیر احسان کړي او هیڅکله ماته یی د یو نوکر په سترګه ندی کتلي هغوی لپاره دي کورني غړي وم،تر ماښامه په باغ کي مصروفه وم د موټر غږ راغی شاید زید وي!

زه لا په باغ کي وم چي هغه د څو ثانیو وروسته غږ وکړ: یوسف ته تراوسه پوری تیار شوې نه یې؟
یوسف- سلام دې څه کړو بی ادبه؟
زید- سلام می دي یوسف خان په ښکلا او جمال باندي.
خاندم او ورته وایم: زه تیاریم اوس درځم.

لاسونه می د پیپ په اوبو ومینځل او دواړه د زید د موټر په طرف چي اوس پوهیږم لندکروزر دي روان شو،څومره موټر یې ګرم دی! مارکیټ ته تر رسیدو دواړه خاموش وو. یو نارینه مارکیټ مخې ته ودریده.

زید- ښکته شه.

د موټر ځخه ښکته شو او د مارکیت په خوا روان شوو، یو دوکان ته ورغلو

زید- وګوره او خوښي کړه.
یوسف- زه پتلون او بلوز نه اغوندم.
زما په خبری زید په حیرانتیا وایی: هغه وخت ولی؟
یوسف- ځکه خوښیږي می نااا.

زما په خبری زید پوففف کوي او د یو بل کالویو دوکان په خوا روان شوو.
زید-اوسی واخله خوښ کړه!

یوجوره نقره یی کالی مې سترګی نیسي غاړه یی نازک وه، وایم: اوبخښی هغه نقره یی

(c) ketabton.com: The Digital Library

کالي راښکته کړي.

دوکاندار کالي راښکته کړل تقریبآ نو زما په اندازه وه صرف لږ لوی وه،خو زما بلکل همدا لویوالي آزاد والي زما خوښ شول.

یوسف ـ دغه زید دغه همدا واخله.
زید په سترګو باندي کالي اندازه کړل او وویل: په تاباندې لوی دي.
یوسف- تاته یی څه ؟؟؟؟
زید زما په خبری په حیرانو سترګو راته وکتل او وویل: بی ادبه!

یوه خاکستری جمپر، جګرپی کرتی،او یو جوړه نخودی کالي د زید په انتخاب باندی می واخستیل او د مارکیټ څخه راووتو.

زید- راځه یو رستورانت ته لاړشوو ډوډی به وخورو څه وایې؟
د زید په ځواب کی می وویل:نیکی او پرسش عجبه!

زما په خبری زید خاندي خوو څه نه وایي،چ موټر درېږي او پیاده کیږو رستورانت ته ننوځو،رستورانت ډیر لوکس وه دوم منزل ته یی ورغلو یو کونج او د نظر څخه لرې میز مو خوښ کوو او کیناستو، د څو شېبو وروسته ګارسون راغی ترڅو سفارش یا فرمایش واخلې، چي یوه ډله جینکانی راځي، او یو میز مخکي بلکل د زید مخامخ کیناستلي او د خندا غږونه یی پورته شو.

زید زما خواته ته مخ کوي وایي: ځای ښنګه دي؟
یوسف- زما په رقم جذابه او ښکلي.
زما په خبری زید خاندي او وایي: په ځان مینه.

موږ دواړو خبری کول چې یوه جلی وویل:جینکیانو خدای هم څه ښکلاګانې خلق کړي.

د هغه جني پدی خبری باندی زما سترګی د حیرت څخه خلاصی کیږی او زید خوا ته ګورم، خو زید ډیر جدي ناست وو او مبایل که مصروف وه، د بلي جلی غږ راغی...

(c) ketabton.com: The Digital Library

آسیه که بد ورته وګوری سترګی دی درباسم اوبني د دی!
بلی انجلی په غوسه وویل:دواړه چوپ شی په کوځه کی خو نه یاست.

د هغوی په خبرو زما سترګي د حیرت څخه خلاصې پاتې وي،! انجلی هم دونه بي حیا اوسیدی شي! د زید غږ لوړ شو.

زید- څه شوی ولی لکه بیزو غوندی شوی یې یوسف؟
یوسف- بیزو به پخپله یی وادی وریدل هغه انجونو څه وویل؟

زید خپل اوږه پورته کړه او په شیطانه مسکا باندی وویل: نا کوڼ یم.
یوسف- ښه شو وادی وریده ما درته ویل وه چې زه سومره جذاب یم دا هم ثبوت یي.

اوس نو د چنارګل بابا نوبت و چی سترګی تر اخیر حد خلاصی شوی، زما په خبره او په لوړ غږ یي خندا شروع کړه او همغه حال کې وویل:یوسف جان کولې شې ماته ووایي دا دومره په ځان باور دی له کوم ځای څخه سرچشمه اخلې؟

مخکی له دی چی زه جواب ورکړم زموږ غوښتل شوی شیان راورسیدل، په خوړلو بوخت شو چی زید یو دم په ټوخی شروع وکړل، سترګی می پورته کړی او کوم څه می چی سترګو ولید خوله می خلاصه پاتی شوه! یو انجلی میز ته نږدی ولاړه وه او یو کاغذ پر میز ایخې و؟! زید ته یې خپله شمیره ورکوله!؟ زه دومره په ډوډی بوخت وم چې بیخی مې پام نه و شوی.له یو ټوپ سره زید څنګ ته ځان رسه وم او په کلکه باندې پر شا یې وهم چی هغه نور هم سور شو اواوبه یی په یو نفس وڅکلی په کراره وایم: خاوری دی په سر شه زید یو عالم خلکو ته دی و شرمه ولو.

داسی می وویل چی یواځې زید وآورید مخ مې انجلی ته واړوه او مسکی شوم ومی ویل:اغلی که غواړی مونږ سره ډوډی خوری شی.

انجلی نامحسوسه خندا وکړه او بغیر له کومې خبری د دی سره راغلې هغه نور انجونو ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

وویل: راځې انجونو ښاغلو سره ډوډی خورو.

چنارګل بابا په غوسه ماته را وکتل خو ما ځان تیر باسو، دری واړه انجونی راغلی ګارسون میز له سره ډک کړو تولو په آرامه خپل خواړه خوړل هیچا خبری نکولې، چې انجلی په ډیر ناز زید ته وویل:وبخښئ کولې شم ستاسو نوم باندی پوهه شم؟!

زید په نه زړه وویل: زید!
انجلی- څه ښکلې نوم.
زید د دروغو موسکی کیږی او خپل خواړه خوړلو باندی مصروف کیږی.خواړه په خاموشی کی خوړل کیږی د قهوی سفارش مو ورکړو، دری واړه انجونی چی نومونه یې آسیه ,فرخنده او زیبا وه د زید سره په خبرو بوخت شول او دا جناب یوسف صیب کدو تشریف فرما وو؟!!

د هغه انجونو د تلو ورسته مې وویل: څومره بی حیایی زیاته شوی په خدای نمبر یې هم واخیسته..! خاوری مو پر سر شه انجلی باید لږ سنګینه وی کنه زید؟
زید په غوسه وویل:ودی خوږه !خپله شپه دی هم خرابه کړه او زما ده هم.

په شیطنت مې وخندل او ومې ویل: ما خو ستا له عذاب درکولو څخه خوند واخیست.

چنارګل بابا خپل سر وخورو او ویې ویل: ولا حول ولا قوت پاسیږه یوسف له مخې مې لرې شه کنه وهم دی.

د هغه په خبره مې وخندل او د ډوډی د پیسو ورکولو لپاره د حساب صندوق خوا ته لاړو حساب دار وویل: ستاسو حساب ورکول شی..!

د هغه پدی خبره په حیرانتیا موږ یو بل ته وکتل او بیا پوی شو چی هغه انجونو حساب کړی..؟ د هوټل څخه د وتلو په حال په خندا مې زید ته وویل: زید وایم بلاخره پیسه دار خاوند دی پیدا کو ده ډوډی پیسی هم درته حساب کړی. هههههههه

زید د غوسې څخه سور واوخت او زما خواته یې حمله وکړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ما په خندا وویل: په خدای ټوکې مې کول ولې اوس وحشی کیږی خو ته یې خوښ شوی زه څه وکړم.

زید هیس نه وایی او زما لاس نیسي او موټر طرف ته مې وړی او د توپ په څیر مې د موټر مخکی سیټ کی مې اچوی. او موټر حرکت کوی، او شکر ژر ورسیدو، همدا چې ښکته شو رضوان زموږ خواته ته ورختا رامنډی کړل او په لوړ غږ یې وویل: چیرته وې لنډه غرانو..!

یوسف- هوی تور ماره څه شوی دی؟خرید ته تللې و څه ځان په زمکه او آسمان وهی!
د زید د خندا غږ آورم او رضوان چي په غوسه وایې: بد دی وکړل لنډیه ماته مو ولی ونه ویل ها؟!

کرار مې د زید د غوږ څنګ کې وویل: په خدای که دا تور مار ما ووهې نو مور جانی ته دی هر څه وایم نور خپله پوهیږی!
:□#شهاب
زما په خبری د زید خندا د غږ یی چوپ کیږی او ماته ګوری، چې زه وایم: رینتیا رضوان پوهیږی رستورانټ کی څه وشو..؟
زما په خبری رضوان وویل: څه شوی بیا مو کوم ګل ته اوبه ورکړی !؟
په خندا می وویل: له دی وروز نه مو پوښتنه وکړه.
زید چې وضعیت خراب ولید ډیر جدی وویل: رضوان بس که ماشوم خو نه یی لاړو یوسف ته مو کالي واخیستل یو میاشت شوی د عمران کالی او جمپر اغوندی،ته په کور کی نه وی نو ځکه تنها لاړو.

رضوان خپل سر وخوځه وه او مشکوکه غوندی چوپتیا اختیار کړل او کرار یې وویل: زیدا! عمه راغلی.

د هغه پدی خبری زید په لوړ غږ وویل: څه!؟ ولی !!
رضوان عاجزانه ورته وکتل او ویې وویل: آرام اوسه زیدا!!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید په غوسه باندی د مانی طرف ته لاړو، ما مخ د رضوان خواته کو او ومی ویل: ده باندی سه وشو؟

رضوان زید ته چی د ماني خواته تلو وکتل او ویې ویل: قصه یی اوږده ده.
خپل اوږه مې پورته کړل او خپل د کالیو پلاستیک مي واخیست او کوټی ته مي لاړم او حمام مې وکړو،نوې کالي او نوی چمپر می واغوست هوا ریښتیا هم سړه وه،دی خلکو ریښه وباسی،ویښتیان مې وچ کړل خولي مې په سر کړه، داسی چی څو تار دی ویښتیان مې د باندی را ووتل،مانی خوا ته لاړم او آشپزخانی لاره مي ونیوله

اسما په جیګ غږ وویل:سلام لالا.
په خندا مې وویل: علیک سلام زیدا او رضوان چیرته دی !
آسما په خفګان وویل: د زید کوټه کې‌دی.
سر می ښکته پورته کو د سمده په توګه او زینو خواته لاړم، د زید کوټی ته ورسیدم دروازه می ټک ټک کړه له لږ زنډ وروسته غږ وشو: راځه.

ننوتم او دروازه می بنده کړه، مخ می د هغوی دواړو خواته کړو او ومې ویل: دلته مو سنګه باندار اچولی خیریت خو دی؟؟؟

پرته له کومی خبری دواړو په حیرت کتل راته خپل وریځی می پورته کړی او په حیرت می وویل: هوي څه شوی؟؟ پیری مو لیدلی!؟

زما په خبری رضوان وخندل او ویې ویل: ښکه ښایسته او دلکش شوی یی؟!

مغرورانه می تعظیم وکړو او ومی ویل: وروره ګله زه همدا یم نو او دری واړو وخندل، چې ما بیا وویل: ولی ښکته نه راځې؟

رضوان په عاجزانه توګه زید ته وکتل او آرامه یې وویل: خان صیب ضد کړی او وایې ښکته نه ځم.
په حیرت مي ویل: وای..! ولی څه شوی؟؟؟
رضوان غټه ساه واخیسته او ویې ویل: قصه یې اوږده ده .

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوسف- خو ووایه چې پوه شم!
منتظر می د رضوان خواته کتل چې زید پاسیدو او د کړکی خواته لاړو، او بیرون ته په کتو شو چې رضوان خپل ستونی صاف کړو او ویې ویل: دی عمه لور مریم د ماشومتوب ښخه په زید مینه ده...!

بی لدی چی زید ته پام وکړم رضوان ته وایم: ښه بیا؟!!
رضوان- خو زید نده قبوله ښاغلی وایی چی هغه می د خور په شان ده، هر ځل یی رد کوی چی د هغې بیچاره حالت خرابیږی.حتی یو ځل یی د ځان وژنی کوښښ وکړو خو، وژغورل شوه..!

زه د حیرت ښخه خاموشه وم او غوږ نیولې منتظره وم خو رضوان څه ونه ویل چې بی طاقته مې پوښتنه وکړل: بیا ؟؟!!!
زما په خبری رضوان په کراره وویل: دری میاشتې مخکې جنجال وشو او ترور غوسه شوه او لاړه اوس د دری میاشتو وروسته راغلې خو زید خان حتی نغواړی هغوې وګوری پیچاره ګناه لری بیا د مریم حالت خراب نشې.

د رضوان د خبرو وروسته خاموشی په کوټه کی خپره شوه، چوپتیا می ماته کړه، او رضوان ته می وویل: دا مریم او ترور دی مانه مخ پټه وی؟؟؟

رضوان- نا فکر نکوم مور می ستا په اړه ورسره خبری کړی.
یوسف- سمده نو ته ورځه زه زید راوړم.

زما په خبری رضوان سر وښوره و او ویې ویل: ښه نو لږ زر چی ناوخته شوي.
په خندا می د تاکید په ډول سر وخوځه وو. چې رضوان په نرمه مسکا د کوټي ښخه ووتې، د هغه په تلو په کراره مې وییل: زید، زه چی ځو ښکته.

زما په خبری هغه په غوسه وویل: د بحث حوصله نلرم ته زه' زه نه ځم.
خواته یې ځم په سختی تر وری رسیدم لاسونه می د هغه له متو تاو کړل او ځان خوا ته می کش کړ ترڅو لاندی ویسم خو هغه لږ شور لا ونخوړ په دروغجنې غوسه وایم: انسان

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوندی ښکته لاړ شه! ترور دی پتمه ده.

هغه زما خواته را وکتل او ویې ویل: نشم کوی،په خدای نشم کولې پریمیږدی یو دوه دقی ارامه ساه واخلم.
دهغه پدی خبره زه لګځان سره وایم: یعنی زید هم ستونزه لری؟؟ خپل فکر بیرته بدله وم، او وایم: یو ځل زما لپاره کوښښ وکړه هغه ګناه نلری (او په لاس می د زید زړه خوا ته اشاره کوم او وایم: د زړه ګناه یی ده.

زید جواب رانکړو چې ما بیا وویل: هرو مرو درسره ډیره مینه لری، کنه هیس انجلی خپل غرور د یو هلک لپاره د پښو نه لاندی کوی!

زما په خبری زید په شیطانت وویل: ته له کومه پوهیږی لکه چی انجلی یی ؟؟
په سر یی وهم، او وایم: اپلاتې مه وایه زه چی ځو ناوخته شوه.

زید نرمه مسکا وکړه او زما سره یوځای د کوټې څخه را ووت د هلیز ته په رسیدو د هغه لاس خوشی کوم او جدی انداز باندی ورته وایم: آرامه اوسه هغه انجلی بی ګناه ده عادی رفتار وکړه سمده ؟!

زما په خبرو هغه خپل سر وښوره وو، چې د هغه پدی کارما وخندل او دهلیز ته داخل شو،چ ټولو ته مو سلام ورکړو او ورسیدو مریم او د هغه مور ته،
مریم ته به رسیدو هغې ته په کتو شوم، غنم رنګه څهره، غتې سترګی نری پوزه، ګرد مخ او، جیګ قد، په ربښتیا چې ښکلی وه، نپوهیګم د زید ولی نده خوښه؟! که واده یې ورسره کړی وایې سومره ښکلی جوړه به وه..!خپل فکرونه می هخوا کړل او مریم ته می وویل: ستړی مشی خوری.

مریم- ته هم ستړی مشی وروره.
یوسف- ستړی مشی ترور جانی پخیر راغلی
عمه- خیر ویسی زویه.

د مریم مور مهربان او نورانی څهره لرله چی په لیدو یی انسان ښه احساس پیدا کو، پر یو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوچ کیناستم او د زید ستړه مشی می کته چی سرقم ستړه مشی کوی..!؟

زید- ستړی مشی تروړجانی!
عمه- خیر ویسی د ترور ګرانه سنګه یی؟؟

عمه دا خبره کوی او د زید مخ ښکل کوی.
زید- ښه یم مننه ترور جانی ستاسو ښه والی هم غواړم.

په مسکا له ترور نه تیریږی او مریم ته مخامخ دریږی، چې د مریم رنګ د ګچ په څیر کیږی او لاسونه یی لړزیږی، د وریم د حال په لیدو په زړه کې وایم: اه چی سومره زید ظالم دی !

مریم- س .... سلام زید ښ... ښه یی؟؟
زید- علیکم سلام مننه، شکر ته ښه یې؟ (مریم همغسی د زید په کتو کی ډوبه وه وویل: مننه د اوس ښخه نور شه نشم اوسیدی.

زید خپل سر وښورو او راغی زما څنګ ته کیناست،زړه می په مریم وسوزید بیچاره مریم ! سترګی می په مریم ولګیدی د زید په کتو کی ډوبه وه او ټول مجلس ته یې هیس پام نه وه، مجلس ګرم و هر چا خپل د همزولو سره خبری کولی خو مریم بیا هم د زید په کتلو کی ډوبه وه چې ما آرام د زید غوږ سره وویل: ډیر ظالم یی یو نظر خو ورته وګوره..!

زما په خبری زید د مریم خواته ګوری او موسکی کیږی(نظر نشی اول ځل جنار ګل بابا زما خبره ومنل. د زید په موسکا مریم په تلوار له ځایه پاسیده او لاړه پخلنځی ته! د هغې په تلو آسما هم پاسیده او لاړه! د هغوی پدی کار باندی زه لږ کنجکاوه کیږم او د لږ زنډ وروسته د اوبو څکلو په پلمه پاسیدم، چې زی وویل: چیرته ځی؟؟

یوسف- اوبه څکم؟ ته یې هم څکی؟!
زید- نه.

پورته شوم، د پخلنځي پهٔ لور لاړم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې،پخلنځي ته ورسېدم د یو چا د ژړا غږ زه ودرولم.

مریم- ودې لیده قسم پۀ خدای اسما ویې خندل!
او بیا یې ژړا هغه سکون او آرامتیا یوړل هق هق یې پورته شول، او د اسما ځواب ته تم نه شوم، په چټکو ګامونو د هغه ځایه ښخه لاړم، نور مې د پاتې کیدو توان نه لرلو، د خپلې خونې پۀ لور روان شوم، نه پو هیږم، خو د مریم حال ما د خپلو بدبختیو په سوچ کې بیایي.دوې میاشتې کیږي، چې هره شپه زه په ډارونکو

خوبونو، ویښیږم، دوې میاشتې وشوې، هره ورځ تمثیل کوم، خاندم او خندوم یې خو شپه په بې رحمۍ سره دردونه زما پۀ لور راکاږي.اخ ژونده! سترګې مې له خوبه درنې درنې کیږي، بیا ویده شم، سهار بیا د تیلیفون په غږ را ویښیږم. هغه زوړ تیلیفون چې رضوان راکړی و.! زید زنګ کوي خو ولې؟هغه پرونۍ شپې ته په سوچ کولو سره غوسه کیږم، او زنګ پرې کومه!او خپل ځان سمبالومه، د ودانۍ په لور روانیږم.او ننوتلو وروسته د خپلې ځرمنې، توده هوا موږم

یوسف- سلام
ټول مې د سلام ځواب راکوي.د میز لرې برخه ټاکم،او خاله صباح نارې راوړي.
مشغول خوردن صبحانه میشم نگاهم سوی مریم کشیده د صبانارې په خوړلو بوخت شم.
او سترګې مې به مریم ولګیده چې بیا هم د زید په سوچ کې ډوبه ده!

له زید ښځه یې ځانته بت جوړ کړی، خو زید یې ارزښت لري؟
ددې بت عبادت کول کومه ګټه لري؟

ولې خپل ځان ته درد اخلي همم؟؟ یو غږ مې د زړه له تله پورته کیږي او وایې کله چې ته د مریم په درد روږدې نه یې، نو پریکړه مه کوه!سر خوځوم چې ترڅو خپل خیال مې په نورو سوچونو بوخت شي. صبا نارې خلاصوم، پورته کیږم، دمریم د باغ(بڼ)په لور، ګلونه چک کوم، ونې چک کوم،زیړې پاڼې له روغو پاڼو را ټولوم.
تر شپې پورې ځان په کار بوختوم، هو تیاره کیږي،او د ودانۍ په لور ځم.

ډیر په آرامه په خپل ځای کې کښینم،چې رضوان راځي او زما تر خوا ځای خوښوي،او

(c) ketabton.com: The Digital Library

په آرامه غږ سره وايي: څه شوي پهٔ سوچ کې يې؟
يوسف- نه يوازې لږ ستړې يم.
وروسته له نيم ساعت څخه زيد راځي،سلام کوي،راځي زما تر خوا کښيني،په چټکۍ سره پاسيږم،د خونې په لور روانيږم.وروسته له نيم ساعت رضوانه غږ کوي:يوسفه چرته ځې؟ ډوډۍ چمتو ده.

يوسف- وږی نه يم!
د خونې په لور بغير له خبرو روان شوم، د ننه کيږم، چای ږدم چې له کيک سره مې خوښيږي، ګولی مې هم د خلاصيدو په لور وې، خدايه! په پخله رحم وکړه، له دغې لعنتي ناروغۍ څخه مې وژغوره.مرکز ګرمي روښانه کوم، او کښينم، چای په لاسونو کې نيسم،په تلوسې سره يې مزه مزه کوم.له خدايه شکر کوم، له بد څخه بد تر هم شتون لري،خدای (ج) مې دې له بدو څخه وساتي.

خندا مې په، شونډو ښکارنديي کوي، د لاسونو لړزه مې حس کوله،نه، خدايه،نه! ساګاني مې ټکنی ويستلې،خو ګټه هم نه لري؟ د وره غږ سره ما ټوپ کړو

زيد ډير په غوسه سره د ننه کيږي او په لوړ او عصبي غږ وايي: وګورم چې څه په تا شوي؟زما نه مخ پټوي کم عقلې.زړه دې ورته وسوزيدو نو زه بدبخته څه ها؟ زړه دې ماته نه سوزيږي؟(چيغې وهي وايي ځواب راکه!)

په بې حوصلګۍ وايم: ووځه بهر تا ته حوصله نه لرم ويده کيږم.

زيد په لوړو قدمونو زما په لور راځي،ډاريږم ورڅخه نه پوهيږم ولې داسې وحشي شوی؟ زما اوږه په کلکه نيسی او په غوسه وايې: نو حوصله نه لرې؟ زما حوصله نه لرې کنه! زما زنګ ته ځواب نه راکوې؟؟؟

زيد دا خبری په غوسه کوی او نور هم زما لاس کلک نيسی چې په درد ورته وايم:وحشي توب مه کوه ستړې يم لاس مې خوشی که.
زيد- زما سره سمې خبرې وکړه ،پوهيږې؟زه په نړۍ کې د هيچا په کيسه کې نه يم، هيچا!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغه پدی غوسه باندی زما لاسونو په لړزیدو پیل وکړ،نه خدایه اوس یې وخت نه دی، په دغه حالت کې باید ما ونه ګوري. په پسخند خپل زړه کې وایم"کوم وخت دې زما غږ اوریدلی، چې دا ځل یې دویم ځل وی خدایه؟؟" زه عصبی ناروغتیا لرم او اوس هم د ډیر استرس او ویری څخه راباندی بیا هم عصبي حمله راغله. او په لړزیدو مې شروع وکړه..

ساه مې تنګه شوه، سوچ کوم تر همدې ځایه وو. زما د ژوند کیسه مې نیم ګړ یې پاتې شوه! د خبرو کولو کوښښ کوم،او د زید غاړی ته منګولې اچوم، او په بند بند غږ وایم:ګ...ګو..لې مې...

زما د حال په لیدو زید په ورختا او غمژن انداز وایي: چیرته دی ګولی دی چیرته دی؟

لاس مې د میز په سر د ګولې پاکټ ته نیسم، چې زید په چټکۍ سره د میز په سر د ګولیو پاکټ خواته ځي، زما حال نور هم بدتره کیږي، لاسونه او پښې مې، د نور مال حالت څخه وځي.ساه مې وځي خو له خولې مې زګ وځي.

زید مې په خوله کې ګولې را اچوي، او او اوبه وه چې د ستوني څخه مې پ زحمت تیری کړی،د زید په غیږه کې وم، د هغه د ورختا زړه درزا مې چې تیزه تیزه وه آوریده،خو خوځیدلی نه شوم زما دواړه لاسونه خپل په یوه لاس کې کلک نیسي او د سر څخه مې خولی لرې کوی، وینتان مې چې د پخوانه څخه غټ شوي وو، او ما د کم کولو وخت یې پیدا کړی نه وو خپل په ګوتو موږي یې، او زما په بدن کې حرکت نشته!

سر مې د زید په سینه ایینی و، عطر یې زما دماغو ته را رسیدو،،خو زه له مخکې هم بد تره وم، هیڅ حس مې د انجلی په حیث نه و، چې ووایم سوچ وکړم،سوچ مې ګډ وډ شو نه هیڅ نه شو.کوښښ کوم، وخوځیږم ، له دغې لعنتي تندې، او خراب موقعیت څخه ووځم ،خو نه کیدل.

زید- یوسفه ښه یې؟ اورې یوسفه؟
ما اوریدل،خو خوځیدلی نه شوی، ډیر په ستونزه وتوانیدلم چې ځواب ورکړم: ښه ی....یم..مم...او...اوبه..اوبه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په خبرې زید په چټکۍ سره د میز څخه اوبه را واخیستې، او ماته یې ونیولې، غړپ، غړپ له اوبو څه مې وڅښلې،او لږ په حال شوم، زړه مې لکه لیونی په سینه سینه مې وهي، ای لعنت دې په دغې حمله وي، چې هر ځل ما ددغې مصیبب سره مخ کوي.
کوښښ کوم چې د زید له غیږې را ووځم، خو هغې زه کلک نیولی یم په غیږه کې.په سخت وایم:

یوسف: هډوکي مې مات شول خوشې مې که، زید په لړزیدونکی غږ وویل: ولې داسې شوی؟ مریض یې؟

د زید په خبره مې تندی تروش کیږی ما د مریض د نوم څخه بد راتلل په تنده لهجه وایم: هو عصبی حملې او دوری راباندی راځې کله ناکله.

زما په خبری هغه لږ خاموش پاته کیږی او بیا وایې: سهار چمتو اوسه ډاکټر ته ځو!
یوسف- اړینه نه ده ښه یم!

زما په خبری زید په کلکه وویل:کله مې چې وویل چې چمتو شه، نو بیا چمتو شه پوه شوې؟
په بې حوصله ګۍ وایم.ډاکټر ته لاړم، دغه یې هم دوا ده، ځینې وخت ورسره مخ کیږم،خو ښه کیږم!

زما په خبری زید وایې: ډاډمن یې چې سم تکړه ډاکټر ته تللی یې؟
یوسف- هو سم ډاکټر و اوس ورځه غواړم ویده شم، مړ شوم له بیخوبی څخه.

زید زما د خبری په جواب کې یواځې خپل سر پورته او ښکته کوی او وایې:ښه شپه بې حاله په تخت لویږم، او نه پوهیږم، څه وخت ویده شوم.سهار ګنه ګونه شوه ویښیږم په چټکۍ سره، مې خپل کالي بدل کړل، او د ودانی په لوري منډې وهم،غږونه اوریدل کیږې! د ځانه سره وایم یعنې څه شوي؟؟ ګامونه مې تیز کوم د ودانۍ په لور ، د رضوان غږ راځې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان-انسان اوسه، زیده څه په ځان نازیږې، نه وینې چې حال یې څنګه دی؟ لعنتي!

د زید په خبره لځان سره وایم: یعني د مریم حال بد شوی؟
دا ځل د زید د چیغو په دول آواز مې تر غوږ شو چې ویې ویل: ما وویل حالیت یې بد شي هاا؟ما بد بخت څه کړي، مه مجبوروی مې چې دا کورته تاسو ته پریږدم!

زما په ور رسیدلو دواړو ساه تیزه تیزه باسله، چې پوه شوم د ډیر خبرو څخه دواړه ستړی شوی.د زید مور په کوچ کې ناسته وه او سر یې په لاسو کې نیولی و
عمه او مریم نه وه نو چیرته تللی؟

د رضوان پام ماته کیږي.او کرار وایي: یوسفه ته یو څه دغه ناپوه ته ووایه چې په خدای کم پاتې هه بیچاره جني ځان مړه کړی، او د دغه ناپوه(زید ته اشاره کوی) هیس فکر او خیال نشته.

زید زما خواته راګوی خو زه هیس نه وایم او ځم د فرښتې خاله خواته او وایم: ښه یې خاله جانې؟

زما په غږ هغې خپل ستړېې سترګې را پورته کړی او په ستړي انداز یې وویل: هو بچې مې ښه یم، صبانارى دې خوړلی؟

د خاله پدی خبره زه ځانته شرمنده کیږم، زه څومره ددې کورنی پورورړی یم، په جنګ کې د خاله فکر زما خوراک ته دی! دهغی جواب خپل د سر په خوځه ولو ورکوم او د رضوان خواته ځم او وایم: بیا څه شوي؟
رضوان- د ښاغلي زید څخه وپوښته (او په غوسه د زید خواته ګوري.زید پرته له خبرو د باغ خواته ځي؛ چې رضوان به همغه لهجه ویې: مور مې د مریم په اړه د هغه سره خبرې کولې چې بیا وحشي شو. (او مات شوي ګلاس ته یې اشاره وکړه،) دا هم ښه کار د ښاغلي!

د رضوان په خبرو زه ځان سره وایم بی له شکه کله چی زید په غوسه کیږی نو د کنټرول

(c) ketabton.com: The Digital Library

څخه وځي او وحشی کیږی. په کراره رضوان ته وایم: مریم خو د زی انکار اوګ خبری وا نه وریدل؟

زما په خبری رضوان په غمژن لهجه وایي: وایي وریدل فشار یې ښکته شو، کمزوری شوی اوس هم د آسما کوټه کیده.

رضوان دا خبره وکړل او چوپ شو د مور خواته یې ځي او زه زړه نا زړه د باغ په لوري ګورم چې زید شته که تللی. نه نشته تللي .....

نو بیرته د ودانۍ په لور ځم! ټول غمژن او فکرمند حالت کې دي،د رضوان خواته چې بیحده په سوچونو کې غرق دی ځم او وایم: رضوان راځه آسما او مریم بهرته وباسو کیدای شي سوچ یې بدل شي!؟

زما په خبری رضوان سر پورته کړو او په مسکا یې وویل: ښه خبره ده.

رضوان دا خبره کوی او د زینو خواته ځي،د څو شیبو ورسته دری واړه، ښکته راځي، د مریم رنګ زیړ و بې کراره انداز له زینونه راښکته شوه.موږ د رضوان په موټر کې روان شو، څلور واړه.لکه د زید موټر داسې نه و خو ښکلی و، زه په مخکې سیټ کې کښیناستم، مریم،او آسما د شا په سیټونو کې کښیناستې. چې رضوان وویل:

رضوان- ښا نو اغلو میرمنو کومې خواته ځو؟
مریم چوپه وه، خو اسماکرار وویل: نه پوهیږم لالا، هر ځای چې تاسو وایی.

د اسما د خبری وروسته رضوان موټر روښانه کړو او حرکت یې وکړو، او زه نه پوهیدم چې چرته ځو؟خو بلاخره د یوه پلورنځي مخې ته ودریدلو.

رضوان- دادی ورسیدو!

ټول ښکته شوو،او د پلورنځي خواته مو حرکت وکړ، او د دوکانو په کتلو بوخت شولو. د مریم غږ و چې د خاموشۍ لړۍ یې ماته کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مریم- اسما.. اسما ته راشه چې دا ښکلې ګوتمې لرې!

اسما ودریدله او بیا دمریم خواته چې د هغه شیانو په کتلو بوخه وه ولاړه او په خندای ورته وویل: ریښتیا وایې، یو ځل یې وګورو..

د نقرې د پلور ځای ته راغلي یو.مریم او اسما دواړه د ګانو په کتلو بوختې شوې.
مریم- اسما وګوره ښکله ده؟
اسما وروسته له لږ ځنډ،ځواب ورکړ: اې دا خو نارینه ده لیونۍ(اسما لږ چیټیا غوره کړه، او بیایې کرار وویل: د زید لپاره یې اخلې؟

د اسما په خبره مې په زړه کې وویل: اووووووف زید زید څومره مې له دغه نامه څخه بد راځي، هغه نر چې خود خوا دی! هغه چې مغروه دی.

اسما کرار وویل: ښکلې ده !
رضوان زما خواته ودریدو او ویې ویل: یوسفه ته کوم څه نه اخلې؟
خپل معاش مې اخیستی و په ډاډه زړه مې وویل: راځه وګورو چې څه مې خوښیږي که نه؟
رضوان مسکی شو او ویې ویل: راځه دواړه د ګوتمو او ښکلو زنځیرونو په کتلو بوخت شو.

رضوان- یوسفه دغه ګوتمه ښکله ده؟
یوسف- کوم یو؟
رضوان- دغه تور غمی والا.

یوه نارینه ګوتمه چې د غمی یې څلور کونجه او چار چاپیره یې وړو وړو غمیو چې رنګونه یې تور وو، ریښتیا هم چې ډیره ښایسته وه.

یوسف- ولا دا ښایسته ده، ته ورته ووایه چې را و باسه ګوتمهچ.

ګوتمه یې را وویستله، رضوان چټکی وکړه او ګوتمه یې واخیسته!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رضوان پدی کار په دروغجنه غوسه وایم: هوی دغه ما خوښه کړې وه نو را یې کړه!
رضوان خاندی او وایې: ښا داده واخله، مه غوسه کیږه.

ګوتمه اخلم او په ګوته کوم یې، چې زما د ګوتو له اندازې څخه غټه وه ،مایوسه غوندې ګوتمې ته ګورم او رضوان ته وایم: رضوانه ته یې واخله،دا زما د ګوتو له اندازې غټه ده.

رضوان- ته یې را وښیه؟

رضوان زما د لاس د ګوتو په لیدو په شیطنت باندی وایې: پخدای چې لاسونه دې لکه د نجونو ښایسته دی حتا د مریم او د آسما څخه ډیر ښایسته دی (دا خبره کوی او په خندا کیږی او بیا په همغه خندا وایې: یوسفه! رښتیا راته ووایه! انجلۍ خو نه یې؟

د رضوان په خبره په غوسه ورته وایم: ورځه ورک شه نر توبې خو په لاسونو او قد او قواری نده(رضوان زما په خبرو خاندی او دوکاندار ته غږ کوی او ورته وایې: وبخښې دا ګوتمې کوچنې کوی؟ (او زما لاس ته اشاره کوی، چې دوکاندار وایې:

دوکاندار- هو، شل دقیقې وخت نیسي.

زه ګوتمې د ګوتې څخه باسم او خپل د ګوتې اندازه اخلم، مریم او اسماء په خپل مینځ کې لیګا ویې او خبرې کول چې رضوان غږ پورته شو او ویې ویل: اوس نو یوسف ماته هم یو ګوتمې خپل په ذوق خوښه کړه.

د رضوان خواته ګورم او په خندا ورته وایم: ولې خپله سترګې نلری؟
زما په خبری رضوان خاندی او وایې: زه ستا ذوق او انتخاب ګورم.

د رضوان په خبره ما خپل سر وښوراوه او وایم: سمه ده راځه.

یوه حلقه چې د تور ګردي جواهر سره د جواهراتو لخوا محاصره شوې.او سپینه وه او زما سترګې یې ونیولې زه حلقې ته په اشاره وایم: وګوره دا ښکله ده؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په خبرې رضوان په ځير،ځير هغه ګوتمې ته ګوري او وايي: بده نده.
د رضوان په داسې بې خونده لهجه زه ورته وايم: سمه ده زه يې يو بل چاته اخلم.
رضوان- بد کوې زه يې خپله اخلم.

د رضوان پدې غوسه ناکه لهجه ورته وايم- و دې خوړې بيا ته ووايه بده ده.
رضوان څه نه وای او اسما و مريم خواته ګوري پداسې حال کې چې خپل غږ کرار کوی ترڅو يواځې زه يې واورم کرار وايي: يوسف پخدا دغه دوه داني زما جيب خالي کوی.

زما سترګې په يو مردانه زنځير پريوت چې يو کوچنی قفل سره د زنځير په پای کی وو او د ښيښې په منځ کې کيخودل شوی و، زه په لاس زنځير ته اشاره کوم او وايم: کيدی شې هغه راښکته کړی؟(څومره د پام وړ او ښايسته زنځير دی..)

د شل دقيقو وروسته، همغه زما انتخاب کړی ګوتمې راته په لاس برابره کړی راوړه، زه د رضوان، مريم او اسماء خواته چې دواړه لګيا دی خبرې کوې ځم او وايم: خلاص نشو ستاسو خريد؟

رضوان راته وايي: يوسف ټول دوکانونه دوی دواړو تش کړل.

د رضوان په خبره د هغوی خواته ګورم چې د مريم په لاس کې څلور پلاستيک ګورم! آسما ته اشاره کوم او وايم چې مريم څه اخيستی؟

آسما د مريم خواته ګوري او ورته وايي: مريم خپل خريد دوی دواړو ته وښايه چې څه دی اخيستي؟

مريم پلاستيکونه خلاصه وی، په يو کې يو دانه څلور کونجه زمردی ګوتمې وه، چې موږ ټول پوی شو هغه يې د زيد لپاره اخيستې، او يو همغه ډيزاين خو ښځينه ګوتمې چې جوړه يې د هغه مردانه ګوتمې سره خپل ځانته اخيستي وه. او په بل پلاستيک کې هم دوه داني دسبندونه وه چې بيا هم جوړه يې وه يو يې مردانه او بل زنانه...!

اسماء هم د غاړکې،ګوتمو او دسبندو يوه بشپړ سيټ اوجوړه اخيستي وه، لاړو ترڅو پيسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

حساب کړو رضوان اول د آسما او مریم خرید پیسی ورکړل کله چې زموږ د خرید پیسو ته ورسیدو نو ما پوښتنه وکړه څو شول؟

دوکاندار: 4600

ما تلوار وکړو او د رضوان د پیسو ورکولو څخه مخکې ما پیسی دوکاندار هه ورکړل، چې زما په کار رضوان په غوسه وویل: واخله بیرته خپل پیسی شابه.
بغیر له خبری رضوان د کورتې څخه نیسم او د دوکان څخه د وتلو په حال ورته وایم: بل ځل بیا ته یې حساب کړه.

رضوان څه ونه ویل خو تندی تروش وو، د دواکن څخه چې ووتلو یو څه نور هم وګرځیدو خو د اغلو میرمنو نور شي خوښ نشو، البته ما د هغوی څخ په پټه یو عطر ځانته واخیستو ترڅو د چانه وهلو لپاره فرصت ولرم هسی دا خان خلک دی د دوی په مخ کې د خرید په سر چانه وهل بده ده.

کله چې خرید مو خلاص شو د ډوډی خوړلو لپاره یو ښایسته هوټل ته لاړو، ډوډی خوړو وقت کې ما او رضوان ښه ټوکې او مجلس وکړو، او بیا د کور په خوا روان شو نګهبانانو دروازه خلاصه کړه او کورته ننوځو هغوی د مانې په خوا ځي او زه خپل کوټې خواته حرکت کوم، د ماښام د لمانځه وروسته کالې مې چې یو څه نمناکه وه بدله وم چې نظر مې د زنځیر په قطعې ولګیدو، په ډیر زحمت هغه زنځیر خپل په غاړه کوم او خپل خولې په سر جوړه وم او خپل د اخیستل شوی عطر څخه یو څه لږ به ځان وهم.

جمپر مې را اخلم او د مانې پخوا روانیږم، کله چې ننوتلم تول مې به دهلیز ناست ولیده زید خپل د مور ښنګ کې وو، د رضوان خواته ځم او د هغه ښنګ ته کینم. چې زما به کینستلو رضوان راته وایې: چیرته ورک شوی ناساپه؟

په شیطنت وایم: ړوند خو نه یې تور ماره کالې مې بدل کړل.
زما په حبری رضوان خاندی او وایې: ولی نو به قهر کیږی کدووو(لندیه)

د رضوان نظر زما په غاړه کې اچول شوی زنځیر ته کیږی او وایې: دا څه دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوسف- زنځیر.
رضوان- تر څو دقو مخکې خو ستا په غاړه کی هیس نه وه؟
په شیطانه خندا وایم: ځکه چې نن ماښام مې په طلا فروشی کی واخیستو.
زما به خبری رضوان په دروغجنی غوسې او قهر وایې: ای ناځوانه زما ښځه په پټه دی واخیستو، اوس سم وښایه څنګه دی؟

پداسې حال کې چې زنځیر مې خپل کالیو دننه اچو په خندا مې وویل: خوند یې په همدی خاص والو کېږدی ورور ..

موږ دواړه خاندو چې زید زموږ خواته راګوری او هغه هم لږ مسکې کیږی، ټول د میز خواته ځو ظریف خاله ډوډی راوړی، د ډوډی وروسته ښځې په دهلیز کې پاتی کیږی خو موږ د میلمه خانې خواته ځو، میلمه خانه کې د زید پلار رحیم کاکا هم وو رضوان او زید خپل په موبایلو موښتې وه او ما و رحیم کاکا بیکاره پاتې و چې رحیم کاکا ماته وویل: بچیه سنګه یې د باغبانې سره؟ به تکلیف خو نه یې ورسره؟

د رحیم کاکا جواب په خلاص تندی ورکوم او ورته وایم: نه کاکا جانه باغبانې ماته ساتیر او وخت تیره ولو پشان ده.
رحیم کاکا- ډیر ښه که کوم څیز دی بکار وو ماته وه وایه.
یوسف- په سترګو کاکا جانه.
:□#شهاب
لږ مجلس وروسته رحیم کاکا ولاړو او یواځې موږ دری پاتې شو، خپل د چای پیاله مې راوخیسته او چای مې څکو چې رضوان وویل: سهار ځم د ځمکو کتو ته راځې راسره؟(
د چای پیاله د یو لاس ښځه بل ته راخلم او د رضوان د خبری به جواب کط وایم: نه سبا نوی نیالګې راوړی او چمن هم باید اصلاح کړم.

رضوان- سبا ته زما سره راځه بل سبا بیا دواړه یوځای چمن اصلاح کو، زه هسی هم بل سبا بیکار یم.
یوسف- نه نکیږی ته یواځې لاړشه.
رضوان- دومره ناز کوی بیخی مه راځه.(رضوان ته هغه بالښت دی راکړه. چې زه ورته وایم: ربښتیا رضوان هغه سفر دی سنګه شو؟ کله لخیره د کور ښځه ځی او ورک

(c) ketabton.com: The Digital Library

کیږی؟
زما په خبری رضوان په خندا وویل: اخ ستا آرمان دی پوره نشی، زه نه ځم زما لځایه زید ځي هغه سفر ته.

غوښتل مې د رضوان جواب ورکړم ی یو دروند څیز مې په پښو کیځودل شو! په حیرت می وکتل چې زید خپل سر زما په غیږ کی ایخودلي وو! د زید پدی کار رضوان ورته وايې: اووو نر غواې ځای کم وو چې تا خپل د ده بیچاره په پښو کیخودو؟

رضوان په خندا وایې: تاته ولې زور درکوی؟ زما بالښت به دی نه وایې اخیستی.
رضوان- ما بد کړی راشه بالښت دی واخله.

زه چې تراوسه د زید پدی کار باندی هک حیرانه وم، خپل غږ می پورته کړو او ومې ویل: هوی خیرتي ده زر ځله مې درته ویلې چې د نورو حق مه خوری، او دا غیږه هم ستاسو د وریندار ده نو هله پاسیږه.(زما په خبری رضوان به قهقهه خاندی خو زید کرار مسکا کوی او وایې: یو نن مراعات وکړه، سبا سهار ځم هلته ستاسو پسې مې زړه تنګ کیږی.

د زید پدی خبره نه پوهیږم ولې خو بیحده خوشحاله شوم او په همغه خوشحاله لهجه مې وویل: رښتیا څومره وقت پاتې کیږی هلته؟؟!

نه پوهیږم ولې زما به خوشحاله لهجه زید خفه شو او په خفه لهجه یې وویل: زما تګ دومره تا خوشحاله کوی؟

همدا چې خوله مې جواب ورکولو ته جوړه کړه، زید پاسیدو او لاړو!؟ په حیرات مې رضوان ته وویل: په ده څه وشو؟ ما بده خبره وکړل رضوان؟!

رضوان پداسې حال کې چې خندل او زما خواته راروان وو ویې ویل: زه بنه شو چې لاړو بالښت یې زه نیسم.(همدا چې رضوان غوښتل خپل سر زما په غیږ کې کیږدی زه پاسیدم او ومې ویل: فکر یې هم مه کوه ګرانه وررور جاننه ورځه خپل ځای ته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په خبرې رضوان وخندل او ويې ويل: هلک خو نه يې چې داسې ووېرېدی.
بد بد مې د رضوان خواته وکتل او ومې ويل: بيځايه خبرې مه کوه ځم ويدېږم سبا کار لرم.

بغير د نور خبرو د ماني څخه ووتلم او خپل کوټې ته ورغلم، اول مې خپل ګولي وخوړل او بيا بې حال خبل بر ځای پريوتم... چې خوب مې ليدو.....

منډې مې وهل او چغې مې وهل، خو هيڅوا زما غږ نه آوريدو عمه او نجيب راپسې و د هغوی ځهرې د خوګ او بدنونه جسم يې د انسانانو پشان و، د خولو څخه يې زګ بهيدل او زما پسې منډې وهل، دومره چيغې مې وه چې خوب کې مې احساس کو چې ستونې مې د ډير چغو له لاسه زخمې شوی، ستړی شوم خو د منډی وهلو څخه ونه دريدم، لځان څخه مې يو څه لرې يو نفر وليدو چې مخ يې سم نه معلوميدو راته خو مخ يې د لمر پشان ځليدو..

د هغه کس په ليدو بی اختياره د هغه خواته ځم او هغه کس ته پنهاه ورم، عمه او نجسب رارسيږی خو د هغه کس په ليدو شاته ځې او تختې سر مې پورته کوم او خپل نجات ورکونکې ته ګورم زيد....! هغه کس چې ماته پناه راکړل هغه زيد وو؟ غواړم د هغه د غيږ څخه لرې شم خو د هغه سترګې د غوسې څخه تکې سرې کيږی او وينه ورنه په بهيدو شي...

د خوب څخه را وينه کيږی زړه مې د ويرې څخه په تلوار درزا کوی، او نفس مې نه پورته کيږی د تږی احساس کوم د ميز له سره ګيلاس اوبه راخلم او يو نفس به سر يې پورته کوم، لځان سره وايم: ځومره ويرونکې خوب وو؟ د سهار آذان مې تر غوږ کيږی او زړه ته مې آرمتيا حاصله کيږی، اودس کوم او په لمانځه دريږم، او خپل ځان د خدای سره په خبرو او مناجاتو کې اخته کوم د کوټې په روښنانه کيدو پوهيږم چې هوا روښنانه شوی..

خپل ځان سم کوم او به هينداره کې ځانته ګورم، ځم د مانې خواته ټول د ميز سره راټول شوی وه، ښه احساس نلرم د دوی سره په يو ميز ډوډی خوړلو ته خو هغوی اجازه نه راکوی او هر ځل وايې زموږ سره يوځای ډوډی وخوره. عمه او مريم نن لکه چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غواړی لاړشی سلام کوم او ټول بغیر له زید څخه جواب راکوی.

خاله فرشته- علیک سلام بچیه راشه دلته زما څنګ کي کینه.
مسکا کوم او د خاله فرشتي څنګ ته کینم، سبا ناری خوړل کیږی او هر یو خپل په کارو اخته کیږی چي اسما زما خواته راځي او کرار وایي: یوسف لالا د دوکان څخه ماته چپس او کاکو راوړی؟
په خندا ورته وایم: ولی نه کیږی ځم.

باغ پریږدم او د دوکان خواته ځم چي د کور څخه ډیر لری دی، دا کور یا هم بهتره ده ووایم دا مانۍ په یو ارامه او ساکته کوڅه کي شتون لری.

داسی چي یو دوکان یې لا شاوخوا نشته، دلس دقو تلو وروسته یو دوکان ته رسیږم هغه شیان چي آسما ویلي وه هغه اخلم، ځانته هم یو کاکو اخلم او خپل جیب کې پټه وم د کور خواته ځم مانۍ ته به ننوتلو خپل غږ پورته کوم او وایم: اسما چیرته یې؟

د دی څخه مخکي چي بیا ورته غږ کړم زید وینم چي د زینو څخه رابنکته کیږی، داسي ځان جوړ کړی سوک که خبر نه ویي فکر کوی زوم دی؟! زما خواته راځي او وایي: رضوان چیرته دی؟
یوسف- زه څه خبر یم ورشه بیدا یې کړه.

زما پدی خبره بد بد راګوری چي زه هم به جواب کې خپل اوږه ورته پورته کوم، آسما راځي خبل غوشتل شوی شیزونه اخلي او د مننې پر ویلو باندی ځي....

نن زید لاړو چین ته تر څو خپل شرکت ته نوی اجناس او مواد راوړی. یو میاشت تیره شوه او ما د زړه څخه د آرمتیا او خوشحالي احساس درلود ځکه زید نه وو چي کله ناکله مې په عذاب کړی، د زید د تلو وروسته عمه او مریم هم خپل کورته لاړه او سنګه چې د مریم حال ماته معلومیدو هیس بنه نه وه... بیچاره مریم .....

په باغ کي د لاله د ګلانو په کینولو بوخت وم، د سپرلي موسم هم رارسیدلي وو، څلور

(c) ketabton.com: The Digital Library

میاشتې زما د راتلو څخه تیرېږي خو ما تراوسه عادت ندی کړی پدی ژوند، د رضوان غږ راځې چې ناری وهې راته:

رضوان- یوسف راشه چې زید راغلو.
د هغه پشان په لوړ غږ وایم: پخیر دی راشې زه څه خدمت ورته وکړم، نه چې ډیر مې خوښیږی..
زما په خبرو رضوان خاندی او وایې: تاسو دواړو تراوسه آشتې نده کړی؟ تراوسه د مریم په موضوع د زید سره جنجال لری؟
یوسف- زړه مې د مریم لپاره سوزیږی خو اصل موضوع د زید کبر او غرور دی چې د بیچاره انجلی زړه ماته وی.

رضوان چې په ونې باندی تکیه وهلې وه ویې ویل: کاش ټول ستا پشان وای، که جنۍ وایې ستا سره مې واده کو(رضوان دا خبره کوی او خندا ته شروع ورکوی)
یوسف- چا ویل چې هغه وخت ما ته تور مار کولې؟ اوښ دی په خوب کې وګوری پنبه دانه.

زما په خبرو رضوان خاندی او وایې: ته یو ځل جنۍ شه بیا وګوره په زوره درسره واده کوم.

د رضوان پدی خبرو په غوسه ورپسې کیږم چې هغه مانې ته ننوځې، د هغه پسې زه هم داخلیږم چې په دهلیز کې په دری منه میلمنو سترګې لګیږی او ژر بیرته را وځم او لځان سره وایم: ای خاوری دی په سر شه تور ماره د ده له لاسه ماته حیثیت پاتې نشو.د خلکو لورګانې راباندی ولیدل..! خپل پدی خبره خاندم نه چې اوس زه هلک یم داسی وایم د خلکو لورګانې راباندی ولیدل زه خپل په فکرونو کې وم چې یو چا وویل:

زید- ستړی مشې نکوی یوسف خان؟

ناساپه ځاې کې مې دریږم ای دا د زید غږ نه وو؟ یو همدی کم وو دی وخت کې کرار ورته وایم: سلام پخیر راغلې.
زید- همدغه وچ کلک سلام هوم؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل د دی خبری په کولو رامخکې کیږی او ناساپه ما په غیږ کې نیسی، تول پیښې د نور په تیز والې سره کیږی، داسې چې ماته د هیس کار اجازه نه راکوی زید کرار وایې:
ناځوانه د نیمې لاری ملګریه راپسې دیغ نشوی؟ تراوسه راڅخه غوسه یې؟

زه تراوسه د هغه پدی کړی کار باندی حیرانه وم خو ځان مې کنترول کړو او لاس مې د هغه په ملا ووهې او ومې ویل: نه د اول څخه هم په غوسه نه وم، سفر پخیر تیر شو؟

زید خپل لاسونه خلاصه وی او زه یط د غیږ څخه وځم چې هغه په ځیر،ځیر راګوری او وایې: د یو میاشت وروسته دی هم ګیره را نغله؟ هیس بدلون دی ندی کړی.

یوف کوم او وایم: ښه نو څه؟ یو کال خو نه وو یواځې یو میاشت وه.
زید- سمه ده خو زما لپاره په ډیره سخته تیره شوه.
یوسف- خو سرچپه زمږ لپاره په ډیر خوشحالې او زبردست تیره شوه.

شیطانه مسکا کوم او خپل د کوټې خواته روانیږم، د زید د راتلو دوه ورځې تیریږی کوم خاص خبره نده شوی، تول کورنې، فرشته خاله رحیم کاکا تول را تول شوی زه ډیر د مانې خواته نه ځم، خپل کوټه کې یم کله ناکله رضوان راځې مجلس کوی توکې کوی او ځې، نن د رضوان سره د باندې لاړو د شهر انجونې ځومره سپین سترګې شوی..!

نږدی و بیچاره وخوری ښایست پدی کورنی کې ضرور یو ارثې موضوع ده، تول کورنې په ښایست کې کمې نه لرې، اسماءمریم، رضوان او انجونې او هلکان د عمه او د خاله زامن د رضوان تول شایسته او لوړ قدونه یې درلود، زید خو بیخې په ښایست کې وړی وه.

یو محلې ته ننوتو چې ما ته لږ لږ اشنا غوندی وه، د موټر څخه ښکته شو او د یو کاری ډبری خواته ځو رضوان د یو سړی سره خبری کول، زید او رضوان دواړه انجینران دی خو زیات یې په تجارت کې نوم باسلې وو، د رضوان خبری د هغه سړی سره خلاصی شوی زما خواته راغلو او ویې ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان- یوسف نظر دی د دی ځای په اړه څه دی؟
یوسف- د څه لپاره دا ځمکه مو اخیستې؟
رضوان- د سمنټو فابریکې لپاره.

د هغه په خبره په پوره غور شاوخوا ګورم، ښه ځای دی ځکه د ښهر څخه ډیر لری دی کرار وایم: ښه دی. مناسب ځای د سمنټ جوړه ولو د فابریکې لپاره دی ځکه د ښهر څخه لرې دی، او ضرر یې بیچاره خلکو ته نه رسیږی.

***

دواړه د کور خواته روانیږو، د څلوېښت دقیقو وروسته کورته رسیږو بیحده زیات ستړی شوی یم. رضوان ته مخ اړوم او وایم: رضوان زه ځمه ستړي شوي یم غواړم ویده شم.
رضوانچ- ډوډی نخورې؟
یوسف- نا همالته به کوم څه وخورم

ناوخته راغلی وو او ډوډی هم رانه خوړل شوی وه، اوس د دی تور مار سره څوک یوځای ډوډی خوری ، د خپلی کوټې لور ته لارم د ډوډی خوړلو حوصله نه وه چای می تیار کړه خوشبختانه بیسکت او ککو می هم وه، په چای څکلو مصروفه وم چې زید یو دفعه یی او ورخطا را باندی راننوت یا (داخل) شو په لاس کې سګرت هم وه غږیی غیر نورماله او په غوسه وه..

زید- چیرته ورک وې؟ دا دری ورځی کیږې راغلی یم ماته هیڅ ګورې هم نا !ابیا څه شوي یوسف خانه! (یوسف خانه به جګ غږ وایې، د هغه پدی لهجې ډاره شوي وم.ډاره شوي وم خوو ځان می شاته نکړو او ومې ویل: اوله خبره، ستا پورې اړه نلرې چې چیرته ورک وم ،دومه خبره ځکه دی لیدلو لیاقت هم نلرې د باندې لارشه.

سګرت یی خپل په موټی کې خاموش کړو سترګې یې د کاسو د وینو په شان شوي وه او لاس یې کلک موټ کړی وو، د زید پداسې لیدو نور لړ پاتی وه همله سکته وکړم زه چیرته او دا ځناور زما دوه برابره دی چیریی ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناساپه زید په لوړ غږ وویل: څه دي وویل ؟ زه ستا د لیدلو لیاقت هم نلرم ؟ هغه رضوان یې لري؟ هان؟

د هغه په شان مې په جګ غږووېل: رضوان په تا شرف لري خودخواه مغروره زما په خبرو زید له غوسی څخه قهقهه وکړه او ویې ویل: ښه نو زړه دی په مریم وسوځیده؟ یو طرفه قاضي ته ځی یوسف خانه..؟!

هیس ورته نه وایم چې زید خپل لاسونه د ډیرو ،تورو وبینتانو کي ننباسي په دواړو لاسونو خپل وبینتان کلک کش کوي،په زنګنو باندی په څمکه کیني په جګ غږ ناری وهی او وایې: لعنتیانو ولی نه پو هیږیږی هغه آسما په شان ده ماته(لکه خور) تاسو هیڅوک ما نه درک کوي مور مي زما سره سمي خبري نکوی ، پلار می ...ملامت کوي، رضوان راته نصیحت کوي، ترور می رانه زړه بد دی ته ولی یوسف؟ دی مینځ کي زما ګناه څه ده؟

دواړه چیتیا کوه په لړزانده غږ زید بیا خبري پیل کوي او وایې: پخدای ، په پیر او په پیغمبران زه نغوارم د هغي بت اوسیږم زه نغواړم زما عبادت یا پرستش وکړي پو هیږیږی اوکنه ؟؟ د هغي د مینی تاوان زه باید ولی ورکړم؟ ما مجبوره کړي وه ماسره مینه وکړه؟ ولی بی ګناه می محکوم کوي فکر کوي زما زړه د تیږی زړه دی؟ نه سوځیږي وربانديي هان ؟

زید خپل د خبري سره یوځای خپل موټ شوي لاسونه په څمکی ووهل، چې ما حیرانه ورته کتل لځان سره مې وویل: دا هغه زید دي چې د چا سره به یې سمي خبري لا نکولی؟ هغه زید دي چې د چا څخه به یې لا غوښتنه هم نکوله...!!؟

ما زید تل د زور ویلو په حال لیدلی وو؟ یعني دا مات خوړلې سړی همغه زید دي یا زه..یو جدی غلط فهمی کی یم..؟زید چې په زنګنو په څکمی باندی ناست و د هغه په داسې لیدو ماته درد راغلو، زړه می په وسوځیده ، ربښتیا وایی زید ګناه څه ده ؟
دا هغه انسان دی هغه کس دی غوښتلي یا نیغوښتلی زه یی د عمه د کور څخه وژغورلم...

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل کورکي را پناه راکړه زما حق کی سړی توپ وکه هغه انسان دی مریم زړه په بایللی میئنه شوي ورباندې،ربښتیا هم زه یې نو ولی محکوم کوم؟ آیا مینه هم په زور کیږي..؟

کولی می نشو داسي حالت کي وګورم خو بیا هم د بت په شان ورته ولاړه وم ، هغه هم ځمکې ته بوکسان نیولی وه، خواته یی ورځم نیږدي کیږم ورته نارینه لاسونه یي په خپلو دواړو لاسونو کي کلک نیسم، تکی سری سترګي را پورته کوي او په کراره وایې: زړه دی راباندی وسوځیده؟

لاسونه ته یی زور ورکوم او په کلکه ورته وایم: مکوه لاسونه دي شنه شول غټ سړی یی شل کلن ځوان خوو نه یی..!

زما په خبری هغه په ځیر باندی خپل شنه لاسونو ته ګوري چې د ډیر وهلو له لاسه زخمي شوې خو څه نه وایې..
یوسف- خپل ټول وینتان دي وشکول اوس به څوک خپله لور هم نه درکوي.
(په لاسونو باندی می وینتان ورته جوړ کوم هغه همداسی راته ګوري.زما ګوتو هغه وینتان خوبن شوی وه او وینتانو سری لوبي کولي په ډیر سخته می زړه تری صبر کړواو شونډو لاندي لاحول ولاقوه وایم،ولی شیطان ځانه لري کړم ؟ کله چي هوس په نامه مینځ کي څه نه وي شیطان کار څه شی دی؟ زید غږ دی ستونزه او دي فکر کولو نه وژغورلم ویې ویل:

زید- زما نه دي بد راځي ؟

د خپل فکرونو څخه راوځم او د زید سرو سترګو ته چې په سور والو کې بیچ ښکلایی څو برابره شوي،ګورم زید ماته د یو بې مور شوی کوچنې ماشوم پشان ګوری، داسی چې کوم ګناه یی کړی وي او اوس خپل د جزا په تمه وي..اوس هم په سترګو کی غوسه ښکاري' لاسونه یي پریږدم او وایم: نه چا ویلی ؟

زید- چا ندی ویلي زه خپله پوهیږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوسف- نو اشتباه پوی شوی یې، ولی به می ستا نه بد راځي..؟

زید جواب رانکړو لکه چې د خبرو حوصله یې نه درلود، ځان سره وایم !
ولی خپل ځان کنترول کولی نشی؟ولی خپله غوسه ځان باندی خالي کوي او ځانته تاوان رسه ویې هان؟ آرامه ورته وایم: پورته شه "کټ ته اشاره کوم) هلته کینه.

روسته له لږ ځنډ ښخه پورته کیږی او زما څنګ ته په کټ کینې. چې زه دهغه لاسونو ته اشاره کوم او ورته وایم: درد کوی او که سوځیږي؟
زید- هیڅ یو.
یوسف- ولی په خپل غوسه باندی مسلط نه یی کولی دی شوو همدا خبري په آرامه راته ووایې..(او د زید د جواب ورکولو ښخه مخکې مې وویل: چای یا قهوه ؟
زید- قهوه

دوه دانی ترخي قهوه تیاری کوم او کوټي خواته روانه شوم، په کراره مننه کوي خاموشې! بیا هم چوپتیا د کوټي فضا باندی حاکمه وه.. چې زید وویل: کولی شم دلته سر کیدم؟(په سترګو باندي بالښت ته اشاره کوي)

په سرمی ورته اشاره وکړه چې هوو. په یوه ساه یې توله قهوه وڅکل او خالي پیاله یې د میز په سر کینوده،خپل سر په بالښت باندی کیدی او اوږد ښملي زه یې ښنګ ته وم زما لاس نیسي چې زه ورته حیرانه ګورم زید په کراره وایې: ګوتمی دی ښایسته ده
یوسف- مننه یوځای رضوان سره می واخیسته.

پداسې حال کې چې لاس مې د هغه په ګوتو کې بند وه ویې ویل: ولی دی ماته اخستی نده ؟
یوسف- مریم درته اخستی وه هغه دی څه کړه؟ ګوتمی او دستبند وه .
زید- وا می نخستیل!
یوسف -ولی ښنګه ښایسته وه.
زید- نور دي څه واخستیل؟

د زید په خبره د ماشومانو پشان چې خبل د خوښې خرید یو چاته ښکاره کوی خپل زنځیر

(c) ketabton.com: The Digital Library

مې د کالو لاندي ښخه ورته راباسم او ورته ښکاره کوم او وایم: دغه دی و ګوره دغه مې د رضوانه په پټه اخیستی(او په خندا ورته وایم: که لیدلی وای ضرور هغه تور مار هم اخیستو.

زما په خبرو زید مسکا کوي او زنځیر په لاس کي نیسي او وایي: ښه دی وکړل هغه تور مار ته ښکاره نکړی.

په خوشحالي وایم: ښکلی دی کنه؟
زید- ډیر ښکلې دی دا به ماته رانکړی؟

د زید په خبره په تلوار زنځیر خپل د کالو لاندي کوم او وایم: څه د خاله کور خو ندی چې درکړم تاته.

زما په خبری دواړه خاندو او زید وایي: ولی دی د سر ښځه خولی نه لري کوي؟ ژمي خو هم خلاص شوو.؟!

زید په لاس باندی زما د سر خولی لري کوي، چې زه په تیز انداز ورته وایم: نه مې خوښیږي زما ویښتان څوک وګوري.

بدی خبری غواړم د زید څخه خپل خولی واخلم او به سر کړم خو هغه اجازه نه راکوی او وایي: مکوه یوسفه ګوره څومره ښکلی ویښتان لري لکه ابریشم پشان نرم دی !

زید دا خبره کوی او زما په ویښتیانو کې ګوتې وهي چې په تروش تندی ورته وایم: عه زیده پورته شه بیخی دی زړه راته تنګ کړ ټول ویښتانچ دی راته وشکول لاس ندی توره ده ولا.

زما په خبرو زید په لوړ غږ خاندی او وایي: ولی غوسه شوي لنډیی صحیح ده نوري نکوم.

او بیا خپل لاسونه یي د سینه سره قفل کوي،زړه نا زړه وایم: نکیړی لږ ورسره مهربانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شي ګناه لري پخداى(مریم ورته یادوم)

زید زما خواته راګوری خوو څه نه وايي د څو ثانیو سکوت وروسته کرار وايي: د مهربانه او ښه والي نه می غلطه ګټه اخلي لیونی فکرونه کوي.
یوسف- ګوره یو څه درته وایم څناور کیږي به نه!؟

زید څه نه وايي چې زه نامطمینه په خبرو باندي پیل کوم او وایم: ولی دی نه خوښیږي هیڅ کمی نلري ښکلی ده ، تحصیل هم کړي او تر ټولو مهمه تاسره مینه لري

زما په خبرو زید یو ژوره ساه اخلی او وایي: درته می وویل د خور په نظر ورته ګورم نشم کولي..!
یوسف- خو یو ځل کوښښ وکړه ګوره چانس دی د لاس څخه ځی درته ویلي می اوسي.

زید- یوسفه انسان شه څه زور خوو ندی چا باندی (خپل په زړه وهي او وایي:دا لعنتی نه مني. زر واری می کوښښ کړی خو نکیږی هر ځلی په لیدو سره یې عذاب وجدان اخلم خو نکیږی!

هیس نور نه وایم د زید ټول خبري منطقي دی نو د خبرو او بحث بدلو لپاره وایم: ربنتیا هغه ښکلی فرخنده او هغه نوري ملګري څه شوي؟

د هغه شپه په یادولو باندی خاندم چې زید هم په خندا وایي:مرګ لیونی کړي وم هغه می بلاک کړي دي...

په مشکوکه انداز ورته وایم: څه یې ویل؟

زما په خبری زید خپل تیلفون راته نیسي. او وایي: واخله پخپله وګوره.

تلیفون مي ترې واخست، درې نامعلومې شمیرې وې، لومړی پیغامونه مې خلاص کړل(سلام څنګه یی ښایسته) د پیغام په لوستلو سره د خندا څخه شنه کیږم او زید ته وایم: ته ماته را وګوره، ستا کوم ځای ښایسته دی هوم؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په خبری زید وایې: زما د ښایست د لیدو لپاره د بصیرت سترګې غواړي،چې ته یې اوس نه لري..
په سر یې ووهم او ومې ویل: بې ادبه چنارګل بابا.

په تیز غږ باندې پیغامونو لوستل شروع کوم او وایم:(ولی جواب نه راکوې) (غرور له خدای سره ښه ښکاري) (زاااا ورک شه خاوری دی په سر شه ستا او ستا دی.........)

د اخیری مسج په ویلو چې ماته یې کنځل کړی وه په حیرت وایم: عه عه دا څه وایی ؟؟ اوس ما څه کړي.؟!

دا ځل زید دومره وخندل،چې زه له خپل ځاې څخه پاسیږم او وایم: مرګ خوله دی بنده کړه، ستا د لاسه بیاب بیابه شوم.ته و خدای اوس زه قاق روده یم؟
زید خپله خندا کنټرول کوی او وایې: نا هر چا چی ؤیلی هسی بد یی کړی خوله ورته ماتوم خپل ملګري لپاره!

ما وخندل او په عجیبه توګه ما په دې کور کې خپل غمونه هیر کړل. د زید په خبرو ورته وایم: نا اوس هم ستا لاسونه مات شوی دی.(او بل بلاک شوی نمبر ته ځم. چط لیکلی وه (سلام، څنګه یې، لوړ قدیه)، (ستا سترګو زما زړه وړی دی)، (حتا ستا غرور هم ښکلی دی،) واه، دا هم بلاک شوی دی.راځم دریم شمېړی ته.(ای تاته وایم که زما د ملګرو جواب د ورکړ تا او هغه جلي شکله ملګری ته د اور اچومه)

د دی مسج په ویلو بیا د چنار ګل بابا په خندا پیل کړو چې ما وویل: پاک خلک لیونی شوی جواب یې ځوک ورکوې،او دوی بیابه کوی سوک؟

زید زما پوزه په دوو ګوتو راکش کوې. او وایې: غم مه کوو، ته لوی سړی نه یې، زه به پخپله یوه جلی درته پیدا کوم.

د هغه پدی خبره په خندا وایم: اول دی خپل غم وخوره، چی نور بوډا شوی،زه نوی شل کلن شوی یم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما پدی خبره زید په حیرانتیا باندی سر د بالښت څخه پورته کوی او وایې: ریښتیا ته د شل کالو یې؟

په ټوکو باندی خپل لاس د هغه په سر باندې کیدم.او وایم: ستا په سر قسم.
هغه زما لاس خپل د سر څخه لری کوی او وایې: ته ولې په ما قسم خورې، زه زړ ارمانونه لرم،

په خندا ورته وایم:چنار ګل بابا، زه خو دروغ نه وایم چې ته به مړ شې، ربښتیا، ربښتیا زه د شل کالو یم.
زید- نو ته ولې ږیره نه لرې؟
یوسف- موږ کورنۍ همداسې یو، یعنی چې موږ ږیره نه لرو.

زما په خبره زید په فکرمند لهجه وایې: نو دا میراثي ده!
یوسف- دقیقاً

شپه نیمه ته رسیدلی وه، چې ما زید ته وویل: لاړ شه، ډیر ناوخته دی، زه ویده کیږم.
زید- زه به هم همدلته ویده شم، څه ستونزه ده!
یوسف- هله پورته شه، دا چې تراوسه مې اوس وزغملی یو شاهکار وو، لاړ شه ته خپله کوټه نه لرې؟
زید په خندا وایې: ښه زه ځم، ته ولې خپله قواره کږه کوی؟

زید پورته شو او د دروازې په طرف روان شو، د کوټې څخه د وتلو مخکې ویې ویل: زه یوه کوټه لرم، خو کوم ارمتیا او سکون چی زه دلته لرم، بل هیڅ ځای کې نه لرم،

زید دا خبره کوی او د کوټې څخه بهر ځي، او زه په ګډوډ فکرونو کې ډوبه کیږم یعنی زید دلته آرام دی؟عجیبه ده!

په همدې ډول یوه بله هفته تیره شوه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان- یوسف راځه، چې ډېر ناوخته ده.

د رضوان په غږ د موټر په لور منډه کوم، زید او رضوان دواړه په موټر کې ناست وو
زه په نلوار شاته سټ کې کېنم.او وایم: دومره بېړه لرې، فقط شوله سړېږی.
رضوان- هغه نفر ځی،اوس هم نیم ساعت ناوخته شوی.
یوسف- ښه ښه ډیرې خبرې مه کوه، حرکت وکړه!

نیم ساعت وروسته یو لوړی ودانی ته ورسیدو،له موټر څخه راووتو او رستورانت ته
لاړو، زید په جدي ډول وویل: رضوان، دیخوا راځه هلته ناست دی.

زه او رضوان د زید په طرف لاړو. هغوی تجارتی خبری کولې څومره صادر شول او
څومره وارد؟زما په مزاج ښه نه لږېدو دا بحث نو کرار مې وویل:زید زه ځم یو چکر
ووهم،ترڅو چې ستاسو خبرې ختمیږی،زه بېرته راځم.
زید- سمه ده، خو زر بېرته راشه!!

سمه ده مط وویل او د هغوی څخه لاړم د دوکانونو په کتلو بوخته شوم، ښه ځای دی چې
په کتلو کې دومره ډوبه شوی وم،چې د یو نفر سره ولږیدم او په ځمکه وغورځیدم. چط
هغه نفر وویل: اوبخښه! ورورہ ژوبل شوی خو نه یاست؟

د هغه کس غږ څومره آشنا دی، خو څوک دی؟ په تلوار خپل سر پورته کوم، چې د مخام
سړی په لیدلو مې بدن یخ پخ شو کرار لځان سره وایم: سل.........یم! د هغه په سترګو
کې هم حیرانتیا ښکاره کیږی، زما لاس نیسي او د ځمکې څخه مې پورته کوی او په
حیرانتیا سره، هغه وایي:"یغم ....یغ ..ما.... ته خپله یې؟

زه هڅه کوم چې خپل غږ غټ او مردانه پشان کړم او وایم: نه تاسو تیروتنه کوی.

غواړم چې د هغه څخه وتختم او لری شم خو هغه زما لاس په ټینګه نیسی او به نا باوره
غږ وایي: یغما چېرته ورکه وی؟ دا څه حال دی،ولی دی د ځان څخه هلک جوړ کړی!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سلیم پدی خبرو پوه شوم چې هغه زه وپیژندلم؟؟ خدایه اوس څه وکړم سلیم غوښتل، چې ما غېږه کې ونیسې خو ما په کلکه لځان څخه لرې کړو. او یو ځل بیا ناکامه هڅه کوم او وایم:تاسو تیروتنه کوی ورور، زه یوسف یم توبه خدایه عجیبه خلک دی..؟

خپل لاس مې د هغه د لاس څخه جلا کړو چې سلیم بیا ټینګ ونیو او په لوړ غږ یې وویل: یعنی څه چې تیروتنه کوم؟؟ یوسف څوک دی؟(سلیم زما لاس ته اشاره وکړه، چې غټ تور خدای خال وه، ورباندی او ویې ویل: له دی خال نه هم منکره کیږې یغما؟ له ویښتانو سره دی څه کړي لیونې جلی؟

د سلیم پدی خبره پښې مې بی واقه کیږی هغه زه وپیژندم نور انکار کول فایده نلری په لړزېدلي غږ مې وویل: س... لي...م سلیم پریده چې زه لاړه شم.

سلیم- مرګ سلیم، ته چېرته ځې؟ ته پوهېږې، چې له څومره وخته ستا په لټه کې وم؟ پوهیږی! د ډیر تشویش او اندیښنې څخه سل ځله مړ شوم او ژوندی شوم.
یوسف- پخدای هر څه چې پیښ شوي!زه یې درته وایم.
سلیم- راځه کور ته ځو، کور کی بیا وایه،خدای دې وکړي،چې کوم غلط کار دی نه وي کړې، کنه هم تا وژنم هم ځان....

په لړزنده غږ ورته وایم: زه نه ځم! ستا سره هغه کور ته.!
:#شهاب
هغه زما لاس په ټینګه نیسې، او ما د هوټل د دروازی خواته کش کوی. او چیرته زما زور او چېرته د سلیم زور؟ په زوره مې د ځان پسې کش کوی.......

- خیریت خو دی چیرته یی بیایی!؟
د زید غږ وه چې په غوصه یی زموږ په لور کتل په زړه کې وایم:خدایه د بدبختي له پاسه بدبختي کاش د زید په ځای رضوان وای اوس به ددی غم چیرته وړم..!

سلیم- ته څه کاره یی؟ په کورنې موضوعاتو کې کار مه لره.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلیم دا خبره زید ته کوی او زما مټ کلک نیسي او ځان پسي مي کشوي مخکی له دی چی یوه شم چی څه وشول سلیم په ځمکه پروت وه! ټول خلک راټول شوي ول او موږ ته یی ردی ردی کتلي چی د زید په غږ ټول تیت اوپرک شول...

زید- خیریت دی فلم خپریږي ځی خپل کارونو پسي..

سلیم لا په ځمکه پروت وه، او له شونډو یی ویني رواني وي له ځمکی پورته کیږي او ماته مخ را اړوی او وایي: د همدی هلک لپاره د کور څخه تختیدلي وی؟(بیا چغی وهی: د همدی پخاطر وتښتیدی لعنتي!؟ هیڅ فکر د ونکړ چی پر موږ به څه تیریږي؟ ځواب راکړه یغما!

زید چی تر دی دمه غلی ولاړ وه په غوسه یی وویل:(ولی فکر کوم زید هیڅ حیران شوي نه وو؟ ولی یی غږ کي هیڅ حیرانتیا نه معلومیږی؟) څه رشته ورسره لري؟؟

زما د څه ویلو مخکې سلیم په بی ادبانه لهجه وویل: کله چي درسره تښتیده پوښتنه به دی کړی وه(زه لا د سلیم پدی خبره دردیدم چې هغه بیا وویل: مور مي رشتیا ویل چی دا ناروغه انجلی دی په درد نخوری، تا پدی کار دی زما د مور خبره په ثبوت ورسوله په رښتیا چی ذات دی خراب وه یغما!

ایا دا نو کیده چی چپه پاتی شم هان؟ هغه زما ذات ته سپکاوی کړي و،خو په کوم جرم ؟؟نه اوس یي وخت دی چی دردونه مي په ژبه راوړم ټوله کرکی ته مي په خبرو او سترګو کی ښکارندویه ورکړه نور راته اړین نه وه چي زید مي په راز خبریږي او که نه! هیڅ هم اړین نه ووپه لوړ اواز مي سلیم ته وویل:له کوم ذات په اړه خبري کوی سلیم؟ ستا ذات ښه دی؟ کله چي عمه لکه د سپي داسي وهلم هغه وخت چیرته وی ووایه؟ کله به یی چی یوه شپه هم ډوډی نه راکوله چیرته وی؟

زه می د پلار او مور په مرګ ګرمه وم هان؟ ایا ما خپله وغوښتل چي تاسو ته پاتی شم او ستاسو غلامي وکړم ولی د خوله بنده ده؟هغه وخت چی موټر ووهلم چیرته وی ؟ګونګی شوي ځواب راااااکړه...

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلیم هک حیران راکتل غوښتل یي چي زما په لور راشی خو لاس می د مه راځه په نښان پورته کړو او ور زیاته مي کړه: د عمه خبره ناروغي انجلۍ! تا پوښتنه وکړه چی زه چا په دغه ناروغی روږدي کړم؟ هان؟؟؟؟

اوښکي مي پرلپسي له سترګو څڅېدي! بیا مي وویل: اصلا کله چي نجیب د مزاحمت کولو کوښښ وکړو ته چیرته وي؟ کله یي چي غوښتل ما په هغه نجیب چی کار یی د همدوی په شان مردار دی د یوی نوکری په خیر وپلوري چیرته وی؟
اوس دي غیرت را وپارېدو هوم؟ پوهیږي؟د څه لپاره د مور پر وړاندي درېدلي؟ځکه چي د میني دعوه دي کوله پۀ مادي د مینتوب دعوه کوله.خو ماته تل ورور وې او یې.

زما د انکار کولو وروسته دې ماته پام کول کم شول دا دې ذات دی وو ایه؟ زه اړ شوم چي ستاسو هلکانو له امله دهلکانو په شان جامي واغوندم ترڅو د نجیب په شان د هلکانو ناپاکو نظرونو څخه خوندي اوسم، (د ژړا څخه مي سلګي پورته شوی او همغه حال کې مي وویل:چیرته وې؟ د عمه زو چي کله مي له بیخه قیچي کړل خپل ویښتیان د جبر او مجبوری څخه؟؟ ګونګی شوي هان ځواب راکه ووایه.!!!

په سختي مي ورته وویل: ماته د ښه ذات په اړه مه وایه تاسو ټول لکه د لاس ورغوی داسي پیژنم، (او خپل لاس ته اشاره کوم)

د سلیم غږ پورته شو او ویې ویل: ګراني یغما!؟ په خدای قسم چي له هیڅ یو هم خبر نه وم زه .....زه کاپیسا ته تللی وم کله چي راغلم ستانه مي احوال نه لرلو....
ویل یې د یوه هلک سره وتښتیده.....

د سلیم په خبره لکه لیونیان پشان عصبي خندیږم اوښکو او ژړا آرمتیا او سکون نه راکولو باید زړه مي تش کړی وایې په غوسه مي وویل: وتښتیدم؟ زه چې یو وخت مي لمونځ هم نه قضا کولو؟ زه چې حتا ویښتان مي تا په عمر کې کتلي نه وه، زه چي پدي موسم کی خولی په سرکوم ددی پخاطر چي ویښته مي ښکاره نشی زه وم چي څلور نیمي میاشتي مي د هلک په خیر ژوند وکړو(ساه مي واخیسته او بیا مي وویل:خو تا څه! د خود غرضی لپاره د حماقت لپاره زما راز (اشاره مي زید ته وکړه) ټولو ته وویل..

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلیم- جبران کوم یې په خدای چې جبران کوم یې دواړه یو لري ځای ته ځو قسم کوم

سلیم دا خبره وکړه او غوښتل یې چې ما له ځان سره بوځي، خو بیا هم زید غبرګون ښایی او وایې: لاس مه وه یوس... (زید خپل خبره پری کوی او وایي:حق نه لرې چې په زور سره یې بوځې، یالا خپله لار نیسه او زه...

سلیم- ته څوک یې؟ مننه کوم د یغما د ساتلو لپاره زه اوس راغلي یم تاته ضرورت نشته.
بحث ته ور د ننه شوم او سلیم ته وایم: بیخي ډیــــــر وروسته راغلې ډیــــــر!

لاس مې په تیزی سره د سلیم د لاسه واخیستو چې هغه په غمژن لهجه وویل:یغما مه کوه دا سې کار زما سره زه درسره مینه لرم ولې نه پوهیږې؟ولې نه پوهیږې هـــــا؟؟؟

په غوسه ورته وایم:ځو ځله ووایم زه یې نه لرم. او نور هم څوک د یغما په نوم شتون نه لري، زه یوسف یم! یوسف!
سلیم- یوسف! څه؟ کم عقلې؟له فکر دې ووځه!

(ملګرو نور به یوسف ته یغما وایو ځکه زید پوی شو هغه جنې ده نو ستاسو د آسانتیا لپاره په مکالمه کې به د یوسف لځایه یغما لیکو.)

یغما- ما نوره پریږده.. پریږده چې آرامه ساه واخلم.

او پرته له نور خبرو د دروازې لوري ته لاړم سلیم منډه را وکړه چې زید په یو سوک سره سلیم په ځمکه ووهې او دا ځل هغه زما پسې په منډه شو او ناری کړی: ودریږه یوس....

بیایې خبرې بندې کړې او ویې ویل: تاته وایم ودریږه...

په زړه کې وایم اه لعنت دې وي سلیمه، په تا لعنت دې وي.اوښکې مې پاکوم خدایه اوس چرته لاړ شم! ؟ سترګو مې رضوان لټوه د زید موټر خواته ولاړ و خواته یې ځم او ورته ناری کوم چې هغه وایې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان- چرته وې لیونی ؟
یغما- هیچرته چکر مې و هو..!

زید سټرې تر موږ راورسیدی چې رضوان ورته وویل: په تا څه شوي ولې دې منډې کړې!

زید ماته را وکتل پرته له ځوابه لاړو په موټر کې کښیناستو موږ هم کښیناستو او موټر حرکت وکړو چې رضوان وویل: یوسفه ولې دې سترګې سرې دي؟ ته ښه یې؟

یغما- هممم ښه یم لږ سر مې درد کوي.
رضوان- ډاکترته لاړ شو؟
یغما- نه!

تر کوره هیڅ نور خبرې ونه کړې، موټر ودریدو له دواړو نه زه ژر را ښکته شوم باید ودانۍ ته تللې وای، له زید څخه ډاریدمه..

فرشته خاله- سلام ښه راغلاست بچې.
یغما- سلام خاله جاني مننه تاسو هم ښه اوسئ
فرشته خاله- ښه شو چې را غلې تاسو ته په طمعه و ډوډۍ چمتو ده

په خندا مې سر پورته او ښکته کړو تول د میز چار چاپیر را ټول شول،رحیم کاکا چوپتیا ماته کړه او ویې ویل: زید زویه، کارونه څنګه دي؟ وادې خیسته هغه ځمکه؟

زید- هو پلار جانه کارونه یې پای ته رسیدلې دي!
رحیم کاکا- ډېر ښه.
فرشته خاله- د رضوان پلاره زما په نازولی فشار مه راوړه.
ِد فرشته خاله په خبری رحیم کاکا خاندی او وایې: سمه ده د رضوان موری.

رضوان د نیوکی په ډول وایې: موری خی زه دلته مولې یم خیر ده که زید ښایسته دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رضوان په خبری تولو وخندل خو زید مسکا هم ونکړه، خواره وخوړل شول د چای په طمعه نه شوم او خپل د کوټې په خوا مې ګامونه ټکني کړل....

کوټې ته د ننوتلو سره سم دروازه می بنده کړه، د ماخوستن لمونځ می وکړ جای نماز باندی د سجدی حالت می ونیوه او دومره می وژړل چې نور سترګو کې مې اوښکی پاتی نشوی! د ژړا په حال مې د خدای سره خبری شروع کړی.خدایه مګر زه ستا بنده نه یم زړه دی پر ما نه سوځیږی؟ بیا هم بی وار می وژړل!په خدای نور نسم کوی اته کلنی کی دی مور او پلار راته واخیستل بس نه و؟!

د عمه په منګلو کی دی واچولم بس نه و؟! شپی می په بد خوب پیل کولی بس نه وه؟! د نجیب مردار نظرونه بس نه و؟!نفس می بند شو او ژړا می زور واخیست!
خدایه مکوه !له ماسره داسی قسم تاب یی نلرم، دا ځل مړه کیګم مکوه داسی راسره نور زغملی نشم.تر سهار می وژړل، چیغی می ووهل، ځان می ووهه، خپل ویښتیان می وشکول، مور ته می غږ وکو او ومې ویل:موری راشه خپله لور دی وګوره سومره بیچاره ده!!

چیرته یی؟؟ موری‌ــــــــپلاره راشه چی لور دی مړه کیږی پلاره ولی نه یی!؟ولی باید زه د کور سړی اوسم؟ پلاره زما اوړی ځومره توان لرم؟! قسم نسم کولې پلاره راشه او ما په غیږ کی ونیسه اړتیا لرم درته موری !!ستا محبت ته محتاجه یم!! نو ولی نه یاست؟؟؟!! خدایه!!! ولی غږ می نه آوری؟؟! ولی نګوری!؟ بیا می هم ژړا غږ پورته شو!

هیس سوک نه و چی مرسته وکړی راسره هیس سوک نه و چی ماته محبت او دلداری راکړی هیس سوک نه و چی پورته می کړی.بیا هم شپه وه تنهای وه او زه وم او بیا د ظالمې نړی زما یواځې توب راته په ګوته کړو،بیا هم پوهه شوم سوک نسته چی تکیه پری وکړم.او سومره کرکه لرم له دی پوهیدلو نه!!! خپل اوښکی می پاکی کړی او د کټ خوا ته می لاړم لاسونه می لړزیدل..

تریخ می وخندل لکه خپل تریخ ژوند پشان مې،خدایه!!! مننه حمله دی راولیږله شکر ګذاره دی یم مهربانی دی ده. لاسونه می کاره شول خوله می زګ وکړل سترګی می

(c) ketabton.com: The Digital Library

عادی حالت نه ووتل!په سختی می دوا وخوړه.نیم ساعت د مړ جسد غوندی پرته وم. له کاږه پخو اولاسو سره،بی اختیاره اوښکی می د ښځیدو په حال زما تر غوږ ورسیدل او اخیره کې زما په نالي و ولیدل..!

شپه په ټوله بدبختی خلاصه شوه، په هینداره کی می ځانته وکتل رنګ می الوتی، و پرسیدلی سترګی پریشانه وبینتیان ،او په اخر کی وچی شوندی چی د وینو رنګ و. سومره د مړو په شان شوی وم! لیونیانو غوندی می وخندل!! حمام می وکړو تور کالی می چی لومړی ځل اغوستی وا غوستل خولی می په وینتیانو کی کیخوده کوم زنځیر چې د رضوان نه په پټه مې اخیستی په غاړه کړل، د خوشحالی تمثیل

می کو چی خاله فرشته او نور کورنی غړی راباندی پوه نشی، مانی خوا ته لاړم ټول ناست وه او سبا ناری خوړل په لوړ غږ مې وویل:سلام.....

ټولو په خوښی سره سلام جواب راکړو بغیر له زید ښځه چی په ډوډی خوړلو بوخت و او بیخی راوه نه کتل، رضوان په خندا وویل:یوسف!!راځه دلته کینه !
موسکی کیږم او د رضوان څوکي خوا ته ځم او څنګ ته یي کینم.رضوان ماته ګوری او کرار وایی: یوسف! ولی سترګی دی سری دی ؟؟ولی پړسیدلی !؟

کرار جواب ورکوم: نه پوهیګم ! مابنام سم نه یم ویده شوی شاید همغه خاطر وی؟ زما په خبرو رضوان خپل سر بورته شکته کړو او په سبا ناری بوخت کیږی..ظریفه ترور زما سبا ناری راوړی لاس می اوږد کوم پتنوس تری اخلم او مننه کوم تری.
همدا چی غواړم ډوډی وخورم سترګی می په زید ولګیږ چی په مسخره نظر راګوری.......

یعنی زما او د رضوان خبری یې آوریدلې؟ خاوری دی په سر شه رضوان چې عزت دی ماته پاتې کړو دغه اوس پوښتنه وه چې ده وکړل؟ د سبا ناری وروسته ټول خپل په کارونو بوخت کیږی، زید او رضوان هم د همیشه پشان شرکت ته ځي رحیم کاکا مې نن ونه لیدو ضرور هغه وختی تللی وو؟ د باغ لاره مخ ته نیسم او د درختو به بلک کولو لګیا کیږم چمن اوبه کوم او د غرمه تر اذانه همځته ځان بوخت کوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د موبایل غږ پورته شو خپل دست کشي د لاسونو څخه باسم موبایل مې د جیب څخه راخلم د رضوان د نوم په لیدو خولې ته مې مسکا راځي، جواب ورکوم او وایم؛ سلام
رضوان- علیک سلام چیرته یې؟
یغما- باغ کې یم ولې کوم کار دی وو؟
رضوان- هو ورځه حمام وکړه خپل یو جوړه ښایسته جوړه کالي واغونده او زما کوټې ته راشه ربښتیا د شاه د لاری زما کوټې ته راشه سوک دی ونګوری.

په حیرانتیا وایم: ولې څه شوی؟
رضوان- افف څومره خبری کوی څه چې وایم همغه وکړه، او ژر خپل ځان را ورسه وه.

موبایل بنده وم او د ځان سره وایم، عجیبه لیونی خلک دی! خپل د کوټې خواته ځم حمام کوم او خپل نقره یې جامې اغوندم لږ عطر هم وهم، ویښتان مې وچوم او جامې مې تن ته کوم مانۍ ته ځم او د شا دروازی څخه ننوځم او مستقیم د رضوان کوټې ته ځان رسوم، دروازه وهم د رضوان غږ پورته کیږی: راځه.

کوټې ته ننوځم او د رضوان په لیدلو حیرانیږم د رضوان د خندا غږ پورته کیږی او وایې: هی څه دی ښکلی دی نده لیدلی؟
په ملنډې انداز وایم: ورک شه تور ماره فقط چې واده دی دومره دی په ځان ګوتې وهلې.
رضوان- ښه ډیری خبری پریږده وګوره څه می راوړی؟
پلاستیک خلاصوی او د کاغذ په خیر کوم څه بهر کوی، چې زه وایم:دا څه دی
رضوان- د چرګ کباب.
وریځې پورته اچوم او وایم: په کومه خوشحالی؟!
رضوان- همداسی زړه می ورته شوی وه که نه یې خوری چې زه یې یواځې وخورم یوسف خانه!!

په هغه حال کی چې د رضوان د کټ په لور ځم په دروغي غوسی وایم: بد کوی چې یواځې یې خوری تور ماره..(دواړه خاندو او د ډوډی په خوړولو لګیا کیږو، څومره وږی وم چمن او بڼ کې دومره بوخته وم چې هیر شوی می وه د غرمی ډوډی وخورم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- هی تور ماره تول دی خپله زهر کړل خاوری دی په رنګ شه بس که نور.

رضوان په خندا وایی: ولی په غوسه کیږی لنډې واخله ټول ستا

موږ د خبرو په حال وو چې د کوټې دروازه خلاصه شوه او، او زید په حیرانتیا موږ دواړو ته په کتو شو چې رضوان په ټوکو وویل: ستا برخه هم دی لنډې وخوړله

زید په جدی انداز وایی:موږ وایی ښکته راشی ټول تاسو عالیجنابانو ته په تمه دی.

او ددی خبری په ویلو سره سم دروازه په کلکه بنده کوی، چې زه رضوان ته وایم: ده وویل ټول؟ مطلب څوک؟ بیا ټوله کورنی راټوله شوی،رضوان څوک راغلی؟

رضوان په شیطانی مسکا وایی: راځه ښکته لاړ شو خپله به یی وګوری.
څه چې پاتې ول په ډېر تلوار مې وخوړل چې رضوان وویل: موږ شوی
یغما- هو پخدای ډېر خوندور وه.

زما به خبری رضوان خاندی او موږ دواړه له زینو ښکته کیږو د هر قدم په ښکته اېښودلو د خندا غږ له صالون نه لا ډیر راځې،د ننوتلو سره سم می سترګی په یوه ډله خلکو او یو غټ کیک لګیږی،څلور کنجه کیک په تور او سپین رنګ،صالون یی څومره ښکلی سینګار کړی وه مګر خبره څه ده؟!دومره خلک ولی ټول شوی؟!

رضوان : چیرته یی؟
د رضوان غږ مې فکر لاهو کړو او کرار مې وویل: د کوم چا کلیزه ده؟

په هغه غږ کې چې خندا پکی څپې وهل رضوان راته یی وویل: همداسی خو ښکاری!
بد بد ورته ګورم او وایم:سړی غوندی خبری وکه شف شف نه شفتالو وو وایه د کوم چا کلیزه ده؟
رضوان په خندا وایې : خپله دی پیدا کړه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان دا خبره کوی او د برق په چټکتیا راڅخه لری کیږی،ترور او مریم ته مې پام کیږي په ورو ګامونو د هغوی په لور ځم او وایم: سلام ترور جانی!
ترور- علیکم زوی چیرته یی هیڅ زموږ احوال نه اخلې؟
په مسکا یی ځواب ورکوم: همدلته یم ترور جانی خو تاسو د 14 سپوږمی شوی یې
ترور خاندی او وایی: امان دی وی له تاسو ځوانانو هېڅ بند نه راځی.

یواځې په سر خوځولو او مسکا یی ځواب ورکوم او د مریم په لور ځم،د مریم په لیدلو حیرانیږم ځومره ښکلی شوی وه له تور رنګ سره حتما د ټولو زړه وړی کرار یي لور ته ګام اخلم او کرار ورته وایم: سلام خوری!!

نظر له نورو اړوی او ماته راګوری او وایې: علیکم السلام وروره ښه یی؟
په مسکا یی ځواب ورکوم: ستاسو په دعا...

لا می خبری خلاصی نه وی چی د چک چکو او اشپلاق غږونه په صالون کې خپاره شول مریم ته می وکتل لکه بت پر خپل ځای ولاړه وه آن پلک یی نه واهه او یواځې یی مخې ته کتل، د هغی نظر لوری نیسم او رسیږم زید ته په لیدو یي خوله مې خلاصه پاتی کیږی ظالم ځومره ښکلی شوی لکه د مجلس سپوږمی مکمل یی تور اغوستی ول توره دریشي تور بوټان توره ګړی تور وینته او توری سترګې تور رنګ یی له سپین پوستکی سره عجب یورنګی کوله لکه چې دوی ټولو لاس یو کړی وه چې د مریم زړه ودروی مریم همداسی د زید په لیدلو غرقه وه زید چی په سترګو یی د چا پسی ګرځیده...! ټول د زید شاوخوا ته ټول شوی ول او ورته مبارکې یی ورکوله مریم په لوړ ګامونو زید خوا ته لاړه..

***

کیک پری کیږی او زه یواځې د یو کنج نه ټولو ته ګورم د چا په ولاړ کیدو می ځنګ ته له لیدو لاس اخلم چې رضوان په خندا وایې: اوس پوهه شوی د چا کلیزه ده؟
په غوسی وایم: مړ شی رضوانه ولی دی له لومړی ونه ویل اوس ډالی له کومه کړم؟
رضوان- ښه نو یوسف جانه څه چې بدله لری ګله نلری حساب مو برابر شو او زما

(c) ketabton.com: The Digital Library

غاړې زنځير ته اشاره کوی او وايی: اوس نو د چنار ګل بابا ځواب دی په خپله ورکړه رضوان دا خبره کوی او په لوړ غږ خاندی او د زيد خواته ورځی د هغه د تلو سره په زړه کې وايم: خاوری دی په سر شه تور ماره، ټول په خپل وار باندی زيد ته مبارکی وايې مريم د زيد خواته ولاړه وه او دواړو يو رنګ اغوستي ول ځومره هم له يو بل سره ښکلی ښکاريدل.!مريم خپل لاس اوږود کوی او په.لړزانده غږ وايی: کليزه دې مبارک آن.....ن شاء الله سل... ل کلن شی

زيد آن لاس نه ورکوی او په سوړ انداز وايی:مننه کوم مهربانی مو ده
مريم کرار خپل لاس موټې کړو او له يوې انجلی سره په خبرو شوه خو ټول پام يې زيد ته وه

آسما- يوسف لالا ته زيد لالا ته مبارکی نه ورکوی؟

راګرځم او تازه مې اسما ته پام کيږی ولې مې دا ټوله شپه نه وه ليدلې؟ يو جوړه ژيړ رنګ کالي اغوستي وه ښايسته ښکاريده، يعنې ټول راغلی کسان په محفل کې ښايسته وه خو د هغوی په مينځ کې،رضوان، اسما،مريم يو خاص ښايست يې درلود او زيد خو د مقايسې وړ نه وو په ښايست کې.

په مسکا باندی جواب ورکوم: راځم اسما جانې.
اسما- راځه دواړه يو ځای ورته مبارکې ورکړو.

سر مې د سمه ده په توګه ښوره وم او د اسما سره يوځای د زيد خواته روانيږم، اسما د مريم خواته ځې او د هغې سره په خبرو او قيصو بوخته کيږی، زيد ماته بام کيږی او په خوله يې يو لويه مسکا راځې چې زه خپل ستونې صاف کوم او وايم: کليزه دی مبارک شه انشاءالله د سل کالو شې.

زيد کرار ککرار ځو قدم زما خواته رانږدی کيږی او په کراره لهجه داسی چې يواځې زه يې واورم وايې: عه عه يوسف خان ملګری داسې مبارکې ورکوی؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په تروش تندی وایم: نو خنګه ورکوی؟(بیا مریم ته په اشاره په طعنه وایم: د ځینی کسانو لاس نه نیسي شاید موږ د هغه شانتي مبارکي لایق نه یو؟ (زید د مریم وړاندی کړی لاس خوشی پریخودلی وو هغه می ورته یاد کړو)

لا زما خبره خلاصه شوی نه وه چې به ناساپه حرکت کې زید زه غیږ کې ونیولم او په خندا یې وویل: خپل ځان د هغې سره مه مقایسه کوه، زما زړه، جسم، روح، غیره، لاسونه او هر څیز چې د روح او جسم سره مې تړاو لری د یو نفر دی او هغه یو نفر مریم نده ..؟!

دا چنارګل بابا څه وایې؟ بلا دی دده د خبرو پسي شې، پر ما یې څه چې د چا مربوط دی، ولې یې زه په غیږ کې نیولی یم؟ اوس خو هغه پوهیږی چې زه جنیٍ یم؟! زید خپل د خبرو د خلاصیدو وروسته زه خپل د غیږ څخه جلا کړم او ویې ویل: ملګری داسې مبارکې ورکوی.!

غوښتل مې یو داسې جواب ورکړم ترڅو دا خندا یې به خوله کې وچه شې خو تور مزاحم مار را ورسیدی او په لوړ غږ یې وویل: قدو جان هسی غوړ روغن داره مبارکې خو دی ورکړه.!
په مسخره توګه وایم: رضوان جان ځینې کارونه په خوښه یا نا خوښه توګه مجبور باید ویې کړی، کنه د بعضی کسانو حق دا دی چې خپل د ژوند څخه یې وباسې ډلیټ داسی نده زید خان؟!!

زما په خبرو د زید رنګ د غوسی څخه بدل شو او خپل غاښونه یې په کلکه یو پر بل وچیچل خو زما زړه یخ شو غشې مې په هدف لګیدلی وو، په زړه کې مې د ځان سره وویل: و دی خوړی ته بیا ما غیږ کې ونیسه چنارګل بابا د رضوان غږ پورته کیږی او وایې:

رضوان- څه وایې زه خو بیخی پوی نشوم؟
په مسکا باندی وایم: هیس.
رضوان- زه دا خبری پریږده دا وو‌ایه زید ته دی څه ډالې اخیستې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان دا خبره کوی او مضره خاندی، ای فسادی خپل کار یې اخیره وکړو. په کراره ورته وایم: تا ورته څه اخیستی؟
رضوان د میز خواته چې د قیمتی ډالیو څخه ډک دی اشاره کوی او وایې: هغه وګوره یو برنډ او ښایسته ساعت.

ما د هغه ساعت پسې کتل چې زید وویل: اوس ستا د ډالي نوبت دی یوسف جان!
خپل ستوني صاف کوم او په کلکه وایم: اممم خبره داسې ده چې ستا ډالي زما کوټه کی ده بیا وروسته یې درته راوړم.

زما په خبر رضوان به لوړ غږ خاندی او وایې: ډاډمن یې چې ډالي کوټه کیده؟
یغما- بیخــــی بیخـــــی زیات ډاډمن یم.

رضوان ریشخندی کول او زید خپل لاسونه د پتلون په جیب کی کیخودلی وه، او موږ دواړو ته یې بغیر د کوم خبری راکتل، نظر مې په مریم لګیږی زموږ څخه په لږ فاصله کې ولاړه وه او د زید په تماشا وه، د هغې پدی شانتې لسدو په زړه کې وایم: خاوری دی په سر شه مریم چې تا بیا ځان د زید به لیدو باندی ډوبه کړی، نه پوهیږم څومره د مریم د لیدو په حال کی وم چې زید په شیطنت باندی زما خواته ستړګه ووهل او مریم ته یې وویل: مریم جانې ماته یو پیاله اوبه راوړی؟

د زید پدی خره د مریم رنګ یو دم و پریدی او په ماته ګوډه ژبه د ورختای یې وویل: ماته وایې؟
زید- هو دلته همدا یو مریم شتون لری،(بیا ماته یې مخ راوګرځه وو او په همغه شیطانه لهجه یې وویل: کنه یوسف جانه؟

مریم د ډیر خوشحالي له لاسه وربادنی لاره ورکه شوه، او به خلاصه خوله د خندا او خوشحالي وویل: په سترګو اوس یې درته راوړم.

او په منده د آشپزخانې خواته لاړه ما او رضوان دواړو په حیرت زید خواته کتل چې د زید په خوله یو مضره خندا وه، رضوان په حیرت وویل: زید ته خپله یې؟ یا بدل شوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې؟ تا مريم ته"جان" وويل؟ او ورته و دی خندل؟ قيامت رانشي اوس؟!

مريم د باد په سرعت د يو پياله اوبو سره راغله، او ګيلاس يې زيد ته ورکو چې زيد ورته وويل: مننه.....

او زه د دروازی خواته ولاړم او نور مې دهغوی خبری وا نه وريدل، زيد څه پلان او هدف لری؟ د باغ خواته په يو څوکې کيناستم، آسمان نن شپه ولې دومره نيولې لکه زما د زړه پشان؟ جواب می نه درلود خاموش شوم آسمان ته مې کتل چې د يو چا د پښو آواز مې تر غوږ شو د آواز پسی می وکتل،.. زيد وو دوه پيالې چای او يو قاب کی لږ کيک په لاس زما خواته راروان وو د هغه په ليدو می تندی تروش څو چې هغه په مسکا باندی وويل:

زيد- عه يوسف جان بغير د کيک خوړو را ووتلی مشکل نشته اوس دواړه يې يوځای خورو.

کيک او چای د څوکی څنګ ته به يز کيخودل او زما څنګ ته کينستې چې زه په تلوار پاسيدم او روان شوم چې د هغه په خبری ځای پر ځای و دره ولم، پداسې حال کې چې مخامخ درختې ته يې سترګې نيولی وه او د چای پياله يې لاس کی کلکه نيولی وه ويې ويل: مريم ښايسته شوی وه کنه يغما؟!

يغمـــا؟! د ډير وقت وروسته مې خپل نوم واوريدو ناشنا غوند وو راته، بيګانه ګې کوم د دی نوم سره، خاموشې ماته وم او وايم: مطلب دی ددی خبرو څخه څه دی؟ اصلا دا راته ووايه څه پلان لری؟

زيد د چای پياله په ميز کيږدی او په مسکا وايې: يغما هوښياره ده د يوسف په پرتله کنه؟ صحيح وايم؟(خپل څنګ څوکې ته اشاره کوی) کينه

په سل زړه نازړه او شک کينم چې هغه بيا وايې: د اول څخه مې ستا په انجلی توب شک درلود خو ډاډمن نه وم، د انجونو غږ، نازک لاسونه، جسم بدن دی حتا د خبرو انداز دی تول د انجونو پشان وه خو فکر مې نکوی په دومره لږ عمر به دی و غواړی داسی کوم کار وکړی!؟(خاموش شو اسمان خواته يې سترګی ونيول او بيا يې وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید- خو خیر دا خبری اوس مهمه ندی، ماته کوم توپیر نکوی چې ته انجلۍ یې که هلک!
یوازې د انسان پشان به زما سره خبری کوی پوه شوی.!
یغما- مطلب؟
زید- مطلب ښکاره دی زه دی ناز او نخری نه اخلم هر خبره چې کوم بغیر د څه؟ چشي؟
ویلو څخه به یې مني. البته غلطه پوه نشي دا خبری ما درته غوښتل ډیر وقت مخکې وکړم
خو وقت او فرصت په لاس رانغلو نو فکر مه کوه چې ستا د راز پوهیدو لپاره داسی وایم.

په بیحده تروش تندی او کلکه لهجه وایم: هوی وروور چا ویلی چې زه ناز کوم؟ هغه هم پر
تا باندی؟
زما په خبرو دهغه لاسونه موټ کیږی او په غوسه ناکه لهجه وایې: اول خو زه دی وروور
نه یم دوهم دا چې ستا ناز د رضوان په سر چلیږی خو پر ما نه.

د هغه پدی خبره کنټرول مې له لاسه ورکړو او په لوړ غږ مې وویل: خپل ژبې ته پام
کوه! خپله پوهیږی څه وایې؟ رضوان زما د وروور پشان دی راته هغه ستا پشان خود
خواه او مغرور ندی، هغه خبر ندی چې زه هلک نه یم او د یو وروور پشان راته احترام
لری.

زید- که خبر شو ته هلک نه یې بیا څه؟ بیا هم آیا د یو وروور پشان ستا سره مینه کوی؟
یغما- د ربنتیا په پوهیدو تاته کوم څه توپیر وکړو؟ کنه ویې نکړل! نو هغه ته هم کوم توپیر
نه کوی، او هو که ته دی خپله خوله بنده ونیسې هغه د کوم خوا خبریږی؟
:#شهاب
زید خپل لاسونه د تسلیم پشان پورته نیسې او وایې: بغیر له شکه زه کلک راز ساتونکې
یم.
یغما- خدای دی وکړی.
زید- دننه دی د نورو پشان زما خوله کې کیک رانکړو په تمه یم (او کیک ته اشاره کوی
چې زه په غوسه ورته وایم: زور خو ندی نه یې درکوم، زړه مې نغوښتو و مې نکړو
اوس هم مجبوره نه یم.

زما په خبری هغه په لوړ غږ خاند او وایې: تخو نغواړی د مریم حالت خراب شی کنه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغه پدې خبره کړی تول فکرونه مې صحيح ثابيتيږی او په مسخره لهجه ورته وايم: تر کومې اندازی ته رزيل کيدی شی؟ نه ګوری هغه بيچاره جنۍ د ډير ميني څخه ستا عبادت کوی، ړوند يې؟ ته حق نلری د هغې د احساساتو سره لوبې وکړی پوی شوی څه مې درته وويل؟

زيد- که زه ووايم زه د ډير مينې څخه د يو بل چا عبادت کوم څه؟

د هغه په خبره به حيرت و ته ګورم! يعنی داسی سوک شته چې د زيد زړه يې ځانته اخيستی ويې؟ نا امکان نلری؟ بی اختياره وايم: انشاءالله چې هغه کس دی ددری منه خاورو لاندی شی ترڅو تـ....

ناساپه احساس کوم چې غاښونه مې مات شول، خبره مې نيمه کې پری شول او د زيد خواته ګورم چې د غوسې څخه په سرو سترګو زما خواته راګوی او د ليونيانو پشان په چغو وايې: څه دی وويل؟ بيعقلی؟ ته يوځل بيا ووايه زه يې واورم؟!

بيحده ويريدلی وم کاش دا خبره مې نه وايې کړی کاش خوله مې ماته شوی وايې البته ماته هم شوه داسی ټک مې وخوړی، يعنی دومره ورسره مينه لری چې د هغی په اړه په يوه خبری زه يې ووهلم؟! په ويری باندی ورته وايم: ه.....ی...س...
زيد- يو ځل يواځې يو ځل بيا داسی خبره وکړی خپل د ځان څخه ګيله وکړه نه زما څخه) او به چغو وايې: پوه شوی؟

د ډير ويری څخه يواځې ورته سر ښوره وم، درنه خاموشی زموږ مينځ کې ښوره شوه هغه خبری نه کول او ما د تلو جرئت نه درلود د بت پشان ناسته وم چې هغه وويل: خپله دی وغوښتل که د انسان پشان کيک دی راکړی وايې نه دی وهل خوړل او نه هم د مريم شپه خراب کيدل.

هغه دا خبره وکړل او د مانې خواته روان شو پوهيدم چې زيد ټوکې نکوی او د ربښتيا د هغې بيچاره ګې شپه ورخراب کوی؟ نه نشم کولی پريږدم داسی کار وکړی په تلوار د هغه خواته ځم چې تراوسه د حرکت په حال کيدی، د لاس څخه يط نيسم چې دريږی او

(c) ketabton.com: The Digital Library

راګوی په ورختا یې وایم: سمده هر څه چې ته وایې.

هغه خپل لاس زما د لاس څخه کش کوی او وایې: درته ویلی مې نه وه چې بر به ناز نکوی؟!
یغما- پخدای ناز نه وو یوائې...یوائې...یوائې...
زید- یوائې څه؟
یغما- هیس.
زید- اخیری ځل دی و اوسیړی بل ځل همغه کار کوم چې وایم یې.
(ژر ژر خپل سر ورته خوځه وم، د میز خواته ځو دواړه په څوکې بیرته کینو د کیک قاب په لاس کې راخلم قاشق کومه ده؟ لکه چې زما په خبره د ویلو څخه بغیر پوی شوی ویې چې ویې ویل: په لاس یې راکړه..

د کیک یو کوچنې برخه خپل په لاس جلا کوم او پداسې حال کې چې لاس مې په بنکاره باندی لړزیدو، شرمیدم په سل نه زړه د هغه او په زحمت کیک مې د هغه خولې کی کیخودو چې هغه سرګې پټې کړل او ویې ویل: امممم

چې ما په زړه کې وویل: مرررررګ امممم زهر دی شه، په ستونې کیدی بند شه، ما لا ورته بنیرا ویې کول چې هغه سترګې خلاصی کړی او ویې ویل: څه دی وویل؟
یغما- ما؟ نه څه باید ووایم؟ نوش جان دی شه.

زید کومه خبره نکوی او زما پشان د کیک یو ټوټه راخلی او زما د خولې خواته یې نیسی په حیر ورته ګورم چې هغه وایې: څه ړدی ړدی راګوری ویخوره.
یغما- خپله یې خورم.
زید- خلاصه کړه خوله دی.
په غوسه ورته وایم: ومې ویل خپله یې خورم.

زید هیس نه وایې او راګوری ناسایه په هغه بل لاس یې زما خوله د څلور کلن ماشومانو پشان ونیول او کیک یې په زوره زما خوله کې تخته کړو او په خندا یې وویل: خوند یې وکړو..؟
یغما- مرګ یې خوند یې وکړو تول مخ دی راته په کیک ولړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید- راشه پاک يې کړم درته.

او بيا يې خپل په لاس زما خوله پاکه کړه او ويې ويل: دا دی پاک شو اوس کومه دی زما ډالي؟
په حيرت وايم: ډالي دی؟
زيد- هو.

ښنګه وکړم چې بيا ليونی نشی؟ چوپتيا می اختيار کړه او ډير په عاجزانه ډول می وکتل ورته شايد د تيرې په شان زړه يی راته وسوځيږی.

زما پداسې کتلو هغه وايې: ندی ده اخيستې؟
يغما- پخدای خبره نه ومه چې نن ستا کليزه ده.کنه ضرور مې درته يو څه اخيستل هغه تور مار زما سره چل وکړو کنه ما درته اخيستل.
خاندی او وايې: توپير نکوی په بدله کې يو بل څه راکړه.

په حيرانتيا می وويل:لکه څه؟
زيد- د غاړی زنځير دی.
يغما- چېشـــــــــــــــــې؟(په غصه مې دوام ورکړو: فکر يی هم ونکړی.
زيد- چيشې دی چی واوريدل.
يغما- سهار درته يو ښايسته ډالی اخلمه سمه ده ؟
زيد- نه همدا غواړمه راکوی کنه؟

د هغه پدی ضد باندی په زړه کې وايم: د موټر د تير لاندی شې زيده اور واخلی زيده، جنازه دی راشه زيده، انشاءالله د نن شپې څخه تير نشې زيده،ويده شې بيا رووين نشې لخيره " هههههه دا يو دوه ښيرا وی ما ورپسې کړل هسی عصاب يې راخراب کړو بخښه کوی"

په کراره ورته وايم: نه کيږې له دی زنځير څخه تير شې؟
په جدی لهجه يی وويل: نه همدا غواړم.
يغما- او ففففففف راشه وايخله ګدايګره وړی سترګی..

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه خاندی او وايي:څه وکړم خوښ شوی می دی.

په غوسه باندی ورته ګورم او په زحمت باندی زنځير ختا کوم او به تروش تندی د هغه خواته نيسم او وايم: هوممم واخله.

زيد خپل وربځې پورته کوی او وايي: همداسې يی واخلمه.ډالي همداسې څوک ورکوی؟
يغما- هو څه رنګه يی ورکوئ نو؟
زيد- ته يې راته په غاړه کړه.

دهغه پدی خبره بيا مې خوله د حيرت څخه خلاصه پاتی شوه، نن شپه به ده څه شوی؟ په هوښ خو دی؟ بی اختياره می لاس پورته کړو او په تندی می ورته کښېښوده په حيرانتيا يی کتل راتهراو زه ورته وايم: تبه هم نلری چې اپلاتط ووايې؟!نو په څه دليل فکر کوی چی زنځير به زه درته په غاړه کوم؟!

په همغه حيرت باندی زيد وايې:لاس مې نه رسيږی ژبه مه وه ژر يې راته په غاړه کړه.
يغما- که ونکړم؟
زيد- بيا پو هيږې نو.!

د هغه پدی خبره د غوسی څخه تکه سره کيږم او په زړه کې ښه کنځل ورته کوم،په زړه مې زنځير د هغه د لاسه څخه واخيستو چې هغه په خندا راوکتل چې جواب کی ما ورته بد بد وکتل او زنځير مې ورته بند کړو.

يغما- هوممم وشو.
زيد- افرين.

زنځير يې لاس کی ونيو او په ځير يی ورته وکتل چې ما وويل: که پو هيږمه چی دومره دی خوښ شوی دی وختی مې درکوی.!

هغه جواب رانکړو څو ثاني په ځير،ځير زنځير ته وکتل او بيا پرته له کومی خبری له ځايه پاڅيدو او ويی ويل: هير نکړي ته ماته هماغه يوسف يی.يواځي لږ ادب کولو ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ضرورت لری.

آیا دا ځما د پوښتنو ځوابونه ول؟ ولې بې غیږه کې ونیوله؟ځکه څه ورته یوسف ومه.ولې دا کارونه کوی ؟خپل په نظر ما ادب کوی؟ یو راحته نفس مې وویستو څه بنه ده جلی توب مې په مخ نه راوړی.حتا په پټ راز مې نه تهدید کوی.هر څومره چې مغرور او خود خواه دی بیا هم زه وربااندی باور کولی شم،همدا چې جلی نه یمه ورته یوه دنیا خبره ده.په ذهن مې هر رنګه پوښتنې راتلل.

خدای دی لاس مات کړه چنارګل بابا بی وهلو دی ځما خوله راماته کړه.لاس خو ندی توره ده توره.کوټې خواته مې ولاړمه له ځان سره مې وویل: هوا ښه شوې خپل د ویښتانو غمه مې وخورمه.نور نشمه کولی خولې په سر کړمه.پرته له زید نه نور چا ځما ویښتان نه وو لیدلی.وروسته له لمانځه نه د خوب نړي ته تللی ومه.چې د وحشت له دنیا نه کمه نه وه. سهار 7 بجی ول لمونځ قضا شوې وو مجبوره شومه قضایی مې را وګرځه وو.

د تل په څېر سبا ناری لپاره ودانی ته ولاړمه.سبا ناری د رضوان په توکو مو وخوړل. نن جمعه وه او ټول په کور ول.رضوان ته مې باید ویلي وایې؟! د رضوان د کوټې خواته ولاړمه او دروازه مې وټکول چې هغه وویل:راشه.

داخل شوم او ومې ویل:د ویښتانو ماشین لری رضوانه؟
زما په خبری هغه سر د موبایل څخه پورته کړو او په حیرانتیا یی وویل: د وېښتیانو د اتو کولو یا وچ کولو؟
په حیرانتیا مې وویل: خاوری دی په سر شه انجلی خو نه یی چې دا شیان لری.

زما په خبرو رضوان وخندل او خپل غږ یې د ښځو پشان کړو او ویې ویل: یوسف خانه جهیزیه(د ناوی کور) مې مکمله ده.زما سره واده نکوی؟ دومره ښایسته انجلی یم زما د ښایست مثال به په دنیا کې پیدا نکړی.

د رضوان په خبرو خاندم او ورته وایم: ندی کوم ته د سکاره غوندی تور یې..
د دی خبری وروسته دواړه خاندو او زه ورته وایم: غواړم ویښتان مې لنډ کمه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په لوړ غږ یې وویل:ولی؟ته ښکاره کړه وېښتان دی ځه وګورم ما بیخي ندی لیدلی.
یغما- اړتیا نشته ته هر څه وګوری وو ایه لری ماشین کنه؟
رضوان- نه لومړی وښایه راته ژر کوه.

لاس یې راوچول او خولی یی راته وویستلو او په حیرانتیا یی وویل: بی عقله ولی دی تر اوسه دا ویښتان پټ کول ؟اوس یې هم کم کوی؟!
په غصه مې ورته وویل:رضوانه ډیر خبری مکوه لرې ماشین او کنه کار لرمه؟
رضوان- زما د ویښتانو ماشین خراب شوې زید یی لری(بیا کرار وایې:نکېږې لنډ یی نکړی؟

یغما- نه ولاړ شه له زید څخه یې راته راوړه.
رضوان- نه راوړم.
یغما- نه راوړی؟
رضوان- نه
یغما- خپل خوښه دی ځمه ترور ته وایمه هیر شوې خو د ندی ؟

دا خبره کوم او کرار کرار د زینو خواته ځمه چې رضوان په غوسه وایې: یوسف خدای د ونه وهه چی ما ګواښنه ویې، ما یو ځل سګرټ ووهل او کنه تا بدبخته ولې‌دلم اوس می نه ایله کوی...

یغما- وخت نلرمه ژر راوړه!
رضوان بد بد راوکتلو او د څو دقیقو وروسته ماشین په لاس زما خواته راغلو او لکه ماشوم پشان یې وویل: نکېږې لنډ یی نکړی.؟
یغما- ومی ویلی نه اوس دا واخله د استعمال طریقه یی راته وښایه.

رضوان زړه نا زړه د ماشین چل راته وښودو،ماشین مې واخیستو او خپلې کوټې خواته لاړمه.ماشین په لاس هینداری ته ولاړه یمه.د هینداری مقابل کس ته په لیدو می غم تازه شو.زړه می په خپل حال وسوځیدو او ومی ویل: ضرور قسمت همدا وو.
ماشین می روښانه کړو او اوښکی می بی واره روانی وو.ولی دا اوښکی خلاصون نه لری..؟! هر شپه د سیل په شان روانې یې .ولی نه وچیږی؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

وېښتان مې لاس کې نيولي او لکه غنم له بيخ نه يې وهم، شاوخوا مې ماشين شوی وېښتان نيولي او زه په سرو سترګو هينداری ته ګورم، د بې وېښتانو کس کې غرق کېږمه بهتره ده ووايمه شوټا شوې کس په هينداره کې...

په لاس باندې هينداره لمس کوم او خاندم، د ژړا څخه په نيولي غږ په هينداره کې د ننه کس ته وايم: يغما تا په کومه نحس ورځ پښه ودې نړی ته کيخودل؟؟؟ خپل د ځان څخه بل کوم بدبخته دی ليدلی؟؟؟ لګيا وم ځان سره، خپل د تقدير او خپل د خدای سره مې ګيلې او شکايتونه کول د 12 کالو د شکنجې او زجر پوښتنه مې ورڅخه کول چې ناساپه دروازه په کلکه خلاصيږی، زيد ساه ساه وهلو باندې کوټې ته را داخل کيږی..

د هغه د حال څخه معلوميدو چې د ماڼې څخه تر دی ځای منډې وهلې، لاس يې د دروازی په بند پاتې بغير له کومې خبر راګوری کرار وايې: څه کار دی وکړی خپل د ځان سره؟

نه پوهيږم ولې خو احساس کوم زما په ليدو د زيد قدمونه ولړزيده، ولی بايد داسی شی؟ ضرور زه غلطه پوه شوم؟! کرار کرار زما خواته راځې ولې لاسونه لړزيږی؟ په سل نه زړه زما د سر په پوستکې لاس کشه وی او وايې: ولې؟ يغما؟

نه پوهيږم څه ورته ووايم ورته ووايم د دی لپاره چې نه مې غوښتل ويښيان مې څوک وګوری؟ د دی لپاره چې نور خولې نشم په سر کولی ځکه؟! پداسې غږ چې کوښښ کوم عادی اوسيږی وايم: ډير وېښتيان مې نه خوښيږی

زيد کرار وايې: ندی خوښيږی؟

نه پوهيږم ولی نن زيد دومره کرار او مهربانه دی؟ او زما سره مهربانی کوی؟ طوفان هم مګه آراميږی؟ په خندا ورته وايم: هو خو.(خپل سر ته اشاره کوم او وايم: ښايسته ښکارم؟ ګنجې؟

هيس نه وايې تراوسه يې لاس زما په سر دی، د ختا کارو ماشومانو پشان ورته وايم: ښه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکاری زید؟ نور هم بدرنګ شوم؟

بی حرکته ولاړ دی کرار د هینداری مخکې په ځوکې کیني او خاموش کیږی، فکر کوم هغه هم زما پشان په فکرونو کې ډوب دی آرامه غږ یې آورم چې وایې: ویې وهه.
یغما- څه؟
زید- زما وېښتیان.

حیرت مې کړی دومره حد چې مغز مې د هیس کار دستور او فرمان نه راکوی، یعنې زید زما لپاره خپل وېښتیان غواړی ووهې؟ مغز مې راته وایې: خیال پلو مه وه ضرور یې زړه دربادی سوځیدلې! پدی فکر په تروش تندی ورته وایم: ضرورت نشته ماته زړه سواندی وکړی.
زید- ویې وهه.
یغما- نشم کولې.

خاندی داسی خندا چې د هر څه پشان ده خو د خندا پشان نه وایې: خپل د دی ځنګه ووهل؟(دا ځل په کلکه وایې: ویې وهه.
یغما- د ښکلا څخه دی کم کیږی مریم زړه مات کیږی.

غمژن او زړه نیولې زما خواته راګوری او ویې: هغه ښکلا چې د یو نفر په نظر رانشې په څه درد خوری؟ نخوری؟!

څه وایې؟ یعنی امکان لری سوک زید وګوری او د ښکلا تعریف یې ونکړی؟ آیا داسی سوک هم شته چې د زید ښایست یې و زړه ته ننوځې نه؟؟ د ځان سره وایم: ضرور هغې د زید زړه مات کړی(مطلب مې هغه وه چې زید دهغې په سر زه وهلې وم) خپل ګوتې د هغه په وېښتیانو کې وهم سومره نرم د کوم شامپو څخه استفاده کوی؟ څه فرق لری زه خو ګنجې یم شامپو څه وکړم؟ څو دقې وېښیان اړوم را اړوم او بیا ماشین روښانه کوم او د هغه د تور او ښایسته وېښتیانو په وهلو شروع کوم..

د څو دقو وروسته زید هم زما پشان ګنجې کیږی خاندم او لځان سره وایم د دی وروسته ورته د چرګ سر ناری وهم خو د حق څخه تیر نشو دا بشر د وېښتیانو څخه بغیر په

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدی ګنجې سر هم ښایسته او زړه راښکونکې وو البته د ورور له نظره، بدی فکر مې خاندم چې هغه خپل مخ زما خواته را تاو کوی او وايې:

زید- زما ګنجې سر خندا لری؟ چې ته خاندی؟
په خندا ورته وایم- سم د دی مافیا کسانو پشان شوی یې د چرک سر
هغه هم خاندی او وايې: چاته دی د چرګ سر وویل؟
ځانته او هغه ته اشاره کوم، هغه بغیر د کوم خبری را ګوری او وايې: که خبر وايې ستا د خندا سبب کیږی ډیر وخت مخکې مې وینتیان وهل.

په ده باندی نن څه شوی؟ ضرور احساساتې شوې دا چنارګل بابا نه د هغه وهلو او خبرو څخه یې او نه هم د دی مهربانې او نرم خوی څخه ما بیخې دا چنار ګل بابا سم ندی پیژندلی تراوسه.

زید- وینتیان دی ددی لپاره کم کړل ترڅو خلک یې ونګوری؟
یغما- نه...
زما خبره یې پریکړل او ویې ویل: دروغ مه وایه
غټ نفس اخلم او وایم: خپله بهتره پوهیږی نو ولې پوښتنه کوی.

هغه څه ونه ویل او مخامخ هینداری ته په کتو شو، نن موږ دواړه زړه نیولی وو زه د تقدیر څخه خو نه پوهیږم زید د څه څخه خفه دی؟ خاموشې ماته وم او وایم: له کوم ځایه خبر شوی؟(مطلب مې دا چې زه خپل وینیان وهم؟)
زید- دا مهمه ده ؟

ما ځواب ورنکړ، موږ دواړه غلې وو، او یواځې د ساعت ټک ټک اوریدل کیده، زړه مې عجیبه د ژړا آرمان کړی وو، هغه شی چې ما ډیر نفرت کاوه هغه زما په سر راغله،همیشه مې بدې راتله چې په ما څوک زړه وسوځوي.

خو اوس ټول ماته د په زړه سواندی نظر راګوری،حتا زید...کاش زما یو ورور وای، یو څوک چې ما پرې تکیه کولای شو، نه کیږې چې رضوان یا زید زما ورور وی؟؟کیږی؟ زه په ټیټ غږ زید ته مخاطب شوم او ومې ویل: زید کولی شې چې ورور په څیر مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غېږه کې ونیسي،لکه اسماء په څېر یا رضوان په څېر....؟

له سترګو څخه مې د اوښکو څاڅکي وڅاڅېدل، زید چې په ژور فکر کې و، ورو یې سر پورته کړ، څوکۍ یې شاته کېښود او ودرېده.او په ارامه غږ یې وویل: د وروړ بشان نه خو د یو مهربان دوست پشان، ته خپله هم خپل ځان لپاره یو سړی یې، ډېر سړی د دی وخت د نرانو څخه.

څومره دا جمله زما لپاره چې لځان څخه ورکه وم آرامه کونکې وه. ځان سره وایم چې کاش هېڅکله مجبوره شوی نه وایې چې ځان څخه نر جوړ کړم کاش ماهم یو مرسته کونکې او ملاتی لرلی، جینکو په شان مې نازونه غوښته، غوښتل مې له دی دنیا نه بې خبر اوسم..زید خپله غیږه خلاصه کړه،او ماته یې اشاره وکړه! او ویې ویل: راځه چرګ سره

ما د اوښکو په منځ کې په لوړ غږ وخندل، زید زما په یو قدمې کې ولاړو وو،ګناه په غاړه اخلم او د هغه غیږ ته پناه وړم، کرار زما په شاګ لاس وهې زموږ د قد تفاوت زیاد وو شاید 30/25 سانتي زه د هغه تر اوږی رسیدم،زه آرام وم، لکه څنګه چې د له اوږو څخه مې یو دروند وزن پورته شوی وی،ما خپل سر پورته کړ، یو ګام شاته ځم، او هغه خندا سره ما ته وکتل.

زید- راځه بهر ځو،
یغما- ونې ته اوبه ورکوم!
-زه عمران ته وایم هغه به اوبه ورکړی ته ژر تیار شه.

موږ بحث کاوه، چې رضوان راغلو،زموږ په لېدو وچ ودرېده،سترګې یې توپ په څېر شوی، زما او د زید په لېدو په لوړ غږ یې وخندل او ویې ویل:مرګ په تاسو دواړو څه شوي؟
زید په خندا وویل: ولی! ښایسته شوی یو !
رضوان- ها زیات ښایسته شوي یاست د ښایست مجسمو
یغما- خا نو تاته ولی بیا زور درکوی؟
رضوان ماته داسی بد بد ګورئ چې زیده وایې: په هر حال، زه او یوسف بهر ځو، ته له

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ سره ځي؟
رضوان- چېرته ځی؟
زید- د کباب خوړلو لپاره.
رضوان- هو ولی نه ځم، صبر چې زه مې تیلیفون او بټوه راواخلم.

رضوان لاړو د هغه په تګ زید وویل: پټو لري؟
یغما- هو لرم ولې؟
زید- راوړه.
الماری څخه تور پټو راخلم،او زید طرف ته لاړم او وایم: دا دی واخله.
زید- راشه دلته.

د هغه په خبره مخامخ ورته ودریږم، زید پټو زما د سر څخه را تاو کوی لکه د عربانو په څېر او وایي: اوس ښه شوو،بهر خو همداسی نشی تللی.

زه د ښیښې مخې ته ودریدم، وقعاً ښه معلومیږی د ځان په لیدو په خندا وایم: لکه د فلم هلک شوم ولا کنه زید!
زید په خندا وویل: هو صیب.
د الماریَ په طرف ځم،د کالیو منځ څخه فولادی پټو راخلم، څه چې مې زیات لرلو همدغه خولیَ او پټوګان وو.

یغما- دا واخله ته هم وتړه!
زید خاندی او پټو اخلی پټو تاو کوی او ماته وایې: ښکه شوم!
په خندا ورته وایم: بد نه یې.
زید- هو نو تاته خو رسیدلې نشم لنډیَ..
په جعلی غوسه کې ورته وایم: هووی چنار ګله، زه لنډیَنه یم، 168 سانتي چېرته لنډیَ وې هوم ؟

سترګې کږی کوم، چې زید په لوړ غږ خاندی او وایې: ولی خپل ځان داسی کوږ اوږ کوی؟راځه اوږده چې ناوخته کیږې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له کور نه بهر کیږو،د کباب پخولو په طرف حرکت کوو، رستورانت چې خلاصه فضا درلود، ځینې خلک یوازې راتلل او ځینې کورنۍ یا ډلې راتلل، ټولو په حیرانتیا باندی ما او زید طرف ته کتل ،البته چی زیات یې زید طرف ته کتل، د ځوانانو یوه ډله رستورانت ته راننوتل کله چې دوی غوښتل تیر شي.دوی زموږ میز ترڅنګ ودریده،

چی یو له دوی رضوان څخه په حیرت پوښتنه وکړل: اوبخښئ دا عربان دی یا اورپایان؟؟؟
مخکی له دی چې رضوان جواب ورکړي،څنګ کې ملګري ولاړ وو وویل:
احسان: ستا عقل چېرته دی؟؟ د عربانو رنګ تور یا غنم رنګه وي،نو دا حتماً اروپایان دي!

ما او رضوان ډیر په سختي خپل ځانونه کنټرول کړی وو چی د بم په شان د خندا څخه منفجره نشو زید هم حیران حیران دوی طرف ته کتل،رضوان په داسي غږ سره چې خندا پکې څپی وهل وویل: ملګرو دا زما ورور زید دی،یعنی د افغانستان څخه دی.

هغوی حیران حیران کتل،ما او رضوان په خندا شو، زید چی خپل غږ صاف کړ او په خندا یې وویل: ستاسو د ټولو په لیدو خوشحاله شوم!
هغه هلک چې احسان نومیده وویل: بیشکه موږ هم خوشحاله شو زید جانه.

زید یوازې خپل سر وخوځاوه، هغوی لاړه زه او رضوان هم له خندانه تک سره شوي وو! زید پ جدي توګه ووېل:ولې څه شوی چی د بیزو په څېر تک سره شوی یې؟او موږ دواړو کنټرول له لاسه ورکړو او په لوړ غږ مو خندل، رضوان خواته ګورم وایم: په خدای د زید په وړاندی موږ د تور سکرو(زغال) په شان معلومیږو،هیڅوک زموږ طرف ته نه ګوري.

رضوان په خندا وایې:ربښتیا وایی مجبوره نور موږ د دغه(اشاره زید ته) یوسف د زماني سره چیرته لاړ نشو کنه زموږ بازار خراب کوي !
د رضوان په خبره زید هم په آرامه خاندي او شونډو لاندي څه وایي خوو اوریدلي کیږي نه ګارسون ته غږ کوي، سفارشونه ورکوي او په تمه کینوو زید مخکي د څخه ډوډی جوس راغوښتي وه، د رضوان غږ پورته شوو او ویې ویل: یوسف افسوس پر وینتیانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی.. د ویښتانو سره داسي ښه ښکاره کېدی لکه شوخه جلی پخدای که ته جلی واي ما به ضرور ځانته کولی(رضوان دا خبره کوی او په خندا کېږی

چې زه په زړه کې ورته وایم ای خاوري دي په سرشه دا ژبه دي هیڅ درېږي نه دی ویښتانو خبره د کوم ځای شوه؟ د رضوان په خبره جوس د زید په ستوني کي بند شوو او په ټوخي شروع وکړه،زید د ټوخي په حال کې په کلکه لهجه وویل: بد به وکړي چې ته یې ځانته کوی.. د خبرو کولو په چل هم نه پوهېږ. غټ سړی یی دا نو ښځګه خبره ده..

رضوان د زید مشر ورور دی،خو هر وخت رضوان د زید د کشر ورور پشان خب ه مني او یو بل مینځ کي راحته دي.

رضوان- ته ولی وحشي شوي چنارګل بابا ته وایي همدا اوس هغه ربښتیا جلی وی او زه یی ځانته کوم.؟؟
یغما- غلی شه تور ماره ته څه ربښتیا زه دي کوم خیال پلو مه ووهه.
د رضوان د خندا غږ پورته کیږي او وایي: ته جلی شه بیا وګوره ...!
د خبري د بدل کولو لپاره وایم: ای دا ډوډی څه وخت رسیږي
ګارسون ته غږ کوم: وروره نیم ساعت کیږي ناست یوو ډوډی رسیږي اوکنه؟

بیا هم د تور مار غږ پورته شو: یوسفه یو خوو ته هیڅ نه مړیږي
لور ته یی کاږه کاږه ګورم او ورته وایم: تا ته ولی زور درکوی ستا له جیب یې نخورم زیدی روپی ورکوي کنه زید جانه؟؟
زید چې تراوسه پوري آرامه وه او خبري نکولی په خندا باندی سر پورته او ښکته کوی او وایې: هغه خبرو ته غوږ مه نیسه دو هډوکي پاتی یی هرځومره څه غواړي وخوره.

د څو شیبو روسته کباب یی راوړ په آرامه فضا کی خوړل کیږي،زید بیاهم چوپ دي نیوهېږم ولی ؟ډوډی خوړل کیږي ، دري واړه پورته کیږو مخکي دي تللوونه یوه کوچنی جلی په تیزي زموږ لور ته راغله په جګ غږی یې وویل: کاکا کاکا !

دري واړو ورته ګورو کوچني جلی طلایي ویښتان او سمندر په شانی غټي سترګي درلود

(c) ketabton.com: The Digital Library

منډو وهلو څخه ښکاره کیده ساه یی بنده بنده کیده یعنی ستړي وه، زید ته يې وويل:
کاکاجانه کولی شي داواخلی؟ ؟

لاس مخته کوي او يو ګل او کاغذ ورته نیسی،بیچاره زید زموږ خواته ګوري
جلۍ- خير دی کاکاجانه دا واخله کنه خور می غوسه کيږي.

زید په خندای د هغه کوچني جنۍ مخکې په زنګانه کینې او ورته وايې: کاکا دی درنه
قــربان شې خور دي چیرته ده ؟ ؟

جلۍ يو لري ميز ته اشاره کوي او وايې: هغه ده کاکا جانه هغه جلۍ چې شنې سترګي او
سره کالی لري.

زید کوم ميز ته چې جلۍ اشاره کړی وه ور وګوري او کوچني جلۍ د لاسه څخه نسئ او
وايې: راځه ورشو
ما او رضوان يواځې ورته کتل.
جلۍ د زید لاس نیسي او په خندا ورسره د ميز خواته ځې، د هغړی تلو ته ګورم زید چې
هغه ميز ته ورسیدو هغه د سروکاليو جلۍ پورته شوه، زيد د کوچني جلۍ لاس پريږدي،
ګل او نامه د ميز په سر کیدی نپوهيږم هغوی مینځ کي کومي خبری وشوي چې د جلۍ
رنګ ثانیه په ثانیه بدل کیده

رضوان ته مخ کوم او ورته وايم: څه نیکبخت د دی زيد چې د ټولو پام ځان ته ګرځوي او
دومره غوښتونکی لري.
رضوان په خندا وايي: ليونيه دا نو ستا په نظر نيکمرغي او خوشحالي لري؟ هغه نه
پوښتنه وکړه بيچاره زړه يی د وينو ډک دي، زيد د ځان ښودلو ښايسته هلک يم دا کارونه
نه خوښيري.

يغما- عجبه ده! هغه درک کول هم مشکل کار دی؟
پام می نه وه زيد خبري کله خلاصی شوي؟ زيد زموږ لور ته راوان وه
رضوان په ريشخند ورته وويل: زيد جانه د خاستګارانو او مرکو حساب دي درته معلوم
دی؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد په کلکه لهجه ورته وويل: اپلاتې مه وايه رضوانه.
غږ مې صاف کوم آرامه ورته وايم: څه يې درته ويل؟
زيد- هيڅ شی.
يغما- اوووهی څومره ناز کوي ته ووايه په اندېښنی شوم !

زيد هيس ونه ويل او د تلو لاره يې غوره کړل، دري واړه په آرامه زيد موټر ته راوان شوو،رضوان ريشخندی کوي کله دستمال رانه کش کوی کله په اوږه باندی زما اوږه وهله، زيد په غوسه ناکه لهجه ورته وايې: بس دی ماشومان خوو نه ياست انسان په يو دبل څخه لار شي.

خپل ځان زموږ مينځ کې ځای کوي يو ځای موږ سره روانيږي،رضوان په سترګو راته اشاره کوی زيد باندی څه شوي؟ او زه مې اوږی پورته اچوم او د زيد سره يوځای روانه کيږيم او وايم: هووی چنارګل بابا چيشته غوسه يی ؟
زيد- نه يم غوسه.

په توکور ورته وايم: د ورينداري سره دی جنګ کړی؟
دي خبري سره مې زيد حرکت څخه درېږی او مخامخ راته مخ کوی او په کلکه لهجه وايې: ورينداره دي څوک ده ؟
يغما- د خدای يوه بنده!
زيد په غوسه وايي: يوسفه اعصاب راته مه خراپ کوه
يغما- ولی اوس ماڅه وويلې ؟
زيد ژوره ساه اخلي بيا وايي: آخر ځل دی وی زما مخکي ورينداره وايي
:#شهاب
حيرانه حيرانه ورته ورګورم دا انسان ولی په يو سور ندی !
يغما- ولی ؟ ستا ښځه خو زما ورينداره کيږي(مخ رضوان ته کوم او وايم: کنه رضوانه؟
رضوان خپل سر راته خوځوي او وايي: رښتيا وايي ولی غوسه کيږي بيا دي زړه په چاباندی ډک دي؟ک

زيد زما لور ته بد بد ګوري او په جګ ګامونو باندی موټر خواته ځي،خدايه بيا د ده پيريانان راغلل؟ ترکوره ،پوري هيڅا خبری ونکړل، د هليز ته ننوتلو فرشته ترور او

(c) ketabton.com: The Digital Library

آسما هلته وي رحيم کاکا نه وه هغه تاشکند ته تللی وه

فرشته ترور په خندای زموږ. ښه راغلاست وکړو او ويې ويل: ښه راغلی راځي دلته کيني
آسما هم روسته فرشته ترور نه وايې: پخير راغلي.
آسما د زيد سر ته پام شو په حيرانتيا او لوړ غږ وايی: ولی دی وينتان وهلي په خدای ځومره افسوس دی.

فرشته ترور هم فکر کيږی او وايې: د مور ګرانه دی فصل کيدی ولی وينتان خراب کړي؟

خوشبختانه د هيچا ماته پام نشو ځکه زما وينتان مخکي هم چاليدلی نه وه؟
زيد په آرامه غږ وويل: موری اورد شوي وه په تکليف وم وسره.
فرشته- ښه دی وکړل زويه هسې نظر کيدی.

آسما د زيد خواته ورغله دستمال يې د سر څخه لري کړو او ويې ويل: کاش پرينبودی وي څنګه ورسره ښکلی ښکاره کيدی ..
زيد په خندا ورته وايې: خير ده خورجاني همداسی کل نپاتی کيږم بيرته راځي وينتيان مې...

بحث خلاصيږي خادم چای راوړي په چای ښنلو بوختيږو...
رضوان غږ کوي: يوسف هغه غاړکۍ دي راښکاره کړه انځور يې اخلم!
يغما- ولې؟
رضوان- د ځان لپاره هم همداسي جوړوم!
زيد لاس مخکی کړ او دکاليو له لاندې يې غاړکۍ را وييسته او رضوان ته يې وويل: دا اخلې رضوانه؟
رضوان د غاړکی د ليدلو سره سم په بالبنت باندې پرما يې ګزار وکړو..
يغما- هې؟ ولې ګزارکوې؟ووزې؟ ؟
رضوان- له مانه پټ د زيد سره ملګرتيا کوې انسان پلورنکيه!ولې دې غاړکۍ دغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چنارګل ته ورکړه؟ زمانه خو دې ښه په پټه اخیستې.

زید په جګ جګ آواز وخندل د غوسې په شان رضوان ته وایم: ټول ستا د لاسه دي که تا
هغه شپه ډالې ډالې نه وای کړی زه به نه اړ کیدم چې غاړکی مې ورکړې وای
زید په خندا کې وایې: رضوان جانه کینه مه کوه هرومر زه ورته ډېر ګران یم.

ناساپه مخامخ وایم: دروغ وایې هیڅ یو مو راته ګران نه یاست.
رضوان وخندل او ویې ویل: ته څومره مخامخ ویونکی یې! یوسفه!
زید- زړه زړه ته لاره لری.(زید دا خبره وکړه او صالون یې پرېښودو)

ماهم د شپه په خیر ویلو سره خپل کوټې ته لاړم تیلیفون ته مې زنګ راغی نا پیژنده شماره
وه په نه زړه مې جواب ورکړو:بلې!
وروسته له لږ چوپتیانه د یو چا غږ پورته شو: یغما.!!!!

ددې نوم په آوریدو مې بدن کې مې یخنۍ ونیولو لاسونو مې په لړزیدو پیل وکړو په
لړزانده غږ مې وویل:ت...تاسو؟
-یغما موبایل مه بندوه سلیم یم هیله کوم غوږ شه.

باید ځان له لاسه ور نه کړم هغه هیڅ هم نه شي کولی کلک او جدي وایم: زما شماره دې
له کومه کړه؟
سلیم- د رضوان د ملګري څخه مې واخیسته
یغما- څه وایې زر ووایه کار لرم.
سلیم- نه غواړې چې بیرته راشې؟ قسم کوم هر څه جوړه وم. یو چانس را کړه

په لوړ غږ وایم: ولې نه پوهیږې؟ زه نوره یغما نه یم په خدای چې نه یم هر څه بدلون
کړی حتا احساس مې د ژوند څخه مې خوښه یم پریږده چې ژوند مې وکړم
سلیم- ولې د مور تیروتنې مې زه وګالم؟دومره بې انصافه یې؟

یغما- وګوره سلیمه تاته انجونې کمې نه دي زما شا پریږده.
موبایل بند کوم او څو دقیقې سترګې پټې نیسم نه پوهیږم په خیالې نړۍ کې څه وخت ډوبه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوې او خوب وړې وم...! د سهار د لمانځه په اذان ويښيږم لمونځ کوم او د بڼ په لور ځم، تر اوه بجو د ګلانو د بوټو په سمبالولو بوختيږم هوا روښانه کيږي د ځان سره وايم: شکر خلاصه شوه ..

د ودانۍ په لور ځم خو هيڅوک وينس نه وو يوازې فرښته خاله هلته ناسته وه.
يغما- سلام خاله جانې!
فرشته خاله چې د قرانکريم په تلاوت لګيا وه سر را پورته کوي په مسکانده ډول وايي:
عليکم سلام وپښه شوې بچی؟
يغما- هو خاله جانې رضوان او زيد چرته دي؟
فرشته خاله- ويده دي ورشه را وينس يې کړه.
يغما- په سترګو

د زينو خواته په پورته کيدو ځان سره وايم: اوس کوم يو را وينس کړم؟ د زيد د کوټې د زينو تر خوا وه او د رضوان څخه خو ګامه لرې.نو اول به چنارګل بابا را وينس کړم ښه ده، په زينو پورته ځم چې د اسما غږ اورم په خپل ځای ودريږم.

اسما- وګوره مريم ځان مه بايله په ځان وژنه هيڅ هم نه سميږي(لږ چپ پاتې شول او بيا پيل کوی: زيد خو زموږ نه ته ښه پيژنې د زور خبرې نه مني.

د مريم غږ مې نه اوريدو څکه لود سپيکرې نه وې! اسما له لږ چوپتيا وروسته بيا وويل: مريم جانې ولې نه پوهيږې؟ مينه په زور نه ده لالا مې څه ګناه لرې؟؟ ته دې په دغه کارونو هغې ته ډېر آزار ورکوې ايا همدا مينه ده؟؟؟

بيا هم لږ چوپتيا غوره کوي او په سترې ډول وايي: افففف مريم ته يواځې خپلې خبرې کوې تاته ولې د نورو خبرې اړينې نه دي؟يواځې يوه خبره دې کلکه نيولې ده، چې زه مينه ورسره لرم..! لکچې دا بسنه کوي ...؟؟په دغه مينځ کې د زيد نظر څه کيږي. هاان؟؟؟

بيا چوپتيا غوره کوي، اسما ژوره ساه باسي او په نرم انداز وايي: مريم صدقه دې شم خورمې ژاړه مه هيڅ کمښت نه لرې! لوړې زده کړې دې کړې دې ښايسته يې د هر څه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه اړینه داده چې ښه کورنۍ لري، ځانته او نورو ته آزار مه ورکوه کیدای شي قسمت مو همدا وي هیله کوم!

د اسما غږ نور نه آورم په سوچ کې غرقیږم هر څوک ستونزه لري خو ډول ډول.
د مریم ستونزه اودرد یې هیڅ دی که همداسي نه ده؟او یا هم کیدای شي مینه مې نه وي تجربه کړې او یا هم دهغه درد زما د درد او غم څخه لوړ وي؟ په هرحال د خلکو کورنۍ موضوع ګانی ما پوری اړه نلري.

زید هم حق لري زور نه دی مجبور نه دی چی په ځور دغه پیوستون ته غاړی کیږدی.
ورو ورو د زید د خونې خواته ځم ور خلاصوم،لومړی خپل سر دننه کوم او هرخوا ګورم ،نه ښه ده امن شته دی څوک نشته! زید ویده دی او په لاس کې یې یو څه د انځور په ډول دي؟! ولې یې خونه د لوګي څخه ډکه ده سترګې مې سګریټو په نیمه سوو ټوټو ولګیدې ای په رنګ دې خاورې واوړه کم عقله ولې سګریټ وهې؟ افسوس دې په ځوانی..

پوزه مې نیسم او د خونې کړکی خوشې کوم د زید د تخت خواته ورځم لکه د د درې کلن یا څلورکلنو ماشومانو په څیر ویده و، ورو ورو وایم: زید پاسیږه لماسپښین شوی دی.

غږ یې ونه کړو شیطان راته وسوسه وکړه په سوچ کې شوم.مړی مې تازه کوم او په زوره غږ کوم: زیییییییده پااااسیییږه.
زما په چغو بیچاره یو ټوپ کوي او ماته ګوري.
د هغه پدی شانتې پاسیدو زه په خندا وایم: ودې خوږه لکه انسان داسې خو نه را ویښیږې...

انځور ته مې پام کیږي او په تیزي د انځور په لوري ځم په خندا وایم: وریندار ده چنارګله؟
مخکی له دي چې انځور وګورم د زخمي زمري په څیر راباندي حمله کوي او له متي نه مې نیسی په عصبی غږ وایي: چا درته وویل چې زما کوټې ته راشه؟ ما درته نه وه ویلي چې وریندار وریندار مه وایه بیعقله؟

د لاس زور یی زیاتوی مخ مې له درد نه غونج کیږي او په کرا غږ وایم: لاس دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

راوشکوه وحشی خوشی مي کړه
زيد- په کوم حق زما شخصی شيانو کي ګوتي وهي؟(په سترګو يی هغه انځور ته اشاره کوی او په غوسه يی رانه اخلی)
په لوړ غږ وايم: وخوړل شو؟ وړي ګدايګره بنه کوم بيا يی هم وايم وريندار........وريندار صحی شو..؟!

لاس می په هغه حد کلک نيسی چی فکر کوم هډوکي يي مات شول
غابنونه يو پر بل چيچي او په غوسه يي وويل: يو ځل بيا ووايه؟

وډاريدم او په کرا غږ کلمه په کلمه مي وويل: و ر ی ن د ا ر... " هههه وويريدل بيا هم وايې دا د ضددد يغما"

په سرو سترګو راګوری خپل ازاد لاس د ځپيري په نيت پورته کوي چي زه می سترګي پټوم، څپيري ته په تمه کيږم چي په نه باور لاس مي خوشي کوي
او پر ځای يی ما لکه سپک ځيز له کوټي نه بهر اچوي، تر څو چی په خود راتللم له کوټې نه می بيرون تشريف درلوده او ور يی په کلکه بنده کړه،د ور د ويشتلو سره سم د کوم ځيز د ماتيدلو غږ راځي چي د زيد له غږ سره يوځای وه ورخطا مي ور خلاصه کړله سترګي مي په زيد لګيږی چي په ځمکي ناست دی او د لاس نه يی وينی بهيږي...!

په لوړ غږ وايی: بهر ووځه
په ډار ډار يي خواته ورځم او کرار وايم: د لاس نه دي ويني بهيږي؟!
د ملنډو په ډول خاندي او وايې: زړه دي وسوځيده ها يغما؟ (په لاس کی کينګل کوي او وينه يي له لاسونو بهيږي تقريبا يی خواته منډه کوم او هغه شيشه په لاس کی کينکل کوي او راته خاندي لاسونه ته يي لاس اچوم او وايم: روانی خوښي يي که لاس نه دی ويني بهيږي.

زيد فقط کتل په سختی می ورته لاس خلاص کړو،لعنتی څومره يی زور پري کړي وارخطا وم نه پوهيدم څه وکړم هر وخت مي چي وينه ليدله بی حاله کيدلم

د رضوان په چغه د ور په لوري مي وکتل: زيددددد

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد بی له کومی خبری خپل سر د تخت په اړخ کېښود، خداي دي وکړي چي فرشته ترور نه وي خبره شوي.رضوان زموږ په لوري منډه کړه او په وارخطايي يي وويل: څه شوي؟ يوسفه هله منډه کړه د اوليه مرستي صندوق راوړه

ښکته مي منډه کړه بی له دی چی فرشته ترور ته خبر ورکړم صندوق مي پيدا که او کرار پورته لاړم، که فرشته ترور خبره شوي واي هرومرو يي فشار پورته کيدو
ځان مي د زيد کوټي ته ورسوه او پانسمانونه مي رضوان خواته ونيول او ومی ويل:دا دي واخله.

رضوان صندوق واخيسته او د ويني په پاکولو بوخت شو،د زيد خواته کينم اوس يی هم تخت ته تکيه کړي او سترګي يي پټي دي رضوان په اندېښنی وويل: ليونيه! څومره دي ژور پري کړي بيا ولی وحشي شوي يي؟

زيد خپلی سترګی خلاصوي او ماته ګوري رنګ يي لکه ګچ سپين شوي وه جوړ لاس يي نيسم او په ژړغوني غږ وايم: ښه يي؟
لاس مي کلک نيسي او کرار خپل سر زما پر اوږو کيږدي

رضوان- زيد پورته شه چی ډاکټر ته لاړ شو ډير ژور پري شوي وينه يي نه ودريږي کيدای شي کوک وخوري..؟!
د رضوان خبره تاييد کوم او زيد ته په کتلو وايم: ربښتيا وايي پورته شه چی لاړ شو وګوره څومره وينه تري بهيدلي..؟!

هيڅ څه يي ونه ويل چې زه رضوان خواته مخ اړوم او وايم: ورشه ظريفي ترور تهووايه چي راشي کوټه پاکه کړي زه زيد ښکته بيايم.

رضوان سر د سمده په نيت ښوروی او د ور په لور ځی، چې زه ورته غږ کوم او وايم: ګوره فرشته ترور خبره نشي د شا ور څخه يی درولم.

رضوان بيا سر وښوره ويې او ولاړی، زيد ته په کتلو وايم: هله پورته شه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غلی پاتی کیږي ځان سره وایم ضعف یی نه وي کړي؟ اوږه یی ښوروم او ناری ورته وهم: زید ښه یې؟ خبری وکړه.
سر یي زما پر اوږې سم کړ او لاس یي راته کلک ونیوه،پوه شوم چي ضعف یي ندي کړي خو که همداسي کینو حتما ضعف کوي کرار وایم: بیا یی نه وایم سمده اوس نو پورته شه چی لاړ شو.

خپل سر پورته کوی او په ځیر ځیر راته ګوری چې زه په تلوار وایم: په قران که نور ورته ووایم اوس پاسیږه(مطلب د نه ویل همغه ورسندار لفظ..)

زید خپل سپین وچې شونډی وخوځه ول او کرار یې وویل: وعده کوی چې نور نه وایې؟ په تاور سر خوځه وم او وایم: وعده ده.

پاسیږم او زید د لاس ځخه نیسم په سل زور او زحمت باندی پاسیږی، لاس یې په دسمال کلک ترم، او کرار د زینو خواته زم د شا له دروازی وځو ترځو فرشته خاله زید په داسې حال ونګوری، د رضوان د موټر خواته روانیږو شکر فرشته خاله خبره نشوه.

رضوان موټر کې ناست وو د شا دروازه خلاصه وم او زید بیا خپله کینم چې رضوان مخ راګرځه وېي او وایې: زید ورورمې قربان دی شم ښه یې؟ د کمزورتیا احیاسا خو نه کوی؟
زید- ښه یم رضوان حرکت وکړه.

رضوان موبایل راخلې او یو چاته زنګ وهې او وایې: ستانکزی ته ووایه رضوان د زید سره راځې لاس یې ډیر پری شوی ..... هو ځو دقو کې در رسیږو.

خپل پام د رضوان ځخه اخلم او زید ته ګورم، لاس مې ورنه کلک نیولې خو تراوسه وینه بند کیږی نه، هغه خپل سر د موټګر په سیټ تکیه کړی او سترګې پټې دی. کرار ورته وایم: زید دلته کیږده سر دی (او خپل اوږی ته اشاره کوم ځو دقې بی خبری راګوری بیا سر ښکته کوی او زما پر اوږه یې کیږدی، تر شفخانی یو هم خبری نه کو، فکرونو کې ډوبه کیږم، ولې تر دی حده په غوسه شو؟ بیچاره زید د ګچ پشان سپین شوی شونډی یې وچ کلکې شویچ لږ وینه خو یې له لاسه ورنکړه، شفخانې ته رسیږو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یو کوټې خواته ځو زموږ د داخلیدو سره سم ډاکټر پاسیدو او د رضوان خواته راغلو زه زید د کټ خواته ورم، زید مې په کټ وخمله وو چې ډاکټر وویل: سلام خیرت خو دی؟

رضوان غټ نفس اخلي او وایې: خپله خو یې ګوری د لاس ښخه یې ډیره وینه تللی ده.

زه په خلاصه خوله دوی دواړو ته مې غوږ نیولی؟؟؟ (هغه ځکه چې دا ناول فارسی دی او ملګرو ډاکټر او رضوان پښتو خبری کوی خو موږ ټول پښتو ژباړلی کنه فکر وکړی فارسی ژبه کی ناسایه پښتو..!؟) ډاکټر د رضوان په خبرو سر وخوځه وو او د زید د لاس په لیدو شو، او بیا په افسوس یې وویل: هلکه ډیر دی ژور وهلې!

ډاکټر یو سیروم د زید په لاس کې وهې او شروع کوی د هغه د لاس په پانسمان کولو باندی، باید داسې ووایم د هغه د لاس په ګنډلو باندی، تل د داسی ضحنو په لیدو مې حال خراب کیدو مخ ګرځه وم او د رضوان خواته ځم وایم: ځومره ښایسته دی پښتو خبری کول له کوم ځای دی پښتو زده کړی؟

رضوان د زید ښخه نظر اخلې او ماته په خندا وایې: د پلار لخوا پښتانه یو...!؟ زما پلار دوه قوم ښخه دی مطلب زما د پلار مور تاجیکه او پلار یې پښتون وو.

په حیرت باندی ورګورم نو ولې زه تراوسه نه وم پوه شوی؟ زما د حیرت به لید رضوان خاندی او وایې: زما د نیکه د وفات وروسته زموږ کورنې کې په پښتو باندی خبری کول کرار کرار ورک شو، زما پلار زما انا یعنی خپل مور ډیره ورباندی ګرانه وه نوو ځکه خپل د مور لهجه کوی البته پښتو زموږ ټول کورنی زده ده، خو کور کی ټول فارسی خبری کو.

زید خواته اشاره کوم او وایم: هغه هم پښتو زده؟
رضوان کرار خاندی او وایې: زموږ ټولو مینځ کې زید ښایسته پښتو لهجه کوی سم د اصل پښتانو رقم.

د رضوان د خبرو وروسته ځان سره وایم: ښه نو ښه دا د ښایست سر چینه چې د دوی په

(c) ketabton.com: The Digital Library

کورني کيده دا اصل کې د دوی د نيکه څخه ورته پاتې! خپله رحيم کاکا پدی عمر باندی تراوسه د ښايست نښې نښانې په څهره کې معلوميږی، نو مطلب ويلی شو دا د پښتون د قوم ذاتی ښايست دی اوس چې بل قوم هم يوځای شوی دوه متفاوت نسلونه خرابات يې کړی" هههه بخښه کوی خو د رښتيا هم خرابات دی"

د رضوان غږ زه د فکرونو څخه وويستم: ته پښتو خبری کولی شی؟
يغما- ای داسی کم او زيات خبری کولې شم.
د ډاکټر په غږ زموږ خبری خلاصيږی: زيد خانه اوس سنګه يې؟

زيد په خندا او سر ښوره ولو، ځواب ورکوی، د زيد لاس څلور کوکه خوړلی دی، يو ساعت شفخانه کې وو ترڅو د زيد د لاس سيروم خلاص شې رضوان لاړو او جوس يې ورته راوړو خو هغه ونخوړو، بيخی خبری نکول لکه چې ګونګې شوې وو؟ رضوان د زيد اوږه ونيول او تر موټره يې ويوړو بيا موږ شاته څوکې مې کيناستو

او رضوان موټر وانې کول په کراره غږ رضوان ته وايم: رضوان فرشتې خاله ته څه ووايو؟
رضوان- نه پوهيږم ولای مجبور ستا کوټې ته يطيو څو کنه ادی داسی وګوری فشار يې آسمان ته پورته کيږی، داسی د جنازی په شان.
يغما- اممم شه خبره کوی.

جوس د زيد خولې ته نږدی کوم او وايم: واخله لږ وڅکه.
بيا هم هيس يې ونه ويل چنارګل ليونی ژبه خو دی نده پری کړی چې خبری نکوی؟ بيا جوس خولې ته يې نږدی کوم او وايم: ستونې دی وچ شوی لږ وڅکه.

د لږ کتو وروسته سر ښکته کوی او ټول جوس نوش جان کوی، رضوان د موټر د هيندارې څخه زيد ته کتل او ويې ويل: زيد ولې خبری نکوی؟ څه شوی؟ يا چا درته څه ويلې؟ وروورمې؟
زيد په وچ غږ وويل: نه ستړی يم.

زيد دباندی په کتو و چې پر اوږه يې وهم او وايم: زيد؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

سر یې زما خوا راوګرځه وو او ویې ویل: ها؟
یغما- یو شئ په پښتو ژبه وو ایه.
په بی حوصله انداز وایې: حوصله نلرم.
یغما- رضوان ته ورته وو ایه.

رضوان خاندی او په شیطنت باندی وایې: زید جانه یو ترنم خو وکړه.
زید لږ چپ پاتې کیږي.چې زه په عاجزی سره وایم: هیله کوم..

زید ځو دقیقې زما سترګوته کتل او په چټکی سره یې سر وا ړولو او بهر ته ګوري..!
لږ چپ کیږي او خپل مری تازه کوي او وایي:

ربه داسې لیوني شوم
په یو خیال باندې میېن شوم
زه ډوبېږم سمندر کې
په یو لعل باندې میېن شوم!!

خوله مې خلاصه پاتې وه احمق څه یو ښایسته غږ لري! د ځان سره وایم خدایه! ډیر بې انصافه یې یوه بنده ته دې هر څه ورکوې او نور له هر څه محروم کوې!

د رضوان غږ مې واورید چې ویې ویل: څنګه وه یوسفه زمزمه؟ ؟
یغما- ډېر ښایسته وه ..!
زید ته مې پام ور اوړي چې ګورم په خیالونو کې ډوب دی اوسترې هم دی.
تر وادنی پورې زموږ یو بل سره خبرې نه کیږي.د زید غږ مې همداسې په غوږونو کې مې پاتې و او ګډیدو.! نه پوهیږم څه وخت کورته ورسیدو رضوان موټر یو څه لرې ودرولو او ویې ویل:

رضوان- یوسفه ته زید درسره بوځه زه مور خواته ځم او بیا د خوراکي موادو سره درځم تاسو هم د باغ له لوري لاړ شی!
زید ته مې مخ کړ ومې ویل: تللی شی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

سر خوروي او حرکت کوی زه زید پسې وم نه پوهیږم سنګه وغورځېده هیڅ پوهه نشوم ورمنډه مي کړه او ومي ویل: خاورې د په رنګ شه زید خو انسان غوندي ووایه چې نشم تلی ولی د ځوارلس کلنو انجونو غوندي ناز کوی غټ سړی یی نور بوډا کیږې او نازونه د نه خلاصیږی! لاس یی ګورم بنه وه ژوبل شوي نه وه.

ژوبل شوي خو به نه یی؟

دا چنارګل راته ولی داسې ګوری؟ کرار وایې: نه.

په زحمت یی پورته کوم بنه و کوټه باغ ته نژدی وه دروازه خلاصوم او خوني ته دننه کیږم بنه وه خونه مي منظمه وه تخت د زید لپاره خالي کوم او د تخت په سر پری وځی او د بني لاس سنګل په سترګو ایږدی چې زه وایم: سر خو دی ګرځي نه؟

سر بنکته او پورته کوي چې بیا وایم: ویده نشی درته سوپ پخوم هغه وخوره او بیا ویده شه.

د پخلنځي په لور روانیږم بنه وو یخچال کي بعضی شیان ول. وروسته له شل دقیقو سوپ تیاریږي پتنوس اخلم او خوني ته دننه کیږم او وایم: ویده یی؟

زید- نه

یغما- بنه ده.

د تخت په سر کینم او پتنوس د زید مخ ته کیدم او وایم: وخوره

په ځای کی کیني او پتنوس په لور ګوری چې بیا وایم: خوړلی یی شی؟

زما په خبره زید خپل سر د نه په معنا بنوره وی، تازه مي فکر کیږي چې بني لاس یی ژوبل کړی پتنوس د میز په سر کیدم او لوبني لاس کي اخلم د زید په لوري ځم او تر څنګ یی کینم او وایم: حال دی سنګه ده؟؟

په ارامي سره وایې: بنه یم.

د سوپ قاشقه یی خولی ته وړاندی کوم: هه واخله.

د ماشومانو په څیر یی خوله خلاصوله او سوپ یی خوړه

خندا مي راغله او وایم: زید بیخي د ماشومانو په څیر یی هسی دی قد اوږد شوی ولاا..

زید ورځي پورته کوي او وایې: سنګه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- هسې ډوډۍ د وخوره.
زید د سوپ د خوړولو وروسته ویده کیږی.

***

د باغ په لور ځم څو ورځي شوي وي چي صحي او پوره اصلاح مي نه وه کړی کار مي تقریباً دری ساعته ونیول،زړه کي مي تیریږي چي زید به ویخ شوي نه وی؟ کار پریږدم او د کوټې په لور ځم کرار دننه کیږم چي ویخ نشی،د خونی دروازه کراره خلاصوم ګورم چي لا ویده دی،لستوني یی بډ وهلی وو،کیڼ لاس یی د سر لاندي او ښي لاس یی په خپو ایښي وو،د کیڼ لاس څنګل ته یی متوجه کیږم شکاری شوي وو لکه دپیشو د پنجو شکاری.

ور د زید خواته ځم او کرار خپل لاس د هغه په څنګل کشه وم چې د زید تندی تروش کیږی، زما فکر هغه ته ندی او د هغه خوږ لاس ته ګورم، ضرور کله چي غورځیدلی داسي شوی رواني تل ځان ته زیان رسوی د زید کټ ته نږدی په څوکې کینم. او د ملت عشق کتاب په ویلو بوختیږم د وخت د تیریدو په فکر کی نه وم
د دروازی غږ د دی سبب شو چې نظر د کتاب څخه واخلم، رضوان کرار وویل:

رضوان- یوسفه یی؟؟
د دهلیز په لور ځم او وایم: هو یمه راشه
رضوان دننه راځی او ورسره خوراکي مواد او ځیګر یی راوړي ول کرار یې وویل: زید سنګه ده؟
یغما- بد ندی ویده شوي.
په فکر کی ډوب شو او کرار یې وویل: ډیر وخت شوي وو چي داسي نه لیونتوب یې نه کو.

په حیرنتیا سره وایم: یعني مخکی هم داسي شوی وه؟
رضوان- زید په نورماله توګه ښه ندی کله چي غوسه کیږي نو داسی کیږی کنټرول له لاسه ورکوی خو ډیر وخت شوي وه چي داسي غوسه شوي نه وه، اخر ځل یی پنځه کاله مخکی وو هغه هم د مریم د جرګی له امله....

(c) ketabton.com: The Digital Library

تقریباً یو ساعت مو د زید اړوند خبري وکړي رضوان زید ته اندیښمن وه...
رضوان- یوسفه زه باید لاړ شم پلار می زنګ وهلی وو باید شرکت ته ځان ورسوم!
ته خو زید ته متوجه یی نو؟!
سر مي ښکته پورته کوم او په اطمینان سره وایم زړه: زړه دی بیغمه ورور جانه!
رضوان مننه کوي او ځی..

د کوټې په لور ځم چیرته چي اوس زید ځان ته ځای خوښ کړی، ګورم چي ویخ شوي او که نه! دروازه ورو خلاصوم اه سومره دروند خوب ته تللی کم او زیات دری نیم ساعته شول! نه چي څه پری شوي وی! ورو یی څنګ ته ورځم او ورته غږ کوم:
زید...!

ویخ نشو او بیا ځلي غږ کوم: زید پاځیږه باید یو څه وخوری!

ددی خوب سنګه دروند ده بیا غږ کوم:زید (په لاس یی خوروم سترګی یی خلاصوي او زه وایم: ویخ شوی؟
سترګی ځبیخی او پورته کیږی
یغما- لاس خو به دي درد نکوی؟
زید- نه ښه دی.
یغما- ډوډی خوری؟
زید- وږي نه یم.

د پخلنځي په لور ځم ځیګر مي ورته پوخ کړ یو ګیلاس د منی اوبه چي مخکي مي ورته خکلی وی په پتنوس کي مي کیښودل او د خوني په لور مي روانیږم، زید اوس هم د تخت په سر ناست وو او بهر یی کتل زما شتون ته یی فکر شو او ویې ویل: وادي نه وریدل ومي ویل وږي شوي نه یم.

ما پتنوس د هغه څنګ ته په میز کېښوده، او ومي ویل: رضوان ویل، چي باېد وخورئ، چي رنګ دی بېرته خپل ځاي ته راشي.هغه بېچاره،درته په اندېښمن دی!
په رشخند وایې:فقط رضوان زما په اړه اندیښمن دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- که خاله هم تاسو په دی حالت کې ووینې،هغه به هم اندیښمنه شي!
زید- او ته څنګه؟ یواځی رضوان او خپلې خاله په خاطر زما خدمت کوئ هوم؟

زه د هغه څنګ ته کېناستم، دسترخوان خپلو پښو باندې هوار کړم، ډوډۍ او کړایي ورته مخکی کېښودم او وایم: زید ته ښه یې؟ ته ولې د ماشومانو په څېر خبرې کوئ، معلومداره ده چې په اندیښنه کې یم!

ګوله راخلم او د هغه د خولې خواته یې وړم او وایم:واخله وخوره شپې ته باید کور ته لاړ شې چې خاله به حتماً اندیښمنه وي! ستا پدی جنازی شکل رنګ بیچاره خاله باندی د زړه حمله راځې که و دی ګوری.

د څو ثانیو وروسته زما نیولې ګوله خوله کې کوی، او زه پرلپسی څو ګولې ورکوم او زید زما په لیدلو کې غرق دی! نه پوهیږم ولې دا لیونی داسی راګوری؟! بیخی سترګی پټه وی لا نه.داسی نه چې زما دی وژلو پلان جوړوی..!؟

ځان سره وایم: وای وژل هغه هم د زید د لاسه څومره به دردونکي وي! خدایه، ما سره مرسته وکړئ، خدایه، زه یو نیمګړی خوبونه لرم! په دی سوچ مې خندل، لېونی دومره ظالم نه دی، وګوره بې وزله، خپله د جسد په څېر شوی! خواړه یې پای ته رسیږي،د منو جوس ورته ورکړم،چې هغه یې په یو ساه وڅکل!

د ژبی لاندی یو شئ وایې خو زه یې نه آورم! دسترخوان په پتنوس کې کیدم،او د پخلنځي په لور ځم، ځان سره وایم: پخدای دا هلک پاک لیونی شوئ،افسوس په دی ځوانیخپل ځانته چای کیدم، چټل (مردار)(ناولی)لوښي منځم،او پخلنځي راپاک کوم، اوبه جوش شوي او د هیل داره چای چمتو کوم،له پیالي سره زید پسی لاړه شم په صوفه کې ورته مخامخ کېنم، تر څو چای دم شي.

زید- ولې هلته ناسته یې دلته راشه زه هم چای څکم.
یغما- چای ستا لپاره ښه نه دی،چې تبوله انرژي به درته وسوځوي!
زه خپله پیاله ډک کړم او یو څه وڅښم،
زید- فقط زما قصه کې یې راوړه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماته یې څه پریده چې مړ شې روانی چنار ګل، په دی حال کې، زه په شیطانت وایم،

یغما- زید خان شرط لرم!
زید په حیرانتیا ماته ګوري او وایي: ووایه!
خپل ستونی صاف کوم او په مظلومانه ورته وایم: ته ما ته زمزمه کوئ؟
هغه هم په حیرانی راګوري او وایي:نه په بدل کې راته بیا څه رسیږي!
چای ته اشاره کوم او وایم: هیل داره چای چې په خپلو جادویی لاسونو،هممم
څومره خوندور دی، چې مه کوه پوښتنه!
:□#شهاب
زید ورو وخندل او ویې ویل: سمه ده، لومړی ته راشه دلته کینه!
خپل څنګ ته اشاره کوئ زه د بریا په موسکا سره پاڅیږم،
ترموز او پیاله ویسم او میز په سر یی کیدم او وایم:صبر چې پیاله درته راوړم.
لا قدم مې هم نه وو ایښی، چې زما لاس کش کړ ،او په څنګ کې وغورځیدم...

یغما- اې د چرګ سره، بیا څه وشو؟ځم چې پیاله درته راوړم، ترموز په سر خو نه څکل کیږي او یا که ته یې څکی؟؟

زید زما پیاله اخلی او یو غړپ کوی او وایي: ضرور نه دی همدا یو دانه هم بسنه کوي،بې له هغه هم په لاس کې نشم نیولي.

پیاله زما طرف ته نیسی.چې په حرانتیا ورته ګورم او وایم: سومره ته بی سترګو بی حیا یی زه د چا په خوله وهل شوی پیالې څخه چای نه څکم.

زما پدی خبره زید بیا د غوسی څخه سور کیږی، او زه وویردم چې هسی نه داخل د پیالې لځایه زما مغزی رامات نکړی، زید کرار وویل: یعنی زما په خوله وهلو ستا پیاله مرداره شوه؟

تلوار کوم ددی څخه مخکې چې لیونی شې پیاله یی د لاس څخه اخلم او څکم یې او وایم: نه ولې مردار شې توکې مې کول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په کار او خبرو زيد يواځې وخندل خو څه يې ونه ويل چې ما ورته وويل: ښه اوس زمزمه وکړه البته پښتو سندره!
زيد منتظر راګوری چې زه وايم: داسي مه راګوره تا خپله وويل زمزمه کوی.
زيد خپل سر خوځه ويې او يو ژوره ساه اخلې او وايې:

ستا د سترګو بلا واخلمه جانانه زما وه
د زړه قراره راشه مهربانه زما

ستا د سترګو بلا واخلمه جانانه زما
وه د زړه قراره راشه مهربانه زما

جانانه راشه په خندا شه
جانانه راشه په خندا شه

توله وفاشه چي پوره مې شي سوالونه وه جانانه زما
وه زړه قرار راشه مهربانه زما

جانانه ستا په جدايی کي
لکه مجنون سربه زنګون ژړا کومه وه جانانه زما
وه د زړه قراره راشه مهربانه زما

داسي په غږ کي ډوبه شوي وم هيڅ پوه نشوم څه وخت سندره خلاصه شوه، ولی دومره غږ کی درد وه؟ داسي سندره ويلی چې انسان فکر ورته وکړي غږ يی د حنجره څخه نه بلکي د زړه څخه راوځې، زيد په زير زير ماته کتل خپل ځانته راغلم او چک چکې می ورته ووهل او ومې ويل: واه واه خدای ته وګوره دا غږ دی پټولو دي هوم !

خپل سرلاندی اچوي هيڅ نه وايي، نيو هېښ م دي ورځو کي په کوم دليل باندی دومره پريشانه خاموش دي!؟؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

کرار ورته وایم: زید کوم مشکل لري ماتي ووایه لکه یو دوست، اصلا ته ولې هغه خبری سره دومره ماته غوسه شوي؟وګوره په غوسه کیدو هیڅ شی نه جوړ کیږي کولی شوردواړه لکه دوه عاقله او پوه نفرانو پشان یو بل سره خبري وکړو یا رضوان ته ووایه دا رقم حرکات دي بی دلیله نه دي!

مخکي لدی چي زید جواب راکړي زما د تلفن غږ پورته شوو...؟

ای خاوري دي په سر شه، بی وخته مزاحم ، لږ پاتی وه د زید نه خبري اوباسم !
شمیره می ولیدله وډاره شوم خو اول ځل په شان نه..! شمیري ته می کتل دوه لارو کي پاتي شوم جواب ورکم یا نه ؟

زید جدی وویل: څوک دی ؟
زړه نا زړه می ورته وویل: سلیم
زما په خبره په لوړ غږ یې وویل: بلندګو وهه(لاوډسپیکر)

څو دقي حیران پریشان ودریدمه او بیا مي لوډسپیکر ووهه جواب مي ورکړو.
سلیم- یغما جانی اوري ګراني؟ بنه یی؟ هغه بل واری زما خبري خلاصی شوي نه وي، ولی دی بند که مبایل؟
تیزه می ورته وویل: څه وایي؟ څه غواړی؟

سلیم- دومره رانه بیزاره یی؟
یغما- وخت نلرم بند کوم.
تیز وایي: راځه منطقي فکر وکړو خیرده زما خبروته سم غوږ ونیسه.
یغما- اورم.
سلیم- تر آخر عمره پوری همداسی غواړي ژوند وکړي؟ دیته فکر دی کری که یو ورځ درباندي هغوی پوی شي څه به وایي درته؟ فکر کوي تابه قبوله کړي؟ یا به لکه یو بې ارزښته شي پشان د باندي به دی واچوی؟ ؟

د سلیم خبري لکه تیرو پشان زما په زړه او روح لړیدی،خو هغه نه خاموشه کیدو او ویل یې: آیا فکر دی کړی هغه فلم هلک(مطلب زید) نیوهیږی ته جلی یی ؟؟باور وکړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی ځانونه ناکاره اچولی ته څه کوم فکر ورته کوي ډیر تیز، هوښیار دي......
لړ چوپتیا نه روسته ادامه ورکوي:مانه غفلت وشو سمده قبوله می ده ! خو بیا هم پوهیږي آخره عمري پوري درته انتظار کوم! مینه می یوه ورځ دوه ورځي نده ! لس کاله کیږي په تمه دي یم یغما لس کاله پوهیږي ته نیو هیدی زما میئنه دی درک کولی نشوه کوچني وی بی پروا وي سمده زما او ستا د عمر ډیر توپیر دی خو باور وکه بغیر له تا زه نشم کولی ژوند....

هره شپه به یوازي ستا دی لیدلو په آرامان کورته درتلم یوازي په دي آرامان ستا غږ واورم د لري نه پام مي درته وه ترڅو مور می درد درنکړی خو بیا هم غافله شوم بیا می هم خپله سزا تر یو حده ولیده،غرور می مات شوو کله می هغه شان ولیدی (یعنی هلک)فکر کوي ماته اسانه وه؟

سلیم خاموشه کیږی او څومره پدی ورځو کي ما د خاموشي د کلمي څخه بد راغلی!؟ د لږ چوپتیا وروسته سلیم بیا وايي: که ته یی ومني او زما سره راشي لري ځای ته ځوو ،یواځي ته او زه ، ته کولی شي تحصیلاتو ته دي ادامه هم ورکړي...

زید موبایل رانه واخیستو او په غوسه یی ورته وویل: سلیم یی؟ هر څوک چې یی! تا بد کړي چي غافل شوي وي. اوس هم ناوخته ده یغما دلته خوشحاله ده نور ونه وګورم ورته مزاحمت وکړی پوی شوی؟!(پوی شوی خبره په غوسه ناکه او لوړ غږ وایېک چي د سلیم غږ هم پورته کیږی: تا پوری هیس اړه نلري ځان څخه د شلمبو مچ مه جوړه وه، یغما ځانته کورني لري، کوم خیالونه په سر لري وباسه دا فکر مه کوه چي پیسه دار یي او د خلکو په قول باندي جذابه او ښکلی یی کولی شی یغما دي خپله کړي؟(سلیم خاندی او وایې:

سلیم- ګوره؟ یغما لکه نورو انجونو پیسی پرسته، او بت پرسته نده حتا درته ګوري هم نه زړه دی بیغمه کړه د فلم هلکه..(سلیم خاندی او بیا وایې: ماتیږي لکه ښیښه ماتیږي هغه وخت بیا نه جوړیږي؟ اوس هم وخت شته زړه یغما ته مه ورکوه لکه نوم پشان یغما کې ډوب کیږي...

د سلیم په خبرو خوله مي د حیرت څخه خلاصه پاتی شوه،دا لیونی احمق څه وایي؟ ؟ دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبري زید پوري څه آره لري؟ په آرامه کیناستلم مي بنه ونه بلل او موبایل می د زید د لاس څخه واخیست او ومي ویل: روسته خبري کوو.

په زړه کي وایم خاوري دي په رنګ شه سلیم خیر خو دی راونرسیدو یواځي شر او جنجالونه دی رارسیږی، داسی وایي لکه چي زید هم دده منحوس پشان دی،داسي خبري ورته کوي احمق! موبایل بند کوم زید خواته ګورم رنګ یي سور شوی، خپل زخمي لاس ته زور ورکوی، داسي کلک زور ورکوي چي سپین لاسونه یي په سور رنګ بدلیږي، او همداسی ادامه ورکوله حتما د زخم کوکونه یي شکیدل..؟!

خپل په یو لاس د زید لاس نیسم او کوښښ کوم کرار یي کړم او ورته وایم: زید هغه سلیم...(د زید په نارو او چغو خوله مي بنده شوله په غوسه وایي: نوم یي مه اخله !!

د هغه په داسي چغو حیرانه پاتی شوم،رضوان هم نشته اوس څنګه وکړم!؟ کوښښ کوم کرار یي کړم او ورته وایم: سمده نه یي اخلم آرامه اوسه.
په دواړو لاسونو د هغه لاس نیسم کوښښ کوم ګوتي ورته خلاصی کړم چیرته خلاصیږي هغه ګوتي داسي کلکي نیولی دی، کرار ورته وایم: ګوره هغه بد کړي ته یی جدی مه نیسه هغه فکر کوي هر څوک لیونی هغه په شان دي سمده آرامه اوسه !

بیا هم خپل لاس ته زور ورکوي لکه کوڼ چي وي او زما خبري نه آوری، دا ځلی که وینه ورڅخه لاړشي ژوندي نه پاتی کیږي زما زوروونه بی ګټي وه اخیر ورته په غوسه وایم: پخدای زیده دا ځل لاس دی وینه وکړی، کور پریږدم او ځم! ماشوم خوو نه یی غټ سړی یی ولی ضد کوي!

نیو هیڅږم ولی داخبره می ژبه ته راغله فکر می وکړو شاید لږ ورته ارزښت ولرم !
زما په خبرو د هغه د لاس زور کم شوو آرامه یی لاس خلاص کړ، بانسمان کي وینه لیدل کیده باید ورته بدله کړم، به غوسه ورته وایم: کله چي مریض یی ، رواني یی ولی داکتر ته نه ځی..؟

په الماری کي می پانسمان درلود، الماری څخه پانسمان راخلم او رواني خواته راوانیږم،په غوسه باندی لاس ځان خواته راکش کوم او وایم: لاس دی راکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید حیران راته ګوري، نه پوهېږم ولې زه دومره غوسه شوې وم؟ زخم مې ورنه د سر نه پانسمان کړو خپل د لاس ځنګله یې هم زخمي کړی وه، په غوسه ورته وایم: ګوره دا هم زخمي شوی تا سره تل باید یو څوک وي تر څو ستا څخه ساتنه وکړي.؟

هیڅ نه وایي یوائې لکه ګونګیانو راګوري،مرحم (بت نوت د ملحم نامه وه) د بیک څخه راخلم د زید چپ لاس په احتیاط باندی نیسم او هغه ځایونه چې زخمي شوي ورته غوړه وم

زید- له ماغوسه یی ؟
جواب نه ورکوم چې هغه بیا وایي: یغما ؟
خپل د په اوریدو تندی مې تروش کیږی او وایم: یوسف یم.
زید- هغه ته(مطلب سلیم ته) یغما یی ماته یوسف یی هان ؟

د زید پدی خبره ځان سره وایم: توبه خدایه دی د ربښتیا لیونی شوی سلیم ربښتیا وایی باید د دي ځایه لاړه شم؟! کرار ورته وایم: لاړشه نور خپل کوټې ته هوا تیاره شوي.

زما په خبره زید په ریشخند خاندی او وایي:څم.... څم ....
دا خبره کوی او زما د موبایل خواته ځي زما موبایل خپل جیب کی اچوی؟ په حیرت ورته ګورم زما تلفن سره څه کار لري؟ ورپسی غږ کوم او وایم: اووی زما مبایل چیرته وړي؟

په همغه مسخره لهجه وایي: ځنګه بیا دی زړه دی هغه بدقواره بدرنګ سره خبري وکړي؟

د زید پدی خبره په حیرت ورګوم! دا اوس څه وایی؟ بد قواره بدرنګ؟ سلیم ته توهین کوي؟ اصلا سلیم مهم نده ولی یو انسان ته باید توهین وکړي! خپله بنایسته دی داسي خو نه کیږی چې ټول دی بنایسته وي؟ دی شایسته دی ځانته دی حق نلری نورو ته سپکاوی وکړی، په څه شي مغروره دی ؟ خپل په قواری یا پیسو باندی؟
سلیم خبري مې مغزو کی پورته بښکته کیږی، زید حق نلري یو چاته سپکاوی وکړي په لوړ غږ ورته وایم:

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- بد قواره؟ په کوم ځای دی نازیږي زیده ؟ لوړ قد باندي؟یا تورو سترګو؟
یا قلمي پوزه ؟یا سپین والي باندي؟یا ثروت باندي؟ په کومو یو یې داسې مغرور یی؟ که دا ښایست ستا قیمت ویې نو په یوه روپی لا نه ارزي..

زید په تروش تندې او تړلی وریځو راته ګوري، څوک یی په قیصه کیدی زه هیڅ ورته نه د ده څخه ځان ورک شوي او زما په سر بورته شو بووو...

زید- بده درباندي ولږیده؟ یا شاید...
د زید خبره و رپری کوم او وایم: زما موبایل راکړه ستا ندی رضوان راکړي.
زید خاندی او وایې: زه په یوه روپی نه ارزم ؟هغه ارزي؟ نو خبره شه ډیر خلک شته چې زما عبادت کوی د ډیر مینې څخه...

د زید پدی خبره په پسخند ورته وایم: پو هیری ولی؟ ځکه کره (معیار) د عبادت یی ستا ځیره(ښایست) ده یا هم ستا شتمنی چی دواړه یی د وخت په تیریدو له منځه ځیر خو اصل مینه او عبادت باید ددی ځای څخه ویې(خپل زړه ته اشاره کوم.)

زما د خبرو خلاصیدو وروسته زید موبایل زما خوا ته راچوی اوخپله ځی،بیا کوم لیونتوب ونکړي؟ خپل جواب خپله ورکوم ماته یې څه؟ که د عصابو تکلیف لري علی اباد ته دی لاړشی وی....

کوټه منظمه کوم او ویده کیږم،یوه هفته کیږي زید می لیدلی ندی رضوان سره هم سمي خبري نکوم،سلیم خبرو ته می فکر کوه رښتیا وایی آخره پوري نکیږیګ دا راز پټ وساتم. ژوره ساه می واخیسته داسي فکرونه له ذهن نه باسم،رضوان سره باید خبري وکړم نکیږی یو دم لارشم !

کالی می بدل کوم ویښتانو باندي لاس وهم ویښتیان مې اوس لږ رسیدلی د ستمال سر څخه راتاو کوم او د مانی خواته ځم، نن شپه ترور مریم هم راغلی ده ځکه رحیم کاکا د تاشکند څخه بیرته راغلی وه،خدای وکړي زید د بیچاره مریم سره سمي خبري وکړي! زړه نا زړه دهلیز ته ځم او وایم: سلام

(c) ketabton.com: The Digital Library

تول په خندا جواب راکوي ځم د رحیم کاکا ته لاس ورکوم جوړ پخیر ورسره کوم او وایم:
پخیر راغلی کاکا جانه ...
رحیم کاکا- ژوندي اوسي یوسف جانه څنګه یی ؟
یغما- مننه کوم کاکا جانه ستاسو د برکت ښه یم تاسو څنګه یاست ؟

رحیم کاکا- ژوندی اوسي زویه.

د مریم مور دي فرشته ترور څنګ کې ناسته وه هغې ته هم وایم: سلام ترور جانی
زما په غږ هغې په مسکا راوکتل او ویې ویل: علیکم سلام ښه یم زویه ته څنګه یی
یغما- مننه ښه یم!

خبري می وسره بندي کړي مریم خواته ورغلم د آسما سره په کیسه کولو لګیا وه زما په
لیدو اسما وویل:سلام یوسف لالا
یغما- علیکم السلام
مریم- سلام وروره ښه یی؟
یغما- علیکم خورې مننه ښه یم ته څنګه یی؟
مریم- مننه

هغوی یواځې پریږدم او د یو کوچ په سر کېنم، دا مریم څومره ښکلی شوی ورځ په
ورځ ښکلی کیږی په ریښتیا چې ښکلی او با حیا نجلی ده افسوس یی!!(ګران وجدان مې
بحث ته داخل کیږی!یغما چاته بی انصاف وایی؟؛ لکه چې خپله ډیره با انصافه یی!!نو
سلیم څه؟! هغه هم 10 کاله ستا انتظار وکړ نو د هغی فرق له مریم سره په څه شو!؟ خپل
وجدان ته وایم:ډیر فرق لری مریم مېنه ده او زید هم پوهیږي او بل ځکه چې زما له
جنس نه ده زړه می ورته سوځیږی...

مګر زه د سلیم په مینه باور نلرم او د مریم په څېړ په پیسو هم نه یم مېنه !اووو ځان ته
دې په دی خبرو دوکه مه ورکوه دواړه په یوه کښتی کې یی نشی کولی هر وقت چې
وغواړی زید قضاوت کړی که داسی وی اول دې ځان محاکمه کړه وروسته هغه !!اولی
می دی خبری ته فکر نه وه شوې چې مینه په زوره نه کېږي زه لا خپل د وجدان او فکر

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره په جنجال وم چې د رضوان غږ پر خود کړم:!)

رضوان- سلام یوسف خانه.
یغما- علیکم السلام
رضوان: چیرته ورک وی؟
یغما- همدی خوا کې یو.

رضوان راځی او زما ځنګ ته کینې چې ورته وایم: زید څنګه ده؟
رضوان- ښه ندی بهانې کوی خدای دې وکړی چی نن شپه بیا ګلان ونه کړي.
ډوډی تیاریږی خو زید تر اوسه کور ته ندی راغلی،په ارامی ډوډی خوړل کیږی میز تول کیږی او د چای تیاری نیول کیږی،رحیم کاکا شیرنې او ځینې ډالی له تاشکند نه راوړی وی د چای د څښلو وخت کی وو چې زید راغی او ټولو ته یی سلام ورکړه رحیم کاکا ته غیږه ورکړه او یو سه یې وویل چې خبریما وا نه وریدل..

ترور د زید په لیدلو خوشحاله کیږی او ښکل کوی یی،د زید او رضوان بختوري ده ټول خلک ترور لری او زه هم ترور لرم دا ترور چیری او زما ترور چیری...! بیا هم د ترور د نوم په راوړلو می د زړه داغ تازه شو زید د مریم خوا ته ولاړ او سلام یی وکړ

چې زه رضوان ته وایم: رضوان د مریم پلار څه کار کوي؟
رضوان- معماری شرکت لری.
چنارګل زموږ خواته راغی او زما او د رضوان تر منځ کېناست .رضوان په اعتراضی ډول وویل: اووو سړیه نور ځای قحط وه چی راغلی دلته کښېناستې؟
زید- خوند یی په همدی دی کنه یوسف خانه؟

هیڅ می ونه ویل او واتن مې زیات کړو، ټول بوخت ول او زه هم د مریم په لیدلو بوخته وم ولی دا نجلی دومره مینه ده؟ولی د زید په لیدلو هرڅه له یاده وباسی؟
خپل موقیعت له یاده وباسی خلک هیروی؟! یعنی مینه داسی یو څه ده؟ په ربښتیا مریم زید لکه بت عبادت کوی ؟

د زید په غږ د هغه خواته ګورم:د بت عبادت لیدل لري؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زيد پدی خبره ورته وايم: کاش چی ستا پر ځای يی خدای عبادت کوه هرومرو کرامت ته رسيدله..
زما په خبری زيد خاندی او وايې: ولی دی دومره زړه ډک دی؟
يغما- تاته اړه نلری.
زيد- د سړی پشان غږيږه حوصله نلرم.
بغير له ځواب ورکولو پورته کيږم او رضوان ته وايم: يو څو دقيقی راشه کار لرم درسره.

رضوان پورته کيږی او زيد راته بد بد ګوری د چمن په لور ځم او په چوکی کيږنم
او وايم: رضوان زه بايد لاړه شم؟
په حيرانتيا وايی: چيرته؟
يغما- دنده مې پيدا کړيی
رضوان- تنخا (معاش) دی کم دی ډيروم يی درته! نور ووايه؟!

يغما- نه ستونزه دا نده هلته مې يو خپلوان دې.
رضوان- يوسف توکی کوی؟
يوسف- نه جدی يم يواځې می غوښتل ته خبر اوسی.
رضوان- چا درته څه ويلې؟
يغما- نه ولی راته څوک څه ووايی!
رضوان- تللی نشی.

رضوان دا خبره وکړل او مخکی له دی چی زه ځواب ورکړم د دهليز ته لاړو، زه ورپسی ورځم د زيد ترڅنګ کينی زيد يی غوږ کی کوم څه وايی او رضوان يی لنډ ځواب ورکوی، د رضوان ترڅنګ کينم او کرا وايم: ماشوم کيږه مه ولی په غوسه يی؟

رضوان ځواب نه راکوی وروسته له لږ کيناستلو پورته کيږم او خپل د کوټې په لور ځم،دوا می خورم حالت می دی ورځو کی ښه ندی! شپه ښه تيريږی د سهار لمونځ کوم او د بڼ (باغ) په لور ځم، په مسکا ورته ګورم! ښه ساتنه می تری کړی وه هغه ګلان مې چې کرلی ول شنه شوی ول او ځينو يی يواځی سر (نوی راختلی) کړې وه وروسته د بڼ د ليدلو د مانې په لور ځم صبا نارې خوړل شوی وه رضوان د دفتر په لوری روان وه او زيد له زينو راښکته شو!

(c) ketabton.com: The Digital Library

سرمه ای رنګ کالې يې اغوستې وه، دا بلا وهلی حتما غواړی د لمر په څېر ځان ښودنه وکړی!

د مولانا شعر می ذهن ته راغی:

تا که سرو از شرم قدت قد خود پنهان کند!
تا زبان اندر کشد سوسن که تو سوسن تری!

خپل په دی شعر مې خندا راغله خدای دې ما ونه وهې بیخی می د مینانو په څیر ورته صفت وکړه، سترګی می د زید نه رانغاړم او د رضوان په لوری ځم کرا ورته وایم:
رضوان په کار می بیم.
رضوان- پرون شپه می وویل همغه یوه خبره ده.
یغما- ما درک کړه.

رضوان هیس ونه ویل او بیا یی هم د غوا په څېر سر ښکته واچوه او لاړه په تمه وم چې شپې بیرته راشی، یوه اونۍ تیره شوه خو رضوان آن اجازه نه راکوی چې ورسره خبری وکړم نن اتمه ورځ ده باید ورسره خبری وکړم ما پوری اړه نلری چې منی یی یا نه! د دهلیز په لور لاړم خو رضوان نه معلومېده د حویلی په لور لاړم رضوان په موټر کې ناست وه ورمنډه می کړه او د موټر ښیښه می په ګوته ووهله ماته یی پام کیږي او ښیښه ښکته کوی...

یغما- رضوان چیری ځی؟
رضوان- یو ځای کې کار لرم
یغما- ما هم بوځه موټر کې خبری کوو.
رضوان- پورته شه.
مخکی سیټ کې کینم او موټر حرکت کوی او رضوان وایې: ووایه اورم.
یغم- ولی غوسه یی تورکیه!
رضوان- ومی ویل خبره دی وکړه.
یغما- صبا ځم
رضوان : په سلامتیا تنخا(معاش) دی له ظریفی ترور نه واخله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوله مي خلاصه پاتی شوه په دا رضوان څه شوی؟ خبره می خوله کي پاتي شوه موټر ودريده او رضوان ښکته شو او رضوان ماته وويل: کينه بيرته راځم.
وروسته له څو دقيقو نه رضوان په ورخطا يي راځی او په سرعت حرکت کوی
چي زه په ورختای وايم: څه شوی رضوانه ولی وارخطا يی؟
رضوان- زيد...!
په تشويش وايم- زيد څه کړی؟

رضوان په غوسی وايی: شل ځلي می دی ليونی ته وويل چې له دې ميرمنې سره په نرمی چليږه خو زما خبره هيڅکله نه مني.
مخکی ښيينه ته ګورم چې رضوان وايې: موږ خاري لعنتی....

رضوان دا خبره کوی او سرعت زياتوی يو موټر زموږ مخې ته ودريږي نږدی وه چې ټکر مو کړی وای چې رضوان بريک ونيوه پنځه قوی سړيان ښکته کيږی او زموږ خواته راځی،رضوان ښکته کيږی او مخ ماته را اړوی او وايې: ښکته نشي يوسفه د موټر ور وتړه (بند يی کړه) هر څه وشول ښکته نشي پوه شوی؟؟؟

د موټر کيلي يی زما خواته راواچوله د بيد د ونې پشان د ډير ويری څخه لړزيدم...
رضوان د پنځو سړيانو په وړاندي؟اصلا انصاف ندی رضوان د هغوی سره خبری کولی چی يو يي ټيلفون راواخيست او رضوان ته يي ورکړ تقريبا 20 دقيقی تيری شوي وي چي يو موټر راغي ودريده يوه ښځه تري ښکته شوله چي سر تر پښو پوري يي تور کالي اغوستی ول، مخ يې له دې ځايه نه ښکاريده......

د هغه پنځه سړيانو څخه يو يی رضوان ونيوه او موټر ته يی ننويست، په سرعت ښکته شوم او منډه مي ورواخيستله او په چغو می وويل: رضوانه!!!!!!!
واړو شيږ نفرو ماته راوکتل ښځې زما په ليدو په نری غږ وويل: رضوان جانه فکر می نکوه چي څوک مل ولری!
رضوان په هغه حال کې چي خپل غږ يي د غوسي څخه کنټرول کوه ويې ويل: مرسل له هغی سره کار مه لره پريږده چی لاړ شی ميلمه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښځې خیره چې نوم یې مرسل وه په توجه ګورم،یوه ښځه تقریبا څو دیرش کلنه په ښکلې څېره خو دا چیری او مریم چیرې! مرسل په خندا وایې: اول دا چې مرسل نه میرمن رستمی؟! او دویم دا چې ستاسو مېلمه زما مېلمه ده ښه میلمه پالنه ترې کوم.

خپل یو کس ته وایی: مسعود ددی ښاغلی موټر یو سم ځای ته یوسه(د موټر کیلی زما د لاس څخه اخلی او موټر روښانه کوی، ما او رضوان خپل موټر ته پورته کوی او یو نامعلوم ځای په لور مو بیایی...

رضوان په غوسی وایی: ومی نه ویل مه ښکته کیږه بیعقله..!
یغما- خو ته یی بوتللی..
رضوان- وړلم چې وړلم تا باید زما خبری ته غوږ نیولی وی .

نور یی هیڅ ونه ویل وروسته له نیم ساعت نه موټر ودریدو او موږ دواړه ښکته کوی او یو کور ته مو بوځی مرسل په نری غږ وایی: ښه راغلاست زما د غریبی کور ته.

هیڅ څوک خبری نکوی چې مرسل بیا وایې: کینی نابلدې مه کوی.
زه او رضوان په یوه توشکه کینو رضوان مرسل ته په کتلو وایی: ګوری زه پوهیږم چې زید څه ویلی خپله ښه پوهیږي حق لری چې قرارداد له منځه یوسي، خو ته داسې نشی کولای موږ سره داسی وکړی.

د رضوان په خبرو د مرسل د خندا غږ پورته کیږی او وایې: دومره اسانه ده؟ (دا ځل په غوسی کلمه په کلمه وایی: زما ستونزه قرارداد ندی...! زه . زید . غواړم پوهیږی که نه؟ هیڅوک نشی کولای زما غوښتنی ته نه وایی هیڅوک!
رضوان - لکه چې زور ده؟ خپل شخصی مثلې کورنی کوی مه عجب خلک یی!
مرسل - درې ورځې کیږی ورته زنګ وهم خو ځواب نه راکوی ته ووایه څه وکړم؟ آن نغواړی راسره خبرې وکړې زه د نورو نجونو په څیر یی پینو ته نشم لویدلې!
رضوان په بی حوصلګی وایې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان- آیا پوهیږی ستاسو تر منځ څو کاله عمر کې واټن دی؟ 5 کاله له زید نه مشره یې ولی منطقي فکر نکوی؟
د رضوان په خبره مرسل خپل زړه ته اشاره کوی او وایی: دا په منطق نه پوهیږي څه کمې لرم؟
رضوان- خپله دې زید ښه پیژنی له اول نه پوهیدم د څه لپاره دې دا قرارداد ومنه مګر غلطی دې وکړه. خپله دې هم ښه پوهېدی زید ښه انتخاب ندې، پوهېدی هېڅ انجلی ته نه ګورې ولی توقع لرې ته استثنا ووسی؟

مرسل غلې وه وروسته له لږ خاموشی نه یی وویل: که پلار مې پوه شی زید مړ کوی وی!
د هغې په دی خبره ناساپه زه وایم: ته خو نغواړی چې ستا پلار زید مړ کړی کنه؟
مرسل ماته راګوری او په خندا وایی: یو یې انجلی ته نه ګورې(زید یاده وی) او بل(مطلب رضوان) یی انجلې هلک کړې او لځان سره یی ګرځوي عجب!!!

د مرسل په خبره مې لړزه وجود ته راغله یعنی مرسل پوهه شوی چې زه انجلی یم؟ نه دا امکان نلری ....!!

رضوان په لوړ غږ وایی: تا پوری اړه نلری چې سوک څه کوی هر څوک پوه شه قبر یی تول کړې دا عشق مشق مووو...؟!
مرسل خاندی او وایې: یعنی ته په دې انجلی مین یی رضوان خان..؟!
رضوان- هو ستونزه لری؟ ډیره له تا ښه ده!
دا ځل مرسل په غوسی وایی: د خولې په خبره دی پوه شه که اوس د زید ورور نه وای یو جوړ غاښ به دی په خوله کې نه درلوده!!!!!!

مرسل خپل د خبرو په دوام زما په لور په کتلو وویل: نوم دی څه دی؟
پوهېدلم ددی لپاره چی رضوان ددی ښځی مخکی کم رانشي او صفایي ورنکړی داسی وایی کنه هغه له کوم ځایه پوه شي؟ هر ډول چی وی نباید رضوان دروغجن ثابت کړم
ربښتیا وایم هر څه چی کیږی نور بادا باد!!
یغما- یغما!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په خبره مرسل په ملنډې مسکا وایی: یغما جانی ستا کورنی پوهیږی چی ته له دې سره ګرځې؟
د همغی په څیر په ملنډو خاندم او وایم: ستا خپله کورنی پوهیږی چی موږ دی ددې 5 نفرو په مرسته دلته راوستلی یو او یو هلک خواستګارې کوی هوم؟

زما په جواب د رضوان په خوله نرمه مسکا راغله چې مرسل په غوسې وویل: ډیره دې ژبه اوږده ده مګر فرق نکوی زه یی درته پریکوم!!!
او مخ رضوان ته په اړولو وایی: رضوان جانه دا نجلی نن شپه زموږ میلمنه ده هغه دوو نفرو ته چې زما خواته ولاړ ول اشاره کوی چې رضوان په غوسی وایی: په دویم ځل وایم خپلې شخصي شخړو کې دی موږ مه رامنځ ته کوه!

رضوان دا خبره کوی او لڅایه پورته کیږي ما له لستوني نیسی او ځان خواته یی کش کاږي، د ور په لور ځو چې دوه نفره زموږ مخی ته ودریږي او مرسل وایي: چیری لځیږه؟
رضوان سخت ځواب ورکوی: خپل د ژوند په لور!
مرسل په ملنډو خاندی او ماته اشاره کوی او وایې:ژوند دې زما مېلمه ده ته تللی شي (
مرسل راځی او ما له لاس څخه نیسی چې زه به ورخطای رضوان ته وایم: رضوان یو څه ووایه..!

رضوانه له ډیری غوسی لاسونه موټي کړی ول،له لستوني می نیسی او خپل شاته می پټوي دا ځل دوه نفره د نفرانو یی زموږ په خوا راځی او نږدی کیږی....

احساس مي وکړ چې نږۍ پای ته ورسیده.
په ویره سره وایم:رضوان ورته ووایه چې رانشي ماته نږدی..

رضوان غلی پاتې شو، ورو مې وویل داسې چې یوازې رضوان یې واورئ:
رض...ضو...ان م.... زه زه د رښتیا...انجلی یم!

(c) ketabton.com: The Digital Library

څومره ستونزمنه وه زما لپاره دا اعتراف! احساس مې وکړ چې ټوله نړۍ زما په زړه او روح باندې کېنوډل شو! هغه ټول فکرونه مې خراب شو! اصلاً،زما په اړه څه فکر کوي!؟رضوان بې حرکته پاتې شو په حيرت سره چې غږ يې پټ نه و، هغه هم زما په خير وويل: څ....ه څه؟ټوکې کوې يوسف!

ما خپل سر دوه طرفه وخوځاوه، معنا دا چې نه! هغه دوه کسان په دوه قدمه کې موږ ته راورسېدل، چې رضوان په وارخطا وويل: سمه ده زه به زيد ته زنګ ووهم.
مرسل بالښت ته تکيه وکړه او ويې ويل: افرين زنګ ووهه.
رضوان خپل ټېلېفون راواخست او زيد ته يې زنګ وواهه:هلو چيرته يې زيد؟ ....(د دغه ځای ادرس ورکوی او وايې: ژر راځه، ناوخته نه کړی.
:#شهاب
ټول کېناسته يو نفر چای راوړی مرسل په خندا سره وايي: يغما جانی،په زړه يې مه نيسه چې سمه ميلمه پالنه مې ونشو کولای،که رضوان ضد نه وايې کړی او اول يې زنګ وهلی وی نو داسی به نه کېده، بيا بل ځل ان شاءالله،په سمه توګه ميلمه پالنه کوم.

د مرسل په خبرو په زړه کې ورته وايم:مړه شې د ميلمستا سره دی،بې حيا ښځې!
او بد بد ورته ګورم،ځواب ورته نه ورکوم! چوپتيا حاکمه شوه! يوازې د چای څښلو غږ اورېدل کېده،رضوان په ژور فکر کې تللې وو او څه يې نه ويل!
د دروازې غږ راغی،فکر کوم چې زيد راغلو..!؟څو شېبې وروسته زيد په دروازه کې راښکاره شو،زموږ په ليدو حېران شو.

مرسل پورته شو او د زيد خوا ته لاړ او به خوشحالې وويل:پخير راغلی، زيد خان، موږ ميلمانه لرو (او زموږ خوا ته اشاره وکړه! له لږ چوپتيا وروسته د زيد غږ پورته شو او په حيرت يې وويل:دلته څه خبره ده؟
رضوان په قهر وايي:اغلې مرسل ښځه پوښتنه وکړه!

د رضوان په خبره زيد دغوسی ښځه غاښونه چيچې او د مرسل په لور ګورې! او پوښتنه کوی: رضوان څه وايي مرسل؟

مرسل په خندا د يو توشک خواته اشاره کوی او وايې: کېنه چې خبری وکړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید زړه نا زړه د رضوان څنګ ته کینې. او وایي: اورم.

مرسل ماته اشاره کوی او وایي: نه پوهېدم چې رضوان خان کوژدن لري!
زید سترګې تر اخر حده خلاصی شوي. چې رضوان په قهر باندی وایي: تا پوری اړه نه لري،او ضرور هم نده چې ته پوهه شې، اصلی موضوع ووایه.
مرسل- زید ته پوهیږې چې مینه.........

مرسل خپله خبره یای ته نه وه رسولې، چې زید په غوسه وویل: نه، زه نه پوهیږم، په دې بې ارزښتې موضوع په خاطر دی موږ تر دی ځای را کش کړو؟ نه غواړم چې بیا دا موضوع را مخکی کړئ(او بیا د رضوان خواته مخ را اړوی او وایي: پاسیږه.

مرسل د زید په غوسه ویریدلې ده او هیس نه وایي یواځې د زید خواته ګوری، نه پوهیږم ولې فکر کوم د مرسل سترګو کې اوښکې دی؟ کله چې وایي: خو زه ستا سره مینه لرم ته نشې کولې ما رد کړی.

زید په مسخره توګه د مرسل خبره تکرار کوی او وایي: ته نشې کولې ما رد کړی؟. ولې نششم کولې؟ ایا ما تاته کوم امید درکړی وو؟ نه نو مې درکړی. ایا ته کوم خاص پورته والې لری بغیر خپل د پلار د پیسو څخه؟ نه نې لری. نو بل ځل ونګورم د داسې یو بی ارښت موضوع لپاره زما کورنې ته مزاحمت وکړی پوه شوی؟

مرسل په لوړ غږ وایي: زید خان دا خبره په دومره آسانې نه خلاصیږی.
زید- ته دا راته ووایه چې کله شروع شوی وه؟(مرسل خاموش پاتې کیږی او یواځې زید ته دوه سترګې نیسې چې زید وایي: پاسیږی چې په کافې اندازه مو وخت بیځایه لاړو.

د زید په خبره دری سره د دروازی په خوا روان شو او مرسل مو هملته هک حیرانه پریخوده، زید زموږ څخه په تلوار خپل د موټر خواته ځې، چې د دومره وقت وروسته رضوان خپل چوپتیا ماته ویې او کرار وایي: ربنتیا وه؟
کرار وایم: هو.
رضوان- زید خبر دی؟
یغما- امممم هو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما د هو په جواب رضوان په ۱۸۰ درجې سرعت باندی زما خواته مخ راګرځه ويې
ا په غوسه وايې: بې شکه ستاسو مېنځ کې يو زه بيعقل تشريف مې درلود.
په تلوار وايم: توضيح درکوم پخدای زيد هم تازه خبر شوی د اول څخه خبر نه وو(
رضوان هيس ونه ويل او د موټر خواته لاړو زه يواځې د موټر شاته سيټ کې کيناستلم
زيد د رضوان خواته ګوری او وايې:

زيد- مرسل څه ويل؟
رضوان په بې حوصله توګه زيد ته موضوع وويل تر کوره هيس خبره زموږ مينځ کې
ونشول کور ته د رسيدلو څخه مخکې ما رضوان خواته مخ کړو او ومې ويل: بخښنه
غواړم مجبوره وم کنه ستاسو د زوره ولو قصد مې نه درلود.

رضوان په داسې حال کې چې دباندی کتل په نيولې غږ يې وويل: ولې مو زه خبر نکړم؟
کرار وايم: نه مې غوښتو چې سوک خبر شي زيد هم توکلې خبر شو، ځکه مې تاته د تلو
خبره وکړه.

زما خبره بوره شوی نه وه چې زيد داسې ناساپه بريک کړو، چې زه د مخ د چوکې سره
لږيږم چې زيد په حيرت باندی خپل مخ زما خواته راګرځه ويې او وايې: چيرته ځې؟
يغما- د سليم سره ځم.

زما په خبری زيد بيا ليونې شو او ويې ويل: د چا سره؟؟؟
د هغه په داسې لهجه پوه شوم چې بايد خاموشې اختيار کړم کنه بيا ليونې کيدو، رضوان په
خفه لهجه وويل: اوس دا سليم يې لا سوک دی؟

د رضوان پدی خبری مې ورباندی زړه وسوځيدی، بيچاره حق لری چې خفه اوسيږی د
هيس شئ څخه خبر نه وو، ژوره ساه اخلم او وايم: غټه کيسه لری دلته ويل کيږی نه هر
کله چې کورته ورسيدو درته وايم.

زيد په بيحده تيز سرعت باندی روان کيږی، دباندی ګورم او نه پو هيږم کله ورسيدو
کورته، دری سره د موټر څخه بښکته شو او زه د چمن خواته روانيږم او هغوی ته وايم: دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځاي د ماښې ښخه بهتره دی نغواړم بل سوک راباندی خبر شئ.

دری سره په چمن کې کینو اول څو دقې تول خاموشه و تر دی چې رضوان وویل:
آورم.(غټ ساه اخلم او د الف ښخه تر یا تولـه کیسه ورته کوم رضوان په حیرت باندی راګوری او وایې: نوم دی یغما ده؟
یغما- هو.
رضوان- غواړی لاړه شې؟
یغما- هو خپل د عمه د زوې سره ځم.(دروغ مې وویل سلیم بیخی خبر ندی، خو مجبوره وم دروغ ووایم زید چې تراوسه کرار ناست وو په لوړ غږ یې وویل: بد کوی چې ځې مګه ستا زړه دی لیونې جنی.

اه دا زنځیری لیونی نور نو بیخی خپل د حد ښخه اوړی د هغه پشان په لوړ غږ مې وویل: په تا باندی هیس اړه نلری ورځه خپل ژوند ته ورسیږه، نور خلک هم ژوند کولو ته پریږده البته که بیا کوم ګل ته اوبه ورنکړی.

د دی خبرو وروسته تازه پوه شوم چا ته مې کړی؟ وی بیا ما د زمری د لکی سره لوبې وکړل خاوری دی په سر شه یغما.. زید زما خواته حمله کوی خو شکر رضوان زما څنګ ته ناست وو هغه زید کلک نیسي او ورته وایې: زید څه کار کوی آرام اوسه!

زید په داسې غږ چې کوښښ کوی کنترول یې کړی وایې:ګوره رضوانه څه وایې ماته وایې تا پوري اړه نلري؟بنه غوږ ونیسه یوسف (په غوسه خاندی او وایې:نه اوبخښی یغما ترڅو ما اجازه در کړي نه وي پښي دي باندی کینوداى نشئ ! پخدای قسم که وغواړي ماسره لوبې وکړي ژوندي دی درته دوزخ کوم.

زید دا خبره کوی او په پښی باندی چوکی وهي او ،لري اچوي ، مانی لور ته ځی، ما او رضوان دواړو حیرانه حیرانه زید لور ته لیدل

یغما- رضوان دا بیا ولی وحشې شو؟ زما تلل څه اړه په چنار ګل بابا لری!
رضوان - نپوهیږم پخدای څو میاشتې کیږي دیر تو پیري یې کړي.
یغما- اوس بنه شوو همدا یو رواني مو کم درلودو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان خاندي په ټوکي باندی کيني او وايي: ته اوس ربنتيا ځی؟

يغما- هو فعلا کومه ستونزه نشته سليم وايي تا خپلی ترور کره کندز کی هلته دی ورم
رضوان- دلته آرامه او خوشحاله نه يی ؟
يغما- نه ډيره خوشحاله او آرامه يم، خو بيا هم ټول خبري شي هغه وخت بيا بنه نکيږی
رضوان- زه می پلار او مور سره خبري کوم هغوی نه زړه ټول ونيسه.
يغما- همدومره مهرباني مو بس ده تورکيه ..

زما په خبری رضوان خاندی او وايې: دا کنځلی دی او خبري کول دي د انجونو په شان وه چټی پوی نشوم لنډی..
زه هم خاندم او وايم: بيخی هلکانو په شان شوي يم انجوني نه يو شانتي شرميږم هيڅ مه وايه!

زما په خبری رضوان په لوړ غږ خاندی او وايې: د همدي لپاره دي ويل وروړمی يا خورمی حيا دي وکړه (کوټي ته اشاره کوی کله چې غوبنتل لکه هلکان ملګرو په شان ما سره شوخي او توکي وکړي بنکلکول غيږي نيول.په سر باندي می خبره ومنله چې
رضوان بيا وويل: په هر ډول چې وي هره خبره چې ده د دی ځايه تللی نشي فعلا قيد کي يي!

يغما- رضوان انسان شه زيد کم دی تا هم شروع وکړه.
بد بد می ورته وکتل چې رضوان وويل: بی انصافه کيږه مه ، عادت می کړی تاسره کولی نشی موږ همداسی خدای ته پريږدی او لاړشی.
يغما- څلور طرفه دي ډک دی(مطلب کورني خپلوان لري)
زما مطلب اخلي جدی کيږي او وايې: هر څوک خپل ځای لري(بيا په شيطنت باندی وايې: او هو هغه انجونې زما شاه نيسي.

د رضوان د خبری په مطلب پوه شوم په کراره مي ورته وويل: سمده پوه شوم بنايسته يې ورور.

دا خبره کوم او د کوټي خوا ته ځم چې رضوان غږ کوي: په هر حال يغما زه د زيد

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخالف یا حریف کیدای نشم بنه به وي تللو فکر دی د هغه مرغه پشان سر څخه اوباسي .
د همغه ځای څخه ورته غږ کوم او وایم: بیابه ګورو....
رضوان- په یاد ولره زید رواني تکلیف هم لري حتا یو میاشت بستري هم وه.

نور مې د رضوان خبرو ته توجه ونکړه دروازه می خلاصه کړه او ځان می په کټ ختا کړو څومره ستړي ورځ وه، سهار یا بل سهار ضرور ځــــــــــــــم ..سهار تر ناوخته ویده وم نيکبخته جمعي ورځ وه، حمام می وکړو سپین کالي په ځان کړل د ستمال می په سر وتړه مانۍ لور ته راوان شوم، بنه ده ټول وینن دي حتما چای به هم خوړل شوي وي،ځکه هر څوک په خپلو کارونو بوخت دی

ټولو ته سلام کوم هرچا واوریدی جواب يې راکړو مریم او موری هم تللی ندی !
رضوان خپل لیتاپ کی کار کوه،مریم آسما خپل مینځو کي بوختي وي عمه خاله هم باندی بوختي وي رحیم کاکا هم نه وو، چیرته به تللی وی.؟! سترګو می زید باندی ولګیدی نوي ورزش څخه راغلي وه ورزشي پطلون او شین بلوز په ځان کړي وه وینتان هم لږ لږ رسیدلی وه ولی پرون شپه پام می وینتانی ته یی نشوو عجبه ده ولا !

سیده پخلنځي په لور ځم ترور نه یو ګیلاس چای راغواړم چای په تمه کینم ترڅو آماده شي باید د تللو لار وسنجوم نن ټول کورکي دي نکیرۍ همدی سوچ کی وم، چې د مریم د چیغو غږ پورته شوو، ورخطا دهلیز لور ته ځم ګورم رضوان او آسما خاندی او زه پوهیږم هرڅه بنه دی.

آسما په خندا وايي: خاوري دي په سر شه مریم، پلاستیکي موږک وه زموږ پوزه دي پریکړه.

ژوره ساه اخلم پخلنځي ته ځم چای همدلته څکم نیمه کارونو خوا ته می راوانیږم جمعه هم تیریږي شنبه ورځی سوچ کوم لار به شم مانۍ نه؟ نیوهیږم څه وخت خوب وړی وم سهار چای لپاره مانۍ لور ته ځم ټولو سره په خندا چلن کوم چای په ټوکو او شوخي باندی څکوو زید اوس هم راسره خبري نکوی نن می آخره ورځده دلته نو نغواړم څوک رانه خفه اوسيږی! ده آشتی کولو په مقصد پورته شوم او د زید خواته لور ورغلم، پام می دهغه غاړي زنځیر ته کیږي زما زنځیر ساتلی؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- چنار ګل بابا؟.
سترګي را پورته کوي زير زير راته ګوري چې ورته وايم: خفه يې زما څخه؟
هيڅی ونه ويلی سری ښکته که دوسيو باندی مصروف شوو، چې بيا مې وويل: اووو هی تاته وايم انسان په شان راسره خبري وکړه نووووو..

زيد- څه ووايم ؟
ځنګی ورسره کينم په خندا ورته وايم: ښه ښه خبری وکړه لکه ووايه آشتی يوو؟!
زيد- نه نه نه...
د دروغو په غوسه ورته وايم: ولی چرګ سره؟
زيد- ځکه چې ډير می ځوروي.

حيرانه پاتی شوم دا څه وايي زه يی ځوروم؟ په خندا ورته وايم: تا وحشې زه بيچاره ځوره ولې شم؟؟
زما په خبره زيد خپل زړه ته اشاره کوي او وايې: وحشيان هم زړه لري يا نلري ؟
زما روح آرامه نه پرېږدي يغما!؟

دا بيا ولی غمجن شوو ؟ په کراره ورته وايم: فلسفه مه وايه آشتی کوي يانه
زيد- نه
يغما- خاوري مګه ستا په زړه ده؟ په زوره آشتي کوم دی.
زما په خبره زی لږ شانتي خندا کوي چې زه خپله کوچنی ګوته ورته نيستم او وايم: آشتی؟

څو دقيقی زما ګوته ته په خندا ګوری او وايي: آشتی خو بل ځل دي نبخښم.
په خندا ورته وايم: هو سمده.
پورته کيږم د باندی خواته ځم چې د زيد غږ د تللو مخه مې نسئ او وايې: يغما

هيچکس کاش نباشد نګهش بر راهی.
چشم بر در بود و دلبر او در کند !

(c) ketabton.com: The Digital Library

حیرانه شوم دا دوبیتی زما پوري آره لري؟ زید په همغه جذابه خندا ماته یی لیدل! چې ما ورته په خندا وویل: هلووووو نفر دي غلط کړی زه یغما یم !
زید- یواځیني کوم شئ چې ټول حواس می ورته سم دی او پوهیږم همدا ده، چې ته یغما یې.

زید دا خبره کوی او خپل دوسیه اخلی او ځې! په حیرت باندی د دباندی خواته حرکت کوم ولی فکر کوم زید بدلون کړی یوازي ماته؟! څلورو خواته می ګورم رضوان می سترګو ته نه راځي اه هغه دی بیګ په لا د زینونه څخه راکښته کیږي
غږ ورته کوم: او تور زغاله.

زما به هغه هغه راګوری او په خندا وایې:ږنده یی دومره زیادچ ښایست نشې لیدلی.
په خندا ورته وایم: هر چا چې تاته ښایسته ویلې ضرور زړه یې درباندي سوځیدلي.
رضوان- فلسفه مه وایه ناوخته کیږي ووایه څه دي ویلی !
یغما- هیڅ غوښتل می خداپامانی وکړم.

رضوان- خدای پامانی؟
یغما- هوکنه شرکت ته ځی.!؟

زما په خبری رضوان ژوره ساه اخلي او وایې: فکر می وکړو..(خبره نیمه پاتی کوی او وایی: خدای پامان.

زید او رضوان لاړل اوس د آسما نوبت شوو جیب نه می ککو راباسم او دهغې خواته ورځم او ورته وایم: آسما راشه ککو واخله.
بیچاره حیرانه راته ګوري او وایې: لالا دا دی ماته راوړي(ککو ښایی)
په مسکا ورته وایم: هو زما خور جانی راشه واخله.

آسما د ماشومانو په شان خوشحاله کیږي او ککو رانه اخلي، کوم لیک می چې پرون شپه لیکې وه ځان سره تکرار وم"اوبخښنی بی خبره درنه ځم خو مجبوره وم هیله منده یم چې ما درک ګړی ډیر ښه وختونه مو یو د بل سره درلودل په هر ډول چې وو د هرڅه لپاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

نړی مننه کوم ښه والي مو نه هیروم."

لیک د رضوان د کټ په سر باندي کیدم خپلي کوټي په لور ځم، شپې می بیګ جور کړي وه لاس کي راخلم د بڼ په لور د باندی دروازی ته رسیږم، ښه ده نګهبانانو او د دروازی چوکیدارن چاسره کار نلري!کوڅه په غتو غتو ګامونه باندی پریږدم تکسی نیسم موټر هدی خواته حرکت کوی....!؟

مسافر بری موټر خواته حرکت کوم کندز کندز ناری وهې، وروسته د ډیرو پوښتنونو او معلومات څخه یو موټر ته بورته کیږم او په څوکي کینم، دا به کله ډک شي؟ ضرور شپه ته رسیږم، داسي نشئ دلته راشي رابشی؟ خپله خپل جواب ورکوم"نه کاکا بیکاره خلک خو ندی چي زما پسي شي خپله کار لري"40 دقیقی په تمه پاتیږم موټر ډک کیږي یواځي څو دانی خالي چوکی پاتی دی..

مبایل ته می زنګ راغی جیب نه راباسم د نوم په لیدولو حیرانه کیږم
زید زید زید... یعنی خبرشوی ؟ نه هغوی خوو 6 بجي کورته راځي اوس خو 2 بجي دي!
دا خبري ځان سره تکرار کوم ځان ته تسلي ورکوم ! او زړه نا زړه مبایل ته جواب ورکوم: بلي

د زیا د غوسی غږ پورته کیږي: کوم دوزخ که یې؟
څه ورته ووایم اوس؟ په هر ډول ربښتیا وایم ورته، هغه پوري اړه هم نلري:موټر کې.
زما په جواب د زید غوسه ناکه غږ بیا پورته کیږي: یغما دعا کوه لاس می درته ونه رسیږی..لعنتی بی خبره ځی یوازي لیک موږ ته پریږدي هان؟موږ ستا د خندای یو؟ اوس چیرته یی ؟

یغم- درته می وویل موټر کي یم کندز لار کي..
د زید د غوسي څخه ډک د ساه اخستلو غږ راځي او بیا وایي: هر چیرته چي یی په خپله خوښه موټر نه ښکته شه څه می درته وویلی پوی شوی ؟
یغما- نه پوه نشوم..

زما په خبرو زید په غوسه خاږدی او وایي: پوی نشوی؟ سمده خپله دي وغوښتل؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید دا خبره کوی او مبایل بند کوی، خدای وکړي دا څو دانی څوکي هم ېک شي موټر
بنیینې ټک ټک زما پام ځان ته اړوی..

-کاکا جانه ژاولي اخلي(ساجق)
لس افغانی ورکوم او ژاولي اخلم،ځکه استرس او ویری کم والي لپاره ژاولي خوله ته
کوم! روسته له لږ ځنډ څخه موټر حرکت کوي، اه خدایه شکر دی نیوهېږم څه وخت
ویده شوی وم موټر ودریده د موټر په دریدو ما سترګي خلاصی کړی، څه شوي څه خبره
ده؟ ولی موټر ودریده؟

یو پولیس موتر ته پورته کیږي موټر تلاشي کوی او په ځیر ،ځیر ټولو ته ګوری بیا په
جګ غږ وایي: په دی موټر کې یوسف څوک دی؟
یو سړی پاسیږی او وایې: مهرباني وکړئ زه یوسف یم.
پولیس مبایل ته ګوري او ورته وایي: نه تاسو هغه نه یاست، بل کوم یوسف دلته حضور
لري!

دا ځل زه پورته کیږم او کراره ورته وایم: زه یوسف یم.
زما په خبره پولیس یو نظر خپل مبایل ته ګوري بیا ماته ګوري او وایې: ښکته شه..!
کراره ورته وایم: ولې څه می کړی په کوم جرم باندی ما ښکته کوي؟ زه باید کندز ته
لاړشم !

پولیس- یو ساعت لپاره زموږ میلمه یی.
نامطمینه د موټر څخه راښکته شوم، یوځای پولیس سره ودریدم چې پولیس په مسخره
لهجه باندی وویل: د هغوی د کور څخه دی غلا کړي؟
دا څه وایي؟ په حیرت باندی وایم: د چا د کور څخه؟

پولیس- ښاغلی غضنفری.. رحیم غضنفری..؟!
یغما- نه تېږوتنه مو کړي کولی شي تلاشي وکړي!
پولیس- صبر وکړه اوس خپله رارسیږي.
یغما-څوک رارسیږي !!
پولیس- وبه ګوري!

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوم نوم چې ذهن ته می راغلی دی ټول بدن راته د ویرې څخه لړزوی (زید) نیم ساعت ډیر استرس سره تیرشو روسته د 30 دقیقونه څخه یو موټر چې ډیر د زید موټر سره ورته والی درلوده راورسیدی،احساس می وکړو نور په ځکمه باندی ننوځم
داځلی می حتما مړه کوي..
ولی؟
څه هدف لري؟
ولی ما په زور باندی ځان سره ساتی؟

زید لوړ قد ښکاره شوو چې د موټر څخه راښکته شو، اووو هووو ، دا ولی دومره غوسه دي! بلا می ورپسی وي وایم څنګه ښکلی شوی ده رواني لکه..ګنګتسرانو پشان که مریم یی وګوري نو ضرور خپل د بت لیوني کیږی..!

خپل دا بیځایه فکرونو ته وایم: مړه شي پدي شرایطو د مرګ او ژوند کي ته د هغه چنار ګل بابا صفت او تحسین کوي! زید نیږدي راغی لږ پاتی وه زړه می د سینی څخه دباندي راوځي..

پولیس-سلام غضنفر صایب !
خاور دي په سر شه چاپلوسه (پولیس بنایی)
زید- علیکم سلام څنګه یی الیاس؟ پلار دي ښه ده !
اوسي خوند وکړو دوی د مخکې څخه یو بل پیژني دي ته وایي طالع! پولیس په با ادبانه لهجه وایې: شکرر ښه دی ستاسو په مهرباني.

د جوړ پخیر او ستړی مشي وروسته هغه الیاس نومې پولیس لاړو، او زید زما خواته راتاو شوو پداسې حال کې چې کوښښ یې کو خپل غږ د غوسې څخه کنترول کړي ویې ویل: راځه.

په کلکه ورته وایم: زه تاسره هیڅ ځایته نه ځم.
زید- ګورم ګورم ګورم(دا خبره کوی او زما لاس په کلکه باندی نیسې او د موټر خواته

(c) ketabton.com: The Digital Library

مې په کش کولو د ځان سره وړی چې به غوسه ورته وایم: خوشې مې کړه رواني زه ستاسره نه ځم، زور خوو ندی ؟

زید- هو زور دی ...

همدا یوه خبره زما سوال جواب وه ؟ بیا یې په تیزي د موټر مخکې سیټ ته واچولم خپله هم کیناسته او په ډیر سرعت باندی هغه ځای څخه یې حرکت وکړو چې ما وویل:ودریږه وایم دا لعنتی موټر دی و دره وه...

او بیا په سوکانو باندی د زید اوږه وهم او په لوړ غږ ورته وایم: درته وایم موټر و دره وه، زه نغوارم تاسره لاړه شم ولی نیوهیږی!

زید زما دواړه لاسونه یی په خپل یو لاس کی ونیول او زما په څیر بې په لوړ غږ وویل: غلی اوسه ما مه اړ (مجبور) کوه چې لاس او پښې دی وتړم لیونی انجلی!
د موټر سرعت یی زیات که وداره شوم چی ټکر ونکړو په دی اندازه یی سرعت زیات وو چې فکر مې کاوه په هوا کې روان یو..

یغما - زید لیونی شوی یی سرعت دې کم کړه زه داریږم!
د مخکی نه په لوړ اواز چغی کړی: هو لیونی شوی یم تا بی عقلی زه روانی کړم!
او د موټر د شترنګ په وهلو یی شروع وکړه پخدای دا روانی دی د خولی لاړی می په ډار تیرې کړی او کرار می وویل: ما څه کړي ته له اول نه همداسی روانی وی غواړم خپل د ترور کور ته لاړه شم نیوهیږم تاته څه اړه لری؟؟؟؟

زید غټه ساه واخیسته او ویې ویل: اړه لری ډیر هم اړه لری (او مخ په اسمان یی په لوړ غږ وویل: یا الله وینی دی 20کلنی نجلی څوک په لوبو کړی...زید چی ټول یی په ساز نڅیدل اوس باید ددی ماشومي په ساز وناڅی؟! ډیر عجیب حالت دی راته لیکلی مننننه لاس دې درد ونه وینی مننډوی یم درنه.

زید آن له ما نه هم ډیر د خپه کسانو په څیر یی خبری کولی ګواکی یوه نړی غم یی پر شا د روند والی کاوه، د هر کلمې په راوتلو یی له خولی درد مې ورته احساس کوه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو زيد څه درد لرى! څو مياشتې شوى حس کوم يى خو د زيد ددى خپګان لامل مې پيدا ونشو کړى،دومره د خپل ژوند په ستونزو کی غرقه يم چې د زيد موضوع باندې مې سر نه خلاصيږي! خو ضرور زما درد او د زيد درد له ځمکې تر اسمان يو د بل سره فرق لرى..

سرعت يى ډير زيات وه له لومړي هم دومره ښه ارتفاع يى له کرار تللو سره نه درلوده په لړزه او زارى کونکې غږ مى وويل: زيد هيله کوم سرعت دې کم کړه زه ډاريږم!

يو نظر يى راوکتل ګواکى زما د لاسونو لړزه ته يى پام شو سرعت يى کم کړو! غټه ساه اخلم، په يو ځاى لکه ځنګل غوندې کې يې موټر ودراوه يواځى يو يو کور هغه هم ډير لرى په سترګو کيږدل په کراره وايم: دا کوم ځاى دى؟

زيد ښکته شو او زما په لور راغى ور يى خلاص که او لعنتى زما مټه(بازو) يې راته په کلکه ونيوله او له موټر نه يى ښکته کړم په لوړ قدمونو هغه کوچنى کور په لور روان شو غږ ورباندى کوم: زيد خوشى مى کړه لاس دى را خوږ کړو.

خو چيرې اوريدونکى غوږونه! د کور ور يى خلاصه کړه او زه يى د کور دننه لکه د فوټبال توپ واچولم چې اخ مې پورته شو: اخ لاس مې!!!!

ور يى وتړو او په ګلدانى چې د ميز په سر وه حمله يى وکړه په ديوال يې وويشتله او چغى يى کړى: نه وو مى ويلى له ما سره لوبى مکوه؟. نه وو مى ويلى ژوند دې درته اور ګرځوم هاان نه وو مى ويلى؟ چيرې دى هغه هرمونى؟؟؟؟؟
څوک يې ښوده؟ ډاره شوى وم او همغه لړزانده غږ وايم: څوک يادوى؟؟

زيد په غوسه خاندى او وايي: څوک يادوم ؟ د ترور زوى دى!
آن نوم يې ورته نه اخيسته؟! په تروش تندى ورته وايم: تاته يى څه؟ تاته څه اړه لرى؟ زه ځان ته ژوند لرم ولې نه درک کوى؟
هيڅ څه يې نه ويل يواځې په غوسه يى قدم واهه او په همغه غوسه يې وويل: لاړه شه د سترګو له وړاندې مې ورکه شه لاړه شه!!!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان سره وایم نه نن شپه نه ډاریږم باید دا مسئله حل شی،له ځمکې نه پورته شوم او مخې ته یې ودریدم او وایم: ښه غوږ شه زید خانه زه مریم یا مرسل نه یم چې ستا پسی مړه ووسم زه...ی غ م ا یم یغما! نشی کولای په ما امر وکړی له هر چا سره هر چیری چې وغواړم تللی شم پوه شوی؟

پوه نشوم څه وخت د زید یی لاس پورته شو او زما په مخ راښکته شو، د زید سینه ښکته او پورته کیدله او زه لا تراوسه د څپیړی په حیرت کی پاتی وم..؟! خولې مې د وینې خوند کاوه! د زید غږ پورته کیږی: آن که وشی د الماسو په بیه دې اخلم پوه شوی څه وایم؟

انسان نو څومره زغم لری؟ اصلا د څو حیرت او تعجب زغم په ورځ کې لری!! هغه هم د ترور په وینا ناروغه(مریضی) نجلی لکه ما هوم؟؟ بیا هم عصبی حمله! لاسونه می په لړزیدلو شول له دیوال مې ونیوه. او کرار په ځمکه کیناستم کرار کرار می لاسونه او پښې د عادی حالت نه ووتل! په ګیلو مې ځان سره تکراروله یا الله دا څنګه تقدیر دې چې زما لپاره دې لیکلی هر ځای ته ځم له بدبختی او غم پرته څه نه وینم!

مګم زه دی بنده نه یم په کومه ګناه زه ددې سزا لایقه یم!! نو ولی زما لپاره خدایی نه کوی؟؟؟د چا ګناه دی زما په حساب لیکلې؟څومره باید ددی نه کړی ګناه سزا ورکړم؟12 کاله بس ندی؟کیدای شی د توریپکی تر سپین کېدو می!!
خپل په همیشني کار کی غرقه وم ګیله کول له خدایه له تقدیر نه چې دومره ډېر درد یې راته لیکلی! زید په وارخطایي زما په لور منډه واخیسته!

زید- یغما .....یغما ښه یی؟
کرکه لرم له دې عصبی حملی نه چې دومره می بی ځواکه کوې! د لاسونو په بند کې یی وم او زه بدبخته آن د مخالفت توان می نه درلوده په سختې می کلمه په کلمه وویل:
در........ن....ه ......کړ........ک....ه...ل..ر.......م
هڅه مې وکړه د غیږې له بند نه یې ځان وباسم خو شوني وه ؟؟
زید چیرې او زه چیرې! زما جیبونه یی خالي کړل له نیکه مرغه چې دوا می هماغلته اینبی وه ګولی(دوا) یی راته راکړه او وروسته له لنډ مهال نه لږ په حال راغلم او په غوسی مې وویل: خوشی می کړه اخر ځل دې وی داسی راسره کوې نشی کولای هر

(c) ketabton.com: The Digital Library

وخت وغواړی داسی وکړې!

کرار یې خپل د لاسونو بند خلاص کړو د ستونی مرۍ پې ښکته پورته کیدله کرار یی وویل: ته پې نه ټاکی چې باید څووم ځل مې ووسی!!
دواړه غلی وو چې زید بیا وویل: وګوره انجلی زه دې مین نه یم چې په تللو دې خپه شم ددی کار لامل می ته خپله پې ځکه عادت نلرم چې ځوک هغه هم بیا ستا په څېر و ه نجلی مې په خبری باندې خبره وکړی یا یې هم ناګاره(نادیده) ونیسی
او اوس چې دومره غواړی لاړه شی نو زه په مخه دې ښه صبا سهار لاړه شه!

په هغه حال کې چې پوې کوټې ته ننوته په ملنډو یې وویل: هان هیر می شو چې درته ووایم نن دې ترور راغلې وه او ګواښ یی ورکاوه. صبر څه یې ویلی؛؛ په همغه ملنډو ډکه لهجه یی وویل (د دولت له مامورینو سره راځم او شکایت کوم چې زما ځوانه لور دې ټښتولی) نور که خپله هم وغواړی کورته راتلی نشی.
:□#شهاب
د زید په خبرو لاسونه می یخ شول او نړی مې په سر وګرځېده! ترور مې زید کره راغلی وه؟ نه شوني نده نو هغې آدرس یی له کوم ځای نه کړې!
په لړزیدونکی غږ می وویل: ټوکی کوی کنه؟ هغی ادرس له کومه کړ؟
زید- نه ډیر هم جدی یم او دا یې دویم ځل دی چې زموږ د کور شاته راځی

د څه ویل؟دویم ځل؟ په حیرانتیا وایم: لومړی ځل کله راغلې وه ؟ولی دې راته ونه ویل!!
په بی حوصلګی یی وویل: دوه اونی مخکی ام ستا د ترور(کندوز) کور ته هم تللی وه!

زید د کور ادرس دقیق وویل نو دروغ نه وایی؟! په کراره وایم: له کوم ځایه پوهه شوی زه دلته یم؟
زید- ښکاره ده چې د ترور زوی دی احساساتی شوی او زموږ نوم یی ورکړی ترور دې هم زموږ کور پیدا کړې وه.

په فکرونو کې ډوبه شوم یعنی کندز ته هم نشم تللی؟ اوس باید څه خاوری په سر واړوم؟
په لړزیدونکی غږ می وویل: او..س ...څه...وک...ړم؟
زید خپل لاس په ویښتو کی تیر کړ او وی ویل: نیو هیرم سهار یی په اړه خبرې کوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا یې وویلی او د کوټې په لور لاړه! په فکرونو کې ډوبه شوم یعنی که کندز ته تللی وای څه به شوی وای؟ پېدا کولم بې؟ د نجیب د نوم په راوړلو می لاسونه یخ شول!
نه ! نشی کیدلی چې بیرته هغی دوزخ ته لاړه شم.

تولـه شپه وینه کیناستلم خوب مې سترګو ته رانغی په واړه دهلیز کې د زید راویښ کیدلو ته په تمه ناسته وم وخت ډیر ورو تیریده یا هم زما لپارهو لاړ وو؟ په هره سختی چی وه سهار شو او روښنایي په دهلیز کې خپره شوه، لږ ځنډ وروسته زید له خوب نه ډک راووته زما په لیدو یې په حیرانتیا وویل: توله شپه دی دلته تیره کړه؟

په سر خوځولو می ځواب ورکړه هیڅ یی ونه ویل او حمام ته لاړه،وروسته د مخ او لاس د مینځلو نه بې موټر خوا لاړه او یو پلاستیک یی له ځان سره راوړه پلاستیک یی زما خواته کینښود او یو بسکویټ یی ځان ته واخیست په هغه حال کي چي د بسکویټ سر یي خلاصوه راته يي وويل: که غواړي چي د ترور کور ته دي لاړه نشي نو زه یوه لاره لرم.

په بی سا غږ مي وویل: څه لاره؟
د ور په لور لاړه او په امر کوونکي غږ يي وويل: یو څه وخوره په لاره کي خبري کوو!!!!

زید لاړه او زه د یو نړي سوالونو سره یواځي پاتي شوم،یو جوس او بسکویټ مي په تلوار او په سرعت وخوړه او د زید د موټر په لوري لاړم سیده مخکي کیناستم په وارخطایي مي وویل: اورم ووایه

زید موټر روښانه کړو او پداسې حال کې چې مخکې کتل ویې ویل: په کلی کی مي د ملګري کور..(خبره يي پاتی شوه او وروسته له لږ ځنډ نه یي دوام ورکړو: خپل ملګری مې مړ شوي خو مور او خور يي هلته دي که وغواړي هلته تللی شي یواځي یوه ستونزه ده!
یغما۔ څه ستونزه؟
زید۔ کلی خپلی ستونزې لري او داسي دي هلته نشم بوتللی هرومرو پوښتنه کوي څوک ده؟ زه څه ووایم؟خور خو يي هم راته لیدلی نو یواځي یوه لاره پاتې..!؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- کومه لاره؟
زید په نه زړه وویل: کوژدنه می ده..؟!!
د زید د خبرو په اورېده ښاخ می ویستل، زه ؟ یغما؟ د زید کوژدنه؟ هههههه څه بی معنا فکر نه پوهیدم چې په رښتیا څهووایم؟ زید په رښتیا زما لپاره غیرت او نر توب کړی البته که عصبی کېدل،زما د متې (بازو) نه شکول ، او د پرون شپې څپیړه په نظر کی ونه نیسم!

حتما هغې ته هم سخته ده ولی باید لکه ما غوندې نجلی خپله کوژدنه معرفی کړی!
کرار ورته وایم: نه شونې نده خپله مې یوه لاره لټوم اصلا نه کیږی چی په دی کالیو کلی ته لاړه شم هان؟

خپل لاسونه یی په شترنګ کلک ووهل او ځواب یی راکړو: یعنی دومره درته سخته ده چی زما په نوم ووسی!؟(دا لیونی څه ویل اصلا خبره دا نه وه. هماغسې جدی یی دوام ورکړو او ویې ویل: ورستی لاره یی همدا ده خپله خوښه دی هر چیری چی غواړی رسوم دی!

چیرته باید لاړه شم؟ اصلا کوم ځای هم لرم تللو ته؟ بیا هم تقدیر زه په لوبو کړم کور یی ودان! غلی وم ځکه څه مې د ویلو لپاره نه درلودل.
زید- څه فکر کوی؟
غتیه ساه اخلم او وایم: هر څنګه چې خپله غواړې هماغسې وکړه هېڅ ځای د تللو لپاره نلرم!
زید- سمده نو ځکه باید درته د نجونو کالی واخلم!

مخالفت می ونکړ اصلا په کوم مخ مې مخالفت کړی وای؟د یو کالو پلورنځي څنګ ته یی موټر ودراوه او دواړه ښکته شولو.وروسته د پلورنځي د لټولو نه زید په خپله خوښه راته کالی، ټکری او ځینی نور توکی واخیستل ځینی ډالی یی هم واخیستي حتما د ملګری د کورنی لپاره یې وی.وروسته له څو دقیقو نه موټر ته راغلو بی غور یی وویل:کالی دې موټر کې بدل کړه

خپله ښکته شو او لاړه ښه وه د موټر ښیښې توری وی او له بهر نه نه ښکاره کیده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په زیار مې خپل کالي بدل کړل عجیبه حس مې درلوده وروسته له دومره مودې له بهر نه نجلې شوی وم د شرم احساس مې درلوده! تکری مې په خپل وینتو چې اوس رسیدلی ول واچوه....

په مخکې هینداره کې ځانته ګورم، ښه ښکاریدم، خو څهره مې راته عجیبه ښکاریده همداسې خپل په کتو بوخته وم چې د موټر دروازه خلاصه شوه، زید راته په کتو شو وشرمیدم ځکه نور یوسف نه وم د شرم څخه مې سر ښکته واچوې او خپل په ګوتو باندی په لوبو کولو لګیا شوم. د زید لاس کې یو خلطه وه هغه یې زما خواته ونیول، چې مجبوره ما ورته وکتل او ومې ویل:

یغما- دا څه دی؟
زید- خپله یې وګوره.

خلطه مې د لاس څخه واخیستل او خلاصه مې کړه د ننه یې یو قوطې وو! قوطې چې مې خلاص کړو د یو چلې(د کوژدی ګوتمې) په لیدو مې په حیرت باندی ورته و ویل: دا د څه لپاره دی؟
زید- چله ده په ګوته یې کړه د کلې خلک پدی خبرو او شیانو کې ډیر حساسه دی.

د ګوتمې په کتلو کې ډوبه شوم څومره ښایسته ده په سپینه طلا ډیزاین شوی وه او ډیر ښایسته معلومیده زه همداسی د ګوتمې په کتو وم چې زید په خفه لهجه وویل: پو هیږم درته سخته ده د دی ګوتمې په ګوته کول خو بله لاره نشته.
یغما- مننه په زحمت شوی دا ډیره ښایسته ګوتمې ده.

زید هیس ونه ویل او موټر یې روښانه کړو زیات او کم یو ساعت وروسته کلې ته ورسیدو، څومره شین او سمسور ځای دی! ښایسته ختن کورونه پکې بیحده ښایسته ښکاریده، د هغه کورو په لیدو وم چې موټر و دریدو، ښکته شو زید موټر قفل کړو او یو ماشوم ته یې د موټر د حفاظت دنده ورکړه، زما په خیال نور د موټر لاره نه وه پنځه دقې پیاده مزل مو وکړو تر دی چې یو کوچنې او ښکلې کورته ورسیدو...

کور مخکې یو کوچنې خو ډیر ښایسته باغچه شتون درلود زید دروازه ټک ټک کړه د لږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځنډ وروسته د عمر پخې ښځې آواز مو تر غوږ شو چې ویل یې: سوک دی؟
زید- زید یم مور جانې.

دروازه ډېر ژر خلاصه شوه او ښځې د زید په لیدو سترګې د خوشحالۍ څخه وپرقیدی په یو ښایسته مسکا یې زید په غېږ کې ونیو او ښکل یې کړو او ویې ویل: پخیر راغلې زویه.

زید په خوش اخلاقې جواب ورکړو، هغه ښځې زه هم غېږ کې ونیولم او مخ یې راته ښکل کړو او ویې ویل: پخیر راغلې لورجانې.
یغما- مننه خاله جانې خوش حال اوسیږی.
خاله جانې په لوړ غږ ناری کړل: حسنات لورې راشه زید لالا دې راغلې.

زه حیرانه پاتې وم چې دا کورنې ولې دومره د زید سره صمیمی او راحته دی؟ تر دی حده چې پوښتنه یې لا ونکړل چې زه سوک یم؟ یعنې دومره په زید باور لری؟ یو ښایسته څهرې ولا جنې په تلوار د کوټې څخه را ووتل او زموږ خواته راغلل زید ته یې لاس ورکړو او ویې ویل: پخیر راغلی لالا جانه کور کې خیرت وو؟

زید- خیر یوسې خور جانې شکر خیرو خیرت وو تول ښه وه.
جنې چې نوم یې حسنات وه زما سره یې ستړی مشې وکړل او زما مخ یې ښکل کړو، خاله ما او زید د کوټو خواته دعوت کړو د کینستلو څخه وروسته خاله وویل: زید زویه نه یې را پیژنی؟ (مطلب یغما)

زید خپل ستونې صاف کړو او کرار یې وویل: کوژدن مې ده مور جانې.
د زید په خبره خاله جانې په خوشحالې وویل: نکاح مو تړلې ده؟
زید- هو.
خاله- دواړو ته دی مبارک وې کله کوژدن شوی زویه؟
زید- هغه بله هفته تول کارونه ډېر په تلوار وشول، یواځې نکاح مو وتړل وخت ونشو تاسو خبر کړم مورجانې، انشاءالله واده مې جبران کوم

د زید په خبره خاله په خندا وویل: دا نو څه خبره ده زویه تاسو خوشحال اوسیږی همدغه موږ ته بس دی، یو مور نو خپل د اولادو د خوشحالې څخه بغیر نور څه غواړی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید په مسکا باندی مننه وکړل، څومره د دی کورني سره نرم او مهربانه دی! زید د لږ خاموشي وروسته وویل: مور جاني یو څو وقته مو په زحمت کو، کورني تللی سفر ته د یغما کورني د پخوا څخه په خارج کې وه یو دبل سره کورني اړیکي لرو، یغما د چکر لپاره دلته راغلي وه ټول کارونه ناساپه وشول، پلار مي د سفر تیاري نیولي وه چي متاسفانه ما او یغما ونشو کړی لاړشو، نو ځکه دیخوا راغلو ځکه ددی ځای څخه

بل کوم داسي ښایسته ځای مو نه ولیدلی پدی هیله چي ستاسو د زحمت سبب جوړ نشو. خاله- استغفرالله زویه خپل کور مو دی، تاسو رحمت یاست موږ ته ما او دغه انجلی(مطلب حسنات) دلته یواځي یو د یغما جاني په اوسیدو خوشحالیږو زما د لور بشان ده راته.

زید یواځي خپل سر ښکته او پورته کوی او مننه کوی، د څو دقو وروسته د باندې وځي او یو چاته زنګ وهي کله چي خبرې خلاصي شو بیرته کوټې ته راننوتي او زما څنګ کي کیناستي، حسنات د لاس مینځلو اوبه او دسترخوان سره کوټې ته راننوتل ما غوښتل ورسره مرسته وکړم خو اجازه یي رانکړل.

ډیره وږې شوې وم سهار چي یو جوس او بیسکیټ مي خوړلي وو تراوسه مي نور هیس نه وخوړلي، حسنات ډوډې راوړل او موږ ټول په یو دسترخوان ډوډی خوړلو ته کیناستو، د ربښتیا هم خوندوره ډوډی وه زما په ډیر ټینګار حسنات اجازه راکړل ترڅو دسترخوان ورسره ټول کړم، دسترخوان مو ټول کړو او د چاې ترتیب مو برابر کړو د همغه اول څخه د حسنات مینه مي زړه کې وولیده، ساده او انجلي وه..

چای مو راوړو او د چاې په څکلو لګیا شو د څو دقو وروسته د حسنات غږ د کوټې خاموشي ماته کړه او ویې ویل: وریندارې که چاې دی څکلې وې نو راځه تاته باغونه او چیني در ښکاره کړم.

د وریندارۍ د نوم په آوریدو مي عجیبه احساس پیدا کړو نه پوهیږم درک کولې مي نشو چي بد دی که ښه؟ په مسکا مي حسنات ته وویل: حسنات جاني کولې شي یغما راته غږ کړې داسي هوسا یم او پاتي شوه د تګ خبره نو باید ستا د لالا څخه اجازه واخلم..!

(c) ketabton.com: The Digital Library

او زید ته به تمه شوم چې اجازه راکوی کنه؟ په هر صورت اوس د هغه د کوژدن په نوم مې پیژني نو نغواړم کوم ستونزه ورته جوړه کړم، د زید خواته ګورم او کرار وایم: د باندی تللي شم؟
زید خپل د پیالي چاې ښخه یو غړپ کوی او وایې: هو تللي شي خو ناوخته نکړی.
خپل چاې مې ژر وڅکې او حسنات ته مې وویل: راځه چې ځو چاې مې خلاص شو.

حسنات په خندا وویل: څومره ته تلواری یې وریندارې.
په دروغجن خفه او قهر وایم: بیا دی وویل وریندار؟!
زما په خبری حسنات په تلوار وویل: وبخښه نور نه وایم.

کرار د حسنات په اوږی وار کوم او په خندا ورته وایم: اه جنۍ ته سومره عاجزکه یې!
ټوکې مې درسره کول خو که یغما راته وایه د ملګرتیا احساس کوم درسره(د دی خبری وروسته یو ست ګه د حسنات خواته وهم چې حسنات په خندا وایې:

حسنات- ډیره شوخه یې بیچاره لالا به مې ستا له لاسه څه کوی!؟
د حسنات په خبره زید خپل سترګې ښکته نیولې وه او زما په نظر د خندا څخه سور اوختې وو، خپل په نوکانو یې چونګارې کوم چې یو متره لځای څخه توپ وهې داسی چې یواځې هغه یې واورې ورته وایم: و دی خوړی بیا خاندی!!؟

بغیر لدی چې د زید د جواب په تمه شم د دروازی خواته ځم او وایم: حسنات راځه نو.
حسنات د دوه غټ ټکریانو سره زما خواته راغله یو دانه یې تور او بل خاکستری رنګ ټکری مو په سر کړل او د بهر خواته مو حرکت وکړو، حسنات هم زما پشان شوخه او خون ګرمه انجلې وه ډیر کم وخت کې یو د بل صمیمی ملګرې شو، د ډیر ګرځیدو راګرځیدو وروسته حسنات وویل:

حسنات- یغما څنګه دی کلې خوښ دی شو؟
یغما- هو پخدای ډیر مې خوښ شو ښایسته ځای دی خاصتاً ستاسو کور.
د خبرو په حال کې و چې زما ټکری د سر څخه مې ختا شو، ډیر وقت کیدو چې نه وو مې په سر کړی نو ځکه نابلدی می ورسره کول تیکری مې بیرته خپل په سر سم کړو د سر پورته کولو به حال کې مې سترګې په یو ځوان هلک ولګیدی، زمونږ خواته یې دوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګې نیولې وه حسنات ته کرار وایم:

یغما- حسنات وګوره هغه هلک سوک دی؟
حسنات کوم خوا ته چې ما اشاره کول ګوری، د حسنات په کټلو هغه هلک به تلوار خپل مخ اړوی، چې حسنات وایې: ها دا خو د کلې د خان زوی دی، د چکر لپاره دلته راغلې ولې دی پوښتنه وکړل؟
یغما- هیس همداسې راځه لاړشو ناوخته شوی مور. تراوسه چینه نده لیدلی.

دواړه د کور خواته ځو تقریبا د ماذیګر مونځونه قضا کیدل چې کورته ننوتلو او د ماښام د ډوډی تیاری مو ونیول، زید هم کور کې و د کله څخه چې راغلې و سم خبری نکول په نظر مې قهر دی؟ کله ناکله نظر یې پر ځان ګورم خو نه بوهیږم د دی کټلو او سترګو تر شا څه خبره ده؟

خاله جانې وویل چې قابلې پلو پوخ کړو، نو یو د بل په مرسته مو قابلې پلو پوخ کړو د دیګ سر مې پورته کړو خوندور بوی مې تر پوزی شو: اممم څه روغن داره او سم راغلې کنه حسنات؟
حسنات- هو ډیر سم پخه شوی، اخیر چا پوخ کړی؟(ماته اشاره کوی)
چې زه وایم: ځان نو کم مه راوړه دواړو یو ځای دا شهکار کړی دی.

دا خبره کوم او دواړه په خندا کیږو، دسترخان اچو او ډوډی راوړو په آرامتیا کې ډوډی خوړل کیږی خاله جانې زیات زموږ د دیګ صفت او تعریف وکړو خو زید یواځې "مننه" وویل د سترخان مو ټول کړو او د همیشه پشان چای مو راوړل، د چای څکلو وروسته خاله شه شپه مور ته وویل او خپلې کوټې ته لاړه.

د زید د خوب ځای مو د میلمانو په کوټه کې تیار کړو او ما او حسنات هم د خاله کوټې ته لاړو، شپه خپل په ټول آرامتیا سره تیره شوه سهار چې کله پاسیدم نو د کلې یو رواج سهار وخته پاسیدل او د چاې څکل په بیلا بیل وختونو کې ځانګړی ډول دشپې لخوا! حسنات چای کیخودلې وو او په تمه و چې دم شي د خاله غږ مې واوریدو چې ویل یې:

خاله- یغما لوری.. زید زوی راویښ کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- سمه ده خاله جانې.
د زید د کوټې په خوا راونه شوم ویده وو کرار مې ورباندی غږ کړل: زید راویښ شه.
راویښ نشو غوږ خواته یې نږدی شوم او په چیغه مې وویل: هوی چنارګل پاسیږه سهاری دی.

توپ وهي او د خوب څخه پاسیږی چې زه په خندا ورته وایم: خو د انسان پشان نه راویښ کیږی مجبور خپل په طریقه دی راویښ کړم.
زید بد بد ماته راګوری او ددی څخه مخکې چې کوم څه ووایي زه په تلوار د خاله او حسنات خواته تختم، د سترخان مو واچو او د سبار ناری مو وکړو، شیدی د پنیر سره عجیبه خوند وکړو د ربښتیا هم وطني لبنیات ځانته خوند لری او هیس شئ ځای ته نشي رسیدلې.

د تولو څخه اول زه د دسترخان څخه پاسیدم او د کور مخکې د باغ چه ګکې به خوا ولاړم څه د پاسه شل دقې هلته بوخته وم چې د یو چا د پښو غږ مې واوریدو..
زید- زه باید لاړشم.
د زید غږ و مخ مې د هغه خواته اړو او وایم: ولې؟
زید- نن په شرکت کې جلسه لرو او مور مې هم په تشویش شوی راته.
یغما- سمه ده پخیر لاړشی.

بله خبره مې د ویلو لپاره نه درلود، څه مې ویلې وایې چې مه ځه؟ ولاکه بیخې ورته دا ووایم، زید یو څو دقې په فکر کې راته ولاړ وو، خو څه یې ونه ویل او ولاړی زه هم وریسې شوم د خاله او حسنات سره یې خدای پاماني وکړل او د دروازی خواته راون شو زه هم تر د وازی وریسې ولاړم چې کرار یې وویل:

زید- بل هفته راځم څه ته خو اړتیا نلری؟
یغما- نه مننه خاله جانې او رضوان باندی زما سلامونه وایه.!

خپل سر یې وخوځول او لاس یې جیب ته کړو دری زره افغانی یې راته وویستلو او ماته یې ونیولو ما پیسو خواته لیدل..
یغما- څه وکړمه پری؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید وویل: چیشی ته چي ضرورت شو واخله درته پری.
یغما- خپله پیسی لرمه ضرورت نشته.

پیسی یی ځما لاس کی کیښودلو پرته له د چی کوم څه ووایي له دروازی څخه ووتلې په لوړ غږ می وویل: الله پامان.
ځواب می وانوریدو ځکه چی هغه تللی وو.خونی ته ولاړمه حسنات ګندنه پاکوله .لستوڼی می پورته کړل او څنګ ته یی کیناستلم او ومې ویل:چیشی پخوو آغلی حسنات..
حسنات- آشک

په خندا ورته وایم: ورور خو دی ولاړو چاته یی پاخه کوي ماته؟
حسنات ما پشان په خندا شوه او په څنګل یی ووهلمګراو ویې ویل: لیونی اوس خو ته ځما د ورور د سر تاج یی لکه هغه پشان راته ګرانه یی.

د حسنات په خبره په حرت ځان سره واسم:د زید د سر تاج؟هههههه خومره جالبه حسنات خبر نلري چې هغه ځما د وینو تږی دی! ځواب می ورنکړ چی حسنات دوام ورکړي. او ویې ویل: خدای پامانی مو وکړه؟
یغما- هو.
حسنات- یغما یو پوښتنه در څخه وکړم غصه کیږې خو نه راته؟
په مسکا می ورته وویل: نه ګلی ولی غصه شمه سل پوښتنی وکړه.
حسنات په نه زړه وویل: ولی ویښتان دی د هلکانو په څیر دی.مطلب ولی واړه دی؟؟
لکه چي پخوا دی ګنجي کړی وی.!؟!

پوهېدمه پوه ورځ به دا پوښتنه رانه کوی.ځکه زمونږ په فرهنګ او رسم کی اوږده وېښتان د جلی ښایست او زینت دی معلومه ده چې لنډ ویښتان پوښتنی لاندی راوړی ولی ځه مجبوره ومه همدومره کافی نده؟ په دروغو مسکا می وویل: هو ګنجي کړی مې وه ځکه سوځیدلی وو.
حسنات په حیرت وویل: ولی سوځېدلی وو؟
ژبی لاندې می ځان سره وویل هغه ورځ می چی ویښتان شوتا کړل لوی غم می په زړه وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- کیدای شي د هغې ورځې غمځپلې واقعه ونه وایم؟
حسنات ځما لاسونه واخېستلو په مسکا یې وویل: هو ګراني که نه یې وایې هیس ستونزه نشته هر څنګه چې ستا خوښه ده.
په مسکا مې بسنه وکړه او خاموشی مو اختیاره کړه.د ګندنې پاکول خلاص شو او وړه مو هوارولو. وروسته له نیم ساعته نه اشک تیار شول.یواځې پاخه کول یې پاتې شو.

یغما- حسنات لوبیا دې پاخه کړې؟
حسنات- هو هغه ځما مور پاخه کړې.
یغما- سمه ده اوس خو وخته ده! شېدې او کوچ لاتراوسه ندی هضم شوې، راځه اول به جاري وکړو وروسته به اشک به پاخه کړو څه وایی؟
حسنات- هو ولا رښتیا وایی لا تراوسه وخته ده ځه دا پخلنځي کې ایږدم او راځمه.

حسنات وروسته له څو دقیقو راغله او پا کارې مو پیل کړه تر غرمې پورې د پاکارې او باغچې ته په اوبو ورکولو بوختې وو.وخت ډیر په تیزۍ تېرېدو حسنات سره مې ښه حس درلوده .لکه یو خور پشان!

د حسنات غږ پورته شو: پخدای له لوږې مړه شومه.بس ده نو.
په خندا ورته وایم:ښه سمه ده خیتورې.
یو دیګ اوبه مو په ګاز کینودل او تیار شوی اشک مو پکې خوشې کړو.وروسته له پنځلس دقیقو څخه تیار شو حسنات ته وایم: هله قابونه راوړه!
حسنات قابونه راوړې په چکه باندې شاوخوا جوړ کړې وه.

په احتیاط مو اشک په قابونو کې واچول او حسنات ته مې ورکړ.لوبیا دنیا(ګشنیز).نعنا.باندې مو تزیین کو.په هیجان مې وویل: واه واه څومره مزه داره ښکارې.
حسنات- هو نو اخر چا پاخه کړې دې.
یغما- چوپه شه همدا خبرې د زده کړې دې هاااا!؟؟
دواړو وخندل او دسترخوان مو هوار کړه.
یغما- حسنات ترور راغله؟

حسنات- هو لږ مخکې راغله لاسونه مینځې راځې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترور په ټیکری باندی لاسونه وچ کولو حال کې خونی ته راننوتل په مسکا می وویل:
سترې مشې تروری ښه راغلاست.!

ترور- علیکم السلام لورې خوشحاله اوسی.
دسترخوان په لیدو ترور په مسکا وویل:واه واه د دواړو لاسونه درد ونکړی.
ما او حسنات یو بل ته سترګه ووهلو او خوړلو ته مو پیل وکه، رښتیا هم ډیره خوندوره وه حسنات په پخلی کې استاده وه.!دسترخوان مو ټول که ترور ویده شوه او مونږ لوښی ومینځلو. څلور ورځې کیږی چې د زید څخه خبر نشته او څه ترور کره یمه ورځ راته په خوشحالی تیریږې.ترور رښتیا هم ډیره ښایسته او مهربانه وه.

هره ورځ مو حسنات سره په کلي کی قدم وهلو.ولې جالبه ده هماغه هلک چې اول ورځ کې می لیدلی وو هره ورځ د سترګو لاندې راځی.او هره ورځ یی وینمه.
آیا دا کوم اتفاق ده که قصدا داسی کوی ؟نپوهیږمه.

یغما- حسنات نن به ګودر ته ځو.
حسنات- سمه ده ځو یو څو دقیقې صبر وکه.د مور پینی می چاپی کمه.
د حسنات خبره په سر ښوره ولو تایید کوم او همله کینم،چې د څو دقو وروسته حسنات و ویل: مور می ویده شوه راځه چې ځو اوس.

پورته شومه او ټیکری می په سر کوه چې حسنات وویل: هله نو جلی ته ځومره سسته(کراره) یی
حسنات ته می کاږه کاږه وکتلو او د هغې د خولې چل مې وکړو او به ټوکو مې وویل:
څومررررره سسته یی جلې!
حسنات په خندا وویل: لیونی څه بد خبره خو می نده ویلی.
یغما- سمه ده ډیره خبرې مکوه .

دواړو ګودر خواته حرکت وکو بیا هم هماغه هلک ته می پام شو.حسنات بغیر لدی چې هغه هلک ته پام وی د نړی بیخبره دیخوا اخوا ګوری.له موقع نه می ګټه واخیسته او حسنات ته می وویل: پینې می په درد شو ته څه زه کراره کراه درځم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات- سمه ده دواړه به کرار کرار لاړشو.
یغما- او جلی ژر څه ځومره خبری کوی څه راځمه.

حسنات سر وخوځو او خپل د ګامو سرعت یې زیات کړو او لاړه شاته می وکتل هلک لاهم ولاړ وو. شاوخوا می وکتل چې څوک نه وی.کله چې د خلکو نشتون نه مطمنه شومه.په غصه هلک خواته لاړمه هلک رنګ د ویری څخه سپین شو خو ځان یی له لاسه ورنکړ.په غصه می ورته وویل: ورووره خیرت دی؟ولی ما څارې ها؟
هلک چی ژیړ ویښتان یی وو او آسمانی رنګ سترګی چې اوس د نزدی څخه سم راته ښکاره شول هیس داسی نامې جذابیت او ښایست یی نه درلوده آرام یی وویل:

هلک- وبخښې چی ستاسی د خفګان لامل شومه خو د یو خیر کار لپاره غواړمه له کورنی سره ستاسې مزاحم شو.

د هغه هلک پدی خبره په حیرت مې په زړه کې وویل:هیییی ژیړ میړی څه وایی خیر کار؟یعنی ریباری ها؟؟چا لپاره ضرور حسنات لپاره ها؟

یغما- وګوری محترمه ورووره زما ملګرې خپله کورنی لری هر وخت غواړې کولی شې راشې ضرور کور مو هم لیدلی..؟
هلک په بنده بنده ژبه وویل: نه تاسی پوه نشوې ستاسې لپاره په جرګه درځم که مناسب ګڼې.!

له ډیری حیرت څخه نږدې و په زوره خندلی وایې دا ژیړ میړې څه وایې؟یا الله وبښې زما مطلب رشخند وهل ستا پر بنده ندی.یواځی توکې کومه جدي یی مه نیسه.جدی می ځواب ورکړو: نه مناسب نه بولمه په سلامت...

په غټو قدمو مې ګودر خواته حرکت وکړو کاشکی ګوتمی می ورته ښودلې وایې خاورې په سر می هیر مې شو. ګودر ته ورسېدمه د حسنات په لیدلو می زړه ارامه شو.
یغما- حسنات.
حسنات- دلته یمه راشه ..

(c) ketabton.com: The Digital Library

دحسنات خواته ورغلم د هغی څنګ ته کښېنستم اوپښی می اوبوته وردننه کړی
حسنات- یغما ته ښه یې؟ ولی دی رنګ داسی اوښتی دی؟
په کرار او د کلمی په ډول می ورته وویل:هو ښه یم فکر کوم فشار می کښته شوی.
حسنات په وارخطایي وویل: راځه چی کورته لاړشو راولاړه سه.
یغما- نه ګلی ښه یم دیخوا اوبو سره نوره هم بهتره کیږم.

څو دقیقی نوری هم هغسی کښینستو خو دهوا په تیاره کیدو سره د کور په خوا رواني سوو! شپه تیره سول اوسهار هم د همیشه په رقم لبنیات وطنی و غوړو سره تیر سو،خاله او حسنات راسره ډیری اموختې شوی دی او وایی: چی مخکی له تا کور خوشحالی نه درلوده همیشه ارامی وه! خو ستا په راتګ کور کې خوشحالې او شیطنت راغلې.

دوی ورځی نوری هم تیری سوی کومه خاصه پیښه نه سول رامینځته صرف د شین سترګی هلک مور په مرکه راله زما لپاره چی هغه د خاله له طرفه جواب سول په دا دلیل چی زه کوژده سوی یم..! دکوژدی کلمه ډیره راته ناشنا او عجیبه ده ههه کمه کوژده هممم؟؟

حسنات- یغما راسه چی پزه دی سوری کړم میخک په پزه که ضرور درسره شه معلومیژی..؟
زړه نا زړه وایم:نه پو هیږم ولا ستا په نظر راسره به شه معلوم سی؟؟ ستا سره خو ډیرشه معلومیژی.
حسنات- هوو لیونی مخ دی ګیردې دی پوزه دی هم وړه او تیزه سر لری ښایسته معلومیږې.

خپل دځان سره می جنګ دي چی ویې کړم کنه؟؟ اخیر وایم هرڅه چی وسو وایم: سمده مقصد ډیر درد ونکړی کنی وژنم دی حسنات!!!
حسنات وخندل او په خندا کې یی وویل: سمده راسه کښېنه.

زړه نازړه کښینستم سترګی می پټی وی اولاسونه می موټ کړل، د ستنی په داخل کیدو می چغی کړی او ومی ویل:اخ مړه سوم،خاوری وخوری حسنات مړه دی کړم مړه سي
حسنات- وګوره یغما تار ونه کاړي ښه؟؟ یوه هفته وروسته یی بیا لرې کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- ښه سمده پوه سوم!!!

هینداري ته مخامخ ودریدم اوخپل ځان ته می په هینداره کی وکتل،تور تارمی دپزی سره ښه معلومیدی زما د سپین پوست سره خوند کو.
حسنات- دلته د همسایګانو کورته یوه انجلی راغلی داسی ښایستی نکریزې کوی چی څه درته ووایم،راځه چی ولاړی سو چی مور دواړو ته نکریزې وکړی سمده؟؟

داول څخه می نکریزې خوښی وی خو عمه اجازه نه راکول،د هغه وخت په یادولو باندی می ژوره ساه واخیستل او حسنات ته می وویل: سمده راځه ولاړی سو!!
:#شهاب
مور.دواړی خپل نکریزوته حیرانی سوی وه،د کوچنیانو په رقم می په شوق وویل: وګوره حسنات څنګه ښایستی سوی دی کنه؟؟
حسنات هم زما په رقم وویل: هو پخدای دیر دی د لاسو سره شایسته معلومیژیی.
په خندا ورته وایم: ستا د هم شایستی معلومیژی زړه وا نه چویی..؟!

دواړی د کور په طرف روانیرو او د نکریزو لپاره صبر کو چې وچې شې دخاله غږ راځې چې وایې: انجونو څه وخت مو نکریزی وچیری چې زید رارسیږي چای اماده کړی !!

دزید د نوم په اوریدلو خوشحالیږم ځکه وروسته له یوې هفتې راتلی،په دا یوه هفته کی زیاتره وخت خاله ته زنګ وهی خبری یی کولی خو زما پوښتنه یی هم نه کول لیونې چنارګل بابا. د ځان سره وایم:صحی دی چی تلیفون می مات سوی وه خو که هغه غوښتلی وایې بیایی د خاله په تلیفون راسره خبری کولی سوی؟ ددی په یادولو چی ضرور د خاله،رضوان او اسما احوال ماته راوړی بی دلیله می پرشونډانو خندا راځی چی هر څنګه سی دکورنی په رقم وه!

زمور ده دواړونکریزی وچی سوی او مور خپل لاسونه پریوله؟اوبه ایرړدو ترڅو د زید دراتګ تروخته جوش سی،چای اماده کیری اویو قاب ګوشت فیل(یو شانتي کورنې شیرنې ده) چی تیره شپه ما او حسنات پخ کړی وه اماده کو یی..وروسته له یوه ساعته ده دروازی غږ راځې حسنات په لوړ غږ وایی:

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات- یغما ورسه دروازه خلاصه کړه ضرور ورور مې راغلی دی!!

په غټو قدمو ده دروازی طرف ته ځم ټکری می پر ویښتانو نیم پر سر کړی او په لوړ غږ می وویل: څوک دی؟؟
دزید سټړی غږ راځی: زیدیم خلاصه که.

دروازه خلاصوم د زید لوړ قد په دروازه کې ښکاره کیږی،د زیدپه لیدو می زړه ته د خوشحالی احساس په حرکت کیږی لکه وروسته له څو کلونو چی می په یو بیګانه ځای کی یو اشنا شخص لیدلی یی،د یوی هفتی کې مې درد او غوسه بیخی هیره سول په خوشحالی می وویل: سلام ښه راغلی.

زید ارام وویل: خوشحاله اوسی .
د زید لاس کې څو داني خلطي وه چې ما یې دلاسونو څخه واخیستل او اشپزخانی ته ځم او وایم: حسنات ورور دی راغې چای ور وړم.
حسنات- سمده

هغه پتنوس چی مو مخکی تیار کړی وه هغه اطاق ته وړم! زید او خاله ناست وه فکر کوم په سټړی مشي او احوال اخیستلو مصروفه وه..

چای وړم او د پیالو په ډکولو مصروفه سوم چی په دی وخت کی حسنات راغله او د زید په لیدو یې وویل: سلام ورور جانه ښه راغلی.
زید په خندا جواب ورکوی: خوشحاله اوسی.

د چای ډکې پیالي د زید او خاله مخکې ایږدم او ځان او حسنات ته هم چای اچوم. زید ډیرسټړی په نظر راتلې چای په ارامی وڅکل شوی ځینی وخت می دزید کتل احساس کوو اویا هم شاید زما وهم وو؟ چې فکر مې کوی هغه راګوری؟ د ماښام د اذان غږ زموږ د ټولو غوږونه ونازول خاله پاسیده چی اودس تازه کړی، حسنات ګیلاسونه ټول کړل او ولاړه !!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زید خواته ګورم چی پر بالښت یې تکیه وهلې او وایم:کور کی خیرت وه خاله،رضوان او اسما ښه وه؟
زید لږ ځان سم کړو او په کرار غږ چی په تکلیف اوریدل کیدو ویی ویل: شکر ټوله ښه وه رضوان هم سلام وایو.

په خندا وایم: علیکم سلام
زید چی زما په لاسونو کی یی سترګی پاته ویی، په خندا یی وویل: نکریزې دیې کړی دی؟؟؟
په خندا می وویل: هو!! بیخي می له هیره ووته درته ښکاره کړم !ته وګوره سنګه ښکاري ؟؟

دی خبري سره سم زید خوا ته لاړم او لاسونه می د هغه سترګو مخکې ونیول چې هغه په موسکا باندی زما لاسو ته کتل،لاس یي زما پر لاسو کی کیخود او نکریزي کتلی سر یی ښکته کړو او ویې ویل: ډیر ښایسته شوی!

د زید خبري لا ختمه شوی نه وه چی حسنات راغله،د حسنات په لیدو لکه ماشومانو غوندي په خوشحالي می وویل: حسنات راشه نکریزي دی لالا ته ښکاره کړه !
حسنات بیچاره تکه سره شوه خو، بیا هم راغله کیناسته څنګ ته می! لاسونه می ورته په هیجان سره زید خوا ته ونیول، او ومی ویل: وګوره ښکلی دي؟!
زید په خندا وویل: ده دواړو د ښایسته دي!

ساعت ته می پام شو، او په ورخطا می وویل: حسنات لمونځ قضا شو !!!!!

او زر جیګه شوم !! د لمانځه وروسته د شپې ډوډی تیاري مو ونیوله، زید خپل تیلفون کی بوخت و حسنات دستر خوان راښور کړو! ټول په ډوډی خوړلو کی بوخت و چي د حسنات غږ پورته شو: یغما لالا می خبر دي!!!
ومی پوښتل: د څه نه ؟؟

زید ډوډی خوړل بس کړل او په تمه شو چې حسنات څه وایي؟! حسنات په شکمن

(c) ketabton.com: The Digital Library

انداز وویل: همغه نه!!!!
بعد له څو شیبو مې ذهن کار وکړو او د سترګو په اشاره مې پوهه کړه چی (ونه وایي)
ځان سره مې وویل که څه هم زید پوری اړه نلری چي مرکه رازي یا نه رازي راته
....خو بیاا هم بد خلق دي همدلته وحشي ګری ونکړی!! هر څنګه وی د کوژدني په حیث
یی دلته یم په غوسه وایم:

یغما- حسنات جاني!!! د ډوډی پر وخت خبري کول ښه کار نه دي.....
حسنات خپل اوږي پورته کړی او په شیطانت یې وویل: سمده ما پوري اړه نلرې چی
درته مرکه راغلې.

زید چي مړي په خوله کی ایخې وه په ټوخي پیل وکړو، د اوبو ګیلاس می لاس کي
ورکړ، او حسنات ته می بد بد وکتل، خاوری دی په سر شه،، په دی بي زنجیره خوله
وس ضرور و چي ته دا خبر وکړی هاااا!!

زید په ډیر زیار او جدیت وویل: حسنات سوک په مرکه راغلي ؟؟
حسنات چی پوهه شوه چي څه ګلان یې کرلې! نو په ډار یی وویل: هیس سوک ټوکي می
وکړی لالا جانه ...
زید: سم ځواب راکړه !
حسنات په ډار وویل :د خان صیب میرمن د وریندار پسی په مرکه راغلي وه خو مور می
رخصت کړه!!

مخکې له دي چي د زید غږ لوړ شی ترور جانې وویل: حسنات درته می نه و ویلي چي
ورور ته دی مه وایه؟! هیس په خبره نه یي ته انجلي.. د خدای په قهر نسي ته ډوډی دی
خپل په ورور پر زهر کړه ،،،
زید په ارامه وویل: مور جانې هیس خبره نده زه ځم د باندی لږ تازه هوا واخلم ...

زید پاسیږې او د کور نه وځي حسنات ته ګورم او وایم : ودي خوړه لیونې!!!
حسنات پاسیږې او څه نه وایي ښکاریده چی خفه شوه څه می ونه ویلي نور، تقریبا شپه
نیمایي ته ورسیده خو زید رانغي ترور او حسنات ته مي وویل تاسي ویده شی زه پتمه
کیږم زید ته چي راغي درازه خلاصه کوم ورته..خبره 12بجو ته ورسیده لږ لږ اندیښمنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوم !!غوختل مي ترور ويینه کړم چې، دروازه خلاصه شوه ......

په ورخطايي دروازی ته لاړم مخکی له دی چی پوښتنه وکړم سوک دی! دروازه می خلاصه کړه د زيد په ليدو می ارامی احساس وکړ! خو په غوسه می وويل: ساعت ته دی کتلي؟! نه وايي چي خلک به راته اندیښنه کووي؟!

تازه می مخ ته ورته پام شو چي سومره ستړي دی؟! سترګي د وينو غوندې سری شوی وي کوم څه خو به نه وي شوی !؟ له دراوزی لري شوم ترڅو زيد کور ته دننه شي زيد يو پلاستيک سره کور ته دننه شو او د ناستي کوټی ته لاړو بي له کوم خبري زه هم ورپسی ورغلم په ارامه می وويل: زيد خيرت خو دی؟ ولي ستړي ښکاري؟
زما په شان په ارامه وويل: سردرد يم!!

پاسيدم او پخلنځي خوا ته ولاړم خواړه مي ګرم کړل او دستر خوان سره لاړم کوټی ته زيد بالښت ته تکيه کړي وه ،،او لاسونه يي په سترګو ايخي و نيو هيګم ولي خو د زيد مقابل کي احساس د مسووليت کوم ؟! شايد!!! ددي لپاره چي دومره ډيره لاره يي زما لپاره راغي؟! په دي حالت کي چي هيس خپلوي ورسره نلرم!!!
دا دومره مرسته دي يو پردي کس لپاره ډير نده ؟!تر څو چي توان لرم بايد جبران يي کړم !!

يغما- جيګ شه ډوډي مي راوړي.
لاسونه يي سترګو نه لري کړه پتنوس خوا ته وکتل او ويې ويل: ني خورم وږی نه يم!
خوا ته يي کيناستم او دستر خوان مي هوار کړو او کرار مې وويل: مابنام دی هم څه ندي خوړلی هله وخوره وس !!
خو هغه بيا هم پروت و او ارامه وويل: يغما ستړي يم پريده وروسته يي خورم !!!
زړه نا زړه وايم: زه درته خوله کي درکړم؟ زما له لاس نه خوري؟

زيد اول حيرت کوی خو څو شيبي وروسته د حيراني پر ځاي موسکا وکړه او سر يي د هو په معني وښورو،پاسيږم او لاسونه مي وينځم ،،او راځم ترڅنګ يی کينم بسم الله وايم،،، او مړي د زيد خولې ته نيسم!! ماشومانو غوندي خوله خلاصه کړه او مړي وخوړه همداسي يو قاب خواړه وخوړل بيچاره سومره وږي وو؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په موسکا مي وویل: دا یعني وړي نه وي ؟!
ورو یي وخندل او هیس یي ونه ویل ....

دا چنار ګل بابا ولي داسي آرامه شوي؟ دسترخوان توله وم زید خپلو لاسونه باندی خپل په سر زور ورکوه چې زه ورته وایم: اوس دی هم سر درد کوی؟
زید- همم هوو.
یغما- ګولی دی خوړلي؟
زید- هو.
یغما- بیا ولی ښه نشوی؟
زید- نپو هېږم.
یغما- زه چاپي کړم سر دي هووم؟

زید- خوب نه درځي؟
یغما- اوس فعلا نه.
زید- که په زحمت کیږي نا سمده !!

بالښت څخه تکیه اخلي چې زه تلوار کوم پورته کیږم د خوب ځای ورته سمه وم او ورته وایم: راشه دلته څمله که ویده هم شي خپل ځای که ویده شي.
زید- یغما اول راشه دلته کینه.
په مشکوکه انداز ځم او څنګ ته یي کینم چې زید کوم خلطه چې راوړی وه خلاص کړو او د شړنګ شړنګ غږ می واوریده...؟
یغما- دا څه دي؟

زید: تاته او حسنات ته مې بنګړی راوړی..!
اووهی دا اوس زید دي؟؟ خدای خیر کړي موږ ته یی بنګړی راوری! په خندا ورته وایم: ربښتیا؟
زید په خندا باندی سر لاندي پورته کوي.پلاستیک په تلوار د لاس څخه یي اخلم او وایم: وګورم کوم رنګونه دی راوړي ؟
زید- کوم رنګونه دي خوښ کړی ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

بنګړی پلاستیک څخه را باسم یوه لیچه تور رنګه وه ، دومه لیچه شینی
رنګه وه، دریمه لیچه سور رنګه وه ، څلورمه لیچه آسماني رنګه وه، څلوره لیچې
راوړې په هیجان ورته وایم: اووو څومره ښکلی رنګونه دي راوړي بیشکه دي وی کوم
یو زما دي؟ ؟
کراره وایی: زما په خوښي لاس کوي؟ ؟
حیرانه کیږم د د دومره مظلومانه لهجې څخه؟ کرار ورته وایم:وګورم ستا ذوق څنګه
دي؟که خوښ مې شول بیایی په لاس کوم.

زید خاندی او وایې: سره بنګری او شنه بنګری می تاته راوړي نور اختیار لري هر کوم
چې ستا خوښ شول.

بنګړوته په ځیر،ځیر ګورم او وایم: خوښ می شول دا نور بنګری تور او آسماني رنګونه
دي حسنات.
بنګری راخلم غواړم لاسونه ته می واچوم لاس می نسئ او وایې: راکړه زه لاسونه ته
دي اچوم ځان زخمي نکړي!

دا نن شپه څه ورباندې شوی بیخی سر چپه شوي ده! عجبی کارونه کوي؟! کرار ورته
وایم: ضرورت نشته زه خپله کولی شم !
لاس می تر جلا کوم چې زید په کلکه لهجه وایې: یغما دوه دقیقي آرامه اوسه.

زید په ډیر فکر یو یو بنګری می لاس ته کوی، او زه خپل لاسونو ته ګورم چې په
نکریزو او بنګړیو باندی سینګار شوی،اه څومره ډیر وخت خپلې جلی توب نړی څخه
لري شوی وم 12کاله عمه می هیڅکله اجازه نه راکوله ځواني جلی پشان ژوند وکړم
تیر ژوند په یادول ژوره ساه اخلم ! سترګې پورته کوم پام مې زید ته کیږم زما په شان
په ځیر،ځیر زما لاسونو ته ګوری، د کوټې د فضا د بدلون لپاره وایم:

یغما- هله نو پورته شه اوس ناوخته شوی ده حسنات بنګړی سهار ته ورکوم.
زید خپل سر لاندې پورته خوځوي او خپل ځای کی اوږد څملي بالښت څنګ کې ورسره
کینم او د سر په چاپي یا مساژ کولو یې پیل کوم،زید مبایل ته زنګ راځي چاپي کولو
څخه لاس اخلم په تمه کیږم جواب ورکړي! موبایل د جیب څخه راباسي د موبایل صفحه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوم ته ګوري او خاندي !

زيد- سلام رضوانه.

د رضوان د نوم په اوريدلو زيد پشان زه هم خاندم خوو کرار او په پټه خاندم او کرار زيد ته وايم: سپيکر ووهه!

زيد خپل سر پورته بنکته کوي او لاوډ سپيکر وهي! په کوټه کې د رضوان لوړ غږ اورېدل کېده!

رضوان- عليکم السلام پخير ورسيدی!!
زيد- هو څو ساعته کيږي چې رارسيدلی يم!!
رضوان- يغما څنګه ده؟
زيد- ښه ده سلام وايي!!

له دې پرته د رضوان د ځواب په تمه شم،زيد لاس نه تليفون په حمله راخلم او وايم: هلوو تورکی څنګه يې! کور کې خيرت دی!
زما د غږ په آوريدو رضوان په خندا وايي: ای ناځوانه اوس زموږ خبر هم نه اخلی !
په خندا ورته وايم: په دی خاطر چې مهم نه يې!

زيد ورو وخندل او رضوان په دروغجن غوسه وويل: سمه ده ما خو درته ډير په زړه پوري خبرونه لرل کاغذ پيچه! خو خپله دی ونه غوښته،ماته يې څه!!

ما خپل غږ آرام کړ او ومې ويل: الا ما تېوکې کولې، ښايسته ورور مې، خدای دې ستاسو په کور کې برکت واچوي،خدای دی درته ښايسته ښځه نصيب کړی،خدايه...

خبره مې په خوله کې پاتې شوه چې رضوان د خندا څخه په لوړ غږ وويل: مکاری ګېډړی لومړی دی څه وويل تورکی هااان؟؟؟

زيد په کراره وخندل چې ما بيا رضوان ته وويل: ته په ټوکو نه پوهېږې! ووايه،راته چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیخی په اندیښنه کې شوم!!

د رضوان غږ لوړ شو: زید ووایم!!
زید خندا ودریده!! او په کلکه لهجه یې وویل: رضوان مغز مي مه خرابه وه!شپه ناوخته ده لاړ شه ویده شه!

هاا یعني خبره چنار ګل پوري اړه لري؟ رضوان بیا په خندا وویل: نه باید یغما هم خبرې شي!

لږ پاتي وو چي اندیښنه له امله مړه شم؟ د زید له خولې مې خبره واخسته او په جدي ډول مې وویل: وایې که نه!!! یا ضفات دی درته وړاندې کړم، ګرانه ورور هوم؟؟

رضوان په خندا وایې: وایم وایم، بې له هغه هم زید رانه لرى دی لاس یې راته نه رسیږې (پتمه شوم د رضوان خبرو دوام ته رضوان خپل غږ صاف کړ او د جنکو غږ په څیر په نرۍ غږ یې وویل: الا خورى چې یو کس ته مرکه (خاستګار) راغلي زموږ کورته او زما پلارته یې ویل..
په حیرانتیا وایم: چا پسی؟؟؟
رضوان په همغه نرۍ غږ وایی: ښاغلي زید پسی!!!

سترګې مې د حیرت څخه د توپ په څیر شوی،او خوله مې تونل په څیر خلاصه پاتې شوه! د څو ثانیو وروسته حیرت مې خلاص شو او په قهقهه سره خاندم په داسې حال کې چې ما خپله خندا کنترولوله چې خاله او حسنات له خوبه راوین نه شي! پام مې شو چې زید بغیر د حرکت څخه په عجیبه انداز ماته راګوری،ما زید لور ته وکتل، بغیر د سترګو رپولو ماته زیر شوي وه! په خندا ورته وایم: ریښتیا وایې؟؟! څوک راغلی!!

رضوان- په خدای، ربنتیا وایم، مرسل پلار راغلی و!
یغما- رحیم کاکا بیا څه وویل!؟
رضوان په خندا وویل: کاش چې ته وی،پلار مې سم تک سور شوی وو! زما مور ته یې ویل فرشته زمانه سرچپه شوي،خلک جلی پسی مرکه (خاستګاری) کوي،او دوی زما زوی پسی راغلل!

(c) ketabton.com: The Digital Library

له خندا څخه تکه سره شوم! زید تلیفون زما له لاس څخه کش او په جدي ډول یې وویل: رضوان بالاخره راځم خو، اوس لاړ شه مړ شه (ویده شه) پرته له دی چې ځواب ته به تمه شي تلیفون په پرې کوی!

زه په همغه خندا سره وایم: زید میره درته کو،چې له تا څخه خلاص شو!

هغه څه ونه ویل او د ګونګیانو په څیر یې کتل! خو ولې یې څه ونه ویل؟ که بل وخت وای، زما ژبه به یې را پرې کړې وایې ما خپل ستونی صاف کړو او د هغه د سر په چاپی کولو مې پیل کړو، خونه له خاموشی ډکه شوه!

په کرار وایم: مریم څنګه ده؟
هغه زما په لور سر پورته کوي او په مسخره موسکا سره وایي: آغلې یغما،په هر چا پسی دی زړه سوځې، پرته له مانه.
یغما- بنه څه شوی په تا باندی،چې زړه مې په تا وسوځوم هوم؟؟روغ جوړ یې شکر!

زید- ته څه خبره یې چې څه دلته تیریږی(اشاره خپل زړه ته کوی)
په خندا ورته وایم- مئیني شوې خو نه یې چنارګل بابا؟
زید په غمژن مسکا وایې: بت پرسته شوی یم یغما ...!(ژوره ساه اخلې او وایې: حال مې خراب دی، هره شپه د هغه د عکس په کتلو ویدیږم، کار مې ګرځیدلې د هغې عبادت کول خدای ته په دومره نژدی والای ویریږم چې غافل او بی خبره نششم خپل د رب څخه.

یواځې ورته ګورم نه پوهیږم ولې مې زړه غواړی چې زید خپل خبرو ته دوام ورکړی؟ یعنې دومره راته دا خبری د زید د خولې څخه راته حیرانونکې او په عین حال شیرنه دی؟!

زید زړه څخه یو اه باسې او بیا وایې: یغما ډوبیږم کیږم داسې هم پدی دریاب کې ډوبیږم چې هیس سوک مې د ویتلو توان نلری، بغیر د هغې څخه ..! یعنې هغه پریږدی چې زه ډوب شم؟ آیا هغه زما د ژغورلې هڅه نکوی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زيد خبرو ته هک حيرانه يم راته عجيبه ده دا خبری آوريدل د زيد څخه،! هغه زيد چې د هغه په يو اشاره باندی ټول خلک نخيږی، وس دومره ناتوان شوی چې زما مخکې د اعتراف ژبه يي خلاصه کړی..!؟

په خندا وايم: ستا بت څوک ده؟ آيا هغه تاسره مينه لري؟
زيد په غمجنه لهجه وايي: نه هغه هر چا سره مينه لري بغير زما نه !
کراره غږ ورته وايم: نو څه ګټه لري د داسي بت عبادت؟؟
کراره غږ وايي: ګرانی مئين کسان د ګټې پسې نه ګرځي..

يغما- او که هغې هم د مئيني لپاره لڅان بت درلود بيا څه؟
زيد- پوهيږم چې نلري ډاډمن يم،که بيا هم بت ولری نو زه يې ورته ماته وم !

د زيد په دي خبرو اورليدو مې ځان ورپيدی لرزه راباندي راغله زيد حال ليدلو ته ګورم کولی شي هرڅه وکړي!يعنی دومره مينه ورسره لري؟ نيکمرغه جلی ده

يغما- ميني لاره داسي نده؟که د رښتيا زړه څخه ورسره ولري بيا د هغی خوښي لپاره ځان څخه تيرېږی!
زيد- ويل يې اسانه دي شايد هرڅه نه به تير شم،حتا ژوند څخه مې خو د هغې څخه نه تيرېږم، يعني کولی نشم ، ناممکنه د، يواځني شئ چې دلاسته راوړلو لپاره يې حريص او بيتابه يمم هغه ده او بس.

په خندا ورته وايم: فلسفه مه وايه بت پرسته....!
زيد- څومره ښه بت لرم زه سومره طالع منده يم

ولی داسی عجبه احساس راته پيدا شوو د زيد د خبرو په اوريدلو؟ هغه ناپيژنده جلې سره مې بخيلی او حسادت پيدا شو ناساپه، چې داسي نشئ زيد زمانه غافله شي! اول خدای بيا زيد زما کلکه پناهګاه ده، که دی نه يې څنګه مشکلات به راباندي راشي..؟! چوپتيا کوم ځکه کومه خبره دي ويلو لپاره نلرم، چې زيد ادامه ورکوي او وايې: د چا مرکه راغلې وه څوک وه ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

په بنده بنده ژبه وایم: هیڅ څوک
زید- یغماااا!!
یغما- افففف اوریدلي به دي وی د کلي د ملک ښځه راغله وه.
زید- ته چیرته لیدلی وي؟
بی اختیاره ورته وایم: زوی لیدلی وم هغې لیدلې نه وم..

زما په خبري زید په تلوار خپل په ځای کې کیناست او ویې وویل: څه دي وویل ؟ چا لیدلی یی؟؟

تازه پوخ شوم چې ګل ته می آوبه ورکړي خوو پدی حال کې مې د زید څورول مې مغزو ته راغلل او په شیطاني خندا مې ورته وویل: زوییی!
زما په خبره د زید تندی تروش څو خو ما به همغه شیطنت وویل: داسي شنی سترګي لري هیڅ پوښتنه مه کوه داسي ښکلی سترګي وي ای ای نو، کله چې ویل یې مرکه درلېږم تندي باندی د خولو سیلاب وه.

زید ته مي توله کیسه وکړل د الف نه تر یا ما خندل او هغه سترګو رپ لا نه وهي، او همداسي رکتل! نه پوهیږم کله مي لاس د هغه په قوی لاس کې بندی شو؟ او هغه په غوسه ناکه لهجه وویل: لکه چې خوښ شوی د ده ؟ته ما ده څه لپاره راوستی یی؟ د ساعت تیرولو لپاره هوم؟

ای وای دا بیا وحشي شوو زید وضعیت نورماله نه وه زه ولی بیعقله شوم ورسره می شوخي وکړه، د دی لپاره چې خبره نوره خراب نشي زر ورته تسلیمه شوم او به کراره ورته می وویل: پخدای قسم هغه زما ورور په شان دي توکې می کول(زما پدی خبری د زید لاس زور یو څه زما د اوږی څخه کم شو او په همغه تروش تندی وویل:

زید- یغما پخدای قسم که و دی وینم یو غلط قدم واخلې ژوندی دی په ځکه کې ښخ کوم!
ژوره ساه اخلم کوښښ کوم ځان کنټرول کړم اوس څه ورته ووایم غټ جنجال جوړیږي نو ځکه کرار وایم: خپله ښه پوهیږي چې زه داسي جلی نه یم چې په غلطه لار باندی لاړه شم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید- پوهیږم، پوهیږم بیا هم پدی خلکو باندی باور نلرم ستا مسولیت ما سره دی، بیا هم هوښیار اوسه غلطه لاره خوښه نکړې کنه بیا نووو...(زید ترڅو خبره خلاصوله زه پورته شوم دروازه می بنده کړه ترڅو حسنات او ترور خوب نه راویښ نشي!

نور می صبر خلاص شوي وه داسي کیږي نوو دا زید خبري تولي تیر پشان وي آرامه اوسم ورته هوممم؟؟ ورتاوه شوم د هغه پشان په غوسه ورته وایم: کنه څه ؟؟؟ اووو څه وشول؟ ښه خوو یي ؟؟ په کوم حق باندی دا خبري ماته کوي؟؟ سمده مرسته دي راسره وکړل پناه دي راکړه، خوو په دي معنا نده چې زه ستا په قید یا بند کي اوسم..

زما په خبرو د زید غوسه نور هم زیات کیږی او لفظ په لفظ به کنټرول شوی غږ د غوسې څخه وايي: ځکه، چې ته زما کوژدنه یی،اوس پوه شوی په کوم حق باندی دا خبري تاته کوم ؟؟
په غوسه ورته خاندم او وایم: زید خان فکر نکوی خپل په دروغو او نقشې کې زیات مخته ځې؟ زه ستا کوژدنه نه یم دا یواځې یو نقشه ده پوهیږي یوازي نقشه ده.

زید د زیات غوسې څخه په کټ،کټ خاندی او وایې: نقشه؟ چا ویلی چې نقشه ده؟ زما په نوم دی چله په لاس ده (بیا خپل لاس هم پورته کوي او وایي: وګوره دا هم چله ستا په نوم زما په لاس کیده ؟ نقشه بیا کومه ده؟

ولی تراوسه زما پام د زید په لاس چلې نه و شوی؟ په کراره ورته وایم: ویده شه ؟ بی خوبه شوي یی هر رقم چټیات وایي (غوښتل می پورته شم زما لاسي یې کلک ونیوی او ویې ویل: سهار ته ځان تیار کړه مولوي راولم چې زموږ نکاح وتړی رضوان هم پوهیږي...!

د نکاح د نوم په اوریدلو زړه می حرکت څخه پاتی شو !نکاح دا کلمه زما مغزو کی زنګ وهل پیل کړو نکاح...... نکاح......نکاح...... په کراره ورته وایم: ټوکه دی خنده داره نه وه !!
زید په کلکه وایي:تراوسه ما ستا سره ټوکې کړي چې دا یې دویم ځل وي؟
په رپیدلی غږ وایم: زیده ټوکې کوي؟ د څه نکاح؟ پخدای ما بد کړی نور ستا سره ټوکې نکوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا خبره کوم او کوښښ کوم ترڅو لاس مې د هغه د لاس څخه جلا کړم خو هغه داسې کلک نیولی وه چې د ختا کسدو نوم يې نه اخیستو.

زید- یغما.. زه ټوکې نکوم همدا مې آخره خبره ده ! نکاح...

نه پخدای زید په کلکه و لکه مخکې پشان غوسه و او دی چې کومه خبره وکړی په رښتیا هم هغه کوی په نیولی غږ ورته وایم: خپل د مور او پلار په سر قسم خورم نور څه نه وایم پخدای بد مې کړی سمده !
زید- یغما اعصاب راته مه خراب کوه آخري خبره مې همدغه ده.

غوښتل مې زید قانع کړم نو په کراره مې ورته وویل: کورني به دې څه وایي سوچ دې ورته کړی؟ سمده زه ستا د لاس نانځکه یم،ځکه کورني مور او پلار،نلرم پوښتنه مې وکړی ته خوو یې لری؟ کورني ته دی څه جواب ورکوي؟ مریم به څنګه شي ؟ یواځې د یو ضد لپاره زما او خپل ژوند مه تباه کوه، تا خو همدا اوس وویل چې بت پرست يې، نو هغه جنې به څنګه شې؟ جواب راکړه.

د هر خبرې سره، مې اوښکې لکه سپیني مرغلرې پشان د سترګو څخه راوانی وې چې زید په لوړ غږ وویل: وه لعنتی ژاړه مه ! مه ژاړه یغما قسم درکوم د هغه چا په سر باندې چې تاته ډیر ګران دی پخدای نور ستا د اوښکو طاقت د نلرم په پیر په پیغمبر نور طاقت نلرم.

زید خاموشه کیږی خو زما بدبختي اوښکي چیرته وچیدی؟ زید ستوني صاف کوي په نیولې غږ په سختې او زر تکلیف باندی وایې:زما بت ته یی ، ستا عبادت کوم ولی دومره بیعقله یی ؟ ولی نپوهیږی؟ ؟ په کومه ژبه درته وایم هـــا؟ ؟ولی زما د سترګو څخه نه پوهیږي لعنتی؟ ولی زما درد نه ګوري؟ باید هرڅه په خولی باندی درته ووایم؟

کله ناکله سترګې د ژبې څخه زیات خبری کوی او مقابل نفر پوه وی، خو ته بیعقله زما د سترګو په خبرو پوه نشوی....

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دي خبرو په اوریدل چې ظاهره کې الفاظ وه خو ماته د ټوپک د مرمۍ پشان وه یو دم هک حیران وم ورته چې زید بیا وویل: فکر کوي زه اول ښخه نه پوهیدم ته جلی یی ؟؟ نپوهیدم ځان ښځه دی هلک جوړ کړي؟ نپوهیدم د کور ښځه تښتیدلی یی ! ستا په نظر زما په تندی باندی بیعقل لیکل شوي؟ ؟خبري وکړه، دا لعنتی اوښکي پاکي کړه.

زه د زید خبرو ته بی حرکته لکه بت پشان پاتي وم چې هغه بیا وویل: زما یی په مریم څه؟ مریم خپله هوښیار جلی ده هغه د اول ښځه پوهېدله چې زما په نظر کې هغه ما ته د خور پشان ده لکه آسما! کورني می ما درک کوي د ټولو مخکي زه دریږم ته یوازي ما ومنه ما قبول کړه.

اوس هم زما لاس د زید په لاس که بند وه، هغه خپل هغه بل لاس خپل لړ شانتي رسیدلی وینتانو کې کش کوی او په ډیر عاجزه او مظلومه لهجه باندی وایي: د الله په پاک ذات باندی قسم کوم نور زغملی نشم پخدای نور نشم پټ کولي دا مینه او لیونتوب د غرور په پلار دی لعنت وي! زه هم انسان یم پخدای انسان یم تر کله وزغمم هاا؟؟

آیا زه دومره د دی بدبختیو لایق یم؟؟ تا زه څو، څو ځلي خپل په بې خبری باندی مړ کړم یم؟؟ آیا ته پوهیږي کله چې ته ماته نګوری زه زره، زړه له مینځه ځم.(اشاره خپل مخته کوي او وایي: آیا لړ دی هم زما سترګو ته فکر نشو او دا دومره مینه دی و نه لیدل؟؟؟

زید د لیونیانو پشان شوي وه، وار په وار یې پوښتنی کول زه په ځمکه باندی بی حاله ناسته وم، اوښکی می په مخ باندی راوانی وي ځان سره په جنګ کې وم یعنی زید اول نه پوهیدی چې زه جنې یم؟ ولی هغه ورځ سلیم وویل ته جلی یی زید حیرانه نشوو؟ ولې زه هلته پوه نشوم چې زید پوهیږی؟ ولی هغه وخت چې سلیم راته وویل: ته څه فکر کوي چې زید بیعقل او نه پوهیږی؟ ولی هلته د سلیم د خبری په معنا و نه پوهیدم؟ولې د زید د کارونو ښخه پوه نشوم؟ ای لعنت دی پر ما وي..

ولې هغه وخت پوه نشوم چې ده زما په خاطر خپل وینتان پریکړل اخیر ولی زه پوه نشوم کله چې یې هغه شعرونه ویل، ولې نه پوهیدم؟ اصلان ولی له جنون او لیونتوب چې زما

(c) ketabton.com: The Digital Library

په وړاندي درلوده نه پوهيدم؟خـــا نو ددی پخاطر يی د ورينداری له نوم سره حساسيت ښودہ!؟

زيد دا دومره وخت له ماسره مينه درلوده او زه نه پوهيدم؟ يعني دومره په خپل تير ژوند او ستونزو کي غرقه وم چي د زيد مينه مي نشو ليدی! ټول خاطرات مي لکه د فلم له ستركو تير شول! د دلايلو، سيلاو مي په زړه او مغز کي څپی وهي! ذهن مي له کاره ووته او د هيڅ کار تاوانايی نه درلوده، ددی خبرو زغم راته ډير سخت وه لاس په تيزي سره له لاسه يی کشوم او د دروازی په لور ځم،د زيد غږ پورته شو!

زيد- يغما! دا د ښه په غوږونو کي ونيسه، که زما نشوی نو د بل هيڅ چاا به هم نشي خبره اوسه!

په لوړو قدمونو له خوني څخه اوځم او د خاله او حسنات د خوني په لور ځم خوني ته له ننوتلو سره په آرامه ساه اخلم! په ځای کی می غځيږم او د زيد خبري مي ځان سره تکرار کړی (پوهيږي چی په دی ناخبره دنيا کی د زه څو ځلي وژلي يم)
(پوهيږي چی ستا د هری اوښکي په تويه ولو وژل کيدم) (ايا په کافي اندازه ستا سترګو کی نه يم) ژوره ساه اخلم او ځان سره په فکر کی کيږم ولی مي د ويری احساس ونکړو؟ ولی خپه نشوم ؟ اصلاً ولی مي زيد څخه بد رانغلل؟؟

کله چي سليم راته وويل مينه درسره لرم و ويريدم، خفه شوم، بد مي تری راغی تر دی چی په ليدو يی لاسونه مي متي کيدل! شپه له ټولو فکرونو او عجيبه حسونو سره تيره شوه سهار د ازان په غږ پاځيدم حسنات او خاله مي هم پاڅول خاله په خندا سره وويل: لوری ورشه زيد هم پاڅوه چی لمونځ قضا کيږی.

زړه می درب درب کوو، زه زيد پاڅوم خو په کومو سترګو؟؟ د تيری شپی په ياد ته راتلو سره می غومبري سره شول چي بيا هم د خاله را غږ کړل: يغما لور وا دي نه وريدل؟ يغما- دا ده لاړم.

زړه نازړه د ناستي خوني ته ځم دروازه ورو خلاصوم لومړی مي سر دننه کوم ګورم چي ويخ دي که نه؟ هو د مصر شهزاده ويده ده!! ورو ورو يی خواته ورځم او په ارامي

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره ورته غبر کوم: هیبی پاخیږه لمونځ قضا کیږی!

زید حتی شور هم نه خوري نوم مي نشو اخیستی ځکه شرمیدم بیا هم لکه د مخکی غوندي وایم: هیبی نه اوری؟
افففف د دی خوب څومره دروند دی! په ګوتو مي د ولو مینځ کی ووهه او په ارامي مي وویل: زید!؟
د زید غبر پورته شوو او په خندای یی وویل: زید د صدقه شه.
یو متر مي له ځای ښخه والوتم، او په غوصه مي وویل: ولی د اوله ځواب نه راکوه؟؟

زید- ځکه چي زه هیبی نه یم زید یم او بله دا چی داسی غبر د راته نه وه کړی!
بیا هم رنګ مي له حیاا سور اوړي او په لوړو قدمونو د دروازی په لوري ځم!
زید ورو خاندی او وایي: ستا له حیاا قربان شم ګلی!

داسي حس می کولو لکه ذره ذره اوبه کیږم او په څمکه ننوځم...
زید- یغما که کوم وخت مړ شوم او ته راته داسي غبر وکړي نو شاید بیرته ژوندي شم!

په تیزي سره له خوني وځم،او شرمناکه خندا مي په مخ خوره وه...ولی خاندم؟؟؟ هسی نه چي....نه نه امکان نلري هغه راته یوازي یو ملګري دي له دی ډیر څه نه ...
موږ له دوه مختلفو قطبونو یو امکان نلری فکر کول یی هم په اړه خطرناکه ده زه حتی نه پوهیږم چی مینه څه ده؟او نه پوهیږم چی دی خندا ته څه نوم ورکړم!؟ د میني له نوم ښخه ډیره لري وم!

مینه یوه ناپیژندل شوي کلمه وه زما لپاره! زما لپاره چی هیڅکله مي هم تجربه کړي نه وه! زه چي په تیارو او کرکه کی لویه شوي یم! زه چي وجود مي د له درد او کرکه ډک دی، کیداشی د میني کلمه له دومره دردونو سره وپیژنم هوم؟ زړه می لکه تیره وه! کلک او یخ،!نورمال کیدل یی وخت او طبیب ته اړتیا لری! له دی هر څه سره فکر نکوم چی زړه خپل حریم ته د میني د ننوتلو اجازه ورکړی!

له دی فکرونو سره می ځان ته ظاهراً ډاډګیرنه ورکړه! له فکرونو ځان باسم او حسنات سره د چای په تیارولو بوختیږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات- اووووو دا بنګړي دی له کومه کړي و جینی؟؟
په خندا سره می وویل: بخیلي مکوه لالا دی راوړي البته ستا حق یی هم نده هیر کړی!

حسنات په خندا شوه او ویې ویل: رشتیاا؟؟ وایه زما حق چیرته ده
یغما- اه وجینی سومره شله یی دا دی راوړم یی درته.

پاڅیږم او د الماری په لوري ځم بنګړي راخلم او حسنات خواته راځم او وایم: هه واخله اوس له دیری بي قراري له وجه مړه نشی!

حسنات بد بد اوکتل او کڅوړه یی واخیسته په حیرانی یی کڅوړه خلاصوي او بنګړي دانه دانه لاس کي اچوي او وایې:یغما ښه ښکاری کنه؟
په خندا مي وویل: ډیر زیات
حسنات- خو له تا ډیر نه !
کرار یې چونګاری کوم او وایم: لیونی..
حسنات په لوړ اواز غږ وکړو او ویې ویل: لالا راشه چای تیار ده

لږ وروسته زید له تورو جامو او په غاړه یی هغه نقره یی دسمال وه چی ما ورته اخیستی وه،خوني ته دننه شو، د زړه ضربان مي داسي تیز شول چی فکر مي کوه زړه می له سینی وځی لومړی ځل وه چي زید په وطني جامو کي ګورم ښکلا یی سل چنده شوي وه ځان ته مي فکر شو خدایه د څه بلا راباندی لګیدلی ده؟؟
مخکی خو داسي نه وم؟؟؟

ایا د شپې خبرو زما ذهن خراب کړو؟ یا د پخوا څخه زما ذهن کې دا خبری وه او ما ځانته د ویلو جرئت نه درلود؟ سترګې مې ښکته اچوم او د سبا ناری په خوړلو پیل کوم چې زید کرار وایې: یغما هغه قیماق راکوی؟

پداسي حال کې چې سترګي مې ښکته دی قاب زید ته ورکوم چې هغه یې په مسکا رانه اخلي او مننه کوی، چې حسنات وایې: لالا کوم ځای ځې؟؟
زید- نه ولې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات- ما او وریندا‌ره ځو چینې ته تاسو هم راځې؟
زید خپل چای غړپ کوی او په مسکا باندی د حسنات جواب ورکوی: ښه خبره ده راځم
لږ به شاوخوا هم وګورم.

حسنات جونګاری کوم او کرار ورته وایم: ای خاوری دې په سر شه بیا دی ګلان وکرل.؟
حسنات- اخ څه مې کړی؟
یغما- ومې نه ویل وریندار راته مه وایه ها؟ دویم دا چې که د خان زوی په لاره کې زید
وګوری بیا څه کوی؟
حسنات خپل به خولې لاس ایږدی او کرار وایې: وی خاوری مې په سر شه بیخې مې
لیاده وتلې وه.

موږ لا خبری کول چې زید دبیرون څخه غږ وکړو: زه د باندی تاسو ته ولاړیم ناوخته
نکړی راشې.
حسنات کرار وایې: سمه ده لالا.

زید ځی زه او حسنات فکر کی پاتی کیږو په هرحال اوس څه چې کیږی هغه به وشې،
خپل تکری راخلو او د باندی ځووو، زید موږ څخه مخته روانیږي زه شاوخوا ګروم چې
د خان زوی راپسی نه ویې، چشمه ته.... ورسیدو ما آرامه ساه واخسته.

زید- تاسو دواړه هروخت دلته راځي؟
حسنات څخه زه زر جواب ورکوم: نه کله کله راځوو.

زید سر خوځوي او هیس نه وایي زه حسنات خپلو کیسو کي ډوبه کیږو دنیا څخه بی
خبري اوسیږو روسته د لږ وخت تیرولو څخه سترګي پورته کوم او دوه شنی سترګي
ګورم لاس او پښې می شروع کوي په رپیدلو مخ حسنات خواته کوم آرامه ورته وایم:
حسنات هغه ده راغلی پخدای چې زید یې اوس مړ کوی .

زما په خبرو حسنات بیچاره ګې ورخطا کیږي او وایي:یغما اوس څنګه وکړو؟
یغما- هیس یوازي خدای دی وکړي چې د زید ورته پام نشي.!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید زموږ ښخه لږ لرې ناست وه حسنات ته وایم: هله ورشه لالا ته دې وو ایه ناوخته شوی.

حسنات په تیزه پورته کیږي زید لور ته ورځي چې زه په زړه کې هغه د خان زوی ته وایم: خاوري دي په دا بدرنګه قواره شی نن زموږ تعقیبول ورځ وه شله انسانه

د زید او حسنات په لیدولو چې زما خواته راتلل لځایه پورته شوم،کالی می د خاورو ښخه تکوم دری واړه د کور په لور حرکت کوه هر قدم سره شاته ګورم
ځان سره آرامه وایم: پخدای موږ تعقیب کوي اوس زید حتما پوهیږي!
تیزه تیزه ځم حسنات وایي: اله یغما ویې لیدو پخدای ولیدو زید هغه شین سترګي هلک ولیدو

زر شاته می ګورم زید ولاړ و او د ملک د زوی خواته یې کتل په ورخطایي سره حسنات ته وایم: ته ځان کور ته ورسوه زه زید درولم

حسنات هم بغیر د هو یا د نه د جواب ښخه په تیزه روانه شوه زه زید لور ته ورغلم په تیز قدمو ځان زید ته رسوم او وایم: زید ولی ولاړ یی؟ راځه کنه ناوخته شوی.
زید غوسه ناکه لهجه وایي: ته لاړه شه زه درځم.

د زید لاسونه موټی کیږي او غوښتل یې چې هغه شین سترګي هلک ته ورشي چې زه په ورخطای د زید موټی شوي لاس خپل لاسونو کې نیسم چې هغه د تلو ښخه پاتیږي او کرار کرار خپل موټ شوې لاس خلاصه وې او ګوتي زما د لاس ګوتو مینځو ښخه تیر وي کلک زما لاس نسئ.

او پداسې حال کې چې کوښښ یې کوی غږ زید کوښښ کوي خپل د غوسې غږ کنټرول کړي وایي: همدا هلک دی؟؟؟

مخکې له دی ښخه چې زه جواب ورکړم هغه هلک زموږ خوا ته راغی، او د زید سوال بی جواب راښخه پاتی شو. هغه هلک خواته می کتل زید زما د سترګو نظر تعقیب کړو او د هغه هلک په لیدو یې زما لاس بیحده کلک ونیو ، بیعقله انسان کله چې زموږ ښنګ ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

راورسېدو په جګ غږ باندی وویل: دلته څه خبره ده؟ خیرتی ده کلي که داسي لاس په لاس کرځیږی!!

زید غاښونه وچیچل داسي چې ما یې لا د غاښونو چیچلو غږ وآوریدو او په تشویش باندی مي وروکتل د غاړه رګونه یی د باندی راوتلي وه د ډیری غوسه څخه
مخکي له دې چې زید څه ورته ووایي زه خپل آزاد لاس د زید د لاس څخه تاوم کوم او په غوسه ناکه لهجه هلک ته وایم: او لاً خبره تاپوری اړه نلري چې زه د چا سره ګرځیدم دومه خبره دا جناب زید خان زما کوژدن دي!

او بیا خپل او د زید لاس چې کلک یو د بل سره قفل دی د ثبوت په توګه پورته کوم او خپل دواړو چله ته اشاره کوم او وایم: کوژدن مې دی تاسو ووایه کومه ستونزه لري محترم وروره؟

هلک رنګ والوته او په آرامه وایي: د همدی لپاره دی زما مرکه رد کړل؟
نور هلته دریدل مي جایز و نه بلل که یو دقه نور پاتې شوی وایي ضرور دغه بیعقل انسان د زید په لاسونو مړ کیدو نو په تلوار هغه هلک ته وایم: وروره خپل احترام وساتې.

دا خبره کوم او زید په کشه ولو کشه ولو ځان پسي د کور خواته وړم، زید هم د ماشومانو پشان زما پسې دی کله چې ډاډمنه کیږم چې د هغه ژیر میړې د نظر څخه لری شوی یو د زید لاس خوشې کوم، او کوښښ کوم خپل لاس د هغه د لاس څخه جلا کړم خو هغه زما لاس نور هم کلک نیسې چې بې حوصله ورته وایم:

یغما- خوشې کړه لاس مې.
چې زید په خندا راته وایې(څومره دا بشر خنده روی شوی د قیامت علامه نه وییې؟)
یوځل بیا ووایه؟
یغما- څه ووایم؟
زید- همغه خبره چې دی څو دقې مخکې وکړه.!

یوه شوم چې کوم خبری ته اشاره کوی خو ځان ناګاره اچوم او وایم: یاد ته مې نه راځې چې څه مي ویلي واوسیری؟ لاس مې خوشې کړه چې خلک مو ګوری.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید- پریږده چې ووینې ټول باید خبرشي چې ته صاحب لری.

په غوسه ورته وایم: زه څیز نه یم چې صاحب ولرم او هغه خبری هم جدی مه ګڼه یواځی ددی لپاره وی چې جنګ جوړ نشی پوه شولې؟؟؟

لاس می خوشی کوی خپل لاس پورته کوی او په خپلو ګوتو دری ځلی خپل زړه وهی او وايې: یغما له هر څه سره لوبی کوی وکړه خو له دې سره لوبی مه کوه!
د هر څه زغم لرم غیر د ستا له تیټ نظر نه! آن بی رحمی دی هم ښکلی ده!
د ځان په بیه یی اخلم!

غلی کیږي! لکه بت ولاړه وم او هره کلمه چې د زید له خولې څخه راوتله لکه د اور مرمی می په زړه لګیدله

زید- د ټولو نازونو وړونکی دی یم مګم!!!!! که لږ پوه شم چې رانه لری کیږی هغه وخت نور زید شتون نلری! په غرق کیدو می ټول غرق کوم ټول آن بت می!!!!

خپل د ټکری(څادر) څنده می د غاښ لاندی نیسم او په سترګو می شاوخوا ځیر کوم! کله چې د خلکو له نشتون نه ډاډه کیږم په لوړ غږ وایم: مګم خپله دې نه ویلی چې مینه په زوره نه کیږی؟که زور وی نو ولی دی د مریم مینه ونه منله؟

زید خپل سترګی کلکی ټړی او وايې: یعنی ته......
خبری ته یی نه پریږدم او په پوره بی رحمی وایم: هو زما لپاره یواځې یو عادی ملګرې یی همدومره! ته هم ښه ده چی بیرته ښار ته لاړ شې.....

زید په خپل یو لاس باندی دیوال نیسی داسی ښکاری چی د دریدو توان نلری او کرار وایی: کور ته لاړه شه.....

پوهه شوم چی باید کور ته لاړه شم کنه وضیعت خرابیږی، په لوړو ګامونو د کور په لوری ځم چی غږ یې پورته کیږي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

به خدا کافراگربود به رحم آمده بود !
زآن همه ناله که من پیش تو کافر کردم !
(استاد شهریار)

پښې مې په ځمکه میخ شولې وروسته له لږ ځنډ نه مې خپلې لارې ته دوام ورکړو له کوم وخت را په دی خوا دومره بی رحمه او کلک زړه شوی یم؟نه، نه زه گناه نلرم تقدیر مې زړه په داسې سختې تاپه کړی دی قفل یې دومره کلک دې چې غیر له بنه پوه کوډګر نه بل څوک یې د خلاصولو وړتیا نلری!ناورین دلته دی که خپله هم وغواړم قفل یې نشم خلاصولی،ځکه کلی مې ورته د تیارو په سمندر کې ورکه کړی!

زما د رسیدلو سره سم حسنات رابانديې حمله وکړه او په وارخطايي یې وویل: ولی مو دومره ناوخته کړه؟ چیرې ده لالا مې؟
غټه سا اخلم او وایم: غلی اوسه هیڅ ندی شوی لالا دې هم لاړه چیرته یې کار درلوده!
حسنات غټه سا اخلی او وایي: شکر د الله چې څه ندی شوی ما ویل اوس به یو نړیواله جګړه شروع وی.

خپلی اوری پورته اچوم او د پخلنځي په لور ځم یوه پیاله سرې اوبه په یوه سا ښنم ورځ د تل په څیر زما او د حسنات په ټوکو او رشخندی سره د ترور د غوسه کیدو تیریږی او هوا تیاره کیږی! شپه شوه او زید لاتراوسه ندی راغلی ډار او اندیښنه مې راپه زړه شوه!

یغما- حسنات ترور څه شوه؟
حسنات- نیو هیرم هرومرو اودس کوی!
یغما- سمده

ترور ته په تمه کیږم چی راشی!! ترور جاي نماز په لاس کوټې ته راننوځي، جای نماز خپور کوی او خپل لمونځ کوی! په تمه کیږم چی لمونځ یی خلاص شی!
لمونځ یی په ډیر ځنډ خلاصیږی او جای نماز ټولوي د چای د ترموز په لوری راځی او خپله پیاله تری ډکوی!

د ترور په لور چی په چای ښنلو بوخته وه ځم خو ځلی د کوم څه ویلو هڅه کوم مګم ژبه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مې راسره نه ملګرې کيږي آخر په ډیر زیار په ټیټ سر او شرم وایم: ترور جانې زید نه راځي؟
ترور آرامه مسکا کوی او وايي: زما لیونې لورکې په دې کې د شرم څه خبره ده؟ نه کار ورته پیدا شوی وه ښار ته لاړه هرکله چې کار یې خلاص شې بیرته راځي!!!!

د ښار د نوم په اوریدو مې زړه له غم نه ډک شو یعنې زید لاړه؟! مګم تا خپله همدا نه غوښتل؟؟ غېته سا اخلم او د موضوع د تغیرولو لپاره وایم: زه ځم د خوب ځایونه جوړوم! ت
رور په مسکا سر پورته ښکته کوی! پورته کیږم او څه مې چې ویلې ول کوم یې د هر شپې په څیر زه او حسنات د یو بل تر څنګ ویده کیږو! حسنات ژور خوب ته ځي! هڅه کوم خپل فکرونه لرې کړم مګم شوني ول؟ خوب مې له سترګو کډه کړې وه د سهار تر لمانځه ویښه وم ! پورته شوم او لمونځ مې وکړه ترور او حسنات مې هم پورته کړل چې خپل لمونځونه وکړې چې قضا نشي!

ورځ په سټریا او نه زړه شروع شوه!د هیڅ خیز حوصله مې نه درلوده. هغه رنګه چې حسنات هم پوهه شوی وه او اخیر ویې ویل: یغما ښه یې ؟ نه چې د لالا پسې مې خفه شوی یې !؟
په سختې مسکا کوم او وایم: نه ګرانې یواځې د سټریا احساس کوم لږه ویده شم ښه کیږم.

حسنات مې په حالت پوهیږې او له ډیرو پوښتنو ډډه کوې دوه اونۍ تیریږې دوه اونۍ مګم زید آن زما پوښتنه هم نده کړې! لکه چې په پوره ډول یې له یاده ویستلې یم!هر ځل یې د نوم په اوریدو زړه مې بې واره درځیږی! د لیونتوب او کارونو په یاد ته راوړلو یې خندا مې په شونډو میلمنه کیږی! نپوهیږم څه مې په لیونې زړه شوی!
مګم په دې ښه پوهیږم چې د پخوا په څیر په خپل ځای کې ندی! د حسنات غږ د خیالونو له نړۍ نه رابهر کړم.

حسنات- هوی نجلې بیا څه شوی؟
یغما- هیڅ څه باید وشي؟
حسنات خپلې اوږې پورته اچوی او وایي: نپوهیږم خو داسې ښکاریده چې په دې نړۍ کې ونه اوسې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

رښتیا یي ویلی د حق خبری ځواب نه درلود! غلی کېږم! د څه په یاد راوړلو بی واکه وایم: رښتیا حسنات ستا وررور ولی مړ شو ؟؟
حسنات لومړی په حیرانتیا راوکتل او ډېر ژر حیرانتیا ځای غم ونیوه او په غمجن غږ یی وویل: په یوه پیښه کې مړ شوی!
کرار وایم: الله دي وبخښي نه می غوښتل خپه دی کړم ګرانی!
حسنات د غم ډکه مسکا کوی او وایی: کومه خبره نده ګرانی هغه څه دی چې تېر شوی!

دواړه د بڼ ګلونو ته ځیر کیږو چې حسنات دوام ورکوی او وایې: لالا می او زید دواړه ډیر خواږه ملګری ول ډېر له سکه ورونو آن یوه ثانیه له یو بل نه نه لری کیدل هره جمعه زید زموږ کور ته راته د ښوونځي له وخت نه یو بل سره ول.پلار مي په ماشومتوب کې له لاسه ورکړی وو،ارسلان په همغه کم عمر د کور سرپرست شو د زید په مرسته د کور له عهدی وته دوه ورونه می درلودل ارسلان او زید!

کوچنی او خوشحاله کورنی وو.خو تقدیر هر څه په بل مخ کړل هر څه!!(غېته سا اخلی چې اوښکی یی رانشي او بیا وایې: یوه شپه ارسلان زنګ وکړ چې د ملګری واده یی ده او له زید سره ځی کیدای شی چې شپی رانشي!(حسنات بیا غلی کیږي مګم دا ځل یی اوښکی په مخ لاره پیدا کوی په ژړا وایی: یغما وروسته له هغې ارسلان بیرته رانغی څلور کاله شول د کور لاره یی پیدا نکړه لاره چې لاړه!!

سلګې یی پورته شو او اوښکو یی لکه سیل په مخ لاری وکړی او په ګریوان یی څڅیدی، غیږ می ورکړه تسلې می ورکوله او د هغې په شان زما اوښکی هم په مخ بهیدلي په سختې یی دوام ورکړو او ویې ویل: وروسته له واده نه ارسلان د زید موټر واخیسته او چلوه یی سرعت یی دومره زیات وه چې د موټر کنټرول یی له لاسه ووته او موټر کندې ته وغورځیده.

ژړا یی د خبرو کولو توان واخیستو او په زوره زوره یې وژړل خپل دغمونو په اندازه یې وژړل ما هم ورسره سم وژړل خو یو څه مې ښه درک کړل هر څوک د خپل په اندازه غم لری هیڅوک بې‌غمه او هوسا ندی! کله چې اوښکو یی د بهېدو نه زړه وښکوه ځان یی زما له غیږ نه جلا کړه او په بند غږ یی وویل: په هغه پیښه کې ارسلان ځای په ځای

(c) ketabton.com: The Digital Library

مړ شو خو زید دوه اونۍ په کما کی وو وروسته له دې چې په هوښ راغی او خبر شو چې ارسلان مړ شوی دی..

حالت یې خرابیږی او څلور میاشتې ځان په تیاره کوټه کی بندوی نه له چا سره خبرې کولې او نه له کوټې نه بهر راوته! د زید لالا حالت له مورږ نه بدتره وو! په ډیرو ستونزو خپل عادی ژوند ته بیرته راغی د هغې پیښی نه وروسته زید زمورږ د کور سرپرست شو هره اونۍ یا هره میاشت زمورږ احوال اخلی!

اوښکې می پاکوم او د حسنات مخ ښکولوم او ورته وایم: پوهیږی مورږ ټول داسی قیصی لرو چې په ذات کې ډیری غمجنې دی خو ښه والی یی په دی دی چې هر څه تیریږی او نه پاتې کیږي!باید قوی ووسو.....

حسنات خپلی اوښکې پاکوي او په مسکا وایی: مننه زړه می سپک شو ډیر وخت شوی وه چې ژړلی مې نه ول!
لاس یې نیسم او کینښ کاږم یې او ورته وایم: هرکله کولې شې چې زما سره دی دزړه درد شریک کړی
حسنات- یغما وعده راکړه چې هیڅ کله می لالا نه غمجن کوی! پخدای د بل ورور د له لاسه ورکولو طاقت نلرم!

یواځې د سر په ښورولو بسنه کوم لا ګرم په قیصو کې وو چې ډیر ورته والی یی د غمجن قیصو ته درلوده وو چیچ د ترور غږ پورته کیږی: انجونو چیرته ورکی یی راشی چې میلمه لرو!!

زه او حسنات په حیرانتیا یو بل ته ګورو او له بڼ نه ښکته کیږو ځان سره فکر کوم چې حتما زید راغلی او په چټکتیا ځان د ناستی کوټې ته رسوم! همدا چې غوارړم ننوځم سترګی می په رضوان لګیږی وروسته له یوې مېاشتې یی وینم! رضوان ماته پام کیږي او په مسکا پورته کیږی او راته وایی: وریندار جانی بیخی دې هیر کړی یو

لومړې ځل ده چې د وریندار کلمه په اوریدو می خوښی په زړه کې څپې وهلې لاس می په ټکری وهم داسی نه چې وینتان می ښکاره شی د رضوان په خیر یی په مسکا ځواب

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورکوم: سلام رضوان ورور ښه راغلاست رحیم تره،ترور جانه،اسما ټول ښه ول؟
رضوان- هو هو ټول ښه ول سلام یی ویلی!
یغما- علیکم سلام. ولاړ مه پاتی کیږه کینه درته چای راوړم

په همغه مسکا سر ښکته او پورته کوی! له کوټې نه وځم! او د پخلنځي په لور ځم!
حسنات د چای په تیارولو بوخته وه! چې ما ورته وویل: وه نجلی تا ولی سلام ورنکړ هوم؟

غریبکې داسی خیز واچوه چی نږدی وه ترموز تری وغورځی.
حسنات- مرګ نه وینی چای تیاروم لیونی؟
په خندا ورته وایم: ښه مقصد رضوان زما لالا دی فکر دې اوسه چی ښه یی خدمت وکړی کنه بیا لالا دی ژوندی ژوندی درته پوستوم(مطلب زید)

د حسنات رنګ الوځی او په بنده بنده ژبه وایی: خ..... ه.... معنا؟
یغما- تۄکی می کولی چی اوس یو ځل مړه نشي.
چای تیاریږی او دواړه د کوټې په لور ځو! پټنوس په ځمکه کیږدم! چې حسنات رضوان ته وایې: سلام ښه راغلی!
رضوان- علیکم سلام خورجانې.

د حسنات ځیری ته ګورم فکر کوم د خورجانې کلمه یې په زړه ښه ونه لګېده پیالی ډکوم او په ټولو باندی ویشم! ترور او رضوان سره خبری کولی او کله ناکله د دواړو د خندا غږ پورته کیده رضوان دلته هم خپل کار کړی تورکی هههها د حسنات فکر ګډوډ وو! کرار مې ورته وویل: حسنات کوم څه شوی خورکی می؟

حسنات- نه کوم څه باید وشی؟
یغما- ښه ته دا پریږده دی تورکی ته وګوره چی دلته یی هم ځان ته ځای جوړ کړی
حسنات کرار وویل: کوم ځای یی تور دی؟
حیرانه ورته ګورم ځینی ځیزونه می تر پوزې کیږی هیڅ نه وایم او د رضوان او ترور په لوری ګورم! رضوان په مسکا راګوری او وایې: ځنګه یی میرمن یغما؟
کرار وایم:ښه وم ستا په لیدو می ټول ښه والی لاړه تورکیه!!!!!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان به خندا وايې: ولی ما څه کړی؟
ترور پورته کيږی او د الماری څخه د يخن دوزی کالی سره له عينکو راخلی او له موږ نه لږ لری کينی چې رضوان بيا وايې: ربنتيا د انجونو کالی او تکری درسره ډير ښکلی ښکاری!
په مسکا وايم: مهربانی مو ده (مخکی له دی چی رضوان څه ووايی زه ورته وايم: ولی دی حسنات ته خورجانه وويل هوم؟

رضوان حيران ماته راګوری او وايې: يغما ښه خو يي؟ څه مي بايد ويلي وي؟!
خپلي اووړې پورته کوم وايم: ما پوري اړه نلري زه وريندار غواړم!
رضوان- سمده زيد ته به يي وکړو ته به هم وريندار پيدا کړی.

د رضوان پدی خبره د د ترور اوحسنات نه په پټه چونګاری کوم يې چي رضوان يو جانانه ټوپ وهې او زه ورته په غوسه وايم:احمقه زيد يي ورور دی تا يادوم تورکې يه !

رضوان کرار خاندی او وايې: ښه دا چا ويلي چې زه ستا ورور يم ؟!
مظلومانه مي وويل : يعني نه يي؟! ګوره زيد دي حسنات لالا ده ته زما لالا شه سمده...
داسي خايسته جلي درته پيدا کړم چي ستا دا تورکي توب په خپل خايست پټ کي!!
دا خبره کوم او خاندم چې رضوان هم زما سره يوځای خاندی او وايې: جلي تا دا دومره ژبه له کومه کړي ها؟!
په دروغي غوسه وايم: فلسفه مه وايه راته ووايه لالا مي کيږي او کنه؟

رضوان- اول څخه نه وم ؟!
ريښتيا يي ويل رضوان له پيل نه لکه ورور زه حمايت کو په موسکا وايم: وي!
له جيب نه يي يو څه راباسی او ما خوا ته نيسي او وايې: واخله دا د زيد امانت!

بيا دي زيد نوم په اوريدو طبيعت مي ګډوډ شو، پاکټ مي تري واخيست او خلاص مي کړو! په مينځ کي يو حلقه يي طلايي ميخکي و. په شونډو مي موسکا راغله !
رضوان- څه شی دې ته ماته راښکاره کړه!!
يغما- نه ... نه... تا پوري اړه نلري ريښتيا زيد ولي رانغي ښه خو ده ؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان یو غړپ چاي وڅکه او ویې ویل: ښه دي یو څه کارونو کې بوخت دی همدي ورځو کې به راشي !

یغما- ډیره ښه ده ته ترڅو وخته دلته یې ؟!
رضوان- نن ځم بیرته فقط راغلم ستا احوال واخلم ارامه خو یي دلته ؟
یغما- هو خوشحاله یمه ..
رضوان خاموش شو داسي لکه چې غواړی یو څه ووایې خو زړه نا زړه ویې؟ په کراره ورته وایم: رضوان غواړي څه ووایي راته؟

زما په خبری رضوان سر ښکته پورته کړو او ویې ویل: وایم خو په دي شرط چي خواشیني نشي خو دلته نه کیږی.

د رضوان د خبرو څخه پوهه شوم چې ښه خبر مي په تمه ندي ترور ته مي وکتل او وایم : تروري که ستا اجازه وي رضوان ورور ته باغچه ښکاره کړم؟!
ترور سترګي له کمیس لري کړي، او تل په خیر یي په موسکا وویل: لوري خپل کور د ددی اجازه ته اړتیا نسته!

دواړه پاسیدو او لاړو رسیدلو سره سم وایم: وایه اورم یي ..!
رضوان د لږ زنډ وروسته وایي: ترور او ترور خاوند دي راغلي و شرکت ته!
(د ترور نوم اوریدو سره وجود مي یخ شو په لرزي مي وویل: ولي راغلي ول؟ څه یي ویل؟

رضوان- ډیر چټي اوبیکاره خبري!
یغما- لکه؟
رضوان لویه ساه واخیسته او ادامه ورکړه: وي ویل (پوهیګي له یوي تختیدلي جلي سره محکمه سه کوي شاهد لرم چي هغه ناروغ انجلي تاسو سره ده بل ځل پولیسو سره رازم)

حس مي وکړو دي سنګسار میدان کي یم او دا خبري هغه تیږي دی چي په بي رحمي مي په روح لګیدل د تختیدلي انجلي نوم په اوریدو مي ستوني ډک شو ،، خو دي پولیس نوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مي پر ځان لرزه راوسته د ترور خاوند او نجیب سر و کار یي له پولیسو سره دي او ډیر ملګري لرل دي برخه کي.. کرار وایم: ښه بیا؟
:#شهاب
رضوان- زید د هغوي جواب ورکړو کاش لیدلي دي واي سنګه رنګ والوتو د هغوي !!
(د زید نوم په اوریدو مي خوښي زړه ته راغله پوهیدم نه پریږدي د ترور لاس مي ماته ورسیږي رضوان په هیجان وویل: زید ورته وویل: یغما زما قانوني میرمن ده نکاح خط لرو واي په حال مو چي که دي ناموس خبره مي حوزي ته مخ ته کړي.د ټولو حوزو د اخیستلو توان لرم او فکر مه کوي چي له ناوړه کارو بار مو خبر نه یم ښه به دا وي چي خپل لار ونیسي او لاړ شي ماسره لوبې مه کوي قطعا ظالم ګټونکي یمه.

رضوان په خندا بیا وویل: لیوني داسي جدي خبرې کولي چي زه لا و ویریدم څه ورسیږی ستا ترور او ترور خاوند ته دی.
یغما- بیا څه وشو؟؟
رضوان- هیس لاړل خو ویل یې چي دا خبر دلته نه خلاصیږی.تشویش مکوه هیس سوک تا کوم کار ته اړ کولي نشي چي ستا پکي خوښه نه وي. په یاد ولره داسي یو ورور لري چي د غر په شان ستا شاته ولاړ دي

د رضوان خبرو ته موسکي شوم او ومي ویل: مننه پوهیګم
چې رضوان په شیطانت وویل:او هوو یو همدا رنګه لیوني کوژدن زید خان(او بیا زما چلي ته اشاره کوي)

سومره دا جملي سره له دي چي دروغ وه بیا هم راته خوښي او زړه راښکونکي وه کرار مي په سر ووهه چي د دواړو دي خندا غږ پورته شو، چې رضوان په خندا وویل: ولي می وهي فقط دروغ وایم؟!
یغما- لیونیه.
رضوان- عع عع بي تربیه خلک خپل ورور ته لیوني وایي؟

ددي بشر په سپین سترګي سره مي عادت کړي دې په خندا ورته وایم: چوپ شه توره کیه وس چي لالا مي شوي نو آیا د ریښتیاو څخه سترګي پټي کړم؟
رضوان- لکه د څه ریښتیا؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- دا چي ته لیوني یي، یا تورکي یي، یا بدرنګ یي، ته و خداي د رینتیا نه سترګي پټ کړم ؟!

یچاره رضوان سترګي توپ غوندي غټي شوي! او په شیطنت یې وویل: بیزو خور ته مي تلي یم!
یغما- چوپ شه ما غوندي ښایسته خور..!؟
دواره په لوړ غږ خاندو چي رضوان وایې: یغما یو څه وایم! خوو ورخطا نشي سمده !

اوه خدایه نده خلاص،نن لپاره بس نده ربه؟په ډار مي وویل: ووایه!
رضوان- زید ټپي شوي و!
زړه مي له سیني نه ووت، زید!! زما بت پرست!! په بنده ژبه مي وویل: سنګه ؟! سنګه دي وس؟!
رضوان- تشویش مکوه اوس ښه دي مرسل لیونتوب وکړو خو خداي ورحمیدو

د مرسل نوم په اوریدو مي د کرکي احساس وکړو داسي چي احساس مي وکړ چي نړي کي له هیچا نه د مرسل په اندازه کرکه نشم کولي په ورختاى وایم: رضوانه د انسان غوندي قصه وکړه څه شوي دي !

رضوان- لږ صبر وکړه وي(دوام یي ورکړو: زید له کوم وخت نه چي ته دلته پریخودي ،او خپله ښار ته راغي خفه او پریشان و. او بعد له دي چي د مرسل پلار د وصلت لپاره مونږ کور ته راغلو نو د زید پر ذهن یو بله د غوسي څپه راغله او د ډیر غوسي څخه یې مرسل ته زنګ ووهه او سه یي چي په خوله راغله مرسل ته یي وویل ...

په بل سهار یي مرسل د شرکت قرارداد د فسخ کولو په پلمه زید دفتر ته وغوخته زید نا خبر له هیس لاړو همدا چي دفتر ته ننوتو ناساپه مرسل دروازه بنده کړه او تیکري لري کړو(د خبرو دی ځای کي رضوان په هیجان وویل: یغماا بیخي فلمو غوندي شوي و احمقه ښځه خپل وینتان یي ګډوډ کړل،او زید ته یي ګواښ وکړ که زما د واده وړاندیز ونه مني، نو ټولو خلکو کیدی رسوا کوم ټولو ته وایم چي زید ما باندي تیري کړي.

هغه وخت مجبور یي له ماسره واده وکړي ښه به دا وي چي په خپله خوښه واده راسره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ومني زيد هم چي وکتل چي دا ليوني ښځه هر څه کوي شي نامردي نده کړي او ګلدان يي راخيستي او خپل سر يي پري وهلي!! مرسل هم د زيد وينو ډک سر په ليدو ورخطا کيږي او امبولانس ته زنګ وهي! سر يي سو کوک وخوړل احمق ډير کلک يي ځان وهلي و.

هک حيرانه مي د رضوان خوا ته کتل هيس مي باور نکيده په ناباوره انداز وايم: څه وخت دا کار شوي ؟
رضوان- تقريبا شپږ ورځي مخکي!
يغما- اوس ښه دي ؟!
رضوان- هو ښه دي خوو جنون وهلو غوندي شوي!

ژوره ساه اخلم او وايم: رضوان غواړم ورسره خبري وکړم زنګ ووهه ورته.
رضوان تيلفون راوباسو او زيد ته يې زنګ ووهې زنګ تلو خو هغه نه پورته کوی. چې
رضوان وويل: زما په خيال کار لري وروسته به زنګ ووهو !
يغما- نه نکيږی بيا زنګ ووهه!
رضوان تيلفون ما خواته نيسي او وايي:واخله سومره چي زنګ وهي ووهه ورته يو ځل يي چي زنګ جيک نکړو يعني نغواړي خبري وکړي سل زله زنګ ووهي نه جيک کوي

تيلفون مي په زور واخيست او باغچي بل خوا ته لاړم تقريبا دري ځله مي زنګ ووهه خو پورته يي نکړو! څلورم ځل لپاره مي زنګ ووهه لږ زند وروسته په غوسه يي جيک کړو او ويې ويل: رضوان خو چي لومړي ځل مي ځواب درنکړو پوه شه کار به لرم څه وخت ته سړي کيږي؟!
کرار مي وويل: س ... سلام!!

زما د غږ په آوريدو يو دم خاموشي خپره شوه حتي د ساه اخيستلو غږ مي ورته نه اوريده بيا مي غږ وکړو: زيدا! اوري؟!
څو شيبو وروسته د زيد غږ راغلو: ښايستو مي !! ته يي؟ يغما مي!!

د دې خبری اوريدو سره لاسونه مي لرزي ته پيل وکړ له خبرو پاتي شوم غومبري مي سره شول، غوګونه مي ګرم شول چې زيد بيا وويل: مينه مي، ای زما مغروری ميني مي نه وايي چی له بيلتون نه دي مړ کيږم؟حق کي مي دومره ظالمه مه اوسه ! غږ پسی دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خفه شوي يم خبري وکړه ای بې رحمې

په لرزانده غږ مي وويل: ښه يي زيد؟ رضوان وويل سر دي مات شوي او کوک خوړلي دی
د زيد د خندا غږ راځي او بيا وايې: مه وايه چي خپل ملګري ته انديښمنه شوي؟هو ښه يم او مړ نشوم، سر مات والي مي هم ښه شو، خوو څه چي تا مات کړل هغه به سنګه شي ؟!
حقا چي له درد يي مړ کيږم !!(مطلب د زړه درد او مات کول)

سومره دا بشر د لفظونو په کارولو کي ماهر و! له هري خبري سره يي زما زړه راته په ښنه کو په کراره ورته وايم: سمده خوشحاله شوم چي ښه يي ضرور کار لري !
خداي پامان !
د موبايل بند کولو مخکې د زيد ښايسته غږ مي تر غوږ شو چې ويې ويل:

ګفتی به تو ګر بګذرم از شوق بميری
قربان سرت بګذر وبګذار بميرم

زيد- مګر ستا له پرستش نه بغير بل کوم کار راته پاتي !
يغما- قطع کوم يي !
زيد- مکوه!! زما له ماتولو دي څه لاس ته راځي مغروره خايستو مي !!ووايه؟!

د زيد په غږ کي عجيبه غم پروت و، داسي چي هر لفظ يي غږ ورته بدلولو ستوني مي ډک شو دي اوښکو باران مي له سترګو وڅڅيد د زيد دي داسي خبرو تاب مي نلره نيوهيږم دا حس څه دي چي زه پري اخته کيږم؟خو دومره پوهيږم هر څه چي دی ما لپاره نا اشنا اونوي دی دا حس..! دا زه نه وم چي زيد مي رد کړو زما تقدير او زما تريخ تير وخت و چي هغه يي رد کړو دا ځل تنها زه نه بلکه زيد يي هم په لوبه نيولي و عجيبه دردونکي او ويجاړوونکي لوبه!!!!

د يو شئ د مات کيدو غږ راغي خو زيد غږ رانغي! ورختا مي نارى کړل ورته: زيد!!

يواځې د نا منظم نفس اخيستلو غږ مي ورته اوريدو، لومړي د اوښکو قطره مي پر مخ

(c) ketabton.com: The Digital Library

وڅڅيده ،،، دا لعنتي اوښکي د څه دي؟ لعنت دي پر ما وي چي همیشه درد او مشکلات جوړوم !! بیا مي غږ وکړ:زید!؟

د هغه د غږ په اوریدو مې ډیره نرمه هوا زما پدی کلک د تیږو پشان زړه ولګیده !!

زید- جان !! نفس مي ووایه؟
خپل ژړا مي کنترول کړه او وایم: زه باید لاړه شم کار لرم!
زید- ریښتیا امانت دروړسیده؟
یغما-هو ښکلي و مننه...
زید- ستا په اندازه نه هغه ورځ تور تار نکریزي او بنګړیو سره زړه راښکوونکي شوي وي که دا میخکي په پوزه کړي په لیدو دي ضرور لیوني کیږم.

ورو يي وخندل غمجن یي وخندل هیس سوک پوه نشي زه پوهیږم د زید دا خندا هر څه کیداي شي پرته له خندا!!! حتي توکي هم ویرونکي وي په غوسه مي وویل: ترور راته غږ کوي باید لاړه شم بښه وخت..پرته له دي چي ځواب یي واورم تیلفون می بند کړو دا تشویش او دا د زړه درزا مي یعني څه ؟ دا اوښکي څه تعبیر کړم ؟!

خدایه!! داسي خو به نه وي چي زه هم ورو ورو د زید په درد اخته کیږم؟ هسي نه قفل وخت مات شوي وي او زه خبره ونه اوسم !ویریږم ، ویریږم دا چي هسي نه دا ځل داسي ځمکي ته وغورزیږم چي بیرته د پورته کیدو توان ونلرم او نه هم غرور مي اجازه راکړي چي په ځمکه پاتي شم !!

خپل د اوښکو ډکي سترګې پاکوم او د رضوان خواته ځم رضوان د بڼ د ګلانو په کتلو کې ډوب وو چې ومې ویل ورته: رضوان موبایل دی واخله.
رضوان د ګلانو د کتلو څخه لاس اخلې او په همیشنې مسکا باندی وایې: ځومره ډیر مو خبری وکړل؟!

خپل اوری پورته اچوم او په دروغجنه مسکا وایم: هو هغه ځکه چې د کور د حالاتو په اړه مې ورسره خبری کول.
رضوان- اها نو دا خبره ده..؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خندا ورته وایم: هو توره کې همدا خبره ده.
رضوان په دروغجنه غوسه وایي: بلا او توره کې هیس انسانیړی نه، دومره لاره ستا لپاره راغلم اخیرم توره کې راته وایي؟!

یغما- توکي کوم اصلاً ته د مصر یوسف صحیح شو؟
رضوان خپل څهره مظلومه کړل او ویې ویل: نه هغه د زید لقب دی.
خپل سترګي اړوم او په شیطانه لهجه ورته وایم: ښه ده چي خپل پو هیږی! اوس هم ځان راته کوږ اوږ کوه مه، همدغه قواری باندی د دې شکر اوباسه او صبر وکړه بغیر له کوم شک څخه چي خدای د صابر خلکو مددګار دی.

دا خبره کوم او په خندا کیږم چي رضوان وایي: بلا بلا ته اوس دا بیزو پشان خندا ته یې وګوره.
په داسي حال کې چي د زینو خواته تلم وایم: اوس قهر مه کوه راځه زه خپله درته یو جنې پیدا کوم غم مه کوه.

رضوان یواځي په خندا باندی خپل سر ښکته پورته کوی او څه نه وایي، ترور ډیر تینګار وکړو ترڅو رضوان پاتې شي خو هغه و نه منل او کار یې بهانه کړو او د غرمې ډوډی خوړلو وروسته لاړو، د رضوان د تلو وروسته مې حسنات ته فکر شو هغه تراوسه خپل فکرونو کې ډوبه وه کرار ورته وایم:

یغما- حسنات څه شوی؟ ولې دومره په فکرونو او سوچونو کیدی ډوبه یې؟
حسنات کرار وایي: نه پو هیږم لږ مریضه یم د تبې احساس کوم.
خپل لاس د هغې په تندی ایږدم تبه یې نه وه؟ کرار ورته وایم: حسنات تبه خو نلری.

حسنات جواب رانکړو او د کوټې خواته روانه شوه؟! شپه بیا راورسیده او آرمتیا یې زما په وجود کې خپره کړل، خو ډیر د دی آرمتیا څخه تیر شوی نه وه چي بیا همغه خوب ولې دا یو خوب زه پرلپسې توګه باندی وینم؟ زما خوبونه بې تعبیره نه پاتې کیږی همغه خوب وو....

منډی می وهل او چغې می وهل، خو هیچا زما غږ نه آوریدو عمه او نجیب راپسې و د

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی څهرې د خوګ او بدنونه جسم يې د انسانانو پشان و، د خولو څخه يې زګ بهيدل او زما پسې منډې وهل، دومره چيغې مې وه چې خوب کې مې احساس کو چې ستونې مې د ډير چغو له لاسه زخمي شوی، سترې شوم خو د منډی وهلو څخه ونه دريدم، لځان څخه مې يو څه لرې يو نفر وليدو چې مخ يې سم نه معلوميدو راته خو مخ يې د لمر پشان ځليدو..

د هغه کس په ليدو بی اختياره د هغه خواته ځم او هغه کس ته پنهاه وړم، عمه او نجسب رارسيږی خو د هغه کس په ليدو شاته ځې او تختې سر مې پورته کوم او خپل نجات ورکونکې ته ګورم زيد....! هغه کس چې ماته پناه راکړل هغه زيد وو؟ غواړم د هغه د غيږ څخه لرې شم خو د هغه سترګې د غوسې څخه تکې سرې کيږی او وينه ورنه په بهيدو شې...

د خوب تعبير ....

زما پيدا کول د سليم لخوا، د عمه پيدا کيدل، او اخيره کې د زيد مينه ليونتوب او جنون سم د خوب پشان مې واقع شول، خدايه خپله رحم وکړه. د رضوان د تلو دری ورځې کيږی، سهار د تل پشان د چای او سبا ناری په خوړلو تيريږی نن د حسنات حال بنه دی خاندی ټوکې کوی.

حسنات- يغما پاسيږه چې د باندی لاړشو يو چکر ووهو بيخې مې زړه تنګ دی.
يغما- سمه ده لږ صبر وکړه خپل تکری راوخلم.

په تلوار د کوټې خواته ځم چې سترګې مې په ترور لږيږی چې د يو شې دګنډلو په حال کيده کرار ورته وايم: ترور جانې ما او حسنات د باندی ځو اجازه شته؟
خاله په مهربانه مسکا وايې: هو لور جانې لاړشې خو ناوخته نه کړی او زر راشې.
په خوشحالې ورته وايم: په سترګو.

ټکری مې خپل په وينتيانو باندی چې اوس لږ زيات شوی لکه د ماشومانو د وينتيانو په اندازه راکش کوم، او د حسنات سره د کور څخه وځو شکر د هغه ورځې څخه وروسته ځو ځله د باندی چکر ته راغلې يو خو هغه ژير ميږی مې ندی ليدلی د باغونو او شنو

(c) ketabton.com: The Digital Library

درختو په لیدو وو دواړه چې د لیوه په غږ د هغه ښایسته سمسور طبعیت څخه مو نظر واخیستو چې د حسنات ویریدلې غږ مې وا وریدو:

حسنات- یغما زغله دا سپې ډیر وحشی او لیوني دی پخدای موږ دواړه یو ګوله کوی.
د حسنات لاس کلک نیسم او وایم: شور مخوره، اول خو سپې ندی او لیوه دی، دویم کرار اوسیږه.

حسنات د ویری څخه رپیده زما حال هم دهغې څخه بهتره نه وو حسنات په همغه لړزانده غږ وویل: دا د خان د زوی سپې دی دا د ندیم سپې دی.
یغما- حسنات درته وایم لیوه دی، لیوه او نادیده.

خاوری دی دده په سر شې خپله کم وو لیوه یې هم پیدا شو، لیوه په لوړ غږو زموږ خواته رانږدی کیدی او هر ثانیه نږدی وه چې موږ دواړه به هغه غټه خوله او تیره غاښونو و داړی!

حسنات- اوس هر څه چې دی پر موږ یې څه؟ مهم دا ده چې موږ دواړه یې په خوله کې ځایږو.

د حسنات لاس کلک نیسم او خپل سترګې پټه وم! د لیوه د را رسیدو په تمه یم چې د شپیلقې او بیا د یو چا غږ آورم لیوه د غږ کولو څخه خاموشه کیږی او نور مې غږ وا نه وریدو، سترګې مې په نوبت خلاصه وم اول چپه سترګه بیا راسته سترګه د خان د زوی په لیدو چې اوس بوهیږم نوم یې ندیم دی بد احساس پیدا کوم د ندیم په لاس کې د لیوه د غاړی زنځیر وو او دوه سترګې زما مخ ته نیولې وه، د ګناه احساس کوم

د زید غوسه ناکه خو په عین حال مې مظلومانه څهره مې سترګو مخ ته راغله نه پوهیږم ولې خو زید ته مې د وفادای احساس درلود، خپل په ټکری باندی مخ مې پټه وم او وایم: مننه وروره خو بل ځل شاید په وخت ونه رسیږی نو دا سم یې در کنټرول کړی.

د حسنات لاس کلک نیسم او د هغه ځای څخه ځم د حسنات غږ بورته کیږی او وایې: یغما مړه دی کړم لږ په کراره توبه خدایه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- ډېرې خبرې مه کوه که لالا دې خبر شي دا بیعقل مو بیا لیدلې زموږ دواړې پښې قلم ماته وې او نور ولاکه د دباندې مخ لا وویني، فکر دې ونیسه چې د خولې څخه دې خبره ونوځي یوه شوې؟

حسنات د کشک پشان خپل د خولې زنځیر د تړلو تمثیل کوی او وایي: زه بد وکړم چې بیا دې دا غلې تکرار کړم، خو یغما د بیچاره ګې رنګ و الوتې کله چط تا ورته وویل: مننه وروره. ههههه

د حسنات په خبره دواړه خاندو خپل په ښنګل باندې دهغې تشي وهم او په خندا وایم: میږه..!

په ټوکو او خندا ځانونه کورته رسه و، ډوډې وخوړل شوه او کرار کرار شپې خپل د تیارې لمنه خپره کړه د شپې د راتلو څخه ویریدم چې بیا هغه منحوس خوبونه ونه وینم..

***

خوب مې لیدو چې یو سمسور او ښایسته ځای کې یم، وینتیان مې تر ملا رسیدلې وه د باد په هر څپې مې وینتیان په نڅا کیدل، کالې مې شین رنګ درلود سم د آسمان د رنګ پشان روانه وم روانه وم نه پوهیږم کوم نادرکه خواته روانه وم؟ هیس سوک زما څخه بغیر نه وه، د سیند په لیدو مې سترګې د خوشحالې څخه ړنا کوی، د سیند خواته روانیږم سیند ته تر رسیدلو مخکې د ترور کورنې وینم ټول هلته وه حتا سلیم او نجیب!

ټولو راته په شیطانه او مضر خندا راکتل ناساپه سلیم زما پسې په منډو شو د یو وحشي ځناور پشان زما پسې وو، زه هم په منډو کیږم او سیند اوبو کې ننوځم د سیند اوبه مې تر ستونې رارسیدلې وه او داسې احساس مې کو چې یو سوک د سیند د لاندې څخه ما د اوبو تل ته کش کوی! په سیند کې د ډوبیدو په حال وم چې د زید دردناکه چغې او سلګې مې تر غوږ شول!

مخ مې ګرځه وم او زید په هغه حال کې لیدو باندې مې زړه د درد څخه زره زره کیږی، زید د رضوان په لاسونو کې و او کوښښ یې کوی ترڅو خپل ځان د رضوان د غیږ څخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

جلا کړی، داسې لکه چې يو زندانې د فولادی زنځيرونو د مات کولو کوښښ کوی خو د هغه ټول هسې بې فايده وه. رضوان همغسې کلک زيد نيولې و او مخ يې د اوښکو د ځاځکو ښخه ډک و، زيد نه ژړل خو داسې چغې وهل چې د هر انسان زړه يې په درد راوړو..

زيد- يغمـــا مه ځـــــه....(دا اخری لفظو چې وا مې وريدی د يو چا په د لاس په ښوره ولو په ويری باندی د خوب ښخه پاسيږم، خاله او حسنات په تشويش راګوری او وايې: لورجانې ښه يې؟ بد خوب دی ليدو؟

د خبرو توان مې نه درلود يواځې د سر پو ښوره ولو د هغوی جواب ورکوم، نه پو هيږم بيا څه مې په انتظار کيدی چې دا يو هفته پرلپسې دا خوب وينم؟
خاله- د سهار مونځ پر قضا کيدو دی هله لوری پاسيږه خدای دی ياد کړه چې هغه دی هم ياد کړی.

د خاله خبری مې ذهن کې ګرځې" خدای ياد کړه چې هغه دی هم ياد کړی! د لږ کيناستلو وروسته پاسيږم اودس او مونځ مې کوم او بيرته له سره ويديږم، سهار د حسنات او خاله په غږونو له خوبه راپاسيږم.

حسنات- موری که لاړه نشم پخدای زړه مې پړق چوی.
خاله- وه جنۍ په کراره اوس يغما راوبينه وی بيچاره ګې ټوله شپه بد خوبونه ليدل او چغې وهل.
حسنات- موری څه کيږی خير دی لالا ته مې وو ايه.

پاسيږم او خپل ځای ټوله وم د حويلې خواته روانيږم
خاله- ضرورت نشته لالا دی خپله زر کارونه لری نور هسې يې ولې په تکليف کوی!؟
په لوړ غږ وايم: حسنات څه شوی؟
حسنات زما په ليدو په خوشحالې زما خواته راځې او وايې: ورينداې خير دی ته ورته ووايه.؟
يغما- حسنات وايې او کنه؟ څه خبره ده؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات- د خاله د زوی واده مې په شهر کیدی خو ادی مې اجازه نه راکوی لاړشم.
یغما- کله دی؟
حسنات- همدغه دری ورځې وروسته.
یغما- خاله جانې پرېږده لاړه شي سات یې تیرېږی.
خاله- لوری لاره لرې ده، د چا سره لاړشي؟ زید زوی هم کار لری.
د دی څخه مخکې چې زه کوم جواب ورکړم حسنات وایې: موری ته راکړه موبایل دې
زه خپله د لالا سره خبری کوم.

خاله موبایل د حسنات خواته نیسې او وایې: واخله شله جنۍ.

حسنات د ماشومانو پشان ذوق کوی او د زید نمبر ته زنګ وهې، د څو ثانیو وروسته زید
جواب ورکوی، حسنات د موبایل لوډسپیکر وهې او وایې: سلام لالا جانه ښه یې؟
زید- علیک سلام خورمې شکر خپله ښه یې مور جانه او یغما ښه دی؟

د زید د غږ په آوریدو داسې د دیغت احساس کوم لکه چې په کلونو کلونو مې چې غږ
ورڅخه نه ویې آوریدلې!

حسنات- هو لالا ټول ښه دی صدا غږ آوری او سلام درته کوی، ریښتیا لالا جانه کله
راځې لخیره؟
زید خپل غږ صاف کوی او وایې: نه پوهیږم! ولې کوم ستونزه راپیښه شوی؟
حسنات- دری ورځې وروسته د خاله د زوی واده مې دی شهر کې(حسنات خاموشه
کیږی چې زید په خندا وایې: هو خبر یم عابد راته زنګ وهلې و راځم هر څه ته چې اړتیا
لری ماته ولیکه راواستوه ترڅو ځان سره یې درته راوړم.

حسنات په بیحده خوشحالې په تلوار وایې: لالا یواځې تاسو راشې نور هر شئ پوره دی،
ریښتیا وریندارې کالې نلری، که یو جوړه کالې خپل په خوښه ورته راوړی نو ډیر به ښه
شي.(خاورې دی به سر شه حسنات ما ولې به دی مینځ کې راکشه ویې؟)
زید- سمه ده دوه ورځې وروسته راځم.

حسنات- پخیر راشې لالا نور دی نو وخت نه نیسم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید- خدای پامان.

ورځ په خوشحالۍ او د حسنات په ټوکو او خبرو تیره شوه بیچاره ګې بیحده خوشحاله وه، هې ویل یې ډیر وخت کیږی خاله دوی مې ندی لیدلې خپل د خاله د لورګانو سره یې د مجلسونو خبری کولې ناساپه یې وویل: پوهیږی یغما، هلته د واده وروسته یو بله شپه هم خلک د ناوی په کور کې شپه تیره ویې، دومره خلک راځې چې مه وایه..

ټول ورځ حسنات د واده ته ځو واده ته ځو په ویلو د ماشومانو پشان زما ورځ هم خوشحاله تیره کړه، شپه بیا هم خپل د منحوس بد خوبونو سره تیره شوه کرار کرار د زید د راتلو وخت رانږدی کیدو او زما زړه خپل په ځای کې کرار نه درلود، د هغه خبری څخه چې ویریدم همغه مې په سر راغلې وه.

حسنات- پاسیږه یغما د کور کارونه ژر سره خلاص کړو چې ځلور بجې باید شهر کې و اوسیږو.
خپل په لاسونو خپل سترګې مښلم او په دورغجنه غوسه وایم: افففف حسنات لیونې دی کړم داسې خوشحاله یې لکه چې ستا واده ویې؟
حسنات په خندا وایې: انشاءالله هغه به هم لخیرهووینې.

د کور کارونه مو په تلوار خلاص کړل او د زید راتلو ته په تمه کیناستلو چې حسنات وویل: وګوره یغما ساعت دری بجې شو خو تراوسه مې لالا ندی راغلې، کوم شئ نه ویې شوی..؟
یغما- لیونې خدای دی نکوی لږ صبر ولره.

حسنات خپل سر ښکته او پورته کړو او خپل په فکرونو کې ډوبه شوه، نیم ساعت نور هم تیر شو خو د زید څخه هیس خبر رانغې کرار کرار په تشویش کیدم ورته او غوښتل مې د خاله څخه پوښتنه وکړم چې د حسنات غږ راغې: وریندارۍ راشه چې لالا مې راغې.

اه ټول بدن مې د بید د ونې پشان لړزیده! زړه مې بیا د نورمال حالت څخه ووت! ګامونه مې کرار شول ټکری مې په سر سم کړو او په کراره قدمو د حویلې خواته روانه شوم.!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید مې ولیدې خپل بت پرست مې ولیدې، څومره بدلون یې کړی وو! د ګیری سره څومره زړه راښکونکې او جذاب شوی و! ویښتیان یې زیات شوی وه او یو څه خپل د پخوا حالت پشان شوی وه، بیحدت زیات خلطې په لاسونو کې وه خپل په زړه کې وایم: خاوری دی په سر شه حسنات هغه خلطې خو یې د لاسونو څخه واخله! په غټو قدمو د زید خواته چې د حسنات څنګ ته ولاړ دې ورځم او وایم:

یغما- سلام پخیر راغلې.
زید د حسنات څخه مخ راړوی او کرار وایې: علیک سلام خیر یوسې.
نږدی کیږم ورته او د لاسونو څخه یې خلطې راخلم او وایم: حسنات ورځه چای کیږده.
حسنات- سمده اوس یې ایږدم.

خلطې په لاس د کور خواته راونیږم زید هم په ارام ګامو راپسې و، کوټې ته داخل کیږو او هغه په یو نالې کینې چې زه کرار ورځخه پوښتنه کوم: کور کې خیرت و؟ ټول ښه وه؟
زید خپل ستونې صاف کوی او وایې: شکر ټول ښه وه.

و مخ ته یې ځیر کیږم د کوک نښان یې په تندی پاتې و، زړه مې غوښتو خپل په لاس د تندی هغه برخه یې لمس کړم خو کلک زنځیر مې په لاسونو کې اچول شوی و په نوم د مذهب، حیا، غرور، د هغه سر ته اشاره کوم او وایم: د سر حالت دی سنګه دی؟

زید په غټه مسکا جواب راکوی: ښه دی.

حسنات چای راوړی او په ذوق او شوق باندی د پلاستیک خلطو خواته ځې، زه زید ته په یو پیاله کې چای اچوم چې هغه کرار وایې: یغما!

دا زما نوم څومره ښایسته غږ کوی؟ داسې چې زه لا خپل په نوم مینه شوم! کرار ورته وایم: ها؟

هغه هیس جواب رانکړو داسې لکه چې ګونګې شو او خپل الفاظ یې وخوړل، حسنات غږ پورته کیږی او وایې: لالا کومه دی د ورینداری کالې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید و دوه پلاستیکو ته چې یو د بل څنګ کې وه اشاره کوی او وایې: په شین پلاسیتک کې د یغما او هغه بل کې ستا کالې دی.

د حسنات خوله د خندا څخه خلاصیږی او اول زما کالي د پلاستیک څخه راباسي، حیرانه شوم د زید د انتخاب څخه

اوږد لیمویي رنګه کالي چې اوږد والی زما د پښو د بنده پوري وه لستوڼې هم ښایسته دیزان درلوده نیمه او خلاص وه لستوڼي او یخن باندی، په غمویو ظریفه دیزان داره جوړ شوي وه، خپلو کالو په کتلو ډوبه شوي وم چې د حسنات هیجانه غږ پورته شو: واووو څومره انتیک دي وریندارې ته به د مجلس سپوږمی شي.

په شیطاني لهجه ورته وایم: بخیلی مکوه خپل کالي دي وګوره څنګه دي!

زید موږ دواړو ته په نرمه خندا راکتل حسنات خپلي سترګي په ناز باندی تاوه وي او خپل خلطه خلاصه وی! اوو یو د بل نه ښکلی دی حسنات کالي ډیر ظریفه انجونو پشان وه! شنه رنګه پنجابی وه لمنه باندی غمي کارول شوی وه لستوڼط هم ساده وه خوو ډیر ښکلی ساده جوره وه!

یغما- و ګوره زما د کالو څخه ستا کالي ښکلی دي شیشکی !

زما او د حسنات د خندا غږ پورته کیږی او په نور خلطو باندی مصروفه کیږو هغه کي هم ښایسته چپلي د کالو د رنګ سیټ جوړه وه، حسنات په خوشحالی او خندا چې بیحده شوق پکې و زید ته وایي: لاسونه دی په درد نشي وروور جانه په زحمت شوی.
زید په مسکا ورته وایي: څه زحمت دنده مي وه، ورځي ځانونه تیار کړي چې ناوخته کیږي!

حسنات خپل په لاس خپل تندی وهي او په خندا وایي: هوو پخدای ربښتیا وایی یغما هله

(c) ketabton.com: The Digital Library

پورته شه ځآنونه تيار کړو !
يغما- سمده ته دي خپل کالي واخله کوټې ته لاړه شه.
مخکی لدي چې حسنات کوټې ته لاړه شي زيد ورته وويل: حسنات اول زما کالی، واسکټ دستمال راوړه،بيا دي خپل کار وکړه.

حسنات په سترګو وايي او خپل د کالو خلطه اخلي او په منده د کوټې څخه وځي چې زيد په کراره ماته وايي: خوښ دي شول؟
يغما- هو ضرورت نه وه! هسې چټی ځان دومره په زحمت کړی.

يو غړو چاي څکي! او د دی څخه مخې چې ماته کوم جواب راکړی حسنات د زيد کالي راوړی او کوټې ته راځې، او زيد يواځې کرار وايې: زحمت نه رحمت دی.

د زيد په جواب يواځې سر می لاندي پورته کوم او د ځای څخه می پورته کيږم او وايم: سمده که کوم څه ته دي اړتيا شوه ماته غږ وکړه!
زيد- په سترګو.

د هغه پدی خبره د ډير حيرت څخه مي سترګي خلاصې پاتې شوه! يعنی دا اوس زيد وويل په سترګو؟! يو څو ثاني مي په خلاص سترګو د حيرت څخه وروکتل خو زر می ځان راټول کړو او دروازی خواته لاړم چې زيد راپسې غږ کړو: يغما ډير آرايش او فيشن ونکړي.

د زيد خبره په غوږ نه نيسم او د کوټې څخه وځم، حسنات آرايش باندی مصروفه وه!
آرامه ورته وايم: حسنات ما خوو آرايش ندی زده اوس څنګه وکړم؟!
حسنات- وی د ورينداره څخه مي صدقه شم دومره ساده ده خپله درته ارايش کوم داسې آرايش درته وکړم چې ټولو خلکو خوله درته وازه پاتې شي!

په خندا ورته وايم: بيشکه بيشکه اوس مې په درد وخوړلی!
حسنات- ښه سمده ډيری خبري مه کوه ته دطا کالي په ځان که زما فيشن خلاص کيږي بيا ستا نوبت..

(c) ketabton.com: The Digital Library

سمده وایم او اول مې مخ او لاسونه مینځم په تیزه حمام ته ځم مخ لاسونه صابون باندی مینځم! روی پاک راغلم مخ لاسونه وچ کوم کوټي خواته ځم ! حسنات هم خپل آرایش خلاص کړي وه کالي می په ځان کوم کالي مي ځان که داسي جوړ وه لکه چې زما په ځان ګندلي شوي وي مخ حسنات خواته کوم او ورته وایم:

یغما- حسنات ته وګوره ښکلي ښکاري!
حسنات مخ زما خواته را ګرځه ویي او سترګي زما پر کالوی بندی پاتی کیږی او حیرانه غږ باندی وایې: خاوري دي په سر شه یغمااا بیخی لکه شهزادګی غوندي شوي وظالمی..

محترمانه تعظیم ورته کوم او په مسخره لهجه ورته وایم: مهرباني کوي زما اغلې خپله هم ډیر ښایسته تشریف لري دلته .

حسنات هم زما په شان خاندی او په ریشخندی لهجه وایې: راځه کینه دلته موږ باندی شپه شوه.

مخامخ ورته کینم او حسنات په ځیر،ځیر زما مخ ته راګوری، داسې لکه چې غواړی کوم نقاشي او رسماې ډیزان کړي روسته له لږ ځند څخه آرامه او زړه نا زړه وایې: یغما وریځي دي ډیر ښکلی دی لکه کمان که لږ جوړ یې کړی بغیر د کوم مبالغې څخه ښایست والي دي سل برابر کوي! که ستونزه نلري درته جوړ یې کړم وریځي دي؟

په کلکه ورته وایم: نه ضرورت نشته !
حسنات- خیر دی د لالا جان په خاطر اجازه راکړه.
بد بد خواته یی ګورم او په کلکه ورته وایم: لیونی دومره خبره باندی سوک د ورور خاطر او نوم مخته مخته کوي؟
حسنات مظلومه راته ګوري او وایې: اوس اجازه راکوي کنه؟
یغما- سمده آرمان دي په زړه پاتی نشي غوا.

حسنات د خندا څخه په ډکه خوله زما د وریځو په جوړه ولو لګیا کیږی،10 دقیقی تیری شوی خو تراوسه حسنات لګیا وه اخیر په بې حوصله لهجه ورته وایم: اوففف څه کوي دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

دری ساعت؟ خو زړه دی راتنګ کړو(غوښتل می هینداره راواخلم چې حسنات اجازه رانکړه او ویې ویل: آغلي محترمی لطف کوم صبر ولري هروخت مو آرایش خلاص شي بیا خپل ځان وګوری.

بی حوصله انداز باندی جواب ورکوم:وه انجلۍ تا څومره خبري زده دي پخدای.

حسنات جواب نه راکوی او خپل په کار بوخته کیږی، آرایش 20 دقیقی وخت ونیوه چې زما د اعتراض غږ مې پورته شو: افففف حسنات بس ده نور ستړي شوم!
حسنات په خندا وایې: دغه دې خلاصه شو د سپوږمې پشان شوي.
په مغروره انداز ورته وایم: اول نه همداسی ښایسته وم.

حسنات په خندا وایې: دا ستا دومره باور په ځان زه مړه کړي یم!
هینداره راخلم او مخ ته می نیسم مخامخ نفر ته حیرانه شوم(یعنی خپل ځان ته) کمانی وریځې،جوری شوي سترګي تور خط باندی ، سور رنګ شونډی، ګلابي غومبري...څومره می توپیر کړي؟! بلکل ناوی په رقم شوي یم!

یغما- حسنات آرایش ډیر ندی؟ لږ به یې پاک کړم؟
حسنات خپل سترګي لکه بداخلاقو ښځو پشان را تاوي کړي او په غوسه یې وویل: غلی شه کوژدنه یی باید مجردو انجونو نه توپیر ولري.
مظلومانه ورته ګورم او وایم: خیر ده

حسنات- نه ...نه .. دا پریږده اوس درته وینتان جوره وم
یغما- ځنګه یی جوړه ویچ؟ خوو ساده سم دی.؟!

حسنات داسې بد بد راوکتل چې پوه شوم باید خوله مې بنده کړم، حسنات اوتو ماشین ساکټ که ورکوی! او زما د وینتیانو په کتلو لګیا کیږی زما وینتیان یې ښکته پورته کړل او ویې ویل: یغما څومره ښه نرم وینتان لري ډیر زر زر لویږي؟

د حسنات په خبره زه هم خپل وینتیانو ته ګورم رښتیا وایې په یوه نیمه میاشت کی زما وینتان ډیر اوږده شوی وه اول ورځ دلته راغلي وم لږ وه! په کراره ورته وایم: حسنات

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیونی دی کړم کار دی زر خلاص که، سترګي دي هم داسي چپي چپي مه راته کوه، هسي سترګې دی بیا همداسی پاتيږي ولاکه دی بیا څوک درسره واده وکړي!

زما په خبره حسنات په لوړ غږ خاندی او وایې: ولی غوسه کیږي بداخلاقي په سترګو نور درته چپ چپ نه ګورم ته خوشحاله.

اوتو راخلی او زما د وینتانو سرونه راته قاط کوي،" زما په نظر ورته تونې کول وايي هههه پیر صیب مو دومره تکړه دی" وینتانو کار می زر خلاصیږي اسپری هم وربانديو هي ځکه زر خراب نشې، د کار خلاصیدو وروسته حسنات وایې: اوس پورته شه کار دی خلاص شوو

وینتان می هینداره کی ګورم ربښتیا هم ښایسته شوي وه، اوږده غاړه می زیاته ښکاره کیده په خوشحالي ورته وایم: مننه کوم ګراني په زحمت شوي.
حسنات په خندا وایې: مقصد نظره نشي ..
په خندا ورته وایم: دومره هم نه ! ربښتیا ترور نشته! چیرته تللی؟
حسنات- صبر وکړه راځي د ګاوندي کورته تللی، ربښتیا کاشکی می درته د پوزه میخک اخستی واي دا تور تار داسي بد ښکاري ټول فیشن یې درته خراب کړي!

پورته کیږم د الماری څخه هغه قوطعی راخلم چې رضوان راته راوړي وه او حسنات ته وایم: واخله دا می پوزه ته کړه.(حسنات قوطعی زما د لاس څخه اخلي او وايې: دا دی د کومه ځای کړل څرمخکی ؟
یغما- غلی شه ډیری خبري مه کوه! کار دی وکړه!
حسنات په خندا وايې: ښه صایب.

حسنات تور تار د پوزی څخه می لري کوي او د سرو زرو طلا حلقه راته اچوي او وايې: اوس بیخی پوره شوی.
ورته خاندم ښایسته تکری وینتانو باندي حلقه رقمه جوره وم او وایم: اوس ستا نوبت شو.

اوتو راخلم خپل وینتان پشان ورته قاط کوم، تراوسه نیمایي کړي می نه وه چې د زید غږ پورته شوو: یغمااااا وه یغمااااا

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- ها؟؟صبر وکړه درغلم(حسنات ته مخ کوم او وایم: حسنات نور ته اوتو کړه ځم ګورم لالا دی څه وايي!

حسنات دسکول ته لاس کوی او عطر راباسي او ماته په نیولي وايې: راشه عطر ووهه

پو هیږم مخالفت ورسره وکړم آخر هم په زوره راته عطر وهي نو مخالفت می ونکړو او عطر می ووهل، چې د زید غږ بیا راغلو: یغمااا!
یغما- دغه دی درغلم ځومره ورخطا یی وی..
حسنات ته مخ کوم او ورته وایم: دا ورور دی ستا پشان ضدی دی.
حسنات- یغما نوره ورځه چې زما مغزه دي وخوړله شاید بیچاره درسره کار لري توبه!

یغما- مرګ توبه! څنګه خپل د ورور شکایت دربادي بد ولږیده غوا.
حسنات ژبه راباسي او آرامه خاندي په تیز قدمو باندی د ناستی کوټې ته ځم پاک یاد څخه می وځی حسنات زه رنګمالی کړي یم! (یعنی آرایش راته کړي.)

کوټې ته داخله شوم او دوه توري سترګي د حیرت څخه هک حیراني راته پاتی ویې، د زید په حیران نظر تازه مي خپل سر او شکلک ته فکر شو،ای خاور دي په سر شه، خدای می مړه کړي، الهي تباه شم اوس حتما وایی ماته ځان بنایي داسي کار کوي! ځانته مې زړه کې ښیراوی کول چې د زید په سم کتلو مې ټول فکرونه له سره والوتل!

سپین کالي په ځان وه،تور واسکټ، تور دستمال. وطني کالي وه اوسی وینتان هم ډیر شوي وه، د زید د کتلو څخه مي په سل زحمت سترګې واخیستل او خپل تکری مي پر وینتیانو جوړه کړو او کرار مې وویل: کوم څه دي پکار وه !

زید په همغه حیران نظر راګوری او خپل سر د نه پشان ښوره ویې، څو دقې همداسې هک حیران راګوری، د څو دقو وروسته د هغه حیران حالت څخه راوځې او آرامه خپل لځایه پورته کیږي زما خوا ته راځي له حیاء څخه می غومبري ګلابي رنګ څخه سره رنګه ته بدل کیږي

زید- یغما سترګي دي راپورته کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په شرم چې نیوهېږم د کوم ځای څخه ماته راغی سترګي مې کرار ور پورته کوم چې زید وايي: درته ویلی می نه وه آرایش مکوه هوممممم !
یغما- پخدای حسنات راته شله شوه قسم درته کوم ما آرایش کول زده ندی !

زید را نیږدي کیږي او لاس زما د ویښتانو خواته اوږد کوي چې زه ورڅخه لري کیږم او وایم: مکوه
زید- د چا په اجازه دی خپل وریځي جوری کړي؟

اوس څه ورته ووایم؟ یواځنې جواب مې چې ذهن ت راغلو ورته مې وویل: حسنات وکړل..!
زید په کلکه لهجه وايي: تا ژبه نه درلوده ورته ویلې به دي وه نی جوړه وم ؟ زما بدبخت مخته خو دی دری متره ژبه ده!(غلی شوم ځمکی ته می کتل، چې هغه کرار وویل: فکر می نکوه هغه حلقه چې ما درکړي وی په پوزه کړي!
یغما- ښه ده چې پوهیږي! نور څه می نه درلود یوازي مجبوری څخه مې په پوزه کړی.

زید- ډیر ښه اوس به یو بل شي هم د مجبوریت څخه غاړی ته کوی آغلي یغما..!
زید خپل د خبری سره سم خپل لاس و جیب ته وړی او یو زنځیر راباسي او زما د سترګو خوا ته نیسي د سپوږمې چاپ پري و یا بل ډول ووایم ځوارلسمه سپوږمې وه !د سپینو زرو غاړه کې وه! په حیرانه لهجه ورته وای:

یغما- دا د څه لپاره؟
زید- دا د دي لپاره چې ته یه غاړه کړي!
یغما- چا ویلي زه دا په غاړه کوم؟
زید- ما !
یغما- هغه وخت ته سوک و اوسیږی ښاغلیه؟!
زید کرار خاندی او وایې: اینجانب زید د خایستو مې خاوند (یغما خاوند)

ټول وجود مي د یو خاص احساس نه ډک شو یا که دروغ ونه وایم له غروره ډک شو، کرار ورته وایم: زید منندویه به دی و اوسیږم چې خپل خیالات او فکرونه په ژبه

(c) ketabton.com: The Digital Library

رانوړي!

زيد زما لاس نيسي او تاو کوي مي او وايي: زه خيال نه وينم، خيال جوړه وم اوس هم ارامه ودريږه!
يغما- په هوش يي څه کوي؟ که ترور يا حسنات راشي !
زيد- رادي شي نو پردي خو نه يي کوږدنه مي يې! يا ناا!ا ښځه مي يي...!

پوهيدم داخبري زما د غوسه کولو لپاره کوي ! وينتان يي راته واړول، او غاړه کي راته ورو په غاړه کي کړه! مړوند يي راته ونيوه او تاوه کړم، حيرانه ورته مخامخ ولاړه وم چې زيد په خوشحالۍ وويل: دا ده اوس پوره شوي زما سپوږمي.
وشرميدم او سر مي ښکته کړو او په کرار غږ مي وويل: دا خبري ماته نه دي جوړي شوي که نور په خوله رانوړي ښه به وي.

د زيد غږ بدل شو او د هغه څو شيبو مخکې آرامتيا پکي نه معلوميده کله چې ويې ويل:سومره زما خبرو ته په بي ارزښت نظر ګوری يغما! پوهيږي دا خبري له کوم ځايه کيږی؟(خپل يخن يي لږ خوشي کړو او خپل زړه ته يي اشاره وکړه او ويي ويل: له دي ځايه پوهيږي يو ورځ همدا کس چي ستا پر وړاندي ولاړ دي هو همدا زه بدبخته دا د عشق او عاشقي خبرو باندی مي ريشخند او ټوکي وهل،يو ورځ ما هم دا خبرو ته دروغ ويل خو ستا خبری راته د مرګ حکم لری،

کله چې ته زما خبرو ته دومره بي ارزښته ګوري... انصاف ندی په هيس مذهب کي انصاف ندی !!

د زيد هر خبری زما روح راته ټيي کول زيد حالت خراب وو خو زه هغه کس نه وم چي وضعيت يي ورته ښه کړم، په ډير زيار او خپل د زړه او احساس خلاف مي ورته وويل: ښه پوهيږي خوو،بيا هم ماشومانو غوندي چلند کوې! ښه پوهيږې! چې زموږ اړيکه لکه ورځ او شپې پشان ده حتي په افسانو او قيصو کې لا دا دواړه يو بل سره ندی جوړ شوی، ښه به دا وي، همغه زيد شي کوم چي دا خبري په ملنډو او ټوکو نيسي.

زيد په درد وخندل د هغه پدی دردناکه خندا مي که ووايم زړه ټوټي ټوټي شو نو اغراق به

(c) ketabton.com: The Digital Library

مې نه ويې کړی، خوو چاره مې نلرله نمي شو کولي زيد ځان سره عادت کړم کله چې پوهيږم زما منزل چيرته خلاصيږی ...!

زيد- خايستو مې د دي زيد او هغه زيد کې ځمکه او اسمان توپير دي ولې نپوهيږی!؟ ولې ړنده شوي يي؟ هغه زيد مغروره و وفادار نه و ازاد و عاشق نه و بت پرست نه و په اسمانونو کې ګرځيدی.خو دا زيد خپل ټول غرور ستا د پښو لاندې کړی وفادار دي هغه بت ته چې پوهيږي ډير سرکش دي،بندی شوي دی په هغو سترګو کې چې لا ګوري هم نه ورته دا زيد مبين دي د جنون ترحد پوري تر عبادت پوري لړ. څه ډير مجنون له اصلي مجنون څخه دی.

مجنون د مينې په لاره کې خپل هيس څه له لاسه ورنکړل پرته له خپل د غرور څخه خو زه څه؟ما د غرو علاوه خپل جلال مي هم له لاسه ورکړو هغه زيد چې ټولو د هغه پر وړاندې ګونډی وهلې او زاري ګاني ورته کولي نن خپله خپله د يو ډبرو د زړه والا مخکې په ګونډو دی او په زاري ورته کوی، بغير له شکه چې مينه مي د زم زم د اوبو غوندې پاکه ده.....

دا زيد بت پرست دی سپوږمي مې بت پرست! او دا زيد د ځمکې په اخری ترينه نقطې کې قرار لري!!ګمان مې هم نکوی چې يوه ورځ به داسې راشي چې زه دی د چا په مقابل کې داسې ماتيږم...!

د زيد په خبرو مې بيا دا لعنتي اوښکې د سترګو څخه په بهيدو شول، سومره تقدير ميله ما پوروړي دی دا ځل يې سخته لوبه په لار اچولې خو قسم خورم په هغه ذات چې عبادت يې کوم دا ځل اجازه نه ورکوم زما بد قسمتي دي د زيد ژوند خراب کړي ډوبيږم خو نپريږدم زيد هغه سمندر کې ډوب شي کوم کې چې زه ډوبه شوم.. موږ هغه حالت کې و چې د حسنات غږ راغې:

حسنات- يغما په خداي ناوخته شو راشه دا چپلکې دي په پښو کړه(حسنات کوټې ته د داخليدلو سره سم سترګې پرما او زيد ولګيدي او په خوشحالې وويل: ماشالله سومره ښکلي جوړه بيخي يو بل ته جوړ شوي ياستې.لالا ته راکړه تيلفون دي يو عکس خو مو واخلم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حسنات پدی خبره په خوله مې ورته هیس ونه ویل خو په سترګو مې چې څه کنځلې وې حسنات ته مې وکړل خوو هغه کله پوهیده د سترګو په کنځلو! او خبره یي منله؟ نااا‌ا هغه ډیره سپین سترګې له دي خبرو څخه وه.
د حسنات په خبره د په خوله مسکا یي خپره شوه او ویې ویل: دا ده واخله
حسنات تیلفون واخیست او ماته وویل: وریندار ته هم دا چیلکې واغونده چي د قد توپیر مو کم شي..

مرګ دی کم شي لیوني په زړه کې مې حسنات ته ښه کنځلو وکړل خو کرار مې وویل:حسنات جاني خوګي نګوري واده ته ناوخته ده واده به تیر شي درنه
زید چي خپله موسکا د پټ کولو کوښښ کو ویې ویل: نا هیس ناوخته نده لس دقو کي مو رسوم نور وایه؟!
حسنات په خندا وویل:افرین لالا

په زړه کې مې حسنات ته وویل:مرګ افرین
حسنات- هله نو وریندار ..!

په غوسه مې خپل لمن راټوله کړه غوختل مي تیته شم ترخو چپلې په پښو کړم چې زید پرینخودم خپله په ګونډو شو چې ما په تلوار وویل: زید څه کوي بده ده.
زید- حسنات تهووایه خور مي بده ده زما کار؟ هومم؟
حسنات- نا لالا ډیر ښه ده.

او ورو یي وخندل سومره دا خنده رویه شوي؟ ځان سره په زړه کې وایم: حسنات ادم فروشي خاینې تاسره به وروسته زه ګورم په ملنډو بیا د هغه خبره ځان سره تکرار که وم: نا لالا ډیر ښه ده.زید زما د چیلکو بندو تړلو کي بوخت و او ما مي خپل لمن پورته نیولي وه د مو بایل د کمرې ترق او تروق شروع شو چي د حسنات له واه واه سره یوځاي و !

په غوسه مي وویل: حسنات نګوري څه کوي لږ صبر خو وکړه ولې عکس اخلي؟
زید خاندي او پورته کیږي او وایې: دا ده خلاص شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له شرم نه لبلبو غوندي تکه سره شوي وم!!! زيد زما خوا ته ودريد او بيا هم دي کمري ترق تروق د اکس اخيستو پورته شو چې ما به غوسه وويل: اه ..بس دي نو فقط چې مودلينګ وي؟!

زيد زما له ملا يي لاس تير کړو او زه يې د ځان خوا ته کش کړم او ورو او په بنګلي انداز يي وويل:ژوند مي پريږده خپل کار وکړي فکر نکوم داسي شايسته شيبه مي بيا په لاس راشي.

لاسونه مي د زيد د ډير نږدی والي څخه يخ کيږي او خوله مي بنده شوه، چې حسنات وويل: وريندار د لالا لاس مي ونيسه بيخي لکه بت ولاړه يي!
د حسنات پشان په ريشخند وايم: وريندار دي لالا لاس مي ونيسه بيخي لکه بت ولاړه يي!
ستا لالا دی که زما هوم؟ راشه خپله دي لاس ورنه ونيسه!

د زيد او حسنات د خندا غږ لوړ شو.زيد زما يو لاس نيسي او بل لاس مي خپل د ځان نه تاو کوی معترضانه داسي چې فقط خپله يي واوري وايم: زيد مکوه خپله پوهيږي نامحرم يي او پدی هم پوهيږي چې زه سومره پدی خبرو کې حساسه يم هيله کوم د حد څخه دی مه تيريږه.

زيد ما غوندي کرار وايي:

گفتی نظر خطاست،تو دل ميبری روا است؟!
خودکرده جرم و خلق گنه کار ميکنی.؟!

زيد- ته په دی خبرو هم پوهيږی؟ خپله ګناه دي ده! ما خو ځله درته وويل چې راځه حلاله نکاح وکړو، څه هم که زمونږ نکاح زما لپاره په يو مقدس ځاي کي ترل شوی(او اشاره يي خپل زړه ته وکړو او ويې ويل: هيس سوک مانه بغير حتي حق نلري درته وګوري ته فقط زما لپاره يي حتي که د ايمان په قيمت مي هم ختم شي!!

او پدی خبری هم پوهه شه زه داسي سړی نه يم چي په حرامو او حلال پوه نشم په ژوند کي مي پرته له تا هيچا ته ندي کتلي او ته په دي ښه پوهيږی له مانه..

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زید پدی خبره یو تصویر می د سترګو مخ ته راغلو، کله چي مریم کلیزه کي خپل لاس زید ته اوږد کړو او زید د هغې لاس رد کړو او زما د طعني په جواب کي چي ومط ویل ورته: ښه بیا سرقم مبارکي ورکوي هممم!؟ یاد مي شو!!! د ځیني خلکو لاس نباید ومنل شي .. زید راته ویلي وه: غلطي مکوه ځان له هغي سره مه پرتله کوه زما زړه مي غيږ مي لاسونه مي او هر څه چي جسم او روح پوري مي اړه لري یواځي یو کس پوري اړه لري چي هغه کس په هیس حال کې مریم نده! نو هغه کس زه وم؟!!!!

لا د دی خبری په حیرت کې وم چې د حسنات غږ پورته شو:افرین همداسي ...
یغما- مرګ افرین بس دي نوو.

بعد له څو عکس اخیستلو لاسونه مي د زید د څخه جلا کړل او دروازي خوا ته لاړم چې ترور سره مخ شوم زما په لیدو ترور وویل: ماشالله نظره نشي لوري صبر وکړی زه درته اسپیلني راوړم او تاسو ته یې لوګي کړم.

ترور لاړه او اسپیلني راوړه تولو ته دود کړو او ویې ویل: خداي مو وساته بچیانو،،ماشالله دري واړه ډیر ښایسته شوي یاستي.
حسنات په موسکا زید ته وکتل او ویې ویل: څو لالا؟!
زید خپل دستمال سم کړ او ورو یې ویل: سمده راځي خوو غټ تیکري په سر کړی!

او د دي خبري په ویلو سره د دروازي خوا ته لاړو ما او حسنات د زید په خبر غټ تیکري په سر کړل او ترور سره د دروازي خوا ته لاړو زید دروازي ته تکیه کړي وه او اسمان ته یې کتل زمونږ په لیدو جیګ شو او موټړ خوا ته ولاړه، زید پسي مونږ هم ولاړو زید شاته دروازه د موټړ مونږ ته خلاصه کړه او ویې ویل:

زید- مور جاني تاسي مخکي کیني پریږدی دا دواړی شاته ارامې کیني ...
ترور په خندا وویل: سمده زویه !!!

موټر حرکت وکړ او خاموشي په موټر کي خپره شوه د سندري غږ د موټړ دننه خاموشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

له منځه یوړه سندره د احمد ظاهر په غږ وه چې ټول یې د ځان سره غرق کړو په سندره کې:

امشب از باده خرابم کن وبگذار بمیرم
غرق دریایي شرابم کن و بگذار بمیرم

وخت نا وخت زید سره سټرګو په سټرګو کیدلم د موټر په هینداره کې او زید داسې ښکاریدو لکه چې دا د سندره یې خپل د زړه خبرې وی او ماته یې د سندرې په ډول کوی او خپل سټرګو نه په ډیر مهارت کار اخلي، تقریبا وروسته له 40دقو منزل ته ورسیدو، پدې 40 دقو کې بغیر له سندرې څخه موږ نور هیس خبري و نکړل موټر ودریدو زید ښکته شو او یو چاته یې زنګ ووهه.

روسته له څو شیبیو یو ځوان په ظاهر کې د 25 کالو معلومیدو راووت د زید په لیدو یې خوشحالي څرګنده کړه!! او روغبړ یې وکړو.

حسنات- یغما دا مي ترور زوي دي عدنان!
یغما- خا د همدي واده ده؟!
حسنات- نا !!دا یې دویم ورور دي
یغما- خا خا ډیره ښه ده !!

لګ ځنډ وروسته زید راغي او د موټر دروازه یې ترور ته خلاصه کړه زه و حسنات هم ښکته شو زید مونږ نه مخکې و !

زید- حسنات دیخوا لاړې څخه لاړ شې...
حسنات- سمده لالا جان.

ترور زمونږ نه مخکې دننه شوه او بیا زه و حسنات کور ته دننه شو، عجیبه ګڼه ګونه وه کور کې رنګارنګ خلک ول د کور په کټلو بوخته وم ډیر وخت شوي و واده ته نه وم تللې چې د یو چا غږ را غې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- واه واه بعد له سومره وخت دي ګورم خور جانې

سترګې مې دې کور له کتلو لرې کړې او یو نسبتا ځوانې ښځې باندې مې سترګې ولګیدې هغې د ترور جانې سره سترمشې کوله چې ترور ورته وویل: ذکیه جانې ته خو ښه پوهیږې کور چاته نشم پریخودلې ترخو ستاسو لیدلو ته راشم.

ذکیه- هو هو پوهیږم ښه پوهیږم اوس هم مهربانې دې ده چې راغلې.
ترور او ذکیه خاله په خبرو بوخت ول چې حسنات لږ وړوخل، او په خپل شیطانت یې وویل: عه ترور جانې زه دې له هیره ووتم خیر تروري..

ترور چې وس ما او حسنات ته پام شو ویخندل او ویې ویل: واې پیشوګې مې!! سومره ښکلې شوې او سومره بدله شوې یې؟!

حسنات په غیږ کې نیسې او مخ یې ورته ښکل کوې حسنات په خپل شیطانت او مظلومانه لهجه وایې:خاله ټول سینګار (ارایش) دی راته خراب کړو ښه.!
خاله زکیه په کرار باندی د حسنات په سر وهې،او په همغه مسکاه ورته وایې: په رینتا هم همغه شان لیونې یې!

حسنات ارام وخندل!
هغه ښځه چې د خاله لخوا ذکیه خطاب شوی وه، ماته په اشاره خاله ته وویل: معرفي نکوی؟!

مخکې له دې چې خاله ځواب ورکړې، حسنات تلوار وکړو خپل لاس یې زما د اوږی څخه راتاوو کړو او په غرور یې وویل: وریندارہ مې ده خاله جانی!زید خان ښځه!ایغما جانه!
خاله په حیرانتیا سره وویل: ربښتیا! ؟ ماشاءالله بالاخره زید خان په جال کې واچول شو ههههههه!

د دې کلمې په ویلو ذکیه خاله حسنات زما د غیږې څخه لری کړه او زما مخ یې ښکل

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړو او ویې ویل: لوری پخیر راغلی زید زما د زوی په خیر دی!
ما په مسکا ځواب ورکړو: مننه، مهربانی مو ده ترور جانی!

ذکیه خاله- اه اوبخښی ولاړه پاتی شوي! راځي صالون کې کینئ!

مور د خاله ذکیه نه وروسته صالون ته ننوځو! واه، یو لوی او ښکلی سالون! که زه غلطی ونه کړم، د صالون اوږدوالی او پلنوالی څلوېښت مترو ته رسیږي! ګڼه ګونه دومره زیاته وه چې ټول تالار یې ډک کړی وو! ما د شرم احساس وکړ، کله چې زموږ په ننوتلو ټولو سترګې زموږ خوا ته راړولې، او د تل په شان د نوی کسانو په لیدو ټول ښځو خپل مینځ کې پس پس خبری کولې!

مور یو کونج غوره کړو او کېناستو، حسنات د خوښۍ له امله په جامو کې نه ځای کیده!زه او حسنات په قصې کولو کې ګرم شو!

یغما- حسنات ستا خاله زید ښکه پیژني! ؟
حسنات په خندا وویل- یغما جانی یواځې خاله نه، بلکې ټوله کورنۍ زید پیژني، سربیره پردې زه باید ووایم، چې هغه د کورنۍ د جینکو په منځ کې خورا مشهور دی،فکر دی ویی..!

په حیرانتیا سره وایم: ریښتیا!؟
حسنات- ولا ربښتیا وایم، که دوی تا ووینې، ټول به حیران شي!
په دی خبره باندی زه او حسنات دواړه په لوړ غږ وخندل! او ما وویل: خاوری دی په سر نشه حسنات..

حسنات خپل وریځی پورته کوي او په رشخند وایې: ښه بیا وګوره چې ریښتیا وایم او که دروغ؟!

زه خپل سر پورته او ښکته کوم او نور بحث ته دوام نه ورکوو! څو شېبې وروسته د نجونو یوه ډله د چایو له پتنوس سره راغله! حسنات چې دوی ولیدل، پاڅېده او او د تلو اراده یې وه چې لاړ شي! چې ما د هغې لاس ونیو او په نه چندان قهرجن لهجه مې وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چیرته پخیر!

حسنات- ځم چې ورسره مرسته وکړم! او هو موږ سلام علیک هم نه دی کړي! دا ټول زما د ترور او ماما لورګانی دي!
ما د هغې لاس پرېښود او و مې ویل: سمه ده، لاړ شه!
حسنات- اوه، مه غوسه کیږه، راځه، ته د زړو ښځو په منځ کې څه کوې چې کیني راځه ته هم مرسته وکړه!(او بیا زما لاس نیسي او ما پورته کوي او خاله ته وایې: موری زه او ورینداره ځو چې جینکو سره مرسته وکړو.

ترور چې خپل د عمر ښځې سره په خبرو بوخته وه، او موږ ته یې پام نه و د حسنات په خبره یې وروکتل او ویې ویل: سمه ده خو ورینداره دی زیات په تکلیف نه کړی!
حسنات په مسکاه ځواب ورکړو: په سترګو مور جانی

او بیا زما لاس نیسي او د ښځو او جینکو ګڼه ګوڼی څخه راوباسي! او د هغه انجونو په خوا ځو چې د چای او خواږه په ورکولو بوختې دي، او پټنوس یې تقریبا خالي شوی وو.

حسنات- یغما، راځه چې بهر لاړ شو، دلته ټول اوس راټولیږي(او په لوړ غږ یې جینکو ته وویل: جینکو دباندی درته پتمه یم!

موږ دواړه په کراره او سختۍ سره د خلکو د مینځ څخه بهر راوځو، موږ لا په پوره توګه ساه نه وه اخیستی او راوتلې نه و چې جینکی راورسېدې! ټولو په وار وار حسنات سره ستړی مشی وکړل البته، چې د شوخ انجونو پشان وه یو یې ویل:

(چیرته یې، شیشکې)
(کم را معلومیږی وه انجلې.)
(ښنګه ښایسته شوی یې)
(وای جامې خومره ښکلې دي)

کله چې دوی ښکلول او ستړی مشي خلاص شوه، نو تازه یې و ما عاجزی ته فکر شو،

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د دوی ځخه په ډیر لنډ واټن کې ولاړ وم! په زیړو رنګ شوي ویښتانو او نسبتا ښکلي بڼه لرونکې جلۍ په یوه ځانګړي غږ وویل: حسنات دا جلۍ څوک ده؟(او زما خواته یې اشاره وکړه! زه په کراره قدمو د هغوی خواته نږدی کیږم چې حسنات خپله ستوني صاف کوی، او د وینا کونکي کس په تمثیل کولو پشان وایي:
:□#شهاب
حسنات- جینکو وایم:چې څوک ده،مقصد سکته ونکړی! نا پریده لومړی به تاسو ورته وپیژنم(بیا یي همغه زیړ ویښتانو جلۍ ته اشاره وکړه او ویې ویل: اناهیتا د ماما لور مې(د حسنات په خبره هغه معرفي شوی انجلۍ ته چې نوم یې اناهیتا ویل شوی وه ګورم، رنګ شوی او مصنوعي طلایي ویښتان،ښکلی سترګې،غنمرنګه پوستکي منځینی پوزه درلود لا دهغې په کتو وم چې حسنات یو بل جنې ته اشاره وکړل او ویې ویل:

حسنات- ساره د ماما لور مې (د اناهیتا څخه مې نظر واړوی او ساره ته مې وکتل د لنډ قد خو ښکلې څېره، نیلي سترګې، اوږده بانه، قلمی پوزه او وړې شونډې! په ی لفظ کې ښایسته وه! چې حسنات بیا یو جنې خواته اشاره وکړل او ویې ویل: نجیبه د ترور لور مې. (نجیبه، د متوسط قد لرونکی، خو دومره ښکلی نه وه؟! حسنات یو بل جنې ته اشاره کوی او وایي: امینه،ترور لور مې (آمینه لوړ قدی جلۍ، سپین پوستکي لکه د شیدو پشان آمینې ته مې په ځیر ځیر کتل چې حسنات بیا وویل:

حسنات- او دا هم زموږ د ټول قوم شیشکه حدیثه.(د حسنات په خبرې مې حدیثه ته وکتل یوه نجلۍ چې متوسط قد او ښایسته بڼه لري. ما ټولو ته لاس ورکړو، او خوښي څرګنده مې وکړه! چې د سارا غږ لوړ شو:

سارا- حسنات وایی اوس که نه؟!
حسنات- اه سمه ده دا یغما جانه ده زما وریندار جان ده!

که زه وایم چې د حسنات په خبره د ټول انجونو خولې د غار په څیر د حیرت څخه خلاص شوی نو دروغ به مې نه ویې ویلې د هغوی د څهرو په لیدلو د حسنات د خندا غږ پورته شو او ویې ویل: خوله بنده کړی،چې مچان داخل نشې!
اناهیتا په نه زړه وویل: وریندارہ! زید ښځه ده! ټوکې کوې؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات- هو صیب زید خان ښځه ده، زه ټوکې نه کوم.
اناهیتا- هیڅ باور نه شم کولی.
حسنات اوږه پورته کړه او په یو بې حوصله لهجه یې وویل: ستا زړه نور ما پورې اړه نه لرې اناهیتا جانې!

زه یواځې د خغوی د خبرو کتونکې وم، هغوی پوښتنې کولې او حسنات ځواب ورکاوه! خو د ټولو انجونو حسادت او بخیلې له ورایه ښکاره کیده! ساره په تکبر او غرور سره زه مخاطبه کړم او راته ویې ویل: حسنات رښتیا وایې ته د زید خان ښځه یې؟

ما هم د هغې په خیر، په ویاړ او غرور موسکا وکړل او ومې ویل: ولای ښکاری خو همداسې.!
آمینه خپل لاسونه خلاصوې او ما غیږ کې نیسې او په خوشحالې باندی وایې: الا څنګه ښه سر جوړ راځی،دواړه ښکلی یې،ان شاءالله چې بختوره شې!
په خندا ځواب ورکوم: مننه، ژوندی اوسی ګرانې

آمنه او حدیثه شوخی او خوش طبیعته جینکیانې وې! خو نجیبه سارا او اناهیتا ماته داسې کتل لکه چې د هغوی د پلار میراث ما خوړلی وې!؟ او د هغوی دری نفرو داسې غوسه ناکه نظر زه نور هم خوشحاله ولم او د غرور احساس مې کوی، داسې احساس مې درلود چې یو ډیر قیمتې شی چې ټول دهغه شئ په تنده او آرمان کیدی ما لاس ته راوړې اوسیږی! د ذکیه ترور غږ زموږ مجلس خلاص کړو:

ذکیه-هله جینکو منده کړئ پیالې راټولې کړئ قصې مو اوس پریدې شپې ته فعلاً ډوډی وخت دې!

پرته له اضاف خبرو جینکو سره لاړم او پیالې مې راټول کړل،یو بار مصرفه دسترخوان مو هوار کړو! پتمه پاتی کیږو چې د بیرون څخه ډوډی راشې!
موږ ټول په انګړ کې ولاړ یو! البته، که د ساره او اناهیتا د غوسې څخه لری درېدل په نظر کې ونه نیسم، هلکان له ډوډی پټنوسونو سره را داخل شول د دوی په منځ کې زما سترګې په زید باندې ولګېدې، په ښکته سترګو پتنوس زموږ په لور راکوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اناهیتا غږ د زید د لیدو مخه ونیوله: ساره وګوره هغه زید نه دی!؟

ساره، له لږ ځنډ وروسته، په ارامه غږ، کوم چې بیخي ما ورڅخه نه و آوریدلي ویې ویل: هو خپله دی!

زه نه پوهیږم، ولې خو بیحده زیاد د حسد او بخیلي احساس مې وکړو داسې لکه چې یو ماشوم بخیلي کوی چې د هغه مور او پلار یو بل ماشوم ته ناز ورکړی..! ساره غوښتل، د پتنوس په بهانه زید خواته لاړه شي چې زه د هغې څخه مخکې شوم او د زید په لور روان شوم، د ټلو حال کی مې خپل ټول مخ په ټکری پټ کړ ترڅو د نور هلکانو او همداسې د زید قهر نه په امان کې اوسم.

زید ته نږدی کیږم او پتنوس یې له لاسه اخلم! چې زید په حیرانه نظر ماته راګوری فکر کوم چې زه یې ونه پیژندلم! ځکه د هغه تندی تروش، څو او سترګې یې ښکته کړې او اراده وه چې لاړ شي! د زید دا سر ښکته کول او زما نه پیژندل ماته خندا راوړه هی هی لکه چې زما بت پرست خپل د عبادت بت و نه پیژندی؟ صدقه له شرم څخه یې شم خپل ټکري پیڅکه لږه لري کوم او په کراره غږ او مسکا باندی د زید د ټلو څخه مخکې ورته وایم: زه یمه مه شرمیږه!

زما په غږ زید په تلوار خپل سترګې را پورته کړي، چې ما پتنوس یې د لاس څخه واخیستو او په تلوار د صالون خوا ته لاړم!راو زید مې همهلته هک حیران پریخودو د حسنات په غږ مې وروکتل: یغما،چیرته ورکه شوي،له یو پتنوس پسي غره بیخ ته لاړی زر کوه چې ټول خلک پاتي!

یغما- زیات چر چر مه کوه دا دی واخله!

حسنات پتنوس اخلي او مواد یې ویشي!
هغه بیا پتنوس زما په لور نیسي او زه یې له هغه څخه اخلم د انګړ په لور ځم پتنوس زما په لاس کی دی او سترګي مې د زید په لټه کي دي! اوه، نو چیرته لاړو زما محبوب؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه په خپله خوله لاس کیدم،او هغه کلمه چې بی اختیاره مې له خولې ښخه بهر شوی وه، هغه کلمه تحلیل کوم. محبوب؟! یعنې چې ما زید خپل عاشق وبلو!؟ حتی د دی لفظ اعتراف کول ځان ته لا سخته وه دومره چې له امله یې زما د غومبر د سور والو سبب کیږی.

زید له پتنوس سره انګړ ته رانونتې داسی ښکاریدی چې د چا په لټه کې وی؟ او زه پوهیدمه چې هغه پرته له ما بختوره بل څوک نده! په خندا اوپټ مخ زید خواته لاړمه! زما په لیدو یی ښایسته خندا په څهره کی ښکاره شوه.څه تسلیم شوې یمه هو اقرار کومه څه یغما هغه څوک چې یوه ورځ زړه یی تیرې په شان وو.ومې بایلل او هغه هم څه یو بایلل وکړل!!

اقرار کومه هماغه ورځ چې زید خپل غرور یی مات کړ او د مینی اظهار یی وکړو . ما خبل زړه و بایلود.یواځې د دی جرات ما کی نه وو چې د مینی په سمندر کې پښه کیږدم.زړه می په سینې کی نه ټولو د بت پرست په لاسو کې زولنې شوې وو.تر کله به څه له خپل احساساتو تښتمه.؟

هر څه کیږې ودی شي ګناه کول هم ښایسته ده کله چې د زید نوم یکې وی. زید ته نژدی کیږمه. چې هغه په خندا یی کرار وویل: آغلې یغما ولی نورو ته وار نه ورکوی!پریږده دا ځل یو بله مخې ته راشې!

سترګو کی ورته ځیر کیږمه او مخ ته یی په ځیږ ګورمه چی اوس په خندا کېده په غوسه ناکه لهجه ورته وایم: چیشې دی؟نه چی په سترګو دی د ړانده.کیدو هوا لګیدلی.

سترګې یی رډی شوې لکه دا چې د دی خبرو د اوریدو تمه یی زما ښخه نه درلوده په حیرانه لهجه یې وویل: ته بیا ووایه جان می.
په شیطنت ورته وایم: چیشی ووایمه پتنوس راکړه.
پتنوس راکوی او په مینه وایی:

اندر دا من

(c) ketabton.com: The Digital Library

درون و بیرون
همه توست.
(مولانا)

زید- زما جانانه تسلیم کېږي یا څه خوب کې یمه؟!

په یوه ښایسته خندا زید یواځی پرېږدمه او روانیږم ورڅخه بد شانتی د زید له مهربانه الفاظو سره مې عادت کړی وو داسی ښکارېده چې د مینی احساس نور د فولادی دیوالونو تر شاه نشم پټه ولې.نه نور نکیدل ډیر سر کښه شوې وو چی دا هر څه پټ کړمه نور زما له توان نه وتلی خبره وه.ډوډې وخوړل شوه او دسترخوان ټول شو.نڅا او ګانی پیل شوې وو اوټول انجونی په میدان کی ټول شوي وو

د ماشومانو شور ماشور پیل شو او د ناوې او زوم راتګ یی خبر ورکول.حسنات امینه او حدیثه تر څنګ می ولاړی ول.او د زوم ناوی راتګ ته په تمه وو. ساره او اناهېتا زمونږ نه لږ لری ولاړې ول. په دې څو ساعتو کی می درک کړی وو چی حسنات له اناهیتا او ساره سره جوړه نده.له لږ ځنډ وروسته ناوې او زوم راغلل ټولو لاسونه وپړکول.د هغوی په ننوتو ډیر هلکان د ننه شول.

زید هم ورسره وو او د هغوی مینځ لکه لمر ځلیده.په لېدو یی څلوریزه می وویله.

څما په سترګو ورته ګوری
جانان ښایسته دی که رب څه لیونی کړمه.

نڅا پیل شوه.هلکانو او انجونو خندل او نڅا یی کوله.سترګی می په میدان پاتی وو او د راغلو خلکو په خوشحالیو کی غرقه ومه.چې د حسنات په غږ باندی له خیالی نړی نه ووتمه: یغما ژر کوه زید ته ځان ورسوه.
په تلوار می وویل: ولې؟
حسنات- هلته وګوره...

چې ومی کتو ساره له زید سره غږیدله.خو زید خپل سترګی ښتکه نیولي ول.اوپه غصه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې خبرو ته غوږ نیولې وو.

حسنات- لاړه شه هله نو ولی ولاړه یی ساره په باطن پاکه نده.

ای خاوری می په سر شه ولی مې پام نشو د حسنات خبرو ته نه په تمه کېږمه او منډه کومه زید خواته. زید ته په نږدېدو کیدو سره د د ساره غږ لږ لږ اورمه چې زید ته وایې: ولی نګوری راته نه چی ډارېږې ښځه دی ونګورې ؟

زید خاموشه وو ځان می زید ته ورسه و او د خندا ځخه په ډک غږ مې وویل: نه ساره جانی غلط شوې یی ځه په زید باندی خپل د سترګو ځخه زیات باور او ایمان لرمه او ډاډه یمه چی پرته له ما بل چاته نګوری.همداسی نده زیده؟

دا خبره کوم او د زید لاس په کراره خپل لاس کې نیسم، زما پدی کار او خبرو زید د حیرانتیا ځخه هک حیران راګوری چې زه به زړه کې خاندم او ځان سره وایم: دا خو لا تر اوسه د فلم پیل دی زید خان. پام می له زید نه اړومه او د ساره د غوسې او بخیلې ځخه تک سور شوی مخ ته ګورم او وایم: ساره جانی ته دلته څه کوی ؟

سارا- هیڅ د زید سره می خبری کول.
په خندا او په طعنه لرونکې لهجه ورته وایم: عه عه اول خو زید نه او زید وورور .په نوم باندې یې حساسه یمه او بله دا چی فکر نکوی د یو متهل سړی سره خبری کول ښه خبره نده!؟

زما په خبرو زید کرار خاندی، د سارا د نور غوسه کولو او زړه چاودولو لپاره خپل لاره بدله کومه او د زید مخامخ درېږمه د زید د غاړې رومال په لاسونو مې سم کوم چې سارا د غوسې ځخه په ډکه لهجه وایې: یغما جانې فکر نکوی سم ځای ندی د دی کارو لپاره ؟

د خندا ځخه په لوړ غږ ورته وایم: نه ساره جانی که په زړه نه نیسی زما خبره نو ګرانې ما خپل د خاوند سره یواځې پریخودلې شی؟! اخ مزاحمه یې موږ ته.

ساره د غوسې ځخه بد بد راګوری او بغیر د کوم خبری کولو ځخه تکه سره د غوسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپله لاره نیسی او ځي د سارا په تلو د زيد شتون هیرومه او له ځان سره به لوړ غږ وایم: مرداره جلی سترګی يې د خلګو خاوند ته نیولي.

د زيد د خندا په غږ مي تازه هغه ته فکر کيږی چي زيد په همغه خوشحاله لهجه وايي: چیشي دی وویل؟ یو ځل بیا ووایه هیلللللله کومه.

تازه مي پام کيږي چې څه ګل ته مي اوبه ورکړی، په دروغجنه غوسه وایم: چیشي دی؟! زه لاړم ترور ناری وهي راته راسره کار لری..
د تلو قصد می درلود چی زيد مي لاسونه کلک نیسی او کرار وايي: ظالمي یو ځلي می آسمان ته خیژوی او یو ځلی می داسی په ځمکه وهي چی دانه دانه هډوکی می ماتوی.
ووایه څه خبره دی په ذهن کیده؟ څه پلان دی ماته جوړ کړی؟ آیا دا انصاف دی؟

یغما- څه وايی لیوني شوی يی؟ ومی لیده چې خوښ نه ښکاريدی ورسره په خبرو کولو ومی غوښتل مرسته درسره وکړم!
زيد- یواځی همدومره؟!
یغما- هممم هو !
زيد- یغما هلته وګوره هغه انجوني ستا خاوند په سترګو وخوري
بی واکه وایم: هغه انجوني دی بد وکړی چی زما خاوند کاره لا وګوری! کومه دی انجوني خو نشته؟!

دا د خاوند کلمه مي ولی تر خولي شوه؟! اصلا ولی په خپل حرکاتو کنترول نلرم!؟ کوم خاوند هان!؟ په څه دومره بخیلی کوم ما چي په ټول عمر د بخیلی په نوم کوم څه نه پيژندل؟

زيد می لاس ته زور ورکوی او په خوشحاله او خند وايي: میرمن یغما نور د فولاد دیوال هم درته د حل لاره نده د کوم کلک خیز په لټه کی اوسه!

پوه شوم چې مطلب يي څه ده! ښه پوه شوی و چی زه تسلیم شوی یم! ښه پوهیده چې زما په زړه کې يی کور کړی دی! په هر څه پوهیده خو ښکاره کوه يی نهچ همداسی چې د زيد ترخنګ ولاړه وم او زما لاس د هغه په لاسونو کې وه کرار مي وویل: زيد!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید- د زید ژونده! ووایه!

څومره ښکلی یی جواب راکو ولي فکر نکوی دا بت پرست چې زما زړه د دومره خوشحالي طاقت نلری! کرار ورته وایم: کولی شی لاس می خوشی کړی!
زید- نه.. نه کیږی وګوره هر څوک له خپلي جوړی سره ولاړ دی ته خو نغواړی چی ددومره انجونو تر منځ مې یواځې پریږدی غواړی هوم؟

بیا هم د بخیلی اور مې په ضعیفه زړه بری وموندو عجیب د مالکیت حق می پر زید پیدا کړی وه دا ځل زه د زید لاسونه می په خپلو ګوتو کې ټینګ نیسم دقیقا د هغه ماشوم حالت مې وه چې په یو لوی ښار کې یواځې خپله مور لری چې لاس یی ورته ټینګ نیولی چې هسې نه په لږ غفلت او بې پروا یې باندی خپل ګران کس ورک کړی.

پوهیږم! والله پوهیږم چی زید ماته منع شوې دی ښه ووایم حرام دی ښه پوهیږم په لاس نیولو یې په ګناه کې غرقیږم اخلم ګناه! په خپله خوښه ګناه اخلم دا دومره وقت د هغه ګناه چی هیڅ مې نه وه کړې تاوان می ورکاوه دا یې هم په سر مګم دا دومره وقت ترور! نه یواځې ترور بلکه ټولو می په حق کی ظلم وکړو ګناه یی وکړه!
چا یی د حساب پوښتنه وکړه؟

پریږده دا ځل زه ګناه وکړم ! هغه ګناه چې ماته مقدسه ده! لکه کعبه! هغه ګناه چې تر اخر پرې ودریږم او هیڅکله یې په کولو نه پښیمانه کیږم هغه ګناه چې نوم یې مینه ده! نه غلط فکر مه کوی نشی کولای چې د مینه په نوم مستانه ګناه وکړې هوس وکړې او د مینې نوم پرې کیږدی! زما مینه او ستاسی د هوس چې د مینې نوم مو پری ایښی ډیر فرق شته!

ګناه زما لپاره د زید د لاس نیول د له دې زیات نه !د وړه خبره زما لپاره عبادت دیه مګم دا که تاسو یی ګناه ګڼې ستاسو فکر په انځور باسی! د زید خندا زما فکرونه لکه کاغذ په اوبو کې ډوب کړل.

زید- زما سپین ګل ډاریږي چې خپل بت پرست د دومره عشوه ګرو ترمنځ یواځې پریږدی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

مطمئن او په غرور می وویل: که زما بت پرست د دې عشوه ګرو په لیدو لړ هم ذهن یی راګیر شی. زه خپله خپل ځان ماتوم، زه پوهیږم ! بلکه ایمان لرم ته تر پایه یواځې ما عبادت کوې!

زید په ځیر ځیر راکتل. او په ښکلی غږ یی چې زما لپاره یی د موسیقۍ ارزښت درلوده وویل: اه یغما ښه پوهیږی خو بیا هم په څو واری دی زما زړه لکه شیشه رامات کړی، پوهیږی چې وجود مې ستا له مینې ډک دی بیا دې هم ځان له ما منع کوی زما غوږونه ستا د خواږه الفاظو د آوریدو په تمه کی دی او ته بیا هم په ډیری بی رحمی خپل دا بت پرست له ځان نه شړی..؟

په کوم مذهب کې دومره ظلم روا دی ؟
دا ځل د ټول وختونو په خلاف په نرمه مسکا او شرم خپل ټول دارایې خپل د ژوند سړی ته کیږدم او وایم:

انکه به دل اسیرمش
در دل و جان پذیرمش
ِمن گر چه گذشت ُعمر
باز سربگیرمش!
(مولانا)

حیرانتیا د زید په سترګو کې له ورایه ښکاره کیدله،خپل لاس یی په خپل زړه کینود او سترګې یې پټې کړې په زمزمه یی وویل:

بالا بلنِد عشوه گر،نقش باز من کوتاه کرد
قصه ای ُزهد دراز من......

په نرم غږ ورته وایم: سترګې دی خلاصې کې ولې دې تړلې؟
زید خپل توری سترګې کرار خلاصوې او وایی: پټی می کړی که دا خوب ویې نو د عمر تر اخیره دی ویښ نشم د دی خوب څخه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شرم ناکه مسکا می په مخ راولم او خپل لاس د زید د لاس نه خوشی کوم او د حسنات په لوری ځم شپه نور اخر ته رسیدلی وه د مولا د راتلو او د نکاح د تړولو وقت رارسېدلي وه! ناوی او زوم یې د ډوډی خوړلو لپاره کوټی ته بوتلل!
ټولی انجونې په یوه کوټه کې ټولی شوی وو ویل مو او خندل مو!
ساره او اناهیتا خپل منځ کې قصی کولی او بد بد یی ماته کتل

یغما- حسنات دا قدوګکه هسې سپکه وم ډیر بد بد راګوری
زما په خبری حسنات خاندی او وایې: الا شیشکی څه یی کوی زړه یی اور اخیستی پرېږده چی بد بد درته وګوری څه کولای شي؟

ما خبری کول حسنات او حدیث او امینی خندل! دروازه خلاصیږی او ترور راننوځي په مهربانه مسکا ماته په خطاب وایی: یغما جانی لاړه شه زید په کار یی بهر درته په تمه ده.
یغما- سمده ترور جانی راغلم!
پورته کیږم او حسنات ته په کتلو وایم: بېرته راځم غیبت می ونکړی ویلی می وی!
د حدیثی د خندا غږ پورته کیږی او حسنات په خندا وایې: ورځه چی یوسف د زمانې درته غږ کوی دومره لوی ویاړ لا لاسه مه ورکوه!

خاندم او د حویلی لاره مخې ته نیسم زید موبایل په لاس اندیښمن ولاړ و،
مصلحتي ټوخي کوم ماته یی پام کیږي او مسکا کوی کرار وایم: ماسره دی کار وو؟
زید غټه ساه اخلی او د خبرو کولو هڅه کوی ګواکې ژبه یی ورسره ملتیا نکوله
د ټیلفون په زنګ بې خبره نیمایی کې پاتې کیږی بیا غټه ساه اخلی او ټیلفون ته ځواب ورکوی لږ واټن اخلی او په اندېښنې وایی:

زید- بلی رضوان اورم.رضوان یو څو دقیقی صبر وکړه ویل یی دومره اسانه ندی نشم کولای زه یی نشم کولای(رضوان یو شئ وزته وایې چې زید به کراره سمده وایې او زما په لورې ګام اخلې او په اندېښنې وایی: رضوان غواړی درسره خبری وکړې.

ټیلفون په نه زړه اخلم او وایم: سلام رضوانه
رضوان- علیکم سلام خورجانې! ښه یی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- مننه ښه یمه ته ښه یې کورنۍ ښه ده؟
رضوان- هو هو زه او کورنۍ ټول ښه یو واوره یغما! غواړم یو څه درته ووایم سم دقیق یې واوره.

د رضوان په داسي لهجه پوهه شوم چې بیا مې سم شی په انتظار کی ندی مخکي هم داسی خبری کولی؟ کرار ورته وایم: هو ووایه اورم
رضوان- نن دی ترور له پولیسو سره راغلی وه زید هم پوهیږي نپوهیږم ولی یې درته ندی ویلی؟ګوره یغما جانی نپوهیږم څنګه یې درته ووایم خو باید له زید سره نکاح وکړی ترڅو وکولای شو ملاتړ دی وکړو خپله خو دی د افغانستان شرایط وینی که د نکاح سند مو لاس کې نه وي کار مو سخت ده بیا هم فکر مه کوه چې ملاتړ کوونکې نلرې یواځې د شونې پیښی له امله وایم

د رضوان خبرو ګنګسه کړم د ترور او پولیسو په نوم وویریدلم مګم د نکاح خبره د زید سره راباندې ښه ولګیده چې د رضوان غږ بیا خپل د فکرونو څخه وباسلم: یغما آوری؟
یغما- هو وامې وریدل
رضوان- پریکړه دې څه ده؟
یغما- نپوهیږم

رضوان غټه ساه اخلی او کرار وایی: هیڅوک دې په زوره نه اړ کوي ته خپله پریکړه نیونکې یې مه هیروي چې یو وړور د رضوان په نوم لرې

یوه عجیبه ښه احساس مې د رضوان پدی خبره وکړو او کرار مې وویل: پوهیږم ژوندی اوسی.

خداي پاماني کوم او ټیلفون قطع کوم سترګي مي د زید په لور نیسم چې هغه وارخطا وایي: وګوره یغما په خداي قسم که زه کوم بد نیت ولرم باور وکه د نکاح موضوع د رضوان وړاندیز وو، که ته ونغواړي نه زه او نه هم بل سوک دي په زوره نه اړ کو.

خندا راغلی وه د زید په وارخطایي! نکاح له خپل بت پرست سره! مګم له دي بله لویه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوشحالي شته؟ په مسکا وایم: زید ارامه اوسه.
زید داسی غلی شو لکه په اور چي اوبه واچوئ به بند بند ژبه يې وويل: يعني له......ما........سره نکاح کوي؟ (او ځان ته اشاره کوی؟ سر ښکته او پورته کوم چې زید په بې کراره انداز وايي:

زید- یغما په خوله دي وو ایه
یغما- هو!
زید يواځې کتل او څه يې نه ويل خپل لاس مي د هغي د سترګو په وړاندي ښوروم چې زید کرار وايې: یغما ټوکی خو نکوي؟

ژبه مي له خوشحالی څخه نه ښوریده نو ځکه د سر په خوځولو جواب ورکوم چې زید په کړس کړس خاندی چې زه خپل ګوته په خپلو شونډو ایږدم او کرار وایم: وويل: ایششششششش چي څوک يې وانوري.
زید- په سترګو میرمن مي.

د میرمن کلمه مي عجیبه په مزاج ښه ولګیده چي زید وويل: نن شپه څنګه ده؟

په حیرانتیا وایم: څنګه څه ته؟
زید په یو نه کنټرول کونکې خوشحالي او خندا وويل: نکاح، زما زړه نکاح.
د زید په خبره د شرم څخه مي غومبری تکي سرې شوی چې هغه په خندا وويل: ستا خاموشي په څه تعبير کړم؟ آیاد غه عاجزه فقير ملنګ زید په غلامې مني کنه؟

یغما- نه!
د زید خندا د شونډو څخه الوځې او په نا مطمئنه لهجه وايي: نه؟؟
یغما- امهمممم نه.

زید په کراره قدمونو شاته روان شو، چي زما خندا راغله د هغه و دی کار ته بس به ويې دومره پعذابه ول خپل د ژوند د همسفر مي؟ په خندا او لوړ غږ ورته وایم: زید چیرته روان يې بغير له نکاح څخه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید- تا زه په ټوکو نیولې یم؟!
یغما- نه خو تا وویل په غلامۍ مې منې؟ زه یغما زید خان خېل د زړه سلطان او پاچاه منم نه غلام.!

زما په خبره د زید تللی مسکا بیرته په شونډو خپره شوه، او په خوشحالۍ وویل: تیاره یې؟
یغما- هو خو خاله خبره ده؟

زید په داسې غږ چې خوشحالي او شوق ورڅخه په څپو و ویې ویل: نه ورځه مور جانې ته غږ وکړه چې زه یې پوه کړم.
یغما- سمده.

د زید موبایل ورته په لاس ورکوم او په تیز قدمو د سالون خواته روانیږم چې د شا لخوا د زید غږ اورم چې وایې: یغما غټ تیکری دی په سر کړه.

بغیر لدی چې د زید خبری ته کومه توجه وکړم سالون ته داخله کیږم او د خاله په لټه ولو بوخته کیږم نظر مې په خاله پریوځې په تلوار یې خواته ځم همدا چې وروړسیږم په کراره غږ ورته وایم: خاله جانې زید تاسو ته ناری وهل.

خاله- سمده لور جانې(بیا خېل د هم عمره ښځو د مینځ څخه پاسیږی او هغوی ته وایې: زوی مې راته غږ وهې ځم چې وګورم څه راته وایې؟

خاله په کراره ګامونو زما سره روانه شوه، کله چې دروازی خولې ته ورسیدو زه و دریدم او خاله ته مې وویل: خاله زه دلته تاسو ته په تمه کیږم تاسو لاړشې.

خاله خېل سر ښکته پو ته کوی او د زید خواته ځې، تقریبا 15 دقې په تمه پاتې شوم! وخت بیحده کرار روان وو بیخی نه تیریدو زړه مې لکه چوغکې پشان ډب ډب کوی. د 15 دقو انتظار وروسته خاله په خلاصه خوله د خندا څخه سالون ته رانوتل د خاله په راتلو ما په شرم خېل سترګې ښکته کړل چې خاله زما خواته رانږدی شول او په مهربانۍ او خوشحالۍ وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

خاله- ورځه لور جانې یو غټ ټیکری دی په سر کړه زه ذکیه ته غږ کوم.
یغما- په سترګو.

دا خبره کوم او د کالو بدله ولو کوټې ته داخله کیږم او ټیکری کې مې ځان راپیچم د دهلیز خواته لاړمرخاله د ذکیه خاله سره ماته په تمه ولاړ وه، نه پوهیږم زید خاله ته څنګه وضاحت ورکړی وو چې خاله بیخی غوسه نه ښکاریده په ښکته سترګو د شرم څخه د خاله او ذکیه خاله خواته ځم چې ذکیه خاله په مسکا باندی وایې:

ذکیه- مه شرمیږه زما ښایسته لورکې دغه د هر پیغلې جنې لاره ده.
خاله- ذکیه زما لور مه پعذابه وه.
ذکیه- بې بې جانې ما خو ورته څه ندی ویلې!

خاله زما لاس کلک نیسې او د دباندی پخوا روانیږو په کوچنې قدمو د خاله پسې شوم د یو څه تلو وروسته خاله د یو کوټې دروازه وټکول او بیا یې دروازه خلاصه کړه، زه په ښکته سترګو کوټې ته ننوځم موږ دری واړه په کراره سلام کو او همداسی په آرامه هم د سلام جواب اخلو او کینو زه د خاله څنګ ته کینستم او خپل سر مې ښکته واچوی

د سترګو د کونج څخه د کوټې داخل کسان له نظره باسم، یو سړی چې په نظر راته آشنا راتلو او یو هم مولوی صیب و! سترګې مې په زید ولګیدی یو سپینه خولې په سر کړی وه او کرار او با وقار ناست وو، ځومره سپین خولې په سر ښه ښکاریده! مولوې صیب قران خلاصه وی او د زید په غوږ کې یو شې وایې.

زید کرار راپاسیږی او زما څنګ ته راځې زما مخکې ګونډه وهې او زما غوږ ته نږدی وایې: د پلار نوم دی څه دی؟
کرار ورته وایم: سید عاصم.

زید خپل سر خوځه ویې او پورته کیږی د مولوی صیب په غوږ کې زما په خیال همدغه خبره کوی چې هغه هم خپل سر خوځه ویې او وایې: یغما بنت سید عاصم آیا تا زید ولد حاجې رحیم بغیر له کوم زور او جبر څخه په خاوندی قبول دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- هو قبول مې دی.

د چک چکو او مبارکیو غږ پورته کیږی! اوس د زید د ایجاب او قیول نمبر و مولوی صیب په همغه انداز زید ته وویل: زید ولد حاجي رحیم آیا تا یغما بنت سید عاصم بغیر له کوم جبر او زور څخه خپل د ښځې په عنوان قبوله ده؟

زید په بیحده ښایسته او خوشحاله لهجه وویل: هو قبوله مې ده.
مولوی صیب بیا وویل:زید ولد حاجي رحیم آیا تا یغما بنت سید عاصم بغیر له کوم جبر او زور څخه خپل د ښځې په عنوان قبوله ده؟
زید- هو قبوله مې ده.

مولوی- زید ولد حاجي رحیم آیا تا یغما بنت سید عاصم بغیر له کوم جبر او زور څخه خپل د ښځې په عنوان قبوله ده؟
زید- هو قبوله مې ده.

د زید د هر "قبوله مې ده" په لفظ و زړې مې کول او آسمانو ته پورته کیدلم د شاهیدانو په اقرار یو همغه هلک چې ماته آشنا معلومیدی د حسنات د خاله زوی عدنان و او بل خله او ذکیه زموږ د نکاح شاهیدان شول نکاح و تړل شوه ټولو مبارکي راکړل او د کوټي څخه ووتل او زه پاتې شوم او زید!

زید چې اوس مې اسلامي حلال او جایزه خاوند په حساب راتلو خپل سر مې تراوسه ښکته نیولې و چې د یو چا چې بغیر له کوم شک زید وو زما مخ ته د کینستلو احساس مې وکړو او زما تکری یې له مخ څخه لری کړو او په مینه ناکه لهجه یې وویل:

زید: یغما مې، سترګې دې پورته کړه، دا شرم د څه لپاره!؟
د زید سره د مخامخ کیدو جرئت راکې نه وو د شرمیدو احساس می کولو! نه پوهېدم چې څنګه سترګې پورته کړم او ورته وګورم!

زید په خندا وویل: زما زړه شرمیږی!؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی خبری وروسته، هغه زما زنه په خپل لاس کې نیسي او سر مې پورته کوي! خپلې سترګې مې پورته کړې او د زید ښکلې خندا ته مخامخ شوم! هغه زما لاسونه د خپلو نارینه لاسونو په مینځ کې ونیول! او کرار یې وویل: زما مینی، که اوس مړ هم شم، زما په زړه کې نور ارمانونه نشته یوازینې ارمان می ته وی چې لاسته مې راوړی!

لاسونه مې نیسی او ښکل کړه! شرم مې یوې خوا ته کېښود، لاسونه مې د هغه د لاسونو له حصار څخه خلاص کړل! اوس نه مذهب او نه هم بل هیڅ خنډ په وجود کې نشته او نه هم په لاس کی زولنې شته! اوس زید فعلاً زما لپاره وو! زما په ژوند کې داسې خوښۍ او بخت مې نه وو، زه تری بې برخې وم!د زید ښکلې مخ مې خپل په دواړو لاسونو منځ کې نیسم او په خپلو پښو باندی کینم او مخ مې د هغه مخ ته نژدی کړو او سترګې یې ښکل کوم! او ورته وایم:

یغما- زید زما خاوند، زما نړی په تا پورې تړلی، د مړینې خبری مه کوو، شک مه کوه، دا ځل به زه ستا څخه مخکې مړه شم که پرتا کوم شې وشې، دومره بدبختیانې او مرګونه مې تیر کړل دا ځل زه غواړم چې ژوند وکړم،ته زما لپاره د ژوندون اوبه اوسه!

زه ستا په څېر په خبرو کې تکړه نه یم، چې ستا په څېر خوږې خبرې وکولای شم! د مینې نړۍ ته مې تازه قدم ایښی دی، له هر څه نه ناخبره یم، لکه ماشوم!یغما په تیاره کې په نفرت کې لوی شوی، هغه د مینې له کلمې څخه نا آشنا ده، ته ما بیا را لویه کړه، ما ته مینه زده کړه، ما ته د مینې کلمو سره اشنا کړه، هغه وخت به ستا بت مړ شې او یوازې ستا نوم به په خوله راوړې!

زید زما تندی په ارامه ښکل کړو او ویې ویل: ته پوهېږې چې زه دې ورځې ته څومره پتمه وم، څومره تږی وم ستا دی خبرو ته؟زه خپله درته مینه معنا کوم، زما محبوبې ستا د سختیو ټولې ورځی لکه د خوب په څیر د ذهنه څخه دی درته پاک کوم ته یوازې زما شه!یوازې ماته خانده!ته نه پوهیری ستا خندا زما روح تازه کوي ژوند مې !

د زید هر خبرې سره زما یو غم په تیاره کې ورک شو! ما هیڅکله فکر نه کاوه چې یوه ورځ به زه د زید سره دومره مینه لرم!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد- يغما ستا په سر قسم ، زه هيڅ باور نشم کولی چې دا صحنه رېښتيا ده، او ته زما يې! باور مې نه کيږي چې دا خبرې ستا له خولې زما غوږونو ته رسېدلې وي! ته

نه پوهېږې چې څومره خوږې خبرې کوې، د سادګۍ په وخت کې لکه د مولانا شعرونه په زړه کې کيني!اه ټول وجود مې، زما خايستو فکر کوم چې په خوب کې يم!ممکنه ده ستا د تيرۍ زړه ماسره مينه ولري او ستا زړه زما په نوم وی هوم؟ يعنی.. يعنی....

زيد حتا نشو کولي چې سمې خبرې وکړي، خپل د حرکاتو کنترولول! خو لری اه زما خدايه!! تا ماته زيد د ټولو دولسو کالو ثواب راکړو زه منم، قمار وهم، قمار هغه هم له خپل ژوند سره ، هو، ما ټول خپل عمر د زيد په بدل کې قمار ايښی وو، نه پوهيږم دا قمار به چيرته پای ته رسيږي! زه د زيد لاسونه په خپلو لاسونو کې نيسم او په موسکا وايم: زيد زما خاونده، آرام شه، وګوره چې هرڅه رېښتيا دي.

سم وګوره زه ستا و مخ ته ناسته يم او ستا د نکاح په قيد کې بندی شوی يم! شايد زه لومړی بندې اوسيږم چې خپل د قيدی کيدو او په زولنو کيدو باندی راضې يم.

زيد نا مطمئنه خپل ځانته اشاره کوی او وايي: زه زه ستا خاوند يم!؟ ته زما د قيدی اوسيدو باندی راضې يې؟

مسکا مې نرر هم زياتيږی او په خوشحالې ورته وايم: هوو ته زما خاوند يې يوائې او يوائې ته.. او اقرار کوم زه ستا په قيد او زولنو د نکاح باندی د زړه څخه راضې يم. زما زړه ستا په نوم دی او هر يو چې ستا څخه بغير زما د زړه حريم ته راشې لکه کافر به د جنت له دروازو څخه يې شړم.

زيد په لوړ غږ وخندل او ما د ژوندی اوسيدو احساس وکړو د هغه په خندا زيد په همغه خوشحاله لهجه وويل: ای ظالمې دومره خوږی خبری دی زده وی او زه دی خپل د خبرو په آرمان کې پاتې کړی وم.

په کراره خاندم او په شيطنت باندی وايم: بنه چنارګل بابا هغه وختو کې ته يوائې زيد وی او زما لپاره يو دم حرام، خو اوس شرايطو بدلون کړی اوس ته زما خاوند يې او ما خپل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټول دا خوږه خبرې خپل خاوند ته امانت ساتلې وه.

زید په لوړ غږ خاندی او وایي: وای خدایه دا دومره نیکمرغی او زه؟! نا ممکنه ده!
مګر هغه لیونې یغما هم داسې خبرې زده دی او پوهیږی ورباندی؟!

د زید په خبره ما خپلې سترګې پټی کړی او په دروغجنه غوسه د هغه ښکلې ویښتان کش کوم او وایم: ګوره زه له هغو ښځو نه یم چې ارامه پاتی شم!پخدای ژوندی به دی پوستکی درنه اوباسم! خبر اوسی! لیونی هم ته خپله یې مجنون خان!

زید خپل لاسونه د تسلیمی په څیر پورته کوي او په خندا وایي: میرمنې زهی نوکر غلام یم! هو، هو، دا خو واضح ده چې زه لیونی یم،لیونی د خپل بت! لیونی یم.

په خندا ورته وایم: افرین چنار ګل مجنون!

زید، ماته وکتل او داسې وخندل لکه ماشوم چې د زړه له تله خاندی! چې ما ورته وویل: زید، پورته شه، ډیر ناوخته دی، جینکی راته پتمه دی!

زید شونډې راښکته کړی لکه غوسه چې ویې او ویې ویل: نا، نه منم زه خپله ناوی غواړم.

د زید و دی سپین سترګي ته مې خوله وازه پاتی شوه او ومې ویل: پورته شه(بیا مې د هغه د خولې پیښې وکړل او په رشخندی لهجه مې وویل: زه خپله ناوی غواړم هله پورته شه.
زما په کارونو او خبرو زید خاندی او وایي: سمه ده، پوی شوم، ضرورت نشته ځان داسې کږه وږه کړی...

په لوړ او ګواښ لرونکي غږ وایمچ: زیدددددد
زید- جان زید ووایه خایستو مي ژوند مي.
یغما- ولاړ شه نوو..
زید- سمده په سترګو دا ده ولاړ شوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زید په سترګو ویلو ته په زړه کې وایم:قربان دي د سترګو شم یوسف د زماني مې.
زید خپل د خبر پسي په خپل ځاي ودریدی زما لاس یي ونیو او زه یي هم له ځایه جیګه کړم، پرته له کوم خبري دروازي خوا ته ځم چي زید حیران راپسی ناری وهي: یغما ! چیرته؟

یغما- خلک چیرته ځي! کوټي ته!
زید- همداسي ځي ؟!
سترګي مي تاوي کړي او په ټوکو وایم: هو صایب همداسي ځم.
زید په شیطانت وویل: خي مچو مي سنګه کیږی؟

د زید په خبره مې غومبري د شرم څخه تک سره شول او غوړونه مي اور غوندي ګرم شول په ناباوري وایم: ته چنار ګل بابا سومره بي تربیه او بې شرمه یي په خداي!؟

زید په لوړ غږ خاندی او وایي: څه مي کړي؟ که مچ رانکړی تر سهاره همدلته پتمه کیږم زړه دی نو.

د نیاګانو غوندي په نصیحت پیل کوم او ورته وایم: زید وشرمیږه! بده ده غټ سړي یي.
زید مظلومانه وویل: د زید خایستو کوم ځاي بده ده هاا میرمن مي نه یي؟
پوهیدم تر سهاره راته دلیل وایي د همدي لپاره بغیر له کومي خبري ورنیږدی کیږم او وایم: سمده!

سترګي مي پټوم! چي زید په خندا وایي:لیوني مینه مي(ورو مي په وینتیانو ښکل کوي سومره د زید حیا او غیرت مي په زړه کي ځاي نیولي ده باوري شوي وم چي زید کوم څه د هوس په نوم نه پیژني سترګي مي ورو او نوبتي خلاصې کړي چې زید موسکي شو او وي ویل: اوس ستا نوبت ده !

یغما- زما نوبت ؟!
زید- هممم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل چنار غوندي قد ټیټ کوي او خپل سترګو ته اشاره کوي، اهاا پوهه شوم چنار ګل بابا وایي سترګي مې ښکل کړه هههههه پښنو په ګوتو ودریدم او دواړه جهانونه مي ښکل کړل نور د زید د خبري پتمه نشوم او دروازي ته لاړم!!

د کوټي څخه د وټلو څخه مخکي زید وایي: ریښتیا یغما مهر مي درته خپله وټاکه سلور سوه د طلا سکي!
یغما- زما لپاره سل غونچي د ګلو بس وي ولي دومره زیات ...؟!
زید- پوهیږم ګراني مادیات ستا لپاره اړین ندي خو دا زما ډالي ده تاته.
یغما- ته خپله زما لپاره ډالي یي.

دا خبري سره سم مي کوټه پریخوده او لاړم، چي زید په ښکلي غږ چي خندا پکي پرته وه وي ویل: ښه شپه خایستو مي.
په منده کوټي ته لاړم کوټي ته ننوتو سره سم دي انجونو هورااا چغي ووتي امینه په لوړ غږ وویل: چیرته وي اغلي یغما یو ساعت شو ورکه یي!

حسنات- هي امینه وریندار مي مه زوروه ښکاره ده چي ورور سره مي وه ضرور کار یي لره ورسره.

امینه- ته یي وکیله یي ؟!
حسنات- هو زه یي وکیله یم !

د حسنات او امینه مشاجري ته مي خندا راتله په جیګ غږ مي وویل: انجونو هیله کوم غلي شئ(حسنات او امینه دواړه چپ شوي چي ما وویل: څه شوي؟ولي ګوري؟ توبه خدایه ترور سره وم.

تولو یوزاي وویل: ریښتیا؟!
په کلکه باندی وایم: هوو!
ا نجونو په ارامه وخندل د انجونو مینځ کي ساره او اناهیتا په قار ناستي وي توجه مي ونکړه ورته او حسنات ته مي وویل: حسنات جاني زما دي خوب کالي دي چیرته ایښي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات پرته له زنډ نه جيګه شوه او ويې ويل: سمده وس يې راوړم.
بيرون لاړه او به تلوار له يو جوړه کاليو سره راغله او ويې ويل: دا ده واخله وريندارې .
کالي مې واخيستل او پردې شاته مې واغوستل بيرته چې راغلم نو انجونو ته مې وويل:
انجونو شپه ختميږي جيګ شي ويده شي.
حديثه په خندا وويل: ولې مجلس دې خوښ نشو؟!

مخکې له دې چې زه جواب ورکړم ساره په طعنه لرونکې انداز وويل: معلومه ده خوښ يې نشو مجلس.
يغما- نا ګرانې مجلس ډير خوږ دې خو سبا ورځ هم بايد نظر کې ونيسو.
حديثه خپل سر ښکته پورته کړو چې امينې وويل: يغما جانې راشه دلته ما څنګ ته
(امينه ځان خوا ته اشاره وکړه چې حسنات وويل: اړتيا نسته ماته وريندار نه پرته مې خوب نه راځې.

د حسنات پدی خبره د انجونو د خندا غږ شو په ډير زيار حسنات څنګ ته مې ځاى ونيوه انجونو خه شپه وويل او څراغ يې مړ کړو، خوب ځاى کې مې سملاستم او د څو شيبو مخکې کارو ته مې چورت وهه لکه دې يو خوږ خوب غوندې مې سترګو ته کيده بې اختياره موسکا مې پر شونډو خپره شوه سترګې مې پټې کړې او د زيد موسکې څيره مې سترګو کې انځور کړه اخرې څه چې مې په ذهن پاتې و د هغه ښکلې موسکا وه...

هله انجونو جيګ شي فکر کوم د ذکيه ترور غږ و سترګې مې په لاس وڅولولې تولې انجونې لکه خرس ويده وې،حسنات مې په لاس وښوروله

يغما- هوويې خرس جيګه شه ماسپيښين شو.
حسنات په خوبولې غږ وويل: اه يغما!! پريميږده
يغما- نڅ نڅ ندې پريږدم جيګه شه(حسنات په غوسه جيګه شوه او ګډود ويښتيانو سره او په غوسه يې وويل: يغما ريښتيا ووايه ما ستا د پلار ميراث درته خوړلې؟ چې عزرايل غوندې نازل شوې هاا

هغې ويل او ما خندل په خندا مې وويل: سنګه دې زړه ډک ده !
حسنات په غوسه سترګې واړولې او وې ويل: زه تا سره خفه يم !

(c) ketabton.com: The Digital Library

جیګه شوه او دروازې ته لاړه په شیطنت وایم: سمده لالا ته دي وایم چي نن لاړشو.

حسنات- یغمـــــــــــــاااا....
په خندا ورته وایم: لیونی اوس ښه چیغی ووهه !

د حمام په لور ځم مخ او لاسونه مینځم د عادت مطابق اودس هم کوم بیرته انجونو کوټی ته راځم ، خوب ځایونه ټول شوي او سهار ناشته هم آماده شوي وه! حسنات حدیثه ډوډی چای راوړي امینه نه وه! په ټوکو ټکالو باندی چای څکل کیږي، بیا آرایش کول پیل کیږي .....

ما په زیر زیر هغوی ته کتل، ټولو کالو بدلول خپل ځانو باندی بوختی وي چې حسنات راباندی غږ کړو: ولی ورته ګوري لاړه شه کالي دي بدل کړه!
یغما- مه خوو نور کالي راوړي ندی نکیږی پرون شپی کالي په ځان کړم !

حسنات زما اوره وهي او به خندا وایي: تا راوړي ندی ... مه خوو درته راوړي کالي هم تاته هم خپل ځانته.
حیرانه شوم په خوشحالی می ورته وویل: رښتیا؟ ؟؟؟؟
حسنات- اه ته صبر وکړه درته راوړم.

حشنات په منده دروازه په لور ځي څو شیبو وروسته راځي دوه جوړه کالي په لاس کي وه! خوشحالی باندی کالیو ته ګورم چي حسنات وایي: کومه جوړه غواړي؟ ؟
یغما- امم نپوهیږم هر کومه ستا خوښه وي هغه ته واخله.
حسنات کالیو ته ګوري بیا راته وایي: ښه یغما جانی ته ډیره سپینه یی دا شنه کالي ستا واخله په ځان کړه او دا نیلی رنګه کالي زما.....

په مسکاه باندی کالیو لور ته ګورم لنډ پنجابي ګیبی، پرتوګ سره، غاړه یی غمویو باندی جوړه وه اول ځل مه حسنات لاس کي ولیدل زړه کی می خوښ شوی وه کالی حسنات څخه اخلم غومبري ورته ښکلی کوم او ورته وایم: مننه کنه اوس ساره، اناهیتا، مخکي به دوه روپو کیدم مننه حسنات جانی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات په خندا وایې: ورځه خوږه خوږه راته ځان مکوه زه دي پیژنم
ژبه مې ورته راباسم مسخرې که وایم: ربښتیا هم تا سره مینه نکیږی همداسی تیره لرګي پشان ښه یی ..
حسنات خاندي راته: ورځه ورځه..

کالی مې بدل کړل ځان مې هینداره کی ولیده ډیر ښه یو ځای شوي رنګونه وه تضاد په ډول سپین پوستکي او شین رنګه کالي دا شین رنګه کالي انسان نور هم سپین ښکاره کوي..

یغما- حسنات حسنات وګوره څنګه ښکاري!؟
حسنات زما په لیدلو سترګویی وځلیدی او په خوشحالې وویل: وای وای وجلی ډیر ښکلی شوی یی ماشاالله.
یغما- مهرباني موده ګرانییی.
حسنات په خندا وویل- پوهیږم.
یغما- خاوري پوهیږم ستا پخان دومره باور دی زه مړه کړی یم.

حسنات زما خبروته ډیر پام نکوی حدیثه په لور ځي هغه هم آرایش باندی بوخته وه ورته وایې: حدیثه هغه ظریفه آرایش سیټ دي راکه زه خپلي وریندازه جاني ته ووهم

حدیثه آرایش کولو څخه لاس اخلي زما لور ته ګوري او وایې: اه یغما څومره شین رنګه کالی درسره ښه ښکاري.
په مسکاه جواب ورکوم: مننه ښکلی مې ..
حدیثه- مننه ګراني وریندارۍ راشه کینه اول به تاته آرایش وکړم.
یغما- سمده .

حدیثه لور ته ورځم مخامخ ورته کینم 20 دقیقې وخت ونیوه ترڅو حدیثه وویل: خلاصه شوی وینتان دي پورته کړه تول، کنه واده خلاص شوی یوځي میلمانه پاتی دی دومره د وینتیانو فیشن ته ضرورت نشته.
یغما- هررقم ته غواری هغه رقم راته جوړ که.

(c) ketabton.com: The Digital Library

حدیثه ویښتان می تول پورته کوي څودانی سیخک هم وهي! او وایي: سل زري ماشاالله ډیر ښکلی شوی ګراني.
ورته مسته خاندم او وایم: اه خجالت مه راکوه سترګي دي ښایسته ګوري!

حدیثه خاندی او زه پورته کیږم تکری په سر کوم، خپل ځان باندی بوخته وم یو لس کلن هلک کوټی ته راغی او ویې ویل: یغما خور څوک ده ؟؟؟
خواته یی ورځم مسکاه باندی ورته وایم: ووایه ګرانه زه یمه!
هلک خاندي راته یو خلطه زما لور ته نسئ او وایې: خاله دا زید لالا راته راکړه راته وویلی تاته راوړم اوتو کړی.

د هلک د لاس څخه کالی اخلم او په خندا ورته ووایم: سمده ګرانه په تمه اوسه همدا اوس درته اوتو کوم !

کالی د ماشوم څخه اخلم او بل کوټي په لور راونیږم کالی خلطی څخه راباسم ، تور رنګه کالي وه ! لیونه چنار ګل بابا حتما غواړي ما لیونی کړی فکر کولو څخه لاس اخلم کالي ورته اوتو کوم هلک دروازه ټنګک کې ولار وه کالي ورکوم چې د برق پشان عمومي دروازه لور ته ځی، تولی انجوني تیار کیږي دهلیز خواته ځي تقربیا نو غرمی تایم شوي وه، خلک ډیر نه وه یوازي خاص میلمانه پاتی وه غرمی ډوډی جلی کورني راوړي وه ډوډی هم وخوړله شوه بیا مجلس پیل شو.

سهار څخه تراوسه پوري می زید لیدلی نه وه ! زید فکر کی وم سارا په ژاړ کوټي خواته لاړه اناهیتا هم ورخطا خواته یی ورغله او ویې ویل: ګرانی سارا څه شوي خوری ؟

سارا په سلګو سلګو ژړل اناهیتا، سارا غیږ کې نیوله وه آرامه کولی ! تولی انجونو عجیبه عجیبه سارا ته کتل اناهیتا سارا له لاس څخه نیسی او دروازه په لور ځي اندیښمنه کیږم لږ ځند وروسته پورته کیږم دروازه په لور ځم دهلیز ته ورننوځم سارا ژړا غږ د کوټو د شالخوا څخه راتلي سم مې اوریدی نه بیا هم لږ خبرو غږ غوږونو ته می راته

سارا۔ اناهیتا نږدي وه زما لاس ماتې کړي.(سارا دا خبره کوی او بیا ژړا ته پیل کوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې اناهستا ورته وايي: ګرانی سارا آرامه اوسه!

سارا- مه .... مه يواځي هغه لاس ونيوه خوو هغه داسي ناسزاه خبري راته وکړي د يغما نيکمرغي باندی زما بخيلي او حسادت کيږی پو هيږم څه يي راته وويل؟(بيا يي ساندی پورته شول اناهيتا ورخطا باندی ورته وايي: ارامه اوسه اوس څوک خبر نشی پخدای قيامت به جوړ شي.

سارا- اناهيتا نپوهيږی هغه تورو کاليو سره يوسف د مجلس شوي وه.
اناهيتا په کلکه غوسه ناکه لهجه ورته وايي: سارا انسان شه وجلی ته نګوری هغه ښځه لري اول څخه مې تاته وويل چې زيد داسي څوک ندي چې ته يې د غوښتلو اراده وکړی او هغه لاس ته راوړی.! اول نه پوهيدی دومره ښکلا سره يی ستا خواته نګوری ته بيا هم هغی په تمه وي؟!

ولی دومره ساده او بيعقله يی؟ عمه لور کيسي څخه يی خبره نه يي؟ زيد هغه ته ارزښت ونکړه تاته به ارزښت درکړي؟ هاااان

دوی څه په اړه خبري کوي کومه خبره شوی؟ اوريدلو څخه لاس اخلم دروازه په لور ځم يو ماشوم ته وايم زيد ته غږ وکړه! وروسته د څو شيبو زيد دروازه څخه رانئوځي ورته ګورم زما په ليدولو خاندي او زما خواته راځي....

زيد- واه واه زما خايستو څومره ښايسته شوې ده.ما شا الله.
يغما د خبرو توان نه وو راکی او يواځې زيد ته مې کتل چې زيد وويل: يغما مي چيشې شوې دی ولی خبری نکوی ؟
په ډير ستونزمن ډول او کرار مي ورته وويل: ساره ... ساره...
د زيد څهره له ډيری غصي سور شو.اوپه لوړ غږ يی وويل:هغه بی حيا جلی چيشې ويلی درته؟
سترګی می ښکته واچول او سلو می وويل: ستاسو مېنځ کې څه پيښ شول؟
زيد زما د زنی لاندی لاس راکش کوی او سر مي اوچت کوی او ورختا غوندی وايي:
يغما قسم په الله باور وکړه ځه هيڅ ګناه نلرمه.نپوهيږمه هغيه بی حيا جلی څه ويلی درته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه مې شو کولی زید خواته وګورمه نېوهېږمه ولې؟ شاید د دی لپاره چې ساره د زید تعریف وکړو په دی جامو کی زید په لوړ غږ وویل:لعنتې ولې ګوری نه راته هاااا؟ وداره شومه بیا کوم لېونتوب ونکړی.هیس کار د زید څخه ناشوني نده هغه هم کله چې غصه وی نه مې غوښتل خبری ورسره وکړمه پوهیدمه هم چې زید ګناه نلری.ولی بیا هم زړه مې خفه وو.ربښتیا هم نېوهېږمه ولې داسی ومه.
په بی مینی انداز مې وویل:

یغما- زیده دا کور نده چې ته غږ داسی لوړ کوی.هیله کومه غلي شه.اوس به څوک واوری.او د ترور عزت به یوسی.!

زید په غوسه خاندی او وایي: ارام شمه!احمق ته ګوری نه راته بیا وایی آرام شمه.ډېر غواړی ما خوار او ذلیل وګوری. اصلا پوهېږې هغه هر ځای انجلې...(په وارخطایي مې لاس ورته خوله کی کیښوده .سترګی مې د توپ په اندازه شوې وو.نېوهېدمه زيډ دومره غصه کېږې چې د ژبې کنترول له لاسه ورکوي.

لیوني چنارګل یواځې زما خواته راکتل په غصه مې وویل: نشې کولی په دغه غصه او په دغه خبرو ځان پاک کړې .ته ووایه ساره سره دی څه کول ؟

په ټول وخت کی چی دا خبری مې کولی لاس مې د زید په خوله وه.
لاس مې واپس کومه او د ځواب په تمه یمه.زید ځما په لیدو غرق وو. او په بې خوده لهجه یې وویل: یغما نور دا رنګ وانغوندی.

د زید په خبره په حیرت باندی ورګورم! خدایه څه څه وایمه او دا لیونی څه وایی؟!
مخکی له دی چی ځواب ورکړمه د حویلې دروازه خلاصه شوه. یو ځوان د ننه شو چې د زید له برکته می ونه لیدو. ځکه زید زما مخ ونیول داسې لکه چې زید اول د هغه ځوان راتلو ته پام شوی وو نو ځکه لکه یو پناه پشانتی خپل سیوری لاندې پټه کړمه.تر سېنې پوری یی رسېدمه څه تیټه نه ومه برعکس د لوړ قدو کی راتلمه.خو زید ډیر جېګ او اندامی وو.

زید په غوسه ناکه لهجه وویل: یغما که یو توټه کالی د هم څوک وګوری وژنمه دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه ورسېږي ښهرې ته دی پو هه شوې. نور دلته مه ودرېږه.(په لاسونو يی پړونی (ټیکری)راته سم کړو چې زه د زيد په کارونو يی غرقه شوې ومه.تو له غصه می هيره شوله او زيد ته مې کتل.هر ثانیه له مخکی نه هم پری مینیدمه.هو خبره له مینې تیره شوې وه آو د محبت نړی ته می پښه ايښودی وه.

هغه نړی چی يغما يی بدله کړه بخیله شوې ومه. که مخکینی يغما ومه د ساره په ژړا زيد می ملامت کول.او مغرور می ورته ويلی. ولې اوسنی يغما مخی ته يی دريدلی او حساب پوښتنه کوی. زيد چې ليونتوب يی هم ښکلی دی يو اځې ځما لپاره .
د دروازې پوری کيدلو اواز شو. چې زيد وويل: ورځه وروسته غږيږو.

زيد ولاړ او ما د هغه تک ته کتل په لوړو قدمونو دهليز ته ننوتمه. سمه ده جسما دلته يمه ولی روح می هلته پاتی شو.په سستو قدمونو کوټې ته ولاړمه تول انجونی په خبرو بوختې ول.او موضوع هم ساره وه.حسنات او امینی خواته لاړمه. او وايم: حسنات لږ اخوا کينه.

حسنات زما په ليدو يو څه شور خوری او ځای راته تش کوی. څه ديوال خواته ناسته ومه خو حسنات زما او د امينې مېنځ کې ناسته وه.د امينی غږ لوړ شو: يغما ځنډ د وکړو چيری وی؟

يغما- هیڅ لږ تازه هوا مې خپل سږو ته ورکول.
امينه په خندا وايې: زه ښه ده چې پوهيږی هوا سږو ته داخل کيږی.
په شيطانی خندا می وويل:آه امينې جانی ټول خو ستا په خير هفته فام ندی .

زما پدی خبره حسنات له خندا سره شوه.او امينی هم خپله خوله نیولی وه
حسنات په خندا وويل: جلی ته ښومره چالاکه يی.
اوږې می پورته اچوم اووايم: مهربانی مو ده.

مجلس مو ګرم وو چای مو ښبنل او خندل مو. دلته وخت ډير ښه تيريدو هوا نوره تياره شوله او د ډوډی تيارى پيل شو. وروسته له ډوډی انجونو لوبې ومينځل ذکيه ترور اجازه نه ورکوله لاس په تور او سپين ووهمه.د خوب وخت رارسېدلی وو بودی ښځې وخته ويدی شوې ول.يواځی مونږه انجونی پاتی وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساره لکه بد اخلاقه ښځو هری انجلی ته خوله اچوله .کوښښ مې کولو چې سترګی په سترګو نشمه ورسره ځان می لری ساتو ورنه. پو هېدمه دا هر څه ځما له وجهې دی.حديثه او او امینی ځایونه واچول.ټول غزېدلي وو او کېسې مو کولی پو هیدمه نن اخری شپه مو دلته ده.انجونو سره مې ډیر عادت کړې وو.کیسی ختمې شول او انجونی ویدی شول سترګی می پټې کړل او ایت الکرسې مې تلاوت که تر څو بیا هغه خوب ونګورمه.

بیا هم هماغه خوب هماغه ځای خو د سیند رنګ تور وو دقیقا لکه د زید د سترګو پشان، د سېنې په سر می دقیقا د زړه څنګ ته می یو مړاوی تور ګل وو.له ډاره د خوب څخه پاځیدمه.کوټې ته می وکتل ټول ویده ول. د سهار رڼا ټوله کوټه روښانه کړی وه پاسیدم او د تشناب خواته لاړم ټول کور پاسیدلې و بغیر زموږ د انجونو د کوټې څخه! اودس کوم او بیرته د کوټې خواته راځم او په انجونو غږ کوم:

یغما۔ انجونو پاسیږی سهار دی.
د هیچا غږ رانغي چې دا ځل مې يو څه په تیزه وویل: هوی پاسیږی نو...
حسنات په خوبجن غږ وویل: یغما دوه دقې نور مو هم پریږده.
یغما۔ نچ نه یو دقه نور دی لا نه پریږدم.

ما او حسنات خبری کول چې ناساپه سارا سر د کمپل څخه سر راوباسي او په غوسه يې وویل: یغما يې که هر سوک چې يې حق نلری د نور کسانو خوی خراب کړی، ته پاسیدلې يې معنا دا نده چې ضرور دا نور هم راوپین کړی.

د سار پدی خبرو حسنات په تلوار خپل ځای کې کینستل او ويې ويل: سارا د انسان پشان خبری وکړه، ته نشې کولې میلمه ته سپکاوی وکړی.
سارا هم لځایه پاسیدل او دا ځل يې په غوسه ناکه لهجه حسنات ته وویل: څه دی دربادی بده ولګیده؟ حق خبره تریخه وی کنه؟ صحیح ده چې وریندار دی ده او میلمنه ده خو د آسمان څخه نده رابښکته شوی چې زه يې هر حرکت او خبره نادیده ونیسم او هیس ونه وایم ورته..!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دوی دواړو په جنګ ټول انجوني راويښ شوی وه او هک حيران يې دوی ته کتل د دی ښخه مخکي چې حسنات دهغه قدوو جواب ورکړی ما تلوار وکړو او د دوی د جنګ ختم کولو لپاره مي وويل: حسنات بس دی! باسيره لاس او مخ دی ومينځه.

حسنات زما خواته راوکتل او ما د سترګو په اشاره و پوهه ول چې نور دی چوپه شي! د سهار چای وخوړل شو ډير ميلمانه لاړل تر غرمه خپل مينځو کي بوختي و او کور مو سره پاک کړو زيد خاله ته نارى کړل ضرور کوم شئ ورته ويل؟! د څو دقو وروسته چې خاله راغله نو حسنات ته يي غږ کړو او ويې ويل:

خاله- حسنات لورکي خپل او د وريندارى کالي دی را ټول کړه.!

د خاله په خبره پوه شوم چې د تلو وخت دی، حسنات بغير له کوم ځنډ ښخه پاسيده او زموږ کالي راټول کړه او په بکس کيخودل خاله خپل سپين ټيکری په سر کړو ما او حسنات هم خپل ټيکرانو کی ځانونه وپيچل! ما او حسنات د ټولو انجونو سره حدای پاماني وکړل، خاله هم د ذکيه ترور سره په خدای پاماني بوخته وه حسنات د ذکيه ترور خواته ولاړه او هغي د مخ ښکله ولو حال کي ورته وويل:
:#شهاب
حسنات- خاله جاني تاسو هم زموږ کور ته بيا راشي، ستاسو پسي مو زړه تنګ کيږی.
ذکيه ترور حسنات غيږ کی نيسي او ښکل کوی او ورته وايي: سمده خاله دی درنه قربان شي ضرور راځم.

زه هم د خدای پاماني په نيت د ذکيه ترور خواته نږدی کيږم چې هغي هم ماته پام کيږی او خپل غيږه راته حلاصه ويې او وايي: ښه شو چې راغلي لور جاني، انشاءالله چې ښه وخت به دی تير کړی وی؟
يغما- مننه ترور جاني، هو ډير ښه وخت و د انجونو سره مي سات تير شو.

ذکيه ترور زما مخ ښکل کړو او خپل د لاس ګوتمي زما په ګوته کړل! د طلا د ګوتمي په ليدو و شرميدم او غوښتل مي بيرته يي ورکړم چې ذکيه ترور وويل: لور جاني دا ستا او د زيد خان د واده ډالي ده زيات شئ نده خو ته يي ومنه زما لخوا.
يغما- هيله کوم ترور جاني دا نو ښنګه خبره ده تاسو مهرباني ده...

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلاخره خدای باماني خلاصيږی او د حويلي د دروازی خواته روانيږو، زيد خپل په موټر ډېره وهلي او موږ ته په تمه و زموږ په رسيدو ژر اول خاله جاني ته بيا ما او حسنات ته د موټر دروازه خلاصه وی، په موټر کي کينم زيد د موټر هينداره زما په مخ برابره وی، ښه شو د حسنات او خاله فکر نشو! په حيرت کي وم د زيد و دومره بی پرواه کارونو ته!

موټر روښانه کوی او حرکت کو د ځو دقو وروسته د حسنات اوف او چوف پورته کيږی او وايي: لالا يو سندره خو ولګوه لاره لری ده بيخي ستړی کيږو.

زيد بغير لدی چي د حسنات جواب ورکړی خپل موبايل له جيب راباسي او د يو چارچر پشان لين سره يي وصل کوی او موبايل د حسنات خواته نيسي او وايي: اخله هر سندره چي غواړی چالانده يي کړه!

حسنات په خوشحالي د زيد له لاس څخه موبايل اخلي او خپل د خوښي سندری پسي ګرځي د ځو دقو وروسته وايي: اها دغه دی پيدا مي کړو(سندره پلي کوی د سندری د اول بيت په آوريدو په تلوار د هينداری څخه د زيد خواته ګورم چي سترګي مي د هغه د سترګو سره بندی پاتی کيږي...

شده ام بُت پرست تو
قسم به چشمان مست تو

به کُنج ميخانه روز و شب
شده ام جامِ دست تو

شب هجران ديگه تمامه
گل مهتاب بر لب بامه

عاشقی جز با تو حرام است
که برای تو زنده ام

(c) ketabton.com: The Digital Library

به تو چون سجده میکنم
شرّر به هر سینه میزنم

به غصه میخواهم که بعد از این
بت روی تو بشکنم

شب هجران دیگه تمامه
گل مهتاب بر لب بامة

عاشقی جز با تو حرام است
که برای تو زنده ام

شده ام بُت پرست تو
قسم به چشمان مست تو

به کنج میخانه روز و شب
شده ام جامِ دست تو!

د سندرې تر تمام کیدو د زید تندی تروش و چي معنا تراوسه غوسه دی! کله ناکله په هینداره کې مو سترګې سر جنګیدل چي هغه په ژر خپل نظر اخیستو زما د سترګو څخه، بلاخره کور ته ورسیدو زید خپل موټر خپل د یو اندیوال کور کې و دره ویې او نور لاره تر کوره پیاده روان شو، کورته ننوتلو سترې ستومانه و دا هم بنه شول زید د مابنام لپاره ډوډې اخیستې وه، زید د ناستې کوټې خواته لاړو او حسنات ته یې وویل چای دم کړی.

ما هم خپل ټیکرې په تار واچو او د آشپزخانې خواته ولاړم د حسنات سره مو په ګډه چای دم کړو او د ناستې کوټې خواته ولاړو حسنات تولو ته د چای پیالې ډکې کړل، زید خپل په موبایل لګیا و لیونې بیخې یو ځل راکتل هم نه! ما او حسنات د چای څکلو حال کې د واده په اړه مو خبرې کول او خندل مو، چای مو خلاص شو زید مو یواځې پریخود او د کور د بڼ خواته ولاړو!

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات ماش د پاک کولو لپاره راوړل د شپې د تیاره کیدلو پورې د ماش په پاک کولو باندې بوختې وو، د تیارې په خپره کیدلو د بنې ښځه کور خواته ځو چې خاله وایې: انجونو هغه بوډۍ ګرمه کړې ناوخته دی.

بوډۍ خوړل کیږی او خاله زموږ ټولو ښځه مخکې د خوب لپاره خپلې بسترې ته ځې، چنارګل راسره خبرې نکول او د اتلس کلنو انجونو پشان یې ناز کوی! حسنات ته وایم: حسنات زه ځم د لالا د خوب ځای دې اچوم او ګورم کوم شئ ته خو ضرورت نلرې!؟

حسنات- سمده ورځه او هو. دا غوړی هم واخله!
یغما- غوړی څه کوی؟
حسنات په ریشخند وویل: غوړی خلک څه کوی؟ خو هوښیاری خپل وېښتیان او سر ورباندې غوړه وېې او چاپې کوی.
یغما- ښه ښه سمده زیات فلسفه مه وایه..

حسنات خپل سر چپ او راست خوځه وېې او زما پر حال افسوس خوری، د ناستې کوټې خواته ځم او کرار دروازه خلاصه وم زید زما پر لیدو خپل سترګې پټه وی! عه دی نو بیخې د حد ښځه اوړی! نو زما غوسه هغه ورځ کوم ځای غلط وه؟ خو ویرېږم کومه جنې دی زما خاوند خواته بد وګوری او زه دی ناخبره اوسیږم!

د غوړی ډوبې مخ ته کیدم او ځای ورته اچوم او کرار ورته وایم: کوم بل شئ خو دی پکار ندی؟

زید هیس جواب رانکړو زړه مو غوښتل ټول وېښیان یې ورته وشکوم خو هیس مې ونه ویل او په غوسه د کوټې د دروازې خواته روانه شوم چې راپسې غږ کړو: چیرته؟
یغما- که اجازه راکړې صیب غواړم ویده شم.

زید- سمده اول زما سر وېښیتان او سر چاپې کړه بیا لاړه شه...

حتا دغه جمله یې لا په غوسې او قهر وویل! زه هم په غوسې او قهر د زید خواته ځم، د غوړو ډوبې راخلم او د زید شاته په ځمکې کینم په غوسه مې خپل لاس په غوړو ولړی او

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کلکه مې د زيد په ويښتيانو کې ووهو چې زيد په غوسه وويل: يغما کش کړه نور هم کش کړه دا ميراث شوی ويښتيان.

زيد په غوسه دا خبره وکړل خو زه هم غوسه وم د هغه دی نازونو څخه نو خبره مې ورڅخه ومنل او په کلکه مې ويښتيان ورڅخه پورته خواته کش کړل چې د زيد چيغې بورته شوی او ويې ويل: اه يغما و دی شکول پخدای تول ويښتيان دی راته د بيخ څخه وباسل..

د ماشومانو پشان وايم: بيا زما سره جنګ کوی!؟بيا زما سره خبری نکوی؟ ها؟
د زيد خندا غږ پورته کيږی او وايې: د همدی لپاره مې ويښتيان د بيخ څخه باسې؟ نه وايې خاوند دی ګنجې کيږی؟
په غوسه وايم: پريږده ګنجې شې ترڅو نور هيس سوک در ونګوری او زما د جګرخونې سبب نشې.

دغه خبری مې دومره په مظلومانه توګه وکړل چې خپل په ځان مې خپله زړه وسوځيدی څه ورسيږی زيد ته! د زيد خندا بنده شوه او په کراره او خفه لهجه يې وويل: ولې راباندی باور نلری؟

ويښتيان مې ورنه کرار چاپی کول او سترګې مې د اوښکو څخه ډکې وه! د خبرو توان مې نه درلود پدی ورځو کې بيحده زړه مې نازکه شوی وو! او په نه خبره مې هم ژړل زيد په همغه خفه او نيولې لهجه وويل: يغما راته ووايه ولې راباندی باور نلری؟ ته مګر نه پوهيږی ستا څخه بغير مې هيس سوک په نظر نه راځې. پوهيږی کله چې د هغه انجلې د خبرو له لاسه دی ماته نه راکتل څنګه مات شوم؟!

خپل ژړا کنترول کوم او کرار مې وويل: زه درباندی باور لرم ستا پاکې ماته ډير وخت مخکې معلومه شوی! ولې نه پوهيږی زه جنی يم هغه هم د يو مات شوی جنس څخه نه پوهيږی هغې ته سنګه په هغه تور کالو کې تعريف کولې!؟ زه اصلا نغواړم ته دومره ښايسته و اوسيږی په والله چې نغواړم دومره د هر چا نظر تاته جلب شې،

که کوم کس ستا خواته وګوری زه بخيلې کوم زما نه خوښيږی دا بخيلې خو زما لاس کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نده همداسې کېږم، نغواړم زما څخه بغير دی سوک تاته وګوری په دی دومره لوی نړی کې ته يواځې زما حق يې ستا په نظر غټه غوښتنه ده؟!

نيو هيږم څه وخت اوښکو ټول مخ راته نيولي و زيد په شک راته وکتل او په حيرت يي وويل: خايستو مي ژاړي د کوم وخت څخه زما يغما دومره کمزوری شوی چې داسې په نه خبره ژاړی؟

لکه ماشومانو غوندي شوي وم شونډي مي پر يو بل کلکي کړي وي ترڅو ونه ژاړم زه له قوي اوسيدو نه ستړي شوي وم نمي غوښتل نور نر واوسم غوښتل مي د يو ښځي په څير ژوند وکړم او زيد راته نر توب وکړي زيد زما مخ خپل لاس کي نيسي او ورو وايې:

زيد- ژوند مي ژاره مه صدقه شم درته ناا ډير وړه غوښتنه ده، خايستو مي ته څه وغواړي يا ونه غواړي زه يواځې او يواځې ستا يم ستا يم يغما، ښکلا پسي بلا پريده ماته وګوره که ټول دنيا ماته راوګوری زه يواځې او يواځې تاته درګورم، زما زړه او ساه ستا پوري اړه لري څه ګټه لري د هغوي کتل کله چې زه ستا د ميني عبادت کوم!؟

سترګي مي پورته کړي او ورته مي کتل په خپل ګوتو يي سترګي راته پاکي کړي او ورو يي په سترګو ښکل کړم او ښايسته شعر يي وويل:

ديگران چون بروند از نظر از دل بروند
تو چنان در دل من رفته اي که جان در بدنی

نور اوښکي ختمي شوي خوشبختي مي د وجود په رګ رګ کي محسوس کوله د خبرو بدلولو لپاره مي وويل: ويل يې لاس دي ورته مات کړي و ريښتيا ده؟
د زيد پر شونډو موسکا خپره شوه او ويې ويل: څرمخکي ښه پوهيږي چې ما د هغه انجلۍ سره څه وکړل خو بيا هم ما ملامتوي! هوو خو کاش مات شوي وايې خو افسوس مات نشو.(بيا ناساپه په شيطنت وويل:

زيد- اصلا ته وايه وينتيان دي ورته ولي نه شکول دا خو ستا وظيفه وه چي زړه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورته له ژوند نه تور کړي واي يا ته فقط ما مخ کي شيره يي؟

د زيد په خبرو مې خندا راتله خپل خندا مي کنټرول نشو کړي او ومي خندل
او په ملنډو مي وويل: هوي او چنارګل تو له ستا ګناه ده چا نه دي اجازه اخيستي وه؟! چي
ښځو مجلس کې هې تلي راتلې!! او ولي دي تور کالي اغوستي و؟ مګر ستا وحشې واده
و!

زيد په حيرت راته کتل چي يو دم له خندا شين شو او ويې ويل: چاته چنارګل وايي هاا؟!
او وحشې سوک ده يغما ؟!

د زيد غوږونو نه مي ونيول او وايم: تاته وايم! تا ښيم !ووايه توبه بيا دي نجونو منځ ته نه
راځم !!
زيد په خندا وايې: يغما مکوه نشرميږي ځان نه مشر کس غوږونو څخه نيسي هي سپين
سترګي !!

تازه مي پام شو چي موږ سومره د عمر توپير لرو! غوږ مي ورته پريخوده مخامخ ورته
کينم او په حيرت وايم: زيد ته خو 7 يا اته کاله زما څخه غټ يي کنه؟(په خوله مي لاسچ
ايږدم او په افسوس غوندي لهجې وايم: وي تخو بوډا يي دوه کاله بعد ديرش کلن کيږي؟!

زيد خاموش او تروش تندى باندى راته کتل او او په همغه غوسه ناکه لهجه يې وويل: ښه
نوو بوډا يم که ځوان يم اوس دي خاوند يم او بل دا چي دومره هم ډير توپير نلرو نو خبر
مه غتوه..

د زيد په خبره زړه کي خاندم او ځان سره وايم: چنار ګل بابا ته زما سره نه غړيدي هاا او
زوورولم دي اوس ګوره د شپي ستوري درباندي په ورځ کې وينم کنه؟!په همغه خفګان مي
دوام ورکړو: نا ډير زيات توپير دي ولي مي لومړي پام نشو زما قبول ندى (وينتيانو ته
يي اشاره کوم او وايم: وګوره وينتيان دي سپين شوي؟
زيد په غوسه وويل: يغما عصاب مي مه خرابوه څه نه قبلوي؟ چتيات مه وايه!

سر مي ښکته پورته کوم او وايم: اوس هم سرى وخت دي، زه ستا د لمسي پر ځاي يم

(c) ketabton.com: The Digital Library

کنه؟(زما په خبرى زيد له غوسې څخه غاښونه يو پر بل کيخودل او غوږونه يې سره شول او په حيرت يې وويل: يغما څه وايې؟په هوښ يې؟! د څه ملسې؟ وګوره وينتان مې تور دي سپين شوي ندي! (بيا خپل غاښونه يې ښکاره کړل او ويې ويل:وګوره غاښونه مې يو دم سم دي اوس هم ځوان يم.

په زړه کې د زيد و دى کارونو ته له خندا مړه وم، هي زه مې د زيد څخه صدقه شم چې ماشومانو غوندي ما غواړى قانع کړى، خو ظاهر کې خپل ځان همغسى خفه نيسم او وايم: نه نه نيکه زموږ ده ونشو.

زيد- يغماااااااا

يغما- اصلا زه خپل مهر درته بخښم خوشې مې کړه(دا جمله مې بې اختياره له خولې ووته ناساپه خاموشي کوټه کې خپره شوه، لږ ځنډ وروسته زيد وويل: څه؟ څه دى وويل؟؟؟؟

په ډار مې وويل: هيسس...

زيد زما خبر تکرار کړه:هيس؟!؟

سر مې ښکته پورته کړو او پتمه مې کتل ورته چې زيد خپلې سترګې ځمکې ته اچولې وې او تندي يې تروش نيولې و،کاش ګونګې شوې وې خو دا جمله مې نه وې ويلې!

کرار ورته وايم: زيد !

زيد-همم

پوهه شوم ډير غوسه دي ځکه هر وخت چې نوم يې اخلم داسې ده همم ځواب نه راکوي

کرار ورته وايم: تاو شه وينتيان دي چاپې کړم.

زيد- نې غواړم زه ويده شه !

خبر مې ورنه جدي ونه ګڼله ګوتي مې په غوږو کړي او په ښکلي وينتيانو کي مې ورته دننه کړي وينتيان مې ورته چاپې کول او مظلومانه مې وويل: په خداي توکي مې کولي خفه يې رانه هوممم؟

ژوره ساه يې واخيسته او ډير مظلومانه يې وويل: ما سره داسې توکي مکوه حتي توکه يې هم ويرووونکي ده راته يغما!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په موسکا مي وويل: سمده په سترګو اوس اشتي؟ (او کوچني ګوته مي مخ ته ورته ونيوه ښکلي موسکا يي په شونډو خپره شوه او ويې ويل: اشتي؟! مګر سوک خپل د ژوند څخه خفه کيدی هم شي؟ همم؟

د زيد په خبره مستانه خاندم او ويښتيان يي مساژ کوم او په بالښت يي يو توته اچوم تر څو بالښت په غوړو نشي او وايم: ښه نو زيد خان دا هم د ويښتيانو چاپې او غوړه ول دی.
زيد- لاسونه دي دردمن مشه خايسته ښځې مي.
يغما- وظيفه مي ده زما جذابه خاونده.

زيد خاندی او وايې: يو ځل بيا ووايه خايستو مي؟!
د لومړي ځل نه په لوړ غږ وايم: وظيفه مي ده زماااا جذابه خاااوووونددده..
زيد زما په خبرو او کارونو خندل او د هغه د هر خندا په ليدو ما د خوشحالې او ژوندی اوسيدو احساس کوی دي، غوړي راخلم او دروازي خواته ځم چې زيد وايې: ښه شپه ولري خايسته ښځې مي..!
يغما- تاته هم جذابه خاوند مي ..

سهار لکه تل په شان د لمانځه وروسته ويده نشو زيد ته مي سماور روښانه کړو تر څو اوبه ګرمې کړ او زيد خپل ويښتيان ومينځې حمام وکړی، چاي وڅکل شو زه و حسنات د کور کارو کي بوخت شو، زيد حمام وکړو او باغچي ته لاړ تقريبا لس بجو پوري کور کار کي مصروفه وم چي ترور غږ وکړو: يغما لوري؟!

کار نه مي لاس واخيست او ومې ويل:اورم ترور جاني
ترور- لوري يو ځل باغچې ته لاړه شه هيس مي زوې ته پام نکوي.
په نرمه موسکا مي وويل: په سترګو ترورې

کوټي نه ووتم او باغچي ته لاړم زيد چوکي کي ناست و او چاي څکه پټه پټه لاړم او سترګي مي ورته پټي کړي لاسونه يي زما پر لاسو کيخوده داسي چي غوښتل يي پوه شي سوک ده؟

زيد په شيطنت وويل:اه دا بدرنګه لاسونه د چا دي؟؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاسونه مې د سترګو ورته لرې کړل او مخامخ ورته ودریدم او ومې ویل: خپل لاسونه دې بدرنګه دې بیخي کلنګ غوندې؟!
زید په خندا وویل: دچا لاسونه بدرنګ دې زما هاااا ژوند مې؟!

اه چې په ټوکو کې هم د ژوند مې کلمه نه هیروي زما ښکلې، حق په جانبه ودریدم او ومې ویل: زه وایم.

زید په سترګو باندې په ظاهر زما په کتلو بوخت کیږی او خپل یو لاس د زنې لاندې ایږدی او وایې: ستا خبر په سر سترګو ځای لرې بدرنګه مې!
په حیرت مې وویل: زید چاته دې بدرنګه وویل؟؟
زید له خندا سور شو خو ځان یې کنټرول کړو او ویې ویل: تاته تا مګر ستا څخه بغیر دلته بل سوک هم شته؟

د زید په خبرو خاندم او په شیطانه او مغرورانه لهجه وایم: ښاغلې زید خان همدې بدرنګې د عالم رسوا کړې له هیره خو دې نده وتې؟
د زید خیره زما په خبرو د ښکلې موسکا څخه ډکه شوه او ویې ویل: نا نا مګر کیږي چې له هیره وباسم؟ ته د نړې تر ټولو ښکلې انجلې یې ناقه خو درته په ګونډو نشوم؟!

د زید هر خبر زه د دی دنیا څخه باسلم داسې اثر کو پر ما لکه جادو هسې نه زید د ښایست ښار جادوګر وی؟ مخامخ هغه ته په چوکې کینم او په پښتو ژبه وایم (ملګرو ناول فارسی دی او ناساپه یغما پښتو وایې نو ځکه زید حیران دی ورته: وایم څه وخت ځې ښار ته؟

زید یواځې په حیرت راکتل او ویې ویل: څه دی وویل؟
یغما- وایم څه وخت ښار ته ځې؟"
زید- یغما تاته وایم تا هم پښتو زده ده؟

یغما- هو اکثر خلک راته وایې ستا لهجه او څیره پښتنو ته ورته ده ..
آیا ریښتیا وایی ؟؟؟
زید په همغه عجبیه او حیرت څخه ډک غږ وایې: د زړه سرمی څومره خوږه پښتو وایې!
هو ته مشرقی ښکلا لرې. او لهجه دې هم بیخی ښایسته ده !

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خندا جواب ورکوم: تاسو مهربانه یاست زما ښاغلیه
زید په زړه پوري مسکاه راته ګوري او وایې: پوهیږی زه دي نیکونونه نه پېښتون یم
ګرانی!

سر می خوځوم او وایم: هو پوهیږم رضوان ورور راته ویلي وو!
زید- نوره پښتو مه غږیږه،بیخی زړه وړونکي کیږي ښاپیری می !
د زید په خبره خاندم او وایم: سمده جانانه !
زید حیرانه وایي: جانان؟
یغما- هو، ته یی کنه !

زید خپل دواړه لاسونو باندی خپل مخ پټه وي چوکی ته تکیه کوي او آسما لور ته سر
پورته کوي کراره ورته وایم: زید کوم څه شوي؟
زید- پریمیده دا لفظ دا احساس خپل مغز او زړه کي زنداني کړم !

کراره می وخندل لږ روسته زید خپل سر پورته کوي خاص آرامتیا سره زما لور ته
ګوري او وایې: نن څم ښار ته.
نا څاپه لوی غم زما په زړه حمله کوی او کرار او نیولي غږ باندی وایم: نن ورځ ؟
زید- هو.

فکر کی ډوبه شوم ،د خو شبیو مخکي خوشحالی مي له مینځه لاړل چي زید د زید په غږ
مي وروکتل: یغما جانی کوم څه وشول !
یغما - نه!
زید په خندا وایې : ولی نه وایي راپسي خفه کیږي؟ ولی نه وایي مه څهګ د دی خبرو ویل
دومره درته سخته ده!؟
یغما- که درته ووایم مه څه بیا نه ځې؟!

زید- تر ابده پوري همدلته پاتی کیږم ، یوازي ووایه مه څه.
یغما- نه، فرشته ترور حتما تا پسی خفه شوی باید لارشی.
زید کرار خاندي او وایې: ای زما زړه آزاره یاره ته هم زما سره ځي خپل کورته !
یغما- یعنی څه ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید- یعنی دا چې ولاړه شه سامان دی راټول کړه نن ورځ یوځای ځوو..

یغما- رښتیا؟
زید- هو خایستو مې.
یغما- نو هغه ستا د عمه کورني ښنګه کیږي!
زید- اوله خو هیس سوک هیس کار نشي کولېچ ځکه ته زما قانوني میرمن یې او دویم پاتی شوه کورني خبره مې هغوی سره رضوان خبري کړي!

غمجنه لهجه وویل: زید مریم سره به ښنګه مخامخ کیږم؟ اصلا کورني سره به دی ښنګه مخامخ کیږم؟ وایي به نه دا هلک ښنګه جلی شوه هوممم؟
زید په خندا وایې: وایم د خدای په امر هلک جنې شوه هههههه.
بد بد مې ورته وکتل چې زید په همغه خندا وویل: بنه تسلیم تسلیم ورځه بیګ دی تیار که ، ناوخته کیږي

یغما- سمده
په چکو کامو کور خواته ځم او ناری وهم: حسنات! حسنات !
حسنات- هـــا!
یغما- ته یوځلي دلته راشه.
حسنات- دغه ده درغلم.
حسنات په تیزه کوټې ته راغله او زما په لیدو یې وویل: څه شوي یغما؟

یغما- زید وایي بیګ دی تیارکه ښار ته ځووو؟!
حسنات په حیرانتیا وایی: ټوکي کوي؟
یغما- نه .
حسنات- یعنی ته هم لالا سره مې ځې ؟
سرمی خوځوم چې حسنات غمجنه کیږي الماری څخه بیګ راخلي او زما خواته نیسي او په خفه لهجه وایې: واخله دا دی بکس.

یغما- حسنات ولې دی تندی تروش سو؟
حسنات جواب نه راکوی او په همغه خفه او نیولې زړه د د رازی خواته ځي، زه مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بکس کې شیان تولہ وم او د حسنات پسې وځم په آشپزخانه کې ګورم وربانډی غږ کوم:
حسنات!
حسنات- ها!

سترګو ته مې ورنه وکتل سترګې سرې وه! کرار ورته وایم: حسنات جاني خیرت خو دی
څه شوی؟
حسنات راګوری او په ژړا وایې: یغما مه ځه.

وی دا زما پسې ژاړی؟ نږدې کیږم او غیږ کې نیسم او کرار او د دلداری لپاره ورته وایم:
حسنات جاني خور مې مه ژاړه، بیا راځم نکیږی چې تل همدلته پاتې شم او ستاسو د اوږو
بار اوسم اوبیا میلمستیا هم یو حد لري وخت لري.
حسنات غیږې څخه می جلا کیږي غمجنه لهجه وایي: یغما ما خو به نه هیره وي؟

یغما- لیونی مګر کولی شم تا هیره کړم؟
حسنات ژړا کی خاندي او وایې: او که هیره دي کړم مړه کوم دي.
دواړه په لوړ غږ خاندوو چې د زید غږ زموږ خندا ته د پای ټکی کیښود: یغما؟!
یغما- هـــا درغلم.

دواړه حویلی په لور ځوو زید دي ترور څنګ کې ولاړ وه زما په لیدو ترور وویل: راشه
زما لورکی(غیږي کې می نسئ او په غمجنه لهجه وایي: موږ ډیر تاسره عادت کړی وه
زما لوري، هر وخت غواړي راشه زموږ غریبانو زړونه خوشحاله که.

لاسونی ورته ښکلی کوم وایم: ترور جاني ستاسو لطف مهربانه ده مه هم ستاسو سره
عادت کړی! بیا هم میلمستیا یوحد لري، زحمتونه مو را اوبخښنی

ترور خاندي او وایې: رحمت یی زما ښکلی لور کي نه زحمت(ترور خپل د خبرو پسی
یو قوطي زما خواته نسئ او وایې: لوری دا ما امانت ساتلی وه د زید میرمین لپاره! دا ماته
حسنات پلار تحفه راکړي وه اوسي هم تاته تسلیمه وم.

یغما- مننه خو زه قبول کولی نشم ترور جاني..

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترور خاندي او وايي: ته زما ناوی یې بیا ولې قبول کولی نشې؟!

د حسنات او ترور سره مې په ژړا خدای پاماني وکړل، اوږه په اوږه یو ځای د زید سره د هغه د ملګري کور په لور روانیږو زید خپل موټر ملګري کور څخه واخسته ښار خواته مو حرکت وکړو، هرڅومره ښار ته نیږدی کیدم زړه می نورماله حالت څخه خارج کیدی ډیری تیز تیز زړه می وهل کیدی په آرامه او لړزانده غږ مې زید ته وویل:

یغما- زید زه ډاریږم!
زید په مسکا باندی راته وکتل او زما لاس يې خپل لاس کې ونیو او په آرام یې ښکل کړو او ويې ویل: ولی ګرانی، ایا زه مړ یم چې ته ډاریږی؟!
قهرجنه لهجه وایم: زید پام دي شته چې څه وايې؟ که بیا دي داسي د مرګ خبره دی وکړل ځان څخه دی ګیله وکړه نه زما څخه؟!

زید زما لاس خپل لاسي کې نیولي او د موټر ګیر بدلوی په همغه حال کي زما لاس د هغه لاس کي بند دی خاندي او وايي: په سترګو خایستو مې په سترګو..!

او بیا خپل بل لاس د زنځیر پشان خپل په خوله کش کوی مطلب د خولی کشک مې وتړو او نور نه وایم. په ټول لاره ترخو چې ماني ته رسیدو لاس مې په امن ترینه ممکن ځای کي قرار درلود هو د زید په مردانه لاسونو کي زما کوچني او ملایم ښځینه لاس بیخی معلومیدی لا نه! هر څومره چې ماني ته نزدی کیدلو هغومره زما ویره استرس زیاتیدو..

یغما- زید نکیری لاړنشو؟
زید- نه د زید نفس نکیری ټول زموږ تلو ته په انتظار دی، ربنتیا عمه او مریم هم راغلي او موږ ته په تمه دی.
د مریم د نوم په آوریدو فشار مې صفر شو او یو بد احساس مې ټول وجود ونیو په نیولي غږ مې وویل: زید هسی نه بیا حالت یې خراب شي؟! بیچاره انجلی..

زید زما لاس ته لږ زور ورکوی او په خندا وايي: اه زما لیوني! ته ولې دومره مهربانه یې؟ ولې یوځل دا دومره مهرباني دی زما فقیر او عاجز په حق کې نکوی چې د خلکو په

(c) ketabton.com: The Digital Library

حق کې کوی؟!
یغما- زیـد د ټوکو او ریشخندی وخت ندی، باور وکړه ډیره سخته ده، څنګه د انجلۍ په نوم او نشان هغه کور ته ننوځم کوم ځای کې چې څه د پاسه یو کال مې ټولو ته ځان هلک معرفی کړی و؟ څه فکر به زما په اړه وکړی؟

زید- هیس فکر نکوی برعکس ډیر هم لیواله دی چې تا وګوری.!
یغما- یعنی هغوی په هر څه خبر دی؟
زید- هو رضوان د الف څخه نیولې تر یا ټوله کیسه هغوی ته کړی، او مور مې ستا د هلک کیدو په کار دومره افرین وویل چې بیخی نووو..

د زید په خبره په حیرت او خوشحالي ورګورم او وایم: رښتیا وایې؟
زید- هو ستا په سر قسم زما د ځان څخه لا راباندی ګرانې..
او هو پلار، عمه او اسما هر ځل زنګ وهي او وایي: زموږ ناوی څه وخت راوړې؟
بیخی نو زه یې هېر کړی یم ټول ستا پوښتنه کوی!

ما د پخوا پرتله په لا حیرت وویل: زما په سر قسم یاد کړه رښتیا وایې؟

دا زما لپاره هیڅکله د باور وړ نه وه، ما یو لوې لانجې ته چمتو والي نیولې و، ما د زید د کورنۍ څخه د بد رد آوریدو ته چمتو والي نیولې و، ما د زید د عمه ښیراو او کنځلو ته چمتو والي نیولې و، او اخیره کې د مریم د لاس یو څپیړه خوړلو ته! هیس مې باور نکیدو چې هغوی دی زه بغیر له کوم پیښې او جنجال څخه منلې اوسم؟!

زید په غوسه ناکه لهجه وویل: یغما نوره دی ونه وینم، چې خپل په سر ماته قسم راکړی!
یغما- په سترګو خو اوس راته وواېه چې دا ټول ریښتیا وو، یعنی ماته دوی سزا نه راکوي!

زید بریک ونیوه او موټر یې ودراوه! خپل نظر یې له سړک لرې کړو او ماته یې وکتل او ویې ویل: یغما، ته فکر کوې، چې زما په شتون کې دا امکان لری چې څوک تاته ترخې خبرې وکړي، څه ورسیږی ستا مجازات او سزا درکولو ته!!؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه د داسې احساس څخه ډکه وم چې پدې ورځو کې ما ته په سخته پيژندل شوی وو! د مينې په احساس،بې اختياره د هغه په لور وخوځيدلم او د هغه مخ مې ښکل کړو! زيد په حيرت باندی خپل لاس خپل مخ ته يوړو کوم ځای چې ما ښکل کړی و همغه ځای لمس کړو او زما خوا ته يې راوکتل!

د شرم څخه مې خپل سترګې د موټر څخه بهر خواته ونيول ترڅو د زيد سره سترګو په سترګو نشم،زيد له يو څه ځند وروسته اخير حرکت وکړ وروسته يو څو دقيقو کې ودانۍ ته ورسيدو د مانۍ په ليدو زما په ذهن کې د يادونو سيلاب په څپو وهلو شو! ښه او بد يادونه! د ښو يادونو شمير يقينا د بدو يادونو څخه ډير وو!

ساتونکي دروازه پرانيزي او موږ ننوځو، خپل په لاس خپل د پوزی هغه حلقه(چارګل) ختا کوم او د ترور راکړی قوطي کې اچوم! تازه د ترور ډالی ته مې فکر شو،غوږوالی چې د شاپرک په څېر وی دومره نازک او ښکلی وو! د مانې په ليدو د ويری څخه يو غټ نفس اخلم چې زيد راته غږ کوی: يغما!

د زيد پر غږ د هغه خوا ته ګورم چې د هغه تندی تروش و! او د هغه په خفه څهری زه پوه شوم چې بيا مې يو داسې کار کړی چې زما د خاوند په مزاج بد ولږيده، مګر ما څه وکړل؟ پدی فکر کی وم چې زيد وويل: ولې دې لری کړل؟

اها زما زړه د چارګل په لری کولو خفه شوو! په خندا سره مې ورته وويل: هر کله چې ته وغواړې نو زه به بيا په پوزه کړم خو اوس حالت سم نه دی خير دې زيد درک يې کړه! زيد- زه نه پوهيږم چې څنګه حالت دی چې ته دومره خفه ښکاري؟!اسمه ده دا ځل تيريږم څه نه وايم خو بل ځل بيا نه تيريږم!

خپل لاس مې په سترګو کيخود چې مطلب په سترګو، زيد موټر ودروی،موږ دواړه تری ښکته شو! زيد زما څنګ ته ودرېد او زما لاس يې ټينګ ونيول او د ودانی په لور زما سره روان شو! څنګه چې موږ صالون ته نږدې کيدو، ما خپل لاس د هغه له لاس څخه راوباسه، خو زيد زما لاس پرينښوده چې ما په مظلومانه لهجه وويل: زيد په خدای بده ده زما لاس پريږده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید- نوچ نه څه شی بد ده،ما ټول عمر ستا د لاس په خاطر هیڅا ته کتلي نه دي، او اوس چې خپل جوړه مي پیدا کړی ته وايي بده ده! ته پوهېږې، له هغه وخت چې ما ځان وپېژانده او په حلال او حرام پوه شوم، له هغه وخت مي ژمنه کړی وه چې زما ټول احساسات،مینه به زما د میرمنې وی او ستا په نشتون کې مي لا یو جنۍ ته په غلط نظر ندی کتلی..

زه به حیران کیدلم کله چې دا ځینی سړیان مي لیدل چې د ښځو د درلودو با وجود هم د پردی ښځو پسی دی او خپل میرمنې سره دوکه کوی، په داسې حال کې چې د ځوانې له وخت څخه تاته ژمن وم.

د زید د خبرو په آوریدو په پراخه موسکا مې وویل: یعنې چې زید خان له پیل څخه ما ته ژمن و، هوم! واقعاً لکه زما په څیر زه هم د هغه ځوانی ورځو کې چې ستا نوم او نشان لا نه و! خو زه تاته ژمنه وم.

زید -هو، زما ژونده مګر د الله تعالی وعده دی هیره کړی چې فرمایې" د پاکو نارینه وو لپاره، د پاکو ښځې دي او هر چا لپاره خپل جنس په څیر دی واقعاً چې همغه شان ورته رسیږی!" زه باور لرم چې زه او ته له یو جنس څخه یو د پاکو اوبو پشان.

ما په مسکا د زید خواته کتل! د هغه خبرې زما روح او روان ته آرمتیا ورکول، د څو دقیقو مخکې ویره او استرس مي له یاده وویسته او د هغه لاس مي په کلکه ونیوی موږ دواړه یوځای صالون ته ننوتو، ټول حاضر وو، رضوان په پراخه خندا زموږ ښه راغلاست ته راغی، زید یې په غېږ کې ونیوه! او په خندا یې ورته وویل:

رضوان- ای مضره،نوبت دی مراعات نه کړو له ما څخه دی مخکی ښځه پیدا کړه هوم!!!
زید ورو خاندی او وایې: ته بخشه وکړه ورور خپل په مشر باندی.
رضوان،د زید شاه په لاس څو ځلی ووهې او ویې ویل: بختور شی لالا مې!
زید یوازې خندل رضوان زما مخې ته ودریږی،او په ورته مسکا سره وایې: وریندار جانې پخیر راغلې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه څومره د رضوان په شتون کې د ورور په لرلو د خوشحالی احساس مې کول،په ربښتیا چې هغه زما په حق کې د ریښتیني ورور څخه لا زیا ورور ولې وکړل په کراره غږ ورته وایم: خیریوسی رضوان لالا!

رضوان موسکا کوي او نورو ته نوبت ورکوي! فرشتې ترور په مهربانه موسکا زموږ. خواته راغله، ډیر مې د شرم احساس کولو،د ډیر شرم څخه مې د زید لاس مې کلک ونیو چې فرشته ترور وویل: پخیر راغلی زما نازولې ناوی.!

فرشته ترور خپل د خبری سره سم خپله غیږ راته خلاصوی چی په ټوله خوشحالی یې مورنی غیږ ته پناه وړم، مخ راته په ښکل کوی لاس یی ښکل کوم او ددی مور په مهربانی فکر کوم ستاسو په اند که بل څوک وی له ما یی همداسی ښه راغلاست کوو؟نه، حتما یی مخ راته په څپیړو ډیزاین کوو، فرشتې ترور ورسته له ما زید په غیږ کی ونیو او په ګیله منده لهجه یې وویل:

فرشته ترور- د مور شاهزاده ولی دې له اوله راته ونه ویل
زید د مور لاسونه ښکلوی او په مسکا وایی: مورجانی ددی په اړه وروسته خبری کوو .

فرشته ترور په سر ښکته کولو او پورته کولو بسنه کوی،اسما په ښکلی مسکا می خواته راغله او په صمیمیت یی ښکل کړم او ویې ویل: ښه راغلې وریندار جانی!
د وریندار د نوم په اوریدو می زړه د حسنات هوا وکړه دی څو ساعتونو کې ډیره وریسي خفه شوی وم! په کراره د آسما جواب ورکوم: خوشحاله اوسی ګرانې!
اسما- ته هم وریندار جانی!

آسما ددی خبری په کولو یی ځان د زید غیږ ته واچوه! او په خندا یې وویل: لالا جانه مجرد لاړی متاهل(واده شوی) راغلی!
زید- ولې ښه ونشو !؟
اسما- ولی نه ډیر ښه شو رضوان لالا خو هسی هم زوړ شوی!
د ټولو د خندا غږ پورته شو چی رضوان په دروغي غوسی وویل: چا ویلې زه زوړ شوی یم؟ دا چې زید سپین سترګی وکړه او نوبت یی مراعات نکړو زما ګناه څه ده یا الله ته خپله خو وینی زما مظلوم حق خوړل شوی!

(c) ketabton.com: The Digital Library

تولو د خندا لا لاسی شونډې پر یو بل کلکی نیولی وی! چې فرشتې ترور په خندا وویل:
رضوان بس کړه نور همدا يې وقت دی!؟
رضوان- په سترګو میرمن فرشتې هر څه ستاسو امر وی!

رحیم تره،ترور،او مریم په کوچ کی ناست ول، ترور او رحیم تره په ښکلی مسکا د ښه راغلاست لپاره ودریدل مګم د مریم په لور مې نشو لیدلی!زید لومړیتوب وکړو او د پلار لاسونه یی ښکل کړل چې رحیم تره هم په خپل غیږ کی ونیوه! او ويې ويل: ماءشاالله زما زید ځان ته ځانته یو نر جوړ شوی، آن شاء الله چی خوشبخته شی او د یو بل تر څنګ زاړه شي!

زید- تاسو دی ژوندی وی پلارجانه!

ښه پوه شوی وم چی زید د تولو لپاره ډیر ګران او اړین دی آن ډېر له رضوان او اسما نه!
د زید پسی زه د رحیم تره لاس ښکلوم چی سر می ښکلولی او د خوشبختي هیله راته کوې! ترور هم لکه د فرشتې ترور په څیر دواړه په غیږ کی ونیولو او په خوشحالی یی د مورړ ښه راغلاست وکړو، په خپلو ډیرو مهربانیو یی زه وشرمولم
اصلا دی کورنی د کېڼنی او ظلم بوی هم ندی حس کړی آن یو یی هم دا راته په مخ رانه وړه چی زه یو ورځ یوسف وم..؟!

اه چې څومره یی مننډویه وم سترګې مې په ډېر سختی د مریم خواته واړولي بیا هم د زید په لیدو کې غرقه وه! هغه زید چې هیڅکله د هغې نه وه! مریم لاس د زید په لوری ونیوه! او ويې ويل: مبارک دی وی!
زید د مریم لاس ونه نیو او په ټیټ سر او کرار غږ يې ورته وویل: مننه خوری!

د مریم د رنګ سور والی می له ورایه لیده خو څه می لا لاسه نه راتلل! مریم د زید له لیدو لاس اخلې او ماته ګوری! نظر یی دومره یخ وه چې د کلکی یخی حس می په خپل ځان کې وکړو،نږدی راغله او په غیږ کی یی ونیولم لا یی د غیږ د حیرت څخه نه وم وتلی چې د خبرو په اوریدو یی ګنګه او بی ژبی شوم، داسی یی خبری کولی چې یو اځې ما اوریدلی دومره تیزه او هوښیاره وه، چې یوه دقیقه یی هم شونډې د دروغې مسکا نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالی نه وی؟!

مریم په ریشخند لهجه وویل: نوم دی یغما ده سمده یوسف جانه؟؟ هههههه فکر کوی زما زید ستا شوی؟ نه غلطی مه کوه ته د لوبی ګټونکی نه یی! فکر کوی نه پوهیږم د څه لپاره د سرِیانو په کالیو کې مانې ته راننوتلي پوهیږم د زید د زړه د لاسته راوړلو لپاره دی دا کار کړی مګم قسم دي که د خاورو میلمنه می نکړی نوم مې مریم نده، د خوشحالی مخ په ونګوری زید تر پایه یواځې زما بت دی یواځې زما!!

د مریم د خبرو په آوریدو مې اه له ځیګر ووتل خدایه مګم مریم خپل عقل له لاسه ورکړی؟ مخکې خو داسی نجلی نه وه هیڅ مې باور نه راته دا دې همغه مظلومه مریم وی؟ اصلا د کومی ګناه لپاره ما محکوموي !مګم زید کوم وقت د مریم وه چې زه خبره نه یم؟ دومره هم فکر نکوی چی که د زید زړه په مکر او نازونو لاسته راوړل کیدلی نو بیا ولی خپله یې ونه توانیده چې لاس ته یې راوړی؟

که ووایم د مریم له خبرو ونه ډاره شوم نو دروغ به مې ویلي وی! خبرې یې لکه تور سیوری زما ټولی خوشحالی یې راونغاړلې,د مریضو او لیونیو خلکو په څیر یې خبری کولی هیڅکله نورماله نه ښکاره کیدله او داسی لوی ډار یی زما زړه ته راواړوه، مریم له مانه جلا شوه او په همغه ساړه نظر یی راته کتل! چې د رضوان خبری زما فکرونو ته د پای ټکی کیښوده!

رضوان- ولی ولاړ یې کینی نور !!!!
ټول کینو او مجلس ګرمیږی داسی ښکاریده چې غیر له مریم نه هیڅوک ددې اړیکی نه خفه او مخالف ندې، د چای په څښکلو او ترور په رنګارنګ سوالونه چی د زړه سواندی له مخې وو شب راورسیده! یوه کوټه چې د اسما د کوټې ترڅنګ وو راته یی راکړه!د خبرو په مطابق یی غوښتل یو غټ محفل ونیسي!
د رواجونو او کلتور له مخی!

د شپې خواړه تیاریږی او ټول دسترخوان ته ټولیږو! زید زما خواته کینی او په داسي مسکا چی نه محسوس کیږی وایې: زما خایستو خنګه ده؟
یغما- ښه ده که ته ورسره کار ونلري نوره هم ښه کیږی!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید کرار یی وخندل او ویې ویل: عه میرمن یغما ګوری؟ اوس دی چې خسرګنی ولیدله زه دی له یاده وباسلم؟

یغما- هو تورکی ته وایم چې یوځای کی دی وتړی چې نور دی ونه ګورم.
زید- ولی خیر خو دی ستا سترګی غیر زما د لیدو نه بل هر څه ته منع شوی دی زما د سترګو تور!

اه وباسم دا څو ورځی عجیبه ډار لرم نپوهیږم ولی !مخکی له دی چې خوب یی ورکړم سترګی می په مریم لګیږی چې په وینو ډکو سترګو راګوری ګواکې د پلار میراث مې ورته خوړلې وې!د زید د خوب ورکولو بی فکره کیږم او خپل غاب راخلم او ځان لپاره ډوډی راخلم په نه اشتها خپله ډوډی خورم چی له دوه مړی نه زیات نه ووا! دسترخوان ټولیږی او ټول خپلو کارونو ته ځی! اسما کله ناکله راسره ټوکی کوی او یوسف راته غږ کوی چی زما له مسکا سره مخ کیږی

زید او رضوان د شطرنج په لوبی بوخت ول! د رضوان غږ پورته کیږی او وایی ماته د منلو وړ نده یغما یوځل دلته راشه! په خندا د ترور او فرشته ترور له ځنګه پورته کیږم او خواته یی ورځم!
یغما- هان ووایه؟!
رضوان- ته دی د روانی خاوند ته وګوره دوکه کوي ټوله لوبه یی همداسی ویوړه! څه نه وایی ورته؟!
د ځنګ چوکی باندی کینم او په دروغجنه غوسی وایم: هې چنارګله ونه وینم چی له تورکی سره کار ولري!

زید په کړس خاندی او رضوان په حیرانتیا راته ګوری! چې ژر وایم: هغه مطلب مې وایم له لالا سره می کار مه لره چې ژوندی دی له پوسته کوم!
داځل رضوان خاندی او زید په حیرانتیا راته ګوری، رضوان په ټوکو او په همغه خندا کی وایی: ودي خوړه زید خان ژوندی دی له پوسته کوی له یاده دې ونه وځی!

زید- تاسو دواړو خور او ورور لاس یو کړی چې ما لیونی کړی که ځنګه ها!؟
د شطرنج تختی ته ځیر کیږم سپینې دانی د رضوان وی او توری د زید، د سپینو دانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

تعداد له تورو دانو کم وو! او یواځې پادشاه او وزیر او یو څو داني نوري پاتي وي دا یعنی زید ګټونکي دي اي تورکیه خاوري دي په سر شه کله چي لوبه نشي کولي ولی دي خپله پوزه پرې کوي!

یغما- رضوان ولی ستا داني په میدان کې کمې دی؟
رضوان لکه ماشومانو زید ته اشاره کوی! او وایې: تولی دغه وحشی وخوړلی!
په خندا وایم: تولی!؟
رضوان سر ښکته او پورته کوی،له ډیری خندا کم پاتی وو په ځمکه وغورځم په ځان مسلطه کیږم او په مسکا وایم: ښه نو زید څه وکړی چی ته لوبه وګټی!
رضوان په خپل لاس د دانو حرکات راوښودل!په امری (امر کولو) لهجه وایم: هله زید جانه څنګه چې لالا مې وایی همغسې وکه ولی دی ورسره دوکه کړی ها!؟

زید په حیرانتیا راوکتل او رضوان له خندا شین وو زید په همغه لهجه وویل: یغما لیونی شوی یی پخدای دوکه می نده کړی خپله یی زده نده بیځایه شله وی چی راځه لوبه کوو!

یغما- خو هر څنګه چی وی رضوان کومه دانه یی وړاندی کړی!
رضوان وزیر ته اشاره کوی!زید یواځې کتل چې ما وویل: زید هله نو مخکې کړه!
زید په نه زړه خپله دانه مخکې کوی په همدی توګه تورکی د لوبی ګټونکی کیږی! چې زه په خوشحالې وایم: هوراااااااااااا لالامی وګټله!
ما او رضوان خندل چې زید په ټوکو وویل: تاسو دواړه په رښتیا خور او ورور ونه اوسیږی؟ دواړه هم نمونه!؟

زید- تا باندی خو زه هسې دوکه شوم، دې تورکې ته څوک جلی ورکوې!
زید خپل د خبرو وروسته یې په لوړ غږ وخندل! رضوان اعتراض وکړ او ویې وویل: ما مه مجبوره وی،چی د سپینیدو کریم شروع کړم!
د رضوان په خبرو مې وخندل! او ومی ویل: چنار ګل تا ته وایم ونه ګورم، چې زما لالا ته تور ووایه، زه به پخپله یوه جلی پیدا کړم ورته د، ښاپیری په څیر!

زید- ښه ښه وبه ګورم!
رضوان ناساپه وویل: رښتیا یغما، حسنات څنګه وه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رضوان په خبره ما او زيد په خلاصو سترګو يو بل ته وکتل،او په همغه حيرانتيا وويل:
ښه وه سلام يې ويلو!
رضوان- عليکم السلام
ما په آرامه وويل، رضوان،حسنات زما ورينداره کوی!؟؟ ريښتيا ووايه،رضوان ارام وخندل او زما په څير يې وويل: چې خور مې يو څه ووايي او زه نه ووايم، دا امکان لری؟!

د رضوان په خبره پوه شوم چی رضوان هم په زړه کې د حسنات سره مينه لری؟! د دی خبری په پوهيدو په خندا وايم: کرار کينه تورکې،ستا په زړه ښه پوه شوم، زړه دی په کلی کې پريښودی وو! اوس خور مه بهانه کوه!
رضوان په خندا وايې: څنګه هوښياره يې؟
زيد په په کلکه لهجه وويل: څه خبره ده چې د ليوني په څېر خاندی؟
زه خپل ستونی صاف کړم او په جدي توګه ووايم: د خپل ورينداری په اړه مو خبری کولی،خپله د رضوان څخه پوښتنه وکړه!

بې له ځنده پاڅېدم، پخلنځي ته لاړم، د چای ترموز مې لټولو!چې يو ښوک پخلنځي ته راننوځي، پرته ده کتلو چې څوک راننوته، خپل کار کې لګيا وم ترموز مې پيدا کړو،او ګيلاس مې ډک کړو چې د مريم غږ مې وآوريدی چې ويې ويل: ته ډېر خوشحاله يې چې دومره زر دې د کور خلکو په زړونو کې ځای پيدا کړو؟!

زه په چټکۍ سره بيرته وګرځيدم،چې مريم د دروازې مخې ته ولاړه ده،حيرانه شوم!
او ومې ويل:مطلب!؟
مريم- مطلب، ډير خوشحالي مه کوئ،تراوسه دا سر فلم دی!

بغير لدی چې د مريم خبری ته پام وکړم د دروازې په لور لاړم،غوښتل مې چې څنګ نه زر تيره شم، چې هغې د چايو څخه تازه ډک شوی ګيلاس راوخيستو او په ناساپه توګه يې زما په لاسونو خالي کړو؟! د چای ګرم والي دومره زيات و چې بې کنټروله مې چيغه کړه: اه وسوځيدم..

او همهلته پر ځمکه کېناستم او د اوښکو ډکو سترګو مې لاسونو ته ګورم! لاسونه مې لکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سور ګلاب په خیر شو، او د سوځیدني له امله سپيني پولی ښکاره شوی! زما له اوښکو ډکې سترګې زما د لاسونو د سوځولو له امله نه وې، بلکې د دې لپاره وې چې زما د عمه د کور یادونه ژوندي شوی.ښه مې په یاد دی،له هر غلطی وروسته ځنکه زما لاسونه د جوش شوو اوبو سوځول!

زه د خپل ژوند په یوه پټه پانه کې ډوب وم چې زید او تول په بیړه راغلل! مریم لا ولاړه وه او یوازې کتل،زید په ورخطا زما ځنګ ته کیناست زما لاسونه یې ونیول او به ورختا یې وویل: ی...غما څه وشول؟!

ما نه غوښتل چې موضوع لویه شي! ما خپله کرکه زندانی کړه او په مشکل سره مې وویل: هیڅ مې فکر نه وو، چای مې په لاسونو توی شوی!
زید په غوسه وویل: توی شول او که چا دربانډی توی کړل؟(او د مریم په لور یې وکتل چې ما په تلوار وویل: نا توی شوو!

زید ما د اوړی څخه نیسې او پورته کوی مې،په چټکۍ سره تشناب ته لاړم، لاسونه مې د یخ اوبو لاندې ونیول، چې سوځیدل یې یو څه کم شول! چې زید کرار وویل: ښه یې، نفس مې؟

خپل سر په پورته کولو او ښکته کولو سره د هغه خبره مې تایید کړه، اسما په تلوار راننوتل او ویې ویل: لالا، په لاسونو یې دا ملحم ووهه، چې سوځیدو ځای پاتې نشي!
زید په ورخطایی سره تول ملحم زما په لاسونو ووهل او ویې مښیل، تول ولاړ وو او په غورځیدلو مخونو یې راته کتل!ما تولو ته په خندا وویل: ولې تول ولاړ یې؟زه ښه یمه؟دومره زیات هم نه یم سوځیدلی ښه یمه.

ترور په خفه لهجه وویل:لور مې کې زیات سوځیږی نو ډاکټر ته لاړ شه
یغما- نه،ترور جانی، دومره زیات ندی سوځیدلې، ښه به شي.

نه پوهیږم، خو د زید د عمه په سترګو کې مې په ښکاره ډول خجالت لیدو، ولې فکر کوم چې عمه پوهیږي چې زما د لاسونو سوځول د مریم کار دی! زما د غوښتنې سره سم، تول مایوسه صالون خواته روان شول، یوازې رضوان پاتې شو! په ورو ګامونو سره،

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما خواته راغلو او ويې وويل: زما خور، ته ښه يې؟

د هغه درد با وجود چې سينه کې مې تاو شوی وو په مسکا مې وويل: هو تورکۍ زه ښه يم، نه دي اوريدلي چې بده بوټۍ بلا لا نه وهي!
رضوان ژوره ساه واخيسته، او داسې لکه چې زما خبره يې نه يې اوريدلې ويې ويل:د مريم کار وو؟

يغما- نــ...(لا مې خبرې نه وه خلاصه کړې، چې زيد په غوسه له ځايه پورته شو، او رضوان ته يې مخ کړو او په غوسه يې وويل: رضوان قسم خورم، که بيا ځلې يوازې يو ځل بيا، زه دا لېونۍ جلۍ د يغما شاوخوا وګورمه، بيا هيڅا خاطر نه کوم هيڅا ښه به دا وی چې ته يو کار وکړې که ماته دا کار پاتی شو بيا به ښه ونشی!

رضوان سر پورته ښکته کوي او وايې: زه به يې پخپله حل کړم، ته هم خپلې کوټې ته لاړ شه، ته هم له مريم نه په کمه نه يې؟!

رضوان د تلو څخه مخکې په يو زړه سواندی نظر ماته راګوی او بيا د آشپزخانې څخه وځي، او زه څومره د خلکو د زړه سوانده نظر څخه کرکه لرم خو لکه چې دا منحوس شيبې زما په قسمت کې ليکل شوی د اول څخه تر پايه،زيد زما څنګ ته ناست و او په غوسه ناکه سترګو يې زما لاسونو ته کتل چې کرار مې وويل: زيدا!

زيد په ژړغوني او نيولې غږ وويل: جان د زيد خايستو..؟!
يغما- وګوره سوځيدل يی په پوره توګه له منځه لاړو! بيخی بيخی ښه يمه باور وکه!

ژوند مې خاوند مې لا تراوسه هم په فکر کې و، چې ماته د منلو نه وه، په ماشومانه لهجه په پښتو مې ورته وويل: ماسره زيد خبری نه کوي هوم؟
زيد ژوره ساه واخيسته او سترګې يې زما سترګو سره وتړلې او هغه هم په پښتو ژبه وويل: اه يغما احساس کوم چې نړی کمزوری انسان يم،ګوره ما د خپل ګل نه حفاظت ونشو کړای،هغه ګل چې زړه په وينو راغوړيد! هغه ګل چې زما ساه د هغی په خندا پوری تړلی ده، حقا چې دا پولی ستا په ښايسته لاسونو باندی زما د مرګ حکم ......

(c) ketabton.com: The Digital Library

جمله لا پای ته نه وه رسیدلې، لاس مې هغه خولې په لور ځی، د کلمې د بشپړیدو مخه نیسم! او په غوسه وایم: زیده ایا پوهیږی چې دا خبری دی ستا د ګل په تن باندی د ګلی (ژاله) په څیر وریږی! کومه ګلی چې د هغی ضعیفه وجود زخمی کوی !
هیله کوم بیا داسی مه وایه ، زما ژوند ستا پوری تړلی دی !

زید زما کیخودل شوی د لاس ګوتې بښکل کړل او په یو داسی مسکا چې ما تراوسه د هغه پشان نه ولیدلی ویې ویل:د سترګو توره! د زړه سر می لیونی کیږم کله چې ګورم زما په موجودیت کې دی تاته ضرر ورسیږی ! له منځه وړم هغه څه چې زما ژوند ته درد رسوی قسم دی.

د زید په خبرو لویه مسکا مې په شونډو خپره کیږی، زما زید څومره مرادنه زما څنګ کی ولاړ دی مګر کیږی چې د زید په شتون کیدی زه د ویری احساس وکړم؟ زید چې د غر پشان زما شاته ولاړ دی، هغه زید چې پوهیږم زما د یو اوښکې په توی کیدو د هغه اوښکې د تویه ولو سبب او کس د ریښې څخه پری کوی، نه زه نوره بی پناه او یواځې یغما نه یم زه اوس زید لرم هغه زید چې ماته د ټول دنیا حکم لری.

یغما- که دومره زما سره مینه لری نو د مرګ او تلو خبری مه کوه، مګر ستا زړه راځې خپل ګل په دومره وحشې او خونخواره خلکو مینځ کې یواځې پریږدی؟! هغه ګل چې د ژوندی پاتی کیدلو اوبه یې ته یې؟! هغه ګل چې بیحده کمزوری دی او یواځې ستا د مینې څخه تغذیه کوی! زید که د تلو خبره وکړی باور وکړه ستا څخه مخکې ستا ګل مړه کیږی او نور هیڅکله به ژوندی نشی.

زید- میرمن مې خایستو مې، دومره خوږی او په عین حال کی ترخې خبری مه کوه، زه لکه اغزی پشان خپل و ګل ته ژمن یم هر هغه خونخواره کس چې وغواړی زما ګل ته لاس راوړی ژوندی نه پریږدم.
د زید په خبره خاندم او وایم: اووو زید خان تر دی حده خطرناک کیدی شی؟!
زید هم زما پشان خاندی او په کراره وایی: زما ګرانې هیڅکله مه ختا وځه ځینی کسان شاید په څهری عاجزه وی خو داسی کارونه کوی چې باور به دی رانشی،! د هر کس څخه هر کار امکان لری.!

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- سمده بدماش صیب اوس نیمه شپه شول ځم چې ویده شم.
زید- ښتگه کولې شې دومره راحته ویده شې کله چې زما له سترګو دی خوب تخته ولې دی؟
په خندا وایم: ډیر ښه خوب هم راځې مزی داره ...
زید- هو پوهیږم زما په زړه ډېری خایستو.

یغما- سمده زه به یو ځا سالون ته لاړشم ترڅو د خاله جانې دوی تشویش او اندیښنه لری شی، او ښه شپه تاته غواړم زید خان.
زید- ستا شپه پخیر د سترګو توری.

د آشپزخانې څخه وځم او سالون ته ځم کله چې د کور غړو ته مې خپل د لاسونو د ښه والې خبر ورکړو نو ښه شپه ټولو ته وایم او خپل د کوټې خواته ځم، په کټ کینم او د نن ورځې پیښو ته فکر کوم! عجب ژوند لری میرمن یغما ټول د عجیب غریب کارونو څخه ډک دی! د مریم پدی کار داسی راته معلومیږی چې یو سخت لاره مې په مخه کیده.

په ځای کې مې خملم او سترګې د کوټې چت ته نیسم، چت چې په ښایسته سور ګلانو ډیزاین شوی، ټول شپه د لاسونو د سوځیدو په درد مې تیره کړل او د خوب او ویښ په دنیا کې زنګیدم، سهار د مولا په آذان پاسیدم اودس مې وکړو او کوم عادت چې د حسنات دوی کور کې مې درلود غوښتل مې د کور ټول خلک راویښ کړم خو بیا یاد ته مې راغلل چې دا د حسنات دوی کور ندی، نو ځکه خپل د کار څخه پښیمانه شوم خو ناساپه مې ځان سره وویل: که ټول کور نشم راویښ کولې زید خو راویښ کولې شم د دی څخه مخکې چې مونځ یې قضا شې؟!

په کراره، کراره د زید د کوټې خواته روانه شوم ټول کور په درنه خاموشې کې اخته وو، د زید د کوټې دروازه مې کراره خلاصه کړه او ننوتلم زید د ماشومانو پشان ویده وو او وینتیانو یې ټول مخ نیولې وو ښتک ته یې نږدی شوم او کرار مې ورته غږ کړو: زید

راویښ نشو په لاس مې د هغه وینتیا د مخ څخه لری کړل او پورته مې واړول چې د زید لاس ته مې فکر شو عکس یې خپل د زړه په سر نیولې وو! په کراره عکس یې د لاس څخه راخلم، د عکس په لیدو نه حیرانه کیږم هو په عکس کې زه وم! خپل د عکس په لیدو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکا کوم او بیرته عکس د زید لاس کې ایږدم او د زید اوږه کراره خوځه وم او وایم: زید پاسیږه مونځ قضا کیږی شابه.

زما ژوند دواړو توري سترګي کراره خلاص کړي،څو دقیقی ماته زیر زیر ګوري او بیا زر پورته کیږي خپل خوب ځای کې کیني او وايي: یغما ته یی ؟
یغما- هو ، جناب اوس پورته شه لمونځ دی قضا کیدو حال کیدی شابه.

زید په ورخطایی باندی زما لاس نسئ او د هغه په کتلو مصروف کیږي، په داسې حال کي چې سری یې لاندي وو او خپل ګوتو باندی زما د لاسونو زخمونه لمس کول کرار یې وویل:یغما سوخت والي لږ شوی یا نه؟ ایا دي شپې دی خوب وکه؟

په مسکاه جواب ورکوم: اهان ، ډیره ښه ویده وم . اوس هم دي خبرو تیر شه لمونځ وکړخ خاوند جانه.
زید ښکلی مسکاه دي خپلو شونډو میلمه کوي او وايي: خاوند جان دي قربان شي میرمن جانی.

د دروغ غوسه کي ورته وایم: خدای نکوی، لیوني خان !
دا خبره کوم او د دروازی خواته حرکت کوم د تلو څخه مخکې بیا وایم:لمونځ هیر نکړي.

دا خبره کوم او بیا بغیر لدی چې د جواب په تمه شم خپلي کوټي ته لاړم، کالی می بدل کوم لاسونو باندی ملحم وهم سوخ والي سپیني پوقانه هم نظر په شپه باندی لږ شوی وی ملحم خپل کار کړی وه دهلیز په لور لارم ، ټول ویښ وه سبا ناری یی میز باندی څکل دهلیز ته ننوځم جګ غږ سلام کوم! یوازی مریم جواب رانکړو نورو په خوشحالي جواب راکړو لاس پوښتنه هم را نه وکړه

آخري څوکي می کیناستلو لپاره خوښه کړه رضوان هم کار لرو چای هم څکلی نه وه شرکته تللی وه زید هم تراوسه لاندي راغلي نه وه، ټول په سبا ناری باندی مصروفه ول چې د زید غږ راغي:
زید- سلام

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید غږ د دی سبب شو چې تول د خوشبیو لپاره چای څکلو څخه لاس واخلي، زید ورزشي کالي په ځان وه ښکاره معلوم وه عادت په چیری ورزش کړي ورزش تراوسه پوري هیر کړی نده زید په جګو کامو زما خواته راځي او زما څنګ کې کیني او کرار راته وایې:سهار پخیر میرمن یغما

یغما- ستا سهار هم پخیر زید خان.
زید په خندا وایې: زما سهار هغه وخت پخیر شو ستا غږ وبینښ شوم.
خندا می دي شونډو میلمه کیږي چې فرشته ترور وایې: لوری کولی شي،نن لاړي شوو د طلا او کالیو اخیستو لپاره بازار ته؟

ستوني می صاف کوم او په آرامه وایم: هو ترور جاني ،هر رقم تاسو وغواړي.
فرشته- بیا سمده نن ورځ به بازار ته لاړی شو. زید ته اوزګار یی یا مورږ خپله لاړی شوو!
زید- نه مورجانی اوزګار یم ، ستاسو خدمت کی یم
فرشته ترور خاندي او وایې:سپین سترګیه هلکه

سهار چای خلاصیږي، هرڅوک خپلو کوټو ته ځی بازار تلوو ته ځان تیار وي،نیو هیږم څه واغوندم، نمی غوښتل زید کورني کمه راشي همدی سوچ که وم دروازه ټک ټک غږ پورته شو!

یغما- راځي دننه.
آسما په لیدلو لږ اندیښنه مې کمه شوه چې آسما به خوشحالي وویل: وریندارۍ جانی حجاب می درته راوړه ! لالا می نه خوښیږي بغیر حجاب څخه باندي لاړی شوو!
یغما- راځه دننه آسما جانی، ښه شول راغلی نیو هیدم څه واغوندم؟!
آسما په خندا راننوته زما لور ته راغله! حجاب یې خلاص کړو او په مسکا یې وویل: وریندارۍ حجاب دي خوښ شوو!
:□#شهاب
عربي حجاب وه لاستونی ، طلایي غمویو باندی ظریفه دیزان جوړ شوی وه په خوشحاله لهجه مې وویل: هو مننه ګراني ډیر ښکلی ده په زحمت شوي
آسما- وظیفه ده وریندارۍ جانی ترڅو تاسو حجاب اغوندئ زه بیرته راځم

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- سمده.

آسما کوټي ښخه ځي زه حجاب اغوستلو باندی مصروفه شوم، حجاب سره می قد جګ ښکاره کیده مصروفه دي ځان لیدلو هینداره کی وم چي دروازه خلاصه شوه او آسما هم حجاب په ځان کړي وه لاس کي یوه بکسه وه کوټې ته راننوتلل او ویې ویل: یغماا جانی راځه که غواړي دا بکس ښخه هم ګټه واخله !

یغما - په دی کې څه دي؟
آسما آرامه خاندي او وايې: آرایش سامان دی نوو ......
یغما- اهان ډیر ښه خو ما ګټه اخستلی زده ندی یعنی کولی نشم !
آسما- سمده کینه زه درته ساده آرایش کوم
تخت په سر کینم آسما بوخته کیږي مخ باندی می ! او وايې: دا هم زما ښکلی ویندارہ،
آرایش ته هم ضرورته نلري
کراره خاندم او وایم: مهرباني دی ده آسما جانی!

آسما هم زما مسکاه پشان مسکاه باندی جواب راکړو، او د الماری په لور ځي! تور دسکول توري چپلی بوټ الماری ښخه راباسي او وايې: دا هم ډیر ښه حجاب سره دي خوند کوی دا هم واغونده.
یغما- په سترګو ګرانی.
آسما- سترګی دی بی بلا ویندار جانی.

آسما ځی او زه تازه خپل د لیدلو لپاره وخت پیدا کوم، سترګي مي ریمل سره جوری وی، ګلابي غومبري، توري وریځي ،ډیر ډیر کم رنګ سترګو لیمو (سترګو شاه)باندی سور رنګ ښکلی منظره یی جوړه کړي وه تور تکری داسي په سر کوم یوتار ویښتی می هم ښکاره نشئ، چپلی بوټ ، دسکول راخلم دهلیز په لور ځم ! زما په نظر هیڅوک تیار ندی، ځکه یوازي زید ناست وه هغه هم مبایل که مصروفه وه

یغما- دا نور چیرته دی ؟
زما په غږ زید خپل سر پورته کوي نظري زما نظر کی قفل کیږي، آرامه پورته کیږي زما په لور راځي او په کلکه لهجه وايي: یغماااا بیادی آرایش کړي؟ ؟؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

يغما- اه نو ، بده ښکارم؟
زيد- هو ډير ډير بده ښکاري هله لاړه پاک يې کړه.
يغما- نوچ پريده پريده بده ښکاره شم پاک کومه نه.

زيد- يغما زما اعصاب مه خرابه وه !
مظلومانه وايم:خير ده غوسه کيږي مه! فرشته ترور سره ځم نغوارم هغه ملګرو مخته کمه راشي
زيد- چا ويلی بی آرايشه لاړ ه شي فرشته ترور کمه راځي هوم؟ کمه ښايسته يی چې آرايش دي هم وکړو؟!نور هم ښايسته شوي.

زيد خبری کولې چې د فرشتې ترور غږ راغلو: زيد زويه چيرته يی دي مور شاهزاده؟(اه چې څومره ښه وخت را ورسيده،زيد څخه يی خلاصه کړم! فرشته ترور،مريم، عمه ،آسما دهليز ته دننه شوي فرشته ترور زما په ليدو د خوشحالې څخه په ډکه خندا وايې: ماشاالله څومره ښايسته شوی زما لورکی.
هغه پشان په خندا جواب ورکوم: مهرباني مو ده ترور جاني.

زيد په جدی لهجه وايي: د باندي په تمه يم زر راشي.
زيد خپل خبری سری سم د باندی لور ته روانيږي! لږ ځنډ وروسته ټولي وريسی باندی ورځوو ! مريم هر چاسره خبري نکوی اسما سره هم! دومره ډير آرايشی کړی وه اصلي څيره يی ورک شوي وه ، هغه مريم چې ما مخکي پيژندلی د دی مريم سره يې د ځمکي او آسمان توپير درلود، زيد موټر ته تکيه کړي وه داسي فکرونه کي ډوب وه چې بيخی نو.....

زمونږ شمير زيات وه ټولی موټر شاتني سيټ کي نه ځايدو مجبوره يوه زمونږ څخه مخکي سيټ کي کيني زيد سره! چې فرشته ترور وويل: يغما لوري ته يوځای د زيد سره کينه !
يغما- ترور جاني نکيږی تاسو يا عمه دي هلته کيني؟
زما په خبره فرشته ترور په خندا وايې: نه لورکی نکيږی ، شرم څه لپاره کوي بيګانه کس څنګ کي خوو نه کيني، زيد دی خاوند دی !

په نه زړه د مخته دروازه خلاصه وم او د زيد څنګ ته کينم چې زيد په مسکا وايي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

مهرباني زما آغلــــــې ....

سترګي مي غوسه سره ورته تاوه وم او په چوکی کینم !تول کیني او موټر حرکت کوی هیڅ کومه خبره یو بل مینځ کي ویلي کیږي نا یعنی هیڅوک خبري نکوی روسته د 20 دقیقو هدف ته رسیږو،تولی ښکته کیږو کالیو مرکز ته ننوځو،دوم منزل ته ځوو یو دوکان ته داخلی کیږودوکاندار ډیرصمیمت سره زید ته ښه راغلاست وایي:

دوکاندار- وا وا زید خان ، څنګه زموږ غریبانو کلبه ته دي قدم کیښودو!
زید- مهرباني لري اصف جانه ، د نکاح او د واده کالو د خوښه ولو لپاراه راغلي یو.
دوکاندار- ښه راغلاست راځي ډیر ښه جنسونه درته ښکاره کوم !
تول کالیو باندی مصروفه کیږي ښایسته ظریفه دیزان داره کالي لرل!سترګو باندي می کالي کتل سترګي می په یو ډیر ښایسته کالیو باندی ولګیدی،سپین کالي ډیر ډیره لویه لمنه! که ووایم لمني یوه لویه کوټه نیوله که دروغ می ویلی نه وي دومره لویه لمنه درلوده

توله لمن باندی سپین کرستال غمي کارول شوي وه لاستونی مکمل کرستال وه غاړی ملایي هم ساده وه ښایسته کالي ساده وه یوه لویه جالی (سپین تکری) شال هم درلودډیر می خوښ شوی وه خو جرعت می کولی نشوو خوښه می په ژبه بیان کړم
چې زید وویل: همدا دي خوښ شول زما ګلابه! زما هم خوښ شول خوو ډاریږم د کالیو سره وزری وکړي هغه شپه او و نه تښتي رانه؟!

مخکي لدي چې زه کوم جواب ورکړم زید فرشته ترور ته غږ کوي: مور جانې ستاسو په نظر دا کالي څنګه دي؟

فرشته ترور- هو ډیرښکلی دی خو پریږده چې یغما یی خپله خوښه کړی!
زید په خندا وایې: اه مور جانی زما خوښه د یغما خوښه ده، اندیښنه مکوه!
فرشته ترور- توبه د نن له ځوانانو سپین سترګی هم یو حد لری،د مور شاهزاده!
زید- په سترګو مور جانی.

د تولو په موافقي می خپل د خوښی جوړه واخیسته، تقریبا یو دری ساعته ګرځو طلا مو واخیسته مګم وخت د نکاح او نکریزو جوړی ته پاتې نشو! مریم او اسما هم خپل ځان ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

کالی واخیستل! یواځی فرشته ترور او د مریم مور نندارچیان ول. نور د ګرځیدو توان نه وو ډوډی مو هوټل کې وخوړله او کور ته راغلو زید موږ ښکته کړو او خپله شرکت ته لاړه! هر چا خپل خریدونه خپلی کوټې ته یوړل! دومره ستړی وم چې پوهه نشوم کله د خوب نړي ته تللی وم !

د اسما په غږ د خوب نړي مې پرینوده: وریندار جانی!
یغما- ها ګراني!
اسما- ویښه شوی یی!
پورته کیږم او په ځای کی کینم او وایم: هو ګرانی کوم کار دی وو؟
اسما- هو ښکته ټول تاته په تمه دی راځه چې چای وڅښکو.
یغما- په سترګو ګرانی.

له تخت نه ښکته کیږم او خپل ټکری په سر کوم او اسما ته وایم: راځه چې ځو!
اسما- وریندار جانی ته ښکته شه زه ګیټار(دومبره) راخلم او درځم!
په حیرانتیا وایم: ګیټار د څه لپاره؟؟؟
اسما- یو ځل دهلیز ته لاړه شه بیا پوهیږی!
سر ښکته او پورته کوم او دهلیز ته ځم، ټول ناست ول رضوان هم راغلی وو چای یی څښکه! سلام کوم او د ترور ترڅنګ کینم.

رضوان په خندا وویل:میرمن یغما درته سوپرایز(حیران کوونکی خبر) لرو !
په حیرانتیا وایم: زما لپاره؟
رضوان- هو هو وریندار جانی ستاسو لپاره (او مخ زید ته اړوی او وایي: همداسي نده زید خان!
اسما ګیټار په لاس راننوځي او د زید په لور ځی او وایي: دا دي واخله لالا!
زید ګیټار واخیست او رضوان ته یی وویل: یعنی نه کیږی له دی شرط نه دی واوړی؟

رضوان خپلی وریځې پورته اچوی او په ټوکو وایی: نه په هیڅ قیمت نغواړم ژوندی کنسرت له لاسه ورکړم
زید- سمده رضوان خان دا ځل یو صفر ستا په نفع
زید یوه غټه ساه اخلي او ګیټار په لاسونو کي جوړوي خپل نظر ماته ډالی کوی او په خوږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

غږ یی شروع کوی د سندری په ویلو:

دراین زمانه ای بی های و هوی لال پرست
خوشا به حال کلا غانِ قیل و قال پرست

چگونه شرحد هم لحظه لحظه ای خود را
برای این همه ناباور خیال پرست

به شب نشینی خرچنگ های مردابی
چگونه رقص کند ماهیذلال پرست؟!

رسیده ها چه غریب و نچیده میافتند
به پای هرزه علف های باغ کال پرست

رسیده ام به کمالی که جزاناالحق نیست
کمال دار برای من کمال پرست

هنوز زنده ام و زنده بودنم خاری است
به تنگ چشمی نا مردم زوال پرست..

دومره یی ښکلی وویل چی وروسته له سندرې یې توله کوټه غلی وه،په دی ټول وخت کې یی ماته کتل!مګم ما د مریم حرکات د سترګو لاندې نیولې ول بغیر دستر ګو رپول ولو ځخه یی زید ته کتل یعنی یوه دقیقه یی هم سترګی نه پټولی! د لاسونو د پړقا غږ د کوټی توله فضا ونیوله!
رضوان په ټوکو وویل: ظالمه ولی غواړی دا پرېینته دوله غږ دی پټ وساتی که دا غږ ما درلودلی 24 ساعته می سندری ویلې!

زید- وتږه خوله دی رضوانه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولو د زيد په خبره وخندل،دوه اونۍ تيرې شولې او ټول په خريدارۍ کې مصروف وو!
په دې ورځو کې زيد ډېر کم وينم او زړه مې د هغې د ليدلو هوا کړی! مريم هم کله ناکله د عمه سره راځې او زما سره ښه رفتار کوی خو نه پوهيږم ولی ماته يې رېښتينولې سمه نه ښکاری؟ولی فکر کوم دا ټول له يوې ډرامې ډېر څه ندی!؟
د جمعې ورځ وه زيد او رضوان دواړه په ښ کې ناست ول او نپوهيږم د څه په اړه غږيدل!

ظريفي ترور غوښتل چای ښ ته يوسی،چی مخه يی نيسم او خپله چای وړلو ته مخکې کيږم!د تل په څير تکری مې په خپلو ويښتو چی اوس ډير رسيدلی ول جوړوم او د ښ په لور ځم! په احتياط مې ګامونه اخيستل چې داسې نه پټنوس رانه ولويږي!لا مې څو ګامه پاتې ول چې ورسيږم چی د رضوان اواز مې تر غوږ شو!

رضوان- زيد شپږ ورځې شوی خو تر اوسه يې زخم صحيح ندی جوړ شوی، يو ځل ډاکټر ته لاړ شی ضد مکوه زخم يی بدتره کيږی! که ډاکټر ته نه ځی لږ تر لږه مور ته خو ووايه.!

زيد- رضوانه ژر ژر دی خپل کار وکړه نه ډاکټر ته د تللو وخت لرم او نه يی حوصله!
رضوان په غوسی وويل: ولی دومره ناپوه او ضدي يی؟ ماشوم يې؟ پخدای نور خو په سپين ږيری توب يې خو اوس هم چرګه دی يوه پښه لری(د چا خبره نه منل او په خپله خبره ټينګار کول)! نپوهيږم څه درسره وکړم!

زيد په اعتراضی ډول وايی: رضوانه يوځل د يغما مخکې ونه وايی چی سپين ږيری کيږی چی وژنم دی! هغه ځل يی هم وويل چی د لمسۍ په ځای دی يم ، او غلطی مې وکړه! که ستا له خولې يی هم واوری بيخی هوايی کيږی!

رضوان کرار وخندل او ويې ويل: ښه نو ورورمی ستاسو د عمر واټن ډير دی هغه لا 20کلنه ده او ته 28 کلن يی! يعنی 8 کاله عمری واټن لری!
زيد جدی او په کلکه لهجه وويل: ښه نو څه وکړم؟ نه چی ته هم فکر کوی يغما زما پر وړاندی لکه ماشومه ده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

نېږ هيږم ولی بی حرکته ولاړه يم او خبرو ته مې ورته غوږ نيولی!مګر راته د منلو وړ نده، يعنې زيد فکر کوی چې زه په ربښتيا ربښتيا زيد سره په نکاح کولو پښيمانه يم او غلطي مې کړې؟! زما د ژوند سرې دومره زر خپه کيږی او زه نېږ هيدلم؟منم يې چې زه د خپل د مينه په اظهار کولو کې ضعيفه يم،مګر کاش زيد پوهيدلی چې که زه زر ځلې هم ژوندی شم نو زر ځلې به له خپل زيد د خپل د ژوند له سرې سره نکاح کوم!
کاش پوهيدلی چې زما لپاره غير له هغې نور ټول سړيان تر اخر حرام دی!

د ونې شتون ددی لامل شوی وو چې زيد او رضوان مې له سترګو پناه وی او يوائې مې ورته غږ اوريده هغه هم سم نه! د زخم په ياد راوړلو مې ټول فکرونه لاهو کيږی او په وارخطايي د زيد او رضوان په لور ځم! د هغه څه چې مې مخکې ول په ليدو يې حک او حيرانه پاتې کيږم
زيد په چوکۍ ناست وو نيمه اوږه يې لوڅه وو او رضوان د الکول ډکه پخته د هغې په اوږی ايښې وه! زما په ليدو دواړه وارخطا شول، رضوان له خپل کار نه لاس واخيست او زيد په تلوار خپل يخن قاق واغوسته، دواړه مې مخکې ودريدل!

زيد په حيرانتيا وويل: يغما ته دلته څه کوی؟
غلی او بی دمې پتنوس په ميز کيږدم ستونی مې صافوم او کرار وايم: تاسو ته مې چای راوړه!
زيد- ظريفي ترور راوړه تا ولې ځان په زحمت کړ!
ځواب مې ورنکړ او اوږی ته مې ورته اشاره وکړه: ولې زخمی شوې؟
رضوان مخکې کيږی او وايې: هيڅ همداسی يوه دانه پرې راختلې وه!
بد بد ورته ګورم او وايم: ته چپ شه مګر خپله ژبه نلری! موضوع مه تغيروه نېږ هيږم بيا مو کوم ګل ته اوبه ورکړی!

رضوان غلی شو او وروسته له لږ چوپتيا يې وويل: ښه نو تاسو دواړه خپل منځ کې جوړ راشي زه لاړم!
د تللو په حال کې يې وويل: او هو زيد خدای دربانډی رحم وکړی(او بيا په خندا ماته اشاره کوی، وای خدايا چې دا بشر په هيڅ حالت کې د توکو نه لاس نه اخلی!
رضوان په غټو ګامونو لاړه او موږ دواړه يې يوائې پريښودلو! مخ مې زيد ته واړوه او په غوسی مې وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- ګنګ شوی یې زیده! وایم بیا دی څه کړی! ولی دی اوږه زخمی شوی!
زید خپلی سترګی څمکی کی ګنډلی وی او کرار یې وویل: یغما!
یغما- څه یغما!
زید- درته وایم یی (توضیح درکوم)
یغما- کینه غوږ یم!
زید په چوکی کیناسته او راته یې کتل! چې ما وویل: لری که یخن قاق دی!
زید په هغه حال کې چې سترګې یې د حیرانتیا څخه راوتلی وی وویل: اړینه نده، یو کوچنی زخم دی!

وریځې می پورته اچوم او وایم: غواړم چې همدا کوچنی زخم وګورم کومه ستونزه ده؟
زید د لږ ځنډ وروسته خپل کیڼ لاس د یخن قاق څخه راوباسي! او وایې:نه تاسو صاحب د اختیار یی میرمن می!
یغما- اه دا یعنی کوچني زخم دی!؟(د زخم په لیدو یې وریځې می تولی شوی! څلور د وینو ډک سوری! په حیرت وایم: زید دا په څه زخمی شوی؟ بیا دې جنګ کړی؟

زید په کرا وویل: په بوکس پنجې،نه زه عاجزک کله جنګ کولی شم هغوی راسره جنګ وکه!

یوف کوم او د الکول ډکه پختهٔ یی په زخم نه چې په زخمونو کیږدم!
چی لاس یی له ډېره درده موتی کیږی چی زما سترګی هم ورسره پټیږي! په کراره وایم: ډیر درد کوی؟؟
زید په ټوکو وایی: نه د سترګو توره،کله چې ستا شفا ورکونکې لاسونه زما په زخم ولګیږي نو شوني ده چې ښه نشي؟
یغما- ډیری خبری مکوه چی اعصاب دی راته خراب کړی! پخدای ماشوم خو نه یی!
چی هر ځل باید جنګ وکړی!یعنی هر ځل چې له کوره وځي ماسره باید ددی ډار ووسی چی زخمی راګرځي هووم؟؟

زید- دا ځل زه ملامت نه وم نپوهیږم ولی له شا یی حمله وکړه زه ورسره ښکیل نشوم یواځې په بوکس پنجي یی ووهلم او وتښتیدل!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په زړه کې وایم الهی لاسونه یې مات شي چې ته يې وهلې! خو په خوله ورته وایم: شپی کورکمن او هګی پری کیږدم ددی لامل کیږی چی زخمونه دی زر ښه شی دواړه خاموشه کیږو چی زید په مظلومانه ډول وایی: یغما غوسه يې راته؟

یغما- زما سره خبری مه کوه.
زید- ته وایې د ټول ژوند سره دی خبری مه کوه دا هم مګه امکان لری؟
یغما- نو قول راکړه خپل ځانته به فکر کوی نګوری زخمونه دی څومره ژور دی، نه وایې یو څوک به دی په تشویش شی!؟
زید په شیطانی خندا وایې: هغه وخت دا یو نفر سوک دی چې ماته په تشویش کیږی؟

د ماشومانو پشان په قهر وایم: ستا بدبخت میرمن، یعنی خدایه زه باید دا وحشی غټ کړم؟! ظلم ندی؟
زما په خبرو زید په لوړ غږ خاندی او وایې: د سترګو توره زه کله وحشی یم؟! او هو ته خایستو مې باید لوی کړی.

سومره زه د زید په خندا مئین یم، مګر امکان لری یو سوک دی زید د خندا په حال کی وګوری او مئین نشی وربادی؟ ناساپه بی اختیاره ورته وایم: زید نکیږی د نورو مخکې ونه خاندی؟
زید په حیرت وویل: ولې ګرانې؟!
ټپ يې ورته تړم او څنګ ته يې کینم او وایم: پخدای بخیلي مې کیږی! اصلا حق نلری بغیر د ماسک څخه د باندی لاړشی او هو ویښتیان دی واخله. پوه شوی؟!

زید- عه بلاخره زما یغما هم پر ما بخیلي کوی(بیا خپل سر د آسمان خواته نیسې او په لوړ غږ وایې: خدایه شکر دی اخیره هم زما بت زه د خپل ومنلم.

خپل ګوت خپل پر شونډو نیسم او وایم: هیسسسس چنارګل اوس ضرور دی چی ټول خلک پر ما خبر کړی؟
زید- هو ضرور دی هسی زه خپل پر ژوند باور نلرم غواړم هر څومره ژر چی کیږی زما ګل ما خپل ومني.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید د کوم منلو څخه خبری کوی؟ که د زید د مینې احساسات زما په رګونو او فکر یې زما په مغزو کیدی ایا دا منل ندی نو څه دی؟ ولې پټ کړم پرېږده خبر شې چې زه د هغه په شتون ژوندی یم! پرېږده پوه شي زه هغه ته تسلیمه شوی یم، پرېږده پوی شي هغه زما د زړه او روح مالک شوی، زید تراوسه آسمان خواته کتل او خندل یې، او زه غواړم اقرار وکړم هر هغه خبره چې په زړه کې مي ده و تراویه مې پوره ویلی نه وه.

شاید نور هیڅکله داسی سم شانس په لاس رانشي،او د اظهار کولو لپاره ناوخته شوی اوسیږی زه پدی تقدیر باور نلرم باور نلرم چی دا بد تقدیر به زما شا ایله کړی او زه دی خوشحاله اوسیږم خپل ستوني صاف کوم او په جلا لفظ او کلمه کلمه وایم:

یغما- زید!
زید- د زید سپوږمې د زید نفس وایه!

غټه ساه اخلم او اخیره هم دا دروند بار خپل د اوږ څخه ښکته کوم او ورته هغه خبری کوم، کوم چې هره شپه د خوب څخه مخکې ځان سره مې کول نن پر ژبه راوړم او وایم: زید زما ژوند زما خاوند زه درسره مینه لرم په اندازه د هر هغه آرمان چې ورته ونه رسیدم، مینه درسره لرم خپل د ژوند غمونو په اندازه، تا زما ټول وجود خپل ځانته تسلیم کړی داسې یې لکه وینه چې په رګونو کې د جریان حالت کې وی.

د وجود زړه،زړه مې ستا د عشق ګواهي ورکوی، زید که زر ځله ژوندون وکړم هر زر ځله به زما د زړه مالک او صاحب ته اوسیږی، زه تا خپل په ټول وجود باندی منم زما ژوند.

زما د خبرو وروسته یو درنه خاموشی خپره شوه کرار خپل سترګې خلاصه وم، او د زید هک پک د حیرت څخه څهره وینم زید بغیر له کوم حرکت او حتا بغیر لدی چی سترګی ورپه وی مات راکتل چې په مسکا می ورته وویل: زما بت پرست زما په شتون کې ستا فکر او خیال چیرته تللی هوم؟

زید کرار وویل: یغما؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- جان یغما!
زید- زه ویښ یم کنه؟
یغما- هو کنه؟!
زید- ما یو ځپیږه ووهه چې باور وکړم ویښ یم!
نږدی ورځم او مخ یې ښکله وم او وایم: مګر امکان لری زه خپل خاوند په ځپیږه ووهم؟

زید د څو ثانیو لپاره په حیرت راګوری او هیس خبره نکوی، د هغه پداسی راکتلو خندا مې راځی اخ زما زوند سومره و دی خبرو ته پتمه و او ما ورته ونه ویل هی هی زید په همغه ناباوره غږ وایې: یغما فکر کوم په آسمانو کې یم او دا ټول یو خوب دی!

کرار یې چونګاری کوم او په خندا وایم: ها اوس پوی شوی ویښ یې او خوب ندی!
زید کرار خاندی او وایې: هو زما د زړه سکون، پوی شوم ولې دی دا خبری مخکی نکول؟ ولی دومره ظالمه وی؟
کرار وایم: نه پوهیږم ولې می درته وخت نکول! احساس می کړو اوس یې وخت دی ددی څخه مخکی چی ناوخته شي درته می اظهار وکړو چی سومره راباندی ګران یې.

زید- ناوخته کیدل نور په کار کی نشته، د عمر تراخیره به یو دبل سره یو د عمر تر اخیره به ته زما د زړه ملکه پاتی کیږی.
کرار خاندم او وایم: امید لرم زما بد تقدیر تا هم ځان سر اخته نکړی زید.
زید- زه تقدیر ستا و مخ ته په ګونډو کوم زما خایستو!

د زید په خبرو په مسکا باندی سر ښکته او پورته کوم مګر امکان لری زید یو خبره وکړی او زه یې ونه منم؟! هیس امکان نلری زید چی څه وایې هغه ضرور کوی، د زید خندا او خوشحالي نه کنټرول کیدل، او زما زړه راته ویل یغما سم ورته وګوره زید خبری کول او ما ورته کتل زه د زید په کتلو کی ډوبه وم چې د آسما غږ راغلو:

آسما- وریندارې موږ. ځو بازار ته، ته هم راځه.
یغما- ته او مریم ځې؟
آسما- هو.
یغما- نه ګرانې تاسو دواړه لاړشی زه مو نه مزاحمه کیږم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

آسما په اعتراض لرونکی لهجه وایې: عه وریندارۍ ولې مزاحم اوسیږی؟ خپل مریم ویل د یغما سره به بازار ته لاړشو.

زید په کلکه لهجه وویل: آسما ضرورت نشته، کله چې وایي نه ځم یعنی نه ځې، نور نو هسې ټینګار مه کوه.

د زید په خبرو د آسما څهره د خفګان څخه ډکه شوه او غوښتل یې چې لاړشی چې ما یې لاس کلک ونیو او ورته مې وویل: سمده آسما جانې ته لاړشه زه هم درځم درپسی.

آسما خپل سر ښکته او پورته کوی او د مانې پخوا ځې چې زید په غوسه ناکه لهجه وایې: یغما فکر نکوی باید زما څخه اول اجازه واخلی؟ زه نغواړم ته دهغه انجلې سره د باندی لاړه شې..
یغما- و دی نه لیدو آسما سنګه خفه شوه! یو همدا نن ورسره ځم نور بیخی نه ځم سمده زما یوسف د زمانی؟

زید- افف ښه چل درځی چې سنګه ما راضی کړی، سمده لاړشه خو ژر بیرته راشه یو ثانیه لا ستا د بیلتون طاقت نلرم پوه شوی یو ثانیه.
یغما- سمده زما خاوند په سترګو.

زید خپل د جیب د پیسو بکس زما خواته نیسې او وایې: واخله هر شئ چې غواړی ځانته واخله او هو هر کله چې راغلی نو خپل دانه دانه خرید به ماته ښه یې سمده؟! غواړم وګورم زما خایستو څه څه اخیستې؟!

د زید د لاس څخه د پیسو بکسه راخلم او خلاصه وم یې، اوو څومره پیسی لری دا چنارګل د پیسو د مینځ څخه دری زره افغانی یواځې د احتیاط لپاره راخلم او بکس بیرته هغه ته ورکوم چې زید په حیرت وایې: همدومره؟د پیسو بکس ځان سره ویسه هسی هم زه ټول ورځ کور کی یم نن پکار می نده.

یغما- هو همدومره بسنه کوی دا مې هم یواځې د احتیطاط لپاره راوخیستل.
زید په خندا وایې: عجب لیونې ښځه لرم، زه سومره نیکمرغه یم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خندا لځایه پاسیدم او د ماڼي خواته لاړم، آسما او مریم تیار کړی ما ته په تمه ناستې وی.
په تلوار مي خپل حجاب واغوندو او د ماڼي څخه بهر شو اسما مریم ته وویل: مریم چیرته لاړی شو؟

مریم موټروان ته آدرس ورکوی او موټر حرکت کوی د ډیر مزل وروسته موټر دریږی چې آسما و مریم ته وایې: مریم ولړی دومره لری راغلو؟ دا خرید خو په پارک مال کې هم کیدو؟!
مریم په پوسخند وایې: نه د دی ځای جنسونه د پارک مال په پرتله ډیر با کیفیت دی.

مریم او آسما خبری کول او ما یواځې هغه دواړو ته په خاموشې کی کتل، د یو څه خبرو وروسته د موټر څخه ښکته کیږو او مغازی ته داخله کیږو، آسما او مریم خپل د خرید اخیستلو باندی لګیا شول او ما یواځې د مغازی شیانو ته کتل، تقریبا خرید مو خلاص شوی وو او د تلو حال کې و چې ناساپه مریم خپل لاس به سر ووهی او ویې ویل: اه آسما د کالو خلطه مو دوکان کی پریخودل!(مریم خپل د خبری وروسته زما خواته راوکتل او ویې ویل: یغما جانې ته همدلته د موټر په تمه ودریږه ما او اسما ځو او ژر د کالو خلطه راخلو او راځو.

په مسکا ورته وایم: سمده تاسو لاړی شې زه همدلته تاسو ته پتمه یم.

مریم د آسما لاس ونیو، او خپل د ځان پسی په کشه ولو د دوکان خواته ویوړل، ډیر ژر زما د ست ګو پناه شول، تقریبا لس دقی ورته منتظره وم خو رانغله! چې اخیر د مجبوری څخه د مریم په تللی لاری کرار قدمونه اخلم او راونیږم وریسی ټول مغازی می وکتل خو د مریم او آسما څخه هیس نام او نشان نه وو؟! ستړی شوم او یو یواځې ځای مې بیدا کړو همله کینستم؟!

لا آرامه نفس مې اخیستې نه وو چې ی آشنا غږ مې واوریدی چې ویې ویل: بح بح ماشالله یغما جانه! د دومره وخت وروسته؟!

په تلوار مخ می شاته وګرځه ویې! او د مقابل کس په لیدو می لاسونه یخ شول او زړه مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حرکت څخه و دریدی! س....لیم. پښی می یاری نکوی چي ودریږم خو کوشش کوم او په سختي باندی پاسیږم چې سلیم په شیطانه او مضر خندا وایي: اخیره هم زما په ګیر راغلی یغما جانې(او خپل د خبری سره سم زما لاس ته حمله کوی او نیسي مې، د هغه پدی کار به چغو او بغارو وایم:

یغما- ماته لاس مه وهه لری کړه دا مردار لاسونه دی.

خو سوک وه زما د غږ آوریدونکی؟ سلیم په زوره ما ځان پسی د مغازی څخه د دباندی خواته کش کوی او ټول د مغازی کسان یواځی کتونکی وه! یو لا مرستې ته می رانغي؟! لکه چې ټول شل او معیوب وه؟! دومره چغی می ووهل چی نور می غږ نه پورته کیدو اخیره په زاری می وویل: سلیم ته وقران ما نکاح تړلی، زه اوس متاهل یم

زما په خبرو سلیم په ریخند وخندل او ویې ویل: غواړی پدی خبرو دی ماته چل راکړی؟

سلیم د خبرو په حال زه خپل د موټر خواته کشه ولم، کله چې بوه شوم خبری ا زاری فایده نکوی اخیری کوشش می وکړو او چیغي می کړی: مــــــرستــــــه وکړی مـــــــرســــــته(سلګي می بو ته شول خو هیس سوک مرستې ته رانغلو سلیم د موټر دروازه خلاص کړل او غوښتل یې چې ما موټر ته تیله وهی خو ما مقاومت وکړو د موټر دروازه می ونیول او په زاری می وویل: سلیم د قران روی ته وګوره، د خدای روی ته وګوره، مکوه! پخدای قسم ما واده کړی پریږده خپل ژونــ...

خبره مې خلاصه شوی نه وه چی سلیم په مخ څپیره راکړل او زما دژړا او خبرو مخ یې ونیو او به غوسه یې وویل: بې حیا انجلي لکه د انسان د لور پشان په موټر کی کینه کنه قسم پخدای ټول غاښونه دی په خوله کی درماته وم.

سلیم خپل د خبری سره سم زه لکه د قربانی حیوان پشان په موټر کی ختا کړم او حرکت یې وکړو، ټوله لاره می چغی کړل ومې ژړل او زید ته مي ناری کړل، خو زید نه وه، زید رانغلو، زید غیب شو نور په بدن کی می هیس حرکت نه وو پاتی سر می په ښیښی تکیه کړی و، او خپل تقدیر ته تسلیمه شوی وم! ههه دا تقدیر بیا زه بدبخته کړم..

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا تقدير دا ځل ضرور زما د خاوند زما د عمر ملا خامخا ماته وی، دا تقدير زما زيد ضرور ځان سره غرق کوی، پدی فکرو بيا می ژړا ته شروع وړکړل او د موټړ ښيښنه می په لاس وهل، د ژړا او ساندو مينځ کی می خدای ته ناری کړل، هغه خدای چی بيحده ورڅخه خفه وم، هغه خدای چی فکر کوم زه يې لياده باسلې يم؟!

خــــــــــــدايه ولـــــــي؟؟؟ خــــــــــــدايه ولـــــــــــــي؟؟؟

تازه د خوشبختي رنګ او بوی می ليدلی او احساس کړی وو، بيا دی ولی زه د دی نا آرامه سمندر کې ور ګډه کړه؟ مګر د کشتي څخه بغير زه دا نا آرمه سمندر څخه وتلې شم؟ خدايه زما کښتي راسره نده؟! خدايه زما زيد راسره ندی! خدايه زما ژغورنی راسره ندی! خدايه زه ډوبيږم زه غرقه کيږم، قسم دی وی ستا په جلال او جبروت نور ددی دومره تور تقدير د مقابلی توان راکې نشته، والله چې نه يې لرم...

سليم لکه چې کوڼ شوی وو او زما چيغی او زاری نه آوريدل، ړوند شوی وو او زما بد حال او ژړا يې نه ليدل پخدای چی نه يې ليدل، په بيحده سرعت روان وو، د ښار څخه ووتو او نور روښنای نه تر سترګو کيدل، لکه چې نور د خط اخيری ته ورسيدم!؟

موټر په يو کندواله کې و دريده او سليم لکه يو وحشی ځناور زما خواته راغلې او زه يې په زوره د موټر څخه ښکته کړم، او د يو تور تيارې کور خواته يې کشه کړم، لکه يو حيوان يې ځان پسی کشه ولم او زما مقاومت او زور هيس فايده نه درلود، ما يواځې زيد ته ناری وهل هغه زيد چې زما د نار جواب يی په جان، عمر مې، نفس مې نه راکو

سليم د کور دروازه ډير په غوسه خلاصه کړه او په کور کې واچولم او په غوسه يې په چغو وويل: بنده که خوله دي بې شرمي انجلي نور دهغه بې شرف نوم په خوله وانخلې. په ژړا او ډير په سختي او په چغو مي وويل: بې شرف ته يې چې د خلکو ناموس دي لکه شغال راوړي زما زيد غيرت لری دهغه نوم په خپل مرداره خوله دي مه اخله

زما په خبرو د سليم مخ له غوسي سور شو او لکه يو ځناور يي راباندي حمله وکړه وينتيان يي راته په لاس کې ونيول او په زور يي کش کړل،وينتيانو نه يي ونيولم او يو کوټي خواته يي کش کړم کوټي ته ننوتو سره سم مخ يي راته په څپيړو ډک کړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل کنټرول یي له لاسه ورکړي و او چغي وهلې،کله چي له وهلو مي ستړي شو په ځمکه یي ووهلم او بیرون لاړ او دروازه یي بنده کړه

بي حرکته په ځمکي پرته وم د سر پوستکي مي زیاد سوښت کو،پوزه او خوله مي له وینو ډکه وه خاموشه اوښکي مي تویولي د غږ پورته کیدو تاب مي درلود، لیونیو غونډي مي وخندل له غم او ژړا نه ډکه خندا زید چیرته یي؟! راشه او وګوره خپله خایستو دي! زید خایستو دي مړاوي کیږي او ته نه یي؟! راشه او مړه کیدل مي ګوره
نپوهیږم تر کوم وخته په ځمکه پرته وم ټول یادونه لکه د فلم په شان د سترګو نه مي تیریدل

د خوشحالي احساس مي کو چي په جرعت او وضاحت مي خپل مینه اظهار کړه خپل زید ته خپل ژوند ته، شاید پوهیدم بنه شي مي پتمه ندي او خپل ټوله هستي مي د هغه سترګو پر وړاندي کیخوده، اګر چه ما لومړي ځل د حسنات د خاله د زوی محفل کي مي خپل زړه خبر کړي وه خو زید پري ناباوره وه شاید ګمان یي کو له مجبوریت دا خبري کومه بنه ملامت هم نه وه ځکه په سمو کلمو مي اظهار نه و کړي
خو وس پوهیده ډیر بنه پوهیده چي د هغه ځیزونو په اندازه چي ما نلرل ورسره مي مینه کوله په ربښتیا چي پوهیده چي زه سومره بیګانه وم د میني دالفاظو سره.

وجود مي یخ کیدو همیشه له تیاره او لوړ ځاي ښخه په بیحده اندازه می ویره درلود، لاسونه مي د زیات ویری ښخه موټي کړي و او لړزیدل،سترګي مي پټي کړي او د زید ځیره مي خپل سترګو کي مجسم کړه یعني اوس به سنګه وي؟داسي نه چي بیا خپل کنټرول له لاسه ورکړي وي او ځانته زیان ورسه ویې؟!

پوهیږم حالت به یي بنه نه وي! زما زړه زما ژوند زما د لري والي طاقت نلري،د هر حقیقت په ویلو اوښکو مي لکه سیلاو په مخ ښيي وهلي لکه لیونیو غونډي شوي وم کله مي خاموشه اوښکي تویولي کله مي خندل او کله مي د چغو غږ کیده، مګم نمي ویلي چي شپي ته یي زخم په کورکمن "دیک مساله"او هګي پټي کوم؟! که پوهیدم ما لپاره شپه نه راځي ما به همغه وخت زخم ورته سم پټي کړي و

وایي چي ژوند مي یو نیمګړي قصه پشان شو، بیا هم په چغو ژاړم خپل د تولو غمونه په

(c) ketabton.com: The Digital Library

اندازه مي وژړل توله شپه مي همداسي تيره کړه په هره شيبه يي مړه شوم او ژوندي شوم زما تياره شپه د زر کلونو په اندازه راباندي تيره شوه زر کاله بيا هم د خپل خداي شکر ګذاره يم عصبي حمله راباندي رانغله د شپي باندي د سهار لمن خپره شوي وه خو زه بيا هم په تياري کي وم، لکه چې دی کوټي ته زما د ژوند پشان

ړنا نه دننه کيده؟!

د کوټي دروازه خلاصه شوه او زه په ځاي کي مي کيناستم خپل ځان مي تيکري کي تاو کړو د سليم په راننوتو سره ځان کي تاوه شوم او عجيبه ويره مي زړه کي دننه شوه ټول وجود مي لکه پاڼه لرزيده او ژړا مي ستوني کي بنده وه سليم په شيطاني خندا وويل: شپه دي سنګه وه د ماما لوري؟!

د سليم د هر قدم نږدي کيدو سره زه شاته تلم چې سليم په ريشخند وويل: عه ولي ويريږي له مانه ګراني؟!
په ويرى او لړزى مي وويل:م ..نږ ....دی کيږه راته.
او د دی خبري سره سم مي اوښکو په مخ بيا په بهيدو شول چې سليم وويل: سپوږمي مې ته اول نه زما وي که هغه بيشرفه په مينځ کي نه وي راغلي، اوس هم اوښکي دي پاکه کړه او سبا نارى دې وخوره نغواړم د نکاح تر ورځى نوره هم مړاوي شي...!

په چغو مي وويل: د څه نکــــــــــاح هــــا؟په هوښ يي؟قسم په هغه پاک ذات چي زه د زيد ميرمنه يم يو ځل مي نکاح کړي مګم خلک سو ځله نکاح کوي؟!
سليم- اه يغما چټيات مه وايه ته چيرته او نکاح کول چيرته؟ پدی خبرو دي ما خپل کار نه منع کوي نشی.
يغما- د څه کار بنه به دا وي همدلته مي په سر څو مرمي خالي کړي.

سليم په مسخره خندا وويل: خيال پلو مه وهه، مګر تا تل نه ويل چې ذلت او خوارى تاتهک د مرګ حکم لري؟! نو ولي دا ذلت ته د پاي ټکي نه ايږدي تر کومه غواړي د هغه بيشرفه کور کي اوسيرى؟ تر کومه غواړي دلته داسي واوسيرى؟ باور وکړه د سر تاج مي جوړوم دي فقط يو ځل راته هو ووايه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا احمق زما په خبرو يقين نکوی او نه منې چې ما د زيد سره نکاح تړلې! وای دی زما په حال و اوسيږی که سليم د زور ښخه کار واخلی؟ په کراره لهجه ورته وايم: ماته ډير شيان د مرګ حکم لري لکه ستا اوسيدل دلته. محترم وروره زه ډير پخوا خپل سري کرښې نه تيره شوې يم دا هم مخ يې ډير پخوا مړه شوې يم ډير پخوا مې خپل مرګ تجربه کړې ما له څه نه ډاره وی ها؟!

سليم په غوسه وويل: زما زغمل دومره سخت کار دي؟! سمده يغما پدی باندې پوهه شه چې د زيد په جنازه دې کينوم ما غوندې درد تجربه کړې، ته د زيد په وړاندی کمه راغلې کنه؟ زه ستا پر وړاندې کم راغلم ما وبايلله ته هم بايد وبايلی؟!

ليوني شوې وم په لوړ غږ خاندم او وايم: ته حتې زيد له ځاي نه ښوروولې نشې ته يې دې مړينې خبرې کوې؟! (بيا مې خپل تولله کرکه په خپلو سترګو او خبرو کې راټوله کړه او په کلکه مې وويل: دعا وکه د زيد لاس درته ونه رسيږی کنه ژوندې دې ښخ کوې سليم! په خداې ژوند دې درته جهنم ګرځه وی!

زما په خبرو سليم بيا خپل کنټرول له لاسه ورکړو او راباندې حمله وکړه او په غوسه يې وويل: زما مخکې د هغه بې شرفه په اړه خبرې کوې؟(د لاس په شا يې په خوله ووهلم د وينې خوند مې په خوله کې راپيدا شو خو خاموشه نشوم نيوهيرم دا دومره جرعت له کومه شو ما کې چې بيا مې وويل: بې شرف ته يې چې په يوې ښځې لاس پورته کوې، که نر يې د زيد سره مقابل شه چې لاس دې درماتوې کنه؟

بيغيرته ته يې چې د زيد د کتلو ښخه لا ويريږې څه ورسيږی د هغه مړ کولو ته (خپل د دی خبری سره سم خپل د خولې وينې او لاړې د سليم پر مخ ورته توو کوم چې هغه هم داسې کلکه ووهلم چې پر ځمکې پريوتم او په غوسه يې وويل: تاسره بايد لکه د حيوان رفتار وشي د هغه خيال دې له سر نه وباسه که اړتيا شوه تر ابده دې دلته په همدی کوټه کې زنداني کوم.

په سختې او کرار وايم: هغه راځي زما زيد پرته له ما ژوند نشي کولې ايمان لرم چې هغه راځي(وحشي خبره يې راته ناديده ونيوله او ووت وينښتيان مې پر مخ پريشانه پراته ول او دې تيکرې له منځه وتې و چپ لاس مې مخ ته ونيوه او خپل د چلې(يعنې کوژدې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګوتمي)په کتلو ډوبه شوم ورو مي ښکل کړه اوزړه ته مي نږدې ونيوله د احمد ظاهر يو سندره مي بي اختيار په خوله شوه

بيايى ديدنم ترسم كه ان روز
بغير از سبزه اي خاكم نبينى

سترګي مي له ستړيا او بيخوبي پټي شوي" يغما خوب ويني: زيد لکه ليونيو په شان منډي وهلي او نوم يي راته اخيسته دومره په لوړ غږ چي په سل متري کي هم اوريدل کيده زه لکه بت ولاړه وم او لاسونه مي په ځنځير تړل شوي و،زما زيد خفه او پريشان و ښايسته وينتيان يي په مخ پريشانه ول،لکه د لري ښخه چي زه يې وليدم په ډير چټکي زما خواته راغي په نږدي کيدلو سره يي سرعت کم شو لکه پښي چي ورسره ياري نکوي..

زما په څو قدمي کي ودريد او پر ځمکه پريوت،ګونګه شوم حتي نوم مي ورته نشو اخيستي يوازي کتل مي زيد په سل زحمت او سختي په ګونډو کينستې او په ريږديدلي غږ يې وويل: خايستو مي ژوند مي برباد دي کړم په والله چي ملا مي ماته شوه قسم ماته شوه، اوري يغما ماته شوه، وګوره زخمونه مي ندي ښه شوي مګر تا نه و ويلي چي پټي کوي راته تسکين کوي وو ايه يغما؟!

وګوره درد يي زما له ټول وجودته رسيدلي خبري مي ورته اوريدي خو خبرو کولو توان را کي نه وه همغه د زړه ښنګ ته تور ګلاب مي ورژيده او باعث شو چي ځنځير مي شاته کش کړي، زيد جيګ شو او ما خواته منډيي وهلي او چغی وهل: يـــغما ژوند مي مه ځـــــــــه ..... دزيد ستوني ډک شو او لومړي د اوښکو څاڅکي له هغه ښکولو سترګو ښخه وڅڅيدل واي چي ذره ذره د وجود مي اور واخيست
زما زيد اوښکي تويولي زما ژوند اوښکي تويولي!

د تندي په احساس له خوب پاسيدم ستوني مي سوځيدو، سومره له دي لعنتي خوبونه نه مي کرکه کوله سومره دا زما لپاره کرکجن وه زه پو هيږم زما د زيد حالت کټ مټ همغه وچي په خوب کي و خو حق يي نلره چي وژاړي زما زيد اوښکي نه تويوي بايد استوار وي، کلک وى، زما ژوند بايد زمونږ په ځاي هم ژوند وکړي زما د حق برخه هم بايد ژوند وکړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه حق چي هيس کله ماته رانکړی شو،اي کاش هيس کله نه وي ليدلي اي کاش همغه شپه په موټر باندي ساه مي وتلي وي، زما زيد ددي بدبختيو لايق ندي زما عشق به هغه بربادي ته کش کړي چي قطعا منصفانه نده،زه مرګ وينم ښه احساس ددی کوټي او هغه تور ګلاب په اړه نه لرم که ونشم کړي مخکي له مړګ نه مي زيد وګورم څه؟ حتي فکر کول يي هم ويروونکي ده حتي له خپله مرګ نه هم د زيد بيا ځلي نه ليدل راته ويرونکي ده ...

يو هفته تيره شوه او هر شپه سليم شکنجه کولم او دومره وخت کي پوهه شوم مريم د سليم هملاسي وه او زما برمته کيدو کي لاس درلود، هيس مي باور نکيده چي تر دي حده پسته واوسيږی،هغه مريم چي په جيګ غږ يي خبري نشوي کولي نن يي زما ژوند په زندان بدل کړي سليم نه ډيره ويريدم هر شپه کوټي ته راته هميشه مي ځان حجاب کي تاووه خو ډير بد يي کتل کله يي غوختل وينتيان او مخ مي لمس کړي چي زما په مقاومت به مخ کيده،له شپي او د کوټي نه مي کرکه کيده

هر وخت مي چي زيد وليده ورته وايم هميشه دی زمونږ د کوټي ګروپ روښانه پريږدي زه له تياري ويريږم ورته وايم دا کوټه شپي دومره ويروونکي کيږي چي فکر کوم خوري مي! ورته وايم خپل په لاسونو سره دی زما ويښتيان کرار جوړ کړی، ځکه سر پوستکي مي درد کوي،ورته وايم د ويښتيانو له کميدو مي دي نه قهر کيږي بيا به ريښه وکړي او ډير به شي..

ورته وايم د لاسونو شينوالي او مخ زخمونه مي دي ښکل کړي، دي جملي سره مي د زړا او سلګې غږ پورته شو بيا زړا مي پيل کړه او چغي مي کړې: زيد چيری يي؟ په خداي ډاريږم تياري نه دلته يو سوک دي او هر شپه ما مړه کوي ويريږم راشه او ما په غيږ کي ونيسه،قول دی نور دي نه زوره وم بيا دي خبره پر ځمکه نه غورزوم ژړا می زور واخيست...

قول دی نور تانه بغير چيري نه ځم، بيا مې سلګې غږ پورته شو بيا هم شپه شوه او د دي وحشي د شکنجي پتمه وم،د دروازي د خلاص کيدو پتمه وم،هو انتظار ختم شو سليم دننه شودا ولي دومره ځانته رسيدلې؟ ولې دومره سينګار يې کړی؟ولي لاسو کي ګلان دي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلیم په مرداره خندا زما خواته راځي او وايي: زما سپوږمي سنګه ده اهاا له هیره مي ونه وځي ټیکري دي په سر که مولوي راځي....

په رپیدلی غږ می وویل: د چشي مولوي؟
سلیم- د نکاح تړولو لپاره!
سلیم خپل د خبری سری یوازي لاس زما مخ لور ته اوږده وي چې زه په ډیر سرعت سره شاته ځم او په کرکه باندی وایم: مردار لاسونه دي ماته مه اوږده وه.
سلیم په خندا وايي: سمده میرمن یغما ، اوس دی ځان تیار که !

ګلان زما غیږي اچوي او زما د جواب په تمه نکیږی او د باندی ځی! تکری می کلک نیسم او د قسمت لوبې ته په تمه کیږم !سلیم یو بوډا سړی سره راننوځي
سلیم- مولوي صایب پیل کړه!

مولوي د نکاح خطبه ویلو پیل کوي،صبر دوی څه کوي! دی څه نکاح؟
څومره زه بیچاره یمه؟! په تیزه ژړا سره پورته شوم او وایم: د قرآن مخته وګوري! خاوند داره ښځه څنګه نکاح کوي؟په کوم قانون کې راغلي ښځي خاوند وي بغیر طلاق څخه بل چا سره نکاح وکړي؟

مولوي حیرانه ما ته راګوري او په غوسه سلیم ته وايي: فکر کوي زه ستا ریشخند وهلو لپاره یم ؟ دا مظلومه جلی څوک ده؟ په وهلو ټکولو په زوره نکاح ته مجبوره کوي؟ غواړي ما هم د خدای غضب کی اخته کړي؟

سلیم ډیر غوسه څخه سور شوي وه او همغه غوسه ناکه لهجه وايي: مولوي صایب دا جلی زما کوژدنه ده،خپلو اعصابو تعادل نلري یعنی لیون حالې ده، خبرو باندي باور مه کوئ یغما- په پیر، په پیغمبر رښتیا وایم وګوري دا زما چله ده زید نوم مخ باندی لیکلی شوي په ګوتمې وګوری! زه لیونی نه یم ، پخدای لیونی نه یم دا سړی زه په زوره دي ځایه ته راوستی یم، خدای لپاز لپاره ما سره مرسته وکړي !
سلیم په غوسه وايي: مولوي صایب که نکاح نه تړلي بل څوک به راولم؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

مولوي په غوسه پورته کيږي او وايي:دا نکاح هيڅ کوم شريعت کي منلو وړ نده او تړل کيږی هم نه ځوانه !

مولوی دا خبری کوی او د کوټې څخه وځي چې زه ورپسی چيغی ناری وهم او وايم: خيره دی مه ځئ لطفا مرسته وکړي راسره خير ده ...

سليم په وحشي انداز بيا زما ويښتان ونيول او خوله راته کلکه ونيوله او په غوسه يې وويل: بی حيا جلی زما عزت له مينځه وړي؟ درته ښايم سليم څوک دی؟(سليم د دی خبری سره سم زه په ځمکه ختا کړم او خپل د کاليو د دکمو په خلاصولو مصروف شو! د سليم پدی کککار په ويری مې ورکتل يا الله دا مردار غواړی څه وکړی!؟ په رپيدلی غږ مې ورته وويل: څه کوي؟

سليم په خبيث او شيطاني لهجه وويل: اوس به وګوري ميرمن يغما!
سترګي مې پټې کړي ټول بدن مې د ويری څخه لړزيدی په لړزانده غږ وايم: مکوه ! قسم در کوم د هغه چا په سر چې درته ډير ګران وي، مکوه.

سليم لکه ليونيانو خاندی او وايې: د ګران انسان په سر قسم راکوی؟ ته يغما! ته ماته د ټولو څخه زياته ګرانه يې.يغما مجبوره دي کړم خپله ګناه دي ده .

سليم خپل لاس زما پر اوږه باندی ايږدی چې زه په چيغو ورته وايم: مکوه، مردار لاس مه راوړه، لاس مه راوړه !!!! لعنتيييبی (بيا هم زما لعنتی ژړا ډيره شوه چې سليم په همغه مسخره خندا وويل: ولی څه وشوو وډاره شوي سپوږمی؟!

هغه په ليدلو زما وضعيت خرابيږدو زړه مې بد بد کيده ، مردار انسان! په رږيدلی غږ ورته وايم: قسم خورمه يوازي يوه ګوته دي پر ما ولګيدی يوازي يوه ګوته نو هم خپل ځان وژنم او هم تا مردار....؟!

سليم- خوښه ستا لاس کيده،يا به ماسره نکاح کوي او يا هم..........
خپل په لاسونو باندی خپل غوږونو کلک نيسم او په چغو وايم: خوله دی بنده کړه بيشرفه! خبري مکوه نجسه! نغوارم ستا نجس خبري واروم

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلیم- دا ځلی دي لحاظ کوم بل ځلي دي لحاظ پکار نده.دا ټولی خبری دی زه نه آوریدلي نیسم، میرمن یغما خو سبا شپه که آسمان هم ځکمې ته راشي بیا هم زموږ د نکاح تړلو مخه نشي نیولي....

سلیم دا خبری وکړل او د کوټې څخه ووتی دروازه یې هم ځان پسی قفل کړه، خپل سر می زنګنونو باندی کیخودلي وو، او نامعلومه راتلونکي ته می فکر کوه ! ولی دروغ! راتلونکي ته نه مرګ ته می فکر کوه؟! تور راتلونکي هم پکار نده !خپل ځان وژني ته ذهن که لاره پیدا کومه خو دا سلیم ځناور تول تیز شیان راته لرې کړي وه زما د لاس رسې څخه.مخکي لدی چې سبا شپه راورسیږی زه باید خپل کار خلاص کړم؟!

سترګي مي درد کوی خلاصولی نشم،روحي تعادل نلرم عجیبه عجیبه شیان کوټې کې ګورم ډارونکي ښایسته څو شپې کیږي مور او پلار مې کوټه کې راته ښکاره کیږی وایي راته! لږ پاتی ده لوري ، ډیر زر یوځای کیږو، ټول پوهیږو یو ځای کیدلی قیمت ژوند مرګ ده !یوځای کیدلو لپاره باید مرګ خوند وګورم...

اوس هم زید راتلو ته په تمه یمه، خپلي روښناي په تمه وم هغه حتما راځي، راځی او ما ددی ځناور دی لاسه خلاصه وي، بیا خپلي خیالي دنیا ته ځمممم

یغما- موری تا زما زید لیدلی ؟ هههههههه یعنی لیدلی دی نده! که وګوري هغه ښکلا کي غرقه کیږی! زما زید لوړ قد لري، توري سترګي اوږده باڼه توري وریځي ګڼی، تور وینتان، قلمي پوزه، ښکلی شونډی، سپین پوستو کي! موري پوهیږي زید سترګي وینتانی زما قسمت پشان دي ډیر ډیر تور !

خو توپیر یې دلته دی چې زه مینه د هغه په دواړو (وینتان سترګي) بلکل زما تقدیر غوندې هههههه هغه تل ماته (د سترګو تور)غږ کوي مور دومره لیونی دی هیڅ مه وایه!لیونتوب سری مینه لرم ، زما مخکي هغه شوخ ماشوم پشان دي خوو نورو ته جدي بد خویه او سنګین دی .....

په ټولو پاکي باندی زه مینه شوي یم هغه یوازي زما ده ! موري پوهیږي هغه اوله نه خبره وه زه جلی یم خو بده سترګي راونکتل،هغه داسي لکه یوسف پاک ښایسته ده، حیف نو

(c) ketabton.com: The Digital Library

موري شايد نور زه هیڅکله د زيد ملاقات ونشم کړی،ټوله شپه می په پټو سترګو خبري وکړي ذره می هم خوب ونکړو

سهار شوو زه اوس هم ژوندی وم،شپه نيږدي کيدو سره ډار مي لروو چې سليم به پخپل تصميم ولاړ وی؟ وخت داسي زر تيريدو هيس می شپه راتلو ته فکر نشوو، ځان سره مي ويل چې همدا چی سليم کوټې ت راننوتی نو زه به وربادنی حمله کوم او وسلحه به ورنه اخلم هو! دا يوازيني او آخيرنې لاره همدا ده يا به وژغورل شم يا هم خدای پامان دنيا ....

ښکاره وخت باندی سليم مردار قامت څلور لرګي دروازه کې ښکاره شوو، همدا چې غوښتل می حمله وربادي وکړم او وسله ورنه واخلم د يو چا غږ می واوريده.......

ولی هغه غږی زما ټول ډار لمينځه ويسو!؟ او د مرګ او ځان وژنی لځايه ژوندی پاتی کيدو ته می فکر وکړو؟آرامه ځان سره زمزمه کوم: زيد،زيد ....
يا الله يعنی زما زيد راغلی !! مړه نشوم او بيا هم د زيد ملاقات مې نصيب شوو! خدايه شکـــــــر دی خدايه شکـــــــر دی.

د اوښکو ډکو سترګو باندي دروازی ته ځير وم مخکي لدی چې سليم کوم کار وکړي دروازه په تيزه خلاصه شوه، وای زما يوسف راغی !زما ژوند راغی! زه ډوبه شوم د زيد په ليدلو کې او که زيد لکه زخمي زمري، بغير له کوم ځنډ څخه د سليم خواته حمله وکړه! داسي سوکانو يې سليم ته بند کړی وه لکه بوکس خلطه پشان موټو لاندي نيولی وه ...

هر بوکس چې زيد سليم وهې زما يو زخم باندی لکه چي مرحم کيخودو، سليم نغوښتل ځان څخه دفاع وکړي لکه يو سبک او بی ارزښت شي ځمکی باندی پورت وه د زيد چيغو نارو زه خپل د سمندر پشان خيالونو څه اوباسلم: بی غيرته، زما ناموس ته سترګي پټي کړي وي، بی پلار نجس مرداره، زما ګل زما د بڼ څخه شکوي؟ ژوند دی درباندي زهر کوم پخدای پيښمانه کوم دی لکه سپي پشان بايد د هغې د پښو لاندي وغورځيږی او بخښنه ورڅخه وغواړي..

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد د هر چغو او نارو سره، خپل د سوکانو او لغتو ضربه ډير ول، سليم يې کلک د وينتانو ونيوه سر يې ورڅخه پورته کړو، اخ زړه مې يخ شوو! زما خپل د وهلو خاطره د سليم له لاسه د فلم پشان د سترګو څخه مې تيره شوه همغه شان وهل ټکول سليم ماته راکړی کوم چې زيد دا مردار ووهه،زيد چغو سره خبري کولی لکه حساب چې حسای يې اخيستې د سليم څخه ما يې خيري نه آوريدل يوازي د زيد د لاسونو حرکت می په سترګو ليدو!

سليم فکر کوه زه بی پناه يم! زما لپاره ځوک نشته حساب پوښتنه وکړي؟ خو بايد پوی شی زما شاته لکه زيد غوندی يو غر تکيه او پناه مې ده، بايد پوی شي د يو واده کړی ښزی تخته ول څه سرانجام لری. زما عمر، زما ژوند زما خاوند تراوسه ماته يی فکر نه وو شوی،که هغه زه پدی حال وليدلم چې ګل يې مړاوي شوي او عمر يي نيمې ته رسيدلې غروری شايد مات شي

کاشکی دي حالت کې ما ونګوری! کاشکی دا شين والي د بدن مې د وهلو له لاسه او دا وچ وينی زما د مخ ونګوری لکه د کيسو پشان خيال وي او لکه شيشه مات نشي د زيد روسته يو بل ځوک کوټې راننوت چهره راته ډيره اشنا وه؟! اووو دا سړی خو هماغه مولوي دی؟! يعنی مولوي په واسطه زيد پيدا کړم؟ مولوي کوښښ کوه زيد د سليم څخه جلا کړي!

د هغه بوډا مولوي زور چيرته او زما د زيد زور چيرته؟ په ډيره بدبختی سره مولوی زيد د سليم څخه چې پر ځمکی باندی خپل په وينو کې لت پت ډوب پروت وو جلا کړو! زيد ژوره، ژوره ساه اخلي لړ ستړيا غوسه کمه کيږي
مولوي زيد ته وايي: زويه دا زه د باندی باسم(مطلب سليم(بس دی مړ دی کې خپل ښځه د لاس څخه ونيسه او د دی ځای څخه ژر لاړشی، اوس پوليسان رسيږي دا هسي هم حرکت کولی نشی(مولوي دا خبره کوی او سليم په کش کولو کش کولو د کوټې څخه د باندی باسي!

اوس زه او زيد يوازي پاتی شو، اوښکی می لکه سيلاو په مخ راروانی وي يوه لحظه هم درليدلی نه زيد خپل ښايسته د سپوږمی پشان مخ زما خواته راړوي!اوس کولی شم خپل صنوبر(يو رقم ګل دی) سم وګورم وای په کتلو کوم خشي نوم يي زړه دی په سينه کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مې مات شو زما خاوند څومره مات شوي وه ، ړيري بې حده لويه شوي وه،سترګو بې خوبې ښځه نارې وهلي!

ولې زه دلته ناسته يمه مګر نګورې زيد راغلې!په سختي پورته کيړم خواته يې منډه کوم رسيدلو سرې يوځای د زيد په نارينه او امن غيږي که پناه اخلم، د دنيا د ټولو امن ترين ځای که اوسيړم نور نه سليم او نه تياره ښځه داريړم! زيد بې حرکته ولاړ وه، او يوازي د زړه درزا وه چي آوريدل مي زما اوښکو دا لعنتی اوښکو د دريدو نوم نه اخيستو..سر مې د زيد پهسينه که نور هم ننباسم، چي هغهخپل مردانه لاسونه زما د ملا ښځه تاوه ويې، چي زه په ژړا او ګيله مند لهجه ورته وايم:

يغما- چيرته وي؟ ؟؟ زيد چيرته وي؟ ؟ ولې دی دومره ناوخته کړه؟(ژړا مي ډيره شوه ځان مې نور هم د هغه سينه پوره جوخت کړو،زيد خاموش وه، د لږ ځند وروسته په نيولي غير نورمال لهجه وويل:زيد يغم ......ما.....! (لفظ يي نيمه کي پاتی شوو او سر يي زما ويښتانو که ننباسي! ژوره ساه اخلي او زما ويښتان ژر، ژر ښکله ويې او وايې:

زيد- زما خوړې مه ژاړه، زما سپوږمی مه ژاړه، وګوره تر يوی اندازه پوري زه هم مات شوي يم قسم پخدای نور ژړا ليدلی نشم..! (د زيد غږې ريپيدی ، سمي خبري نشوو کولی ژړا مي ستونکی بنده کړه سترګي مي بندي کړې ترڅو اوښکي مې د څڅيدلو لاره بنده شي، زيد زما مخ خپلو لاسونه کي ونيوه او په ځير ځير يي زاا مخ ته کتل

زما د مخ په ليدو د زيد د څهرې رنګ والوتي او په حيران لهجه يي وويل: يغما مخ دي؟؟؟

زه خپل سترګي د اوښکو ښځه پاکي کوم د هغه لاسون چي زما پر مخ دی لاسونو مي نيسم او ښکل کوم يي په دروغجني مسکا ورته وايم: هو زما مخ لږ حساس دي جدی مه نيسه! لږ وخت کي يوازي څو ورځو کي ښه کيږې !ته راته ووايه ما پسي خفه شوی وي چنار ګل خان؟!

زيد بغير له کوم خبرې هک پک مات راکتل بغير د سترګو له رپيدلو ښځه يوازي د ستوني منه(مطلب هغه غتي) پورته ښکته کيدل زيد ګونګ شوي وه بلکل، د زيد حالت ښځه داريړم ، پوهيدم زما په ليدلو عرش ښځه فرش ته وغورځيده کرار ورته وايم: زيد

(c) ketabton.com: The Digital Library

ووایه خفه وې راپسې؟!
زید په سختې باندې په آرامه غږ وایې:هاااا خفه شوی وم؟ زه مړ شوم یغما مړ شوم ، تباه دې کړم ، زما خایسته زید څخه هیس پاتې ندی ، په والله ندی پاتې...
:□#شهاب
د زید لفظونه او خبرې زما په روح باندې تاثیر کوه، په درده ډکه خندا ورته وایم: زید باید ژوندي اوسي یغما لپاره! خپل عمر لپاره یی،تور سترګو لپاره یی ، هغه یغما لپاره چې هر شپې ستا په یادولو تیره وله ژوندي پاتي شوه!دا دلیلونه زما د خاوند لپاره بسنه نکوی! زه ستا څنګ کې د نړی تکړه انسان یمه.یوازې ستا لپاره مې هرڅه په ځان تیر کړل دا یوازې څو دانې ساده زخمونه دي. تیر شو هیر شو زید نور ځان مه غمژن کوه.

زید آرام زما تندي ښکلی کوې او وایې: یغما ژوندي ورته دوزخ کوم، ستا د دې ټولو دانه دانه زخمونه حساب ورڅخه اخلم ! سړی به نه یم که د هغه نجس منحوس د مخ نقشه ورته بدله نکړم....

زه بغیر د کوم خبرې څخه د زید په الفاظو کې چې ماته یې د خوړې زمزمې څخه په کمه نه غوږ نیولې وو، د دروازې په پرانستل کید او د ډېرو غږ زما څخه د خبرو کولو فرصت واخیست، هر شئ په بشپړ سرعت سره پیښ شو! زه نه پوهیدم چې څه وشول او څه ونه شول! یوازینی شی چې مې احساس کاوه هغه درد و! د زړه په

څنګ کې مې د مړینی درد احساس کړ، په ځمکه راولیدم، ساه اخیستل راته سخت او سخت کیده،زید د لیونی په څېر چیغې وهلې، هر څه راته ګنګس وو!غږونه نور هم زیات شول داسې ښکاریده چې پولیس کور ته راننوتي دي!
زما ژوند هم د فلمونو په څیر شوی و، که پولیس یو څو دقیقې مخکې راغلې وایې خدایه ستا په خدای کې څه کمیدل؟

هو، زما تور تالې او بخت دلته هم خپل کار وکړ! زید زما څنګ ته کېناست او زما سر یې په غیږ کې کېښود! په ورخطا او غیر نورمال (نیولی غږ) وویل: یغما، پاڅېږه، ولې داسې راپرېوتې؟هله، ښه جلی، پورته شه، وګوره، زه راغلم، هرڅه پای ته ورسیده! زما خایستو ، یغما مې،ته نه اورې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

وګوره ستا سپین کالی(د واده جامې) مې هره شپه په غیږه کی نیول!غوسه نشی ښه!باور وکړه لکه د سترګوو په شان می ساتنه تری کوله!حتا یو لکه (رټه ټاپه) په نه ده اچول شوی!

زید خبرې کولې زه یوازی تماشه کوونکې وم، د خبرو چانس ما نه درلود، د سینه درد مې په ورو ورو زیاتېده! څومره چې ما فکر کاوه چې سینه مې ټوټه کیږي! زید په چیغو او په ډکو اوښکو یی وویل: لعنتی ،نو دا امبولانس ولې نه راځي! خدایه زما ګل ځی! خدایه، بی نفسه کیږم!(زید زما مخ په خپلو لاسونو منځ کی نیولی او په ګیله منډ لهجه یې وویل: یغما، زما ګرانې، واورهٔ! رضوان د واده تالار انتخاب کړی

که تالار ووینې حتماً، د هغه غوړونه اوباسی! زما هیڅ خوښ نشو! پورته شه، موږ به په ګډه رضوان ته سزا ورکوو!(ما ورته په ګنګس انداز کتل د زید خبری پای ته نه وی رسولې او مخ یې له اوښکو ډک شو، زما خاوند ....زما پناه.... د آسمان د پراخ والي په اندازه ژړل او زه بې وسه پریوتی وم! هغه ژړل او زه مړه کیدم! اوښکې بهېدې چې زما بې وسه بدن لړزېده.

درد مې دوه برابره شوو چې د زید اوښکو توان مې نه لرلو.زه په سختۍ سره خپل لاسونه پورته کوم، او په لړزه توګه د زید مخ ته یې نږدی کوم او د هغه د اوښکې په خپلو ګوتو پاکوم! په بی وسه او نیولې غږ ورته وایم:

یغما- زید...زما خاوند.... ژاړ..... ژړاه.....نه ..... کوی !م..مه ژاړه...مه... ژاړه....
هغه زما ګوتې ښکلوي او دوام ورکوي،"یغما، ته باید زما لپاره د واده جامې واغوندې!" اوری؟؟؟؟؟؟اه ستا په خیر می تنبله ناوی نه ده لیدلې!اه پورته شه ....

نو ګوره،بیا عصبي کیږم!(اه زما زید عصبي توازن نه لری، نور د خبرو توان راڅخه لاړرو چې د زید غږ مې بیا واوریدی: رضوان، هغه به لاړه شي، ورته ووایه زه به له هغه پرته مړ کیږم، رضواااان ووایه چې مه ځاااا، هغه له ما خفه ده! هغه زما سره خبرې نه کوي، ته ورته ووایه،ته یی لالا یی نه یې!؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې ښکاریده چې رضوان راغلی، خو ډیر ناوخته راغلو! کاش چې مخکی له تلو مې حسنات ورته خاستګاری کړی وی! خامخا به خوشبخته جوړه به وې د رضوان او حسنات د واده په فمر همغه حال کې مې په شونډو مسکا خواره شوه! رضوان په منډه زما خواته راغی او ویې ویل: زید، جان لالا، ارام شه، امبولانس راځي، یغما هیڅ ځای ته نه ځي مګر پرته له دې چې خپل تورکی لالا پرېږدي! همداسې نه ده یغما!؟؟مګر تا نه ویلی چې ورینداړ غواړم؟

په بې نفس او ناتوان شونډو مې کلمې په خیر وویل: تو..ر...کیه....
رضوان پورته شو او په چټکۍ له کوټې ووت! زید بیا هم چیغې وهلې او ویل یې: ژوند مې،لږ نور هم وزغمه(طاقت)، اوس رارسیږی، زما لپاذه وزغمه(طاقت) وکړه!
زما سترګې ورو ورو پټیدی او د زید مخ ماته تار تار شو! یوازې د زید شعر چې له اوښکو او چیغې سره ګډ و، وروستۍ خبره زما په حافظه کې پاتې شو!

خوش خرامان می روی
ای جانِ جان
بی من مرو...
سر به خرامانِ منی
ای دل و جان
بی من مرو....

" دلته ملګرو داستان د دریم کس مطلب د لیکوال په ژبه بیان کیږی"

وروسته له هغه چې یغما له مریم سره لاړه،زید بی قراره وو ،په صالون کې په عصبي توګه قدم وهلو، د یغما په انتظار کې وو! یغما چې رانغله! څو ساعته تېر شول، د زید ناراحتی دومره زیاته شوه، چې په هرو پنځو دقیقو کې به یې له مور څخه د جینکو د راتګ په اړه پوښتنه کوله! زید په صالون کې ناست و او د یغما د راتلو انتظار یې کاوه،د جنګ او غوسی تیارې یې نیولی وه د انجونو د ناوخته کیدو په خاطر!

چې د اسما د ژړا غږ زید له فکری حالت څخه را وباسي!اسما په اوښکو او ډار سره زید ته مخ کې وویل:لالا ورینداړا..ورینداره....

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید په تلوار وویل:اسما یغما چرته ده؟ولې ژاړې؟
اسما په مشکل سره وویل: لالا یغما وی وړه... وریندازه یې په زور وی وړه!
د وریندازه یی وی وړه!!!!!! دی کلمې په اوریدو! د یخ اوبو سطل په زید مخکی خالي شو او بې نفس و دریدی او د لیونیانو پشان یې چغې کړل" څه وایې په هوښ یې؟ چا یغما ویوړه؟ مریم چیرته ده؟

د زید په خبرو د آسما ژړا نور هم زیاته شوه او ویې ویل: نه پوهیږم پخدای نه پوهیږم لالا! مریم بهر منتظر ده، زید پوی شوی وو چې د یغما په تخته ولو کې خامخا د مریم لاس شته نو ځکه بغیر له څه ویلو په تلوار او زغاسته د دباندی خواته منده وهی، د مریم په لیدو په غوسه د هغې خواته حمله کوی او وایې: چیرته ده یغما؟ مه وایه چې خبره نه یم چې پخدای قسم مغزی دی در مات کوم.

مریم په ویری او بنده،بنده لهجه وویل: زید د څه په اړه خبری کوی؟ زه له کومه پوهه شم چی یغما چا وړی؟
زید مریم په ځمکه ختا کوی او په غوسه ورته وایې: دعا وکړه کومه خبره چې کوی رښتیا وی کنه خپل قبر دی خپله کیندلی دی.

زید د مریم د څنګ څخه په غوسه تیریږی او خپل موټر خواته ځې، موټر په چالانده کولو سره رضوان ته زنګ وهی او ددی پیښې په اړه یې خبر کوی، رضوان هم د زید پشان ورختا کیږی دواړه د پولیسانو حوزی ته ځې او شکایت درج کوی، د هغه ځای څخه چې د زید کورنی زیات خلکو پیژندل نو د حوزی مشر قومندان ورته زیات دلداری او د یغما د پیدا کولو قولونه ورکوی، د زید حالت نورمال نه وو رضوان پوهیدی خو هیس کار یې خپل د ورور د ښه کیدلو لپاره نشو کولی..

زید پداسی حال کې نه وو چې سوک دی ورسره په کراره خبری وکړی او هغه دی واوری، یو سوک د زید د سری کربښې څخه تیر شوی وو د زید وینه په جوش راغلی وه خو هیس کار یې نشو کولی او مجبور وو ځان کنټرول کړی، دواړه مانې ته ننوځې ټول موکود کسان په ژوره فکرونو او خفګان کې وه هیس سوک خوشحاله نه معلومیدی، زید بغیر له کوم خبری د یغما د کوټې خواته ولاړی او دروازه یې ځان پسی قفل کړه او هلته یې سر په زنګانه کیخودو...

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یغما عطر تولـه کوټه د بویه ډکه کړی وه، ژوره ساه اخلی او د یغما عطر خپل سینې ته کش کوی کوټه د نظر لاندی تیره وی او په غمجنه مسکا ځان سره وایې: یغما ملا دی زما و برباد کولو ته تړلی ده؟! هاا؟! زما خایستو وګوره زه دی کوم حال ته رسه ولې یم ... ای زما لیونی خبره یې کوم ورځ چې ما ستاس سره تصادف وکړو او تا راته به هغه سترګو وکتل همغه ورځ هم پوی شوم چې جنۍ یې! او هم می درباندی زړه وبایلود...

سومره آسانه می زړه تاته ولړزیده، هغه زړه چې د هیس جنۍ په لیدو شور یې لا نه وخوړلی، ستا به یو نظر د عرش نه فرش ته راغي همغه ورځ پوی شوم چې زما ورځ را توره وی، همغه ورځ پوی شوم ته زما د مرګ فرشته یې، سومره هغه ورځ غوسه وی! سم د وحشی پیشوګانو پشان پوهیدم چې جنۍ یې نو ځکه تل می درته فکر و او ساتنه مې درنه کول او کوشش می کوی نور کسان خبر نشی دربانډی....

یغما تل د لری ښخه ستا خیال مې ساتی وګوره یو نن بی پروای می وکړل او انجام یې ستا الوتنه وه زما د ښنګ ښخه، یغما پوهیری هره شپه ستا د عکس په کتلو ویده کیدلم؟! زما ناوکی زما سره دی ښه وکړل وه ظالمې! یغما تا پر ما باندی تاریخ د سر ګردان کړو ما تول بیچاره کړل خپل په غرور خو تا زه بدبخت او بیچاره کړم د تولو ښخه..

لکه چې زما ښخه دی بدله واخیسته د تولو هغه هم ښنګه سخت بدله دی هم واخیسته!
پوهیږی کله چې دی هغه خبری وکړل(مطلب د یغما د مینی اظهار د سلیم په لاس د تخته ول کیدو ښخه مخکی) خایستو مې په اسمانوو کی وم فکر نی کوی یو بنایسته خوب وینم، سومره کم و زما د خوشحالی بخت؟! که خبره شې ښه پریکړه مي نیولی وه هغه ورځ(کوم ورځ چی یغما بیخبره د کندز خواته روانه شوی وه) شاید رانه مروره شی که هغه ورځ ستا ژړا نه وایې ما دواړه د مرګ لاسونو ته ورکول...

پوهیری کله چې خبر شوم تللی یې حال می ښنګه شو؟ پوهیری کله چی دی خپل وینتیان ووهل تول شپه ما سنګه تیره کړه؟ پوهیری کله چی عصبی حمله دربانډی راغله ما په شپو شپو خوب نشو کولی ...

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد د ليونيانو پشان ځان سره خبری کول، خپل د سګريټو قوطی راوباسي او د سهار د هوا روښانه کيدو پوری دوه قوطی سګريټ ووهی، ټول کوټه د سګريټو د دود ډکه وه سهار د مولا په آذان د پوليسو حوزی ته ولاړی، خو د يغما څخه هيس درک نه وو؟ داسی لکه چی ځمکه چاودلی وی او يغما دی پکی ننوتلی وی؟! ټوله ورځ يې حوزه کی تيره کړه خو هيس خبر يې د يغما څخه پيدا نکړو شپی ناوخته کورته راغي او بيا د يغما کوټې ته يې پناه يوړه او خبری شروع کړل د سو داسی کس سره چي شتون يی نه درلود....

د يغما بالښت يې په غيږ کی نيولی وو او د زيات عصبی او نارحتی څخه خوب وړيې وو، نن هم تيره شوه او د يغما څخه هيس خبر ونشو زيد د جنون او ليونتوب اخری حد ته رسيدلی وو، هيچا دا جرئت نشو کولی چی د زيد سره دی خبری وکړی حتا مور يې؟!!!

زيد بيا د يغما کوټې ته ورغی او د هغې د کوټې په کتلو شو د واده د سپين جوړی په ليدو هک بک لکه ساه چی د بدن څخه وتلی وی ودريدی، هغه کال يې په کټ کيخودل او خپله هم ورسره پريوتی توله شپه يې د هغه کالو سره خبری کول: يغما پوهيږی هره شپه دی پدی کالو کي تصور کوم ای ظالمي سومره ښايسته ښکاری پدی سپين کالو کي....

په همدی توګه يوه هفته تيره شوه، داسی يو هفته چی مور ته په هفتي تيره شوه خو زيد ته د زر کالو په برابر تيره شوه، پدی يو هفته کی هر ځل د مريم په ليدو د غوسی څخه يژ خپل کنترول له لاسه ورکو او که رضوان يې مخه نه وايي نيولی خامخا يې مړه کول، يو شپه ورته د حوزی څخه ورته زنګ راغی او د يغما د پيدا کيدو خبر يې ورکړی....

په تلوار يې ځان تر حوزی ورسه ويې، خبر راوړنکی مولوی وو! هغه د زور د نکاح تړلو سره د زور د نکاه لفظ په اوريدو د زيد لاس او پښي له کار ووليدل او د دريدو توان يې له لاس ورکړو په ناباوره لهجه يې وويل: زما د خايستو په سر څه بلا راغلي؟

زيد د پوليسانو د خبر په تمه نه پاتی کيږی مولوی ځان پسی کوی او د هغه د ورکړل شوی آدرس په لوری حرکت کوی، دومره په تلوار ځی چی په نيم ساعت کی هغه ټاکل شوی ځای ته هغه کنډولي پشان کورته رسيږی! په تلوار د موټر څخه ښکته کيږی او د کور په خوا زغلی بغير له کوم ځنډ څخه کوټې ته ننوځي او د مخامخ صحنی او منظری

(c) ketabton.com: The Digital Library

په لیدو هک پک کیږی، زید د اول ځخه په سلیم شک درلود خو فکر یې نکوی چی دومره رزیل دی اوسیږی ...

خپل په ټول قدرت او توان یې سلیم د لغتو او بکوسونو لاندی ونیویې، دومره کلک یې سلیم وهي چی هغه نور د حرکت توان نه درلود ضرور شاید هډوکی یې ورمات کړی وه! مولوی سلیم د کوټې ځخه بهر وړی زید تراوسه یغما ته فکر نه وو شوی! د یغما په لیدو نړی ورته یو دم تیاره کیږی، مخ یې د وهلو ځخه شین او تور اوښتې وو وینیتیان یې نامنظمه د تیکری لاندی کش کړی وه..

یغما په غیږ کې نیسی وصال یې ډیر کم وو د توفنچې په ډز، د زید نړی کامل خرابه او برباده کیږی یغما پر ځمکه غورځیدلی وه او زید دهغه سر په غیږ کې نیولی چغی او سلګې وهل، رضوان د پولیسو سره یوځای وورورسیدی، خو ډیر ناوخته وه ....
زید د لیونیانو پشان د یغما نیمه ژوندی جسد سره خبری کول، ګیلې کول او ژړل یې هو هغه زید چې د الماس پشان نه پری کونکې وو، خپل د معشوقې لپاره یې ژړل او ساندی وهل...

خبل د مړاوی شوی او رژیدلې ګل او برباد شوی عمر لپاره یې چغې وهل، د یغما د نیمه خلاص سترګو په بند کیدلو د زید بند د یخ پشان شو او چغې او ناری نور هم زیات شوه، رضوان بی غږه ژړل او زید یې په غیږ کې نیولی وو او د هغه د کنترول کولو کوښښ یې کوی زید چغی وهل: رضوان یغما لاړه، پخدای لاړه، رضوان هغه لاړه، پریږده زه هم لاړشم، ساه مې لاړه، زوند مې لاړه، پریږده زه هم لاړشم رضواااان مړ کیږم...

امبولنس راورسیدی او د یغما بی ساه وجود یې په سپین چیرکټ وځمله وو، زید د رضوان په هر څومره منع کولو او نه پریخودلو په امبولانس کې د یغما د کټ سره کینستې او د شفخانی پخوا یې حرکت وکړو...

په توله لاره کې زید د یغما په کتلو کې ډوب وو، یغما چې رنګ په مخ نه درلود او د یو مړاوی شوی ګل پشان ویده وه، زید ګونګې شوی وو حتا نور یې د یغما سره لا خبری نکول، او داسی ښکاریده چی د یغما ځخه دی هم خفه وی! د بت پرست بت د هغه د سترګو وړاندی د غر له څوکې ځخه په ولیدو وو! که ویې نه نیسی خامخا د بت د مات

(c) ketabton.com: The Digital Library

کیدو مخکی زید نابود کیږی، امبولانس د شفخانی خواته نږدی کیږی او د یغما نفس او نبض هم په دریدو دی ....

امبولانس راغي او د زيد بت يي عاجله کوټي ته بوتله،زيد پر څمکه ناست و حالت يي بيخي د هغه خلکو په شان و چي د ژوند اخري شيبي تجربه کوي،هيس څه د هغه يو هفته مخکي زيد نه پاتي نه و هر سوک چي روغتون مخي نه تيريده نو د زيد باندي زړه سوزيده.زيد د خفګان په سمندر کي ډوب وهيچا ته يي پام نه و بغير خپل سپوږمي نه لږ ځنډ وروسته رضوان رازي او زيد پر ځمکه ويني چي په سوچونو کې غرق دی..

د زيد پر ليدو د رضوان په زړه کي عجيبه غم ننوزي، هغه زيد چي هيسکله په چا زړه نه سوزيده نن د يغما لپاره پر ځمکه ناست ده او په خود نده!اچا ګمان کو چي يو ورځ به زيد د ميني سمندر کي دومره ډوب شي داسي ډوبيدل چي د بربادي په قيمت يي وي؟!
رضوان د زيد خواته ځي او ځنګ ته يي کيني او ورو وايي: زيد ! ته کور ته لاړ شه زه دلته يم هر وخت هر څه وشو زه درته وايم.

زيد هيس خبري نکولي او سترګي هغه کوټي ته چي يغما پکي وه پاتي وي، ايا مينه يي خپل بت پرست يوازي پريږدي او ځي يا وفا کوي او پاتي کيږی؟ رضوان بيا وويل: زيد لالا جانه اوري حالت دي ښه ندي جيګ څه
زيد ستړي لهجه باند ورته وويل: رضوان چيرته لاړ شم نګوري نفس مي تلو کي ده نګوري سوک په سپين تخت د شفخانی په وينو کي لت پت پراته ده؟وروور دي برباد کيږي نګوري څه مي پر سر راغله؟! چيرته ولاړ شم چي يغما دلته ده؟!

رضوان خپل مخ زيد نه پټ کړو او په لاسو يي خپل مخ اوښکي پاکي کړي،اوښکي تويولي دي دواړو لپاره اوښکي تويولي د يغما لپاره چي د خوښي مخ يي نه وليدلي او شايد ونه ويني هيس ... اوښکي تويولي د زيد لپاره چي د سيند غاړي ته ولاړ دي که يغما ګټوونکي نشي زيد هم ورپسي ځانن غورزه ويې.څه يي پر قوي ورور شوي و؟!

هغه ورور چي خپل د نيکه پر مرګ چي د پلار څخه ورته ډير ګران وو يوه اوښکه تويه نکړل، هغه ورور چي قدرت نښان د دوی په کور کي وو، هغه ورور چي د پلار تکيه او ډډه وو، هغه ورور چي روضوان ته يي تل د مشر ورور پشان حمايت او مرسته کول د

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما غم څه حال ته ورسه وېږي؟!!

زید ماشومانو پشان په ګیله منده لهجه وایي: رضوان که لاړه شي که زما د حالت مراعت ونکړي! رضوان نزي کنه؟ هر وخت وېینه شوه ښه صحیح پري غوسه کېږم لیوني غواړي مونږ. پعذاب کړی...نا ... نا نه غوسه کیږم یو ځل سترګي خلاصي کړي ټول قهر او ناز یي اخلم..

رضوان خپل غږ صاف کړو او ویې ویل:هو وېینیه کیږی یغما تا نه بغیر هیچ چیرته نزي خو که وېینه شي اوتا دي حالت کي وګوري درباندي په غوسه کیږی.
زید- پریده غوسه شي پرېږده وګوري له ما سره یي څه وکړل؟! پریده وګوري ټوکه یي هیس ښه نه وه.

رضوان زید غیږ کي نیسي او ارامه وایي: هه نر دومره ضعیف نه وي خپل کنټرول لاس کي ونیسه.!
زید- چا لیاره نر توب وکم دهغه چا لپاره چي دي لعنتي کوټه کي د چرو لاندي ده؟
د زید هر کلمه د رضوان زړه په نښه کړي و هیس کله یي زید دومره بي وسه نه و لیدلي، که پلار اومور یي زید وګوري خداي نکړده د دي دنیا نه به ولاړ شي،مور یي فشار لري او پلار یي هم زړه حمله پري تیره شوي ده.هیس کله د زید داسي کتلو توان نلري ...

زید۔ رضوان دا دروازه ولي نه خلاصه وی دا ډاکټران؟ داسي خو به نه وي چي یغما----
--(زید خپل خبر نیمه پریخوده حتي د خبري کولو نه هم ویره لرله..بعد له ډیري مودي عملیات کوټه خلاصه شوه شین آسماني کالو والا ډاکټران راووتل زید په منده خوا ته ورغي او په ورخطا یې وویل: میرمن مي سنګه ده
ډاکټرانو زیډ ته وکتل او ماسکونه یي ښکته کړل او ویې ویل: عملیات پخیر تیر شو په وخت مو راوسته خو پاسیدل یي د خداي لاس کي ده!!ځکه زخم سره مریض حمله عصبي هم لرله .....!

زید خپل غږ صاف کړ او بي واره یې وویل: یعني امکان لري ,,,,,,,,,,چي هیس کله وېینه نشي ,,,,کمااا....!
ډاکټر- هو امکان یي شته البته ناروغ باید د خپل د وېش کیدو لپاره لامل پیدا کړی!؟ مطلب

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغې مغز فعال دی باید یو امید او ډاډ ورکول شي ترڅو هغه خپل بدن ته د راویښ کیدلو اجازه ورکړی! کنه زمونږ له لاسه څه نه راځي.. هو متاسفانه اوس کما حالت کیده ....

زید سترګو باندي تیاره شوه که رضوان نه وایي شاید پر ځمکه غورزیدلي وي، ډاکټران لاړل او زید یي همسي برباد پریخود رضوان په تشویش وویل: زید وروره ښه یي؟

زید خپل سر وښورو او په منډه موټر خواته ورغي...
رضوان- زید چیرته صبر موټرواني نسي کوي حالت دي ښه ندي دواړه
ځو زیددددددد....

خو زید بغیر د رضوان د خبرو د آرویدلو خپل موټر ته لاړ او په اخر سرعت یي حرکت وکو،ځان خالي کولو ته باید چیرته تللي وایې؟ هغه ځاي چي خپل قسم یي پوره کړي؟ حوزي ته ننوتو سره سم قومندان ورته ښه راغلاست وویل: زید خان پخیر راغلې انشالله حاجي صیب ښه دي؟

زید خپل سر وخوځه ویې او په جدیت یي وویل: چیرته دي؟
قومندان- په یو تیاري کوټه کیدي.
زید خپل سر د قومندان غوږ ته نږدي کوي او کرار وایې: تیزاب لري؟؟
د زید په خبره د قومندان سترګي له حیراني خلاصي پاتی کیږی او په کلکه لهجه زید ته وایې: قانون به فیصله وکړي ..

زید په معنا داره الفاظو ورته وایې: که قانون واخلم؟
(د زید په خبره د قومندان په څهری شیطانه خندا راغله چې زید بیا وویل: قیمت؟
قومندان د خندا او خوشحالې څخه په نیولې غږ وایې: پنځه لکه!
زسد- لس لکه..

د زید په خبره د قومندان خوشحالې نور هم زیاته شوه او په غوړه مالي ډول یې وویل:
سمده زید خان هیس سوک به پوی نشي هر څه یو پیینه په خیر ښکاره کو..
زید خپل سر ښوروي او وایي: ورخطا یم چیرته دی؟ کومه کوټه کیدی؟ او هوو چوکي مو هیره نشي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

قومندان- هر څه چي تاسو امر وکړی...

قومندان خپل یو اعتمادي کس ته وویل چي چوکي اوتیزاب راوړي،خپله یي زید سره د کوټي په مخ روان شو رسیدلو سره سم افسر له چوکي او تیزاب سره راځي چي زید هغه دواړو ته وايي: تاسو تللي شي.
قومندان او افسر ځي ! زید سلیم سره یوازي پاتی کیږي،سلیم د کوټي کونج کي پروت و د زید په لیدو یي قهقهه خندا پیل کړه او ویې ویل: اه د فلم هلکه د یغما داغ مي درته پر زړه پریخوده، زما که نشوه ستا هم نشوه ...

ایا تاسو خو د زید څخه د رحم توقع او امید خو نلري؟! زید په بي رحمي وربانديي حمله وکړه او لکه حیوان یي ووهه تر دي چي د هډوکو د ماتیدو غږ یي اوریدل کیده،داسي بوکسونه په خوله کی ورکړل چي ټوخي سره وينه یي خوله نه رغله او همغه وهلو وخت کي وزته وویل: دا د دي لپاره چي زما د ښځې نوم په خپل مرداره خوله وانخلي ...

زید د ډیر ستړیا څخه په چوکي کیناست،لستوني بډ وهل یخ او بي رحمه یي سلیم ته کتل هر سومره یي کتل زړه یي تیره ته بدلیدو او رحم یي وجود نه تلو .چوکي سلیم څنګ ته کیخوده او د تیزابو بوتل چي اوس یي سر خلاص کړي و په لاسو کي نیسي سلیم د ویښتیانو څخه نیسي او ځان خواته کش کوي،د زید غابښونه یو په بل لګیږي له غوسه نه او د لاسو فشار یي ډیرکیږی..

زید- په همدا مردار لاسونه دي زما پر ښځې وار مړی وو؟؟ (او بیا د سلیم دواړه لاسونه نیسي او تیزاب پري اچوي د سلیم چغي پورته شوي،له هري چغي سره یي د زید په شونډو ویرووونکي موسکا راتله..لاسو نه یي چي خلاص شول
ویښتیان یي نیسي او مخ باندي یو دم تیزاب اچوي ...سلیم چغي وهلي او زید لکه لیونیو خندل...

سلیم- مرسته ــ مرسته ـ مرسته وسوځیدم(زید پورته کیږي او چوکي هخوا اچوي)
سلیم- مرسته ـ مرسته اوبه اوبه وسوځیدم..
زید- وسوځیره هر شپه وسوځیره دا زما حساب و د قانون او د قانون څخه هم پورته پورته (اشاره اسمان ته کوي او وايي:پاتي هغه جدا حساب دي. زما د خایستو ستا د

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرداري چهري په کتلو نباید پخواني بد خاطرات ورياد شي...لکه سپي باید مړ شي درد سره باید مړ شي خووو نه زما پر لاسو...! مړ به شي پر خپله کله چي ونشي کولي خپل مخ چاته ښکاره کړیک؟!

زید خیل لستوني ښکته کوی او د کوټې څخه وځي د قومندان خوا ته ځي،قومندان د زید په لیدو پهچاپلوسانه لهجه وایي:کار دي خلاص شو زید خان؟!

زید خیل بکس راباسي او قلم له میز سر څخه را اخلي،او پیسو مبلغ پري لیکي او قومندان ته ورکوي قومندان په ډیر خوشحالي وایي: مهرباني مو ده حاجي صیب ته سلام کوي.

زید پرته له ځواب نه د حوزي څخه وزي اوروغتون ته زي،تیلفون یي مکرر زنګ راتلو ورته خو ځواب یي نه ورکو،بعد له لږ ټایم او فاصلي روغتون ته ورسیدپه بي ځانه قدمو د یغما کوټي خوا ته لاړو دروازه یي خلاصه کړه او ورو ننوته د یغما تخت ته نږدی شو هغه یغما چي اوس په ژوره خوب نری ته تللي وه،زید د یغما په څیره کي ډوب شوټول مخ یي شین او ټپي ټپي و رنګ یي سپین الوتي و سري شونډي نوري سري نه وي بلکې رنګ یي سپین شوي و...

زید خیل لړزانده لاس د یغما مخ خواته کیخود،د مخ شین والي او زخمونه ورته لمس کول او ښاڅکي اوښکي تویولي مخ ته یي نږدي شو او دانه دانه زخمونه یي ورته ښکل کړل سر یي په لاسو ورته کیخود او په سختي وویل: یغما جیګه شه ستړي شوم سمده غوسه شه مروره شه چغي ووهه خو داسي مه ویده کیږه،وګوره خایسته مخ نه دي رنګ تللي! خپل سترګو نه مي مه محروم کوه؟! سپوږمي مي اسمان دي ستا څخه بغیر نا تکمیل دي پاسیږه او ژوند ته مي معنا ورکړه...

زید خبري کولي او یغما خاموشه پرته وه،شپګ ورځي تیري شوي او د یغما حالت کي هیس کوم تغییر رانغي زید حالت نورمال نه و په 24ساعتو کي 20ساعت یغما سره و په دومره وخت کي سلیم د مریم سره په همکاري اعتراف وکړ او د مریم کار محکمې پورې کش سو،خو کورني لخوا رد شوه نوره هیس سوک حاضر نه وه چي د مریم مخ ته لا وګوري او هغې خپل په کوټه کی ځان قیدی کړی وه..

(c) ketabton.com: The Digital Library

تقریبا لس بجي وي چي زيد په ورخطايي کور ته راغي،زړه يي د ډاکټر د خبري طاقت نه درلود ډاکټر ويلي ول بايد ماشينونه لري کړو د يغما څخه او بدن(مثال زړه، ګورده، دا د کما ته چی کوم کسان ورشی د څو ورځو د تيريدو وروسته دا غوښتنه د مريض د پيواز څخه ډاکټران تل کوی.) غږی يي خلکو ته اهدا کړو..مګر شوني ده چي د زيد په موجوديت دي ماشينونه د يغما څخه لري شي؟

او د هغه د خايستو د وجود حصي بل چاته اهدا شي؟په اوږدو قدمو سره د عمارت نه لري دوه کوټو خواته لاړ،زيد درد لره خو د مور او پلار په موجوديت کي نشو کولي خپل درد ښکاره کړي، خامخا هغوي نشو کولي دومره درد وزغمي،زيد محکوم و چي د کورني مخکي ځان خوشحال او نورمال ښکاره کړي، کوټې ته د رسيدلو سره سم د پخلنځي ټول لوښي يې مات کړل ليونيانو غوندي شوي و،خوب کوټي ته دننه شو هغه کوټې ته چي يو وخت پکي يغما وه ...!

ګلدان يي مات کړو او خپل ويښتيان يي کلک ونيول،خپل ويښتيان يي کش کول او چغي وهل: لعنتي حق نلري لاړه شي مګر زما بدبخت اوسيدل درته بسنه نکوي بسنه نکوي هومم! زيد خپل د هري خبري سره يي اوښکي تويولي،په کم حق وايي چي ماشينونه لري کو تري؟وايي خپل د خايستو وجود مي نورو ته اهدا کړم هههههههه خپل د مړيني سند مي راباندي امضا کوي!! کوم ځاي انصاف دي خدايه نګوري حال مي؟ بس ندي؟

ځان سره يي خبري کولي او ديوال ته تکيه کړي وه لړ زنډ وروسته تيلفون يي راوخيست او د موبايل پر سکرين يي د يغما عکس راوړ، د يغما يو يو عکس يې اړوه ويې تر دی چې هغه عکس ته ورسيدی چي يغما ته په ګونډو شوي و او د چپلکې بند يي ورته تړه؟ خواشيني وخندل او عکس يې ښکل کړو او سترګي پټي کړي و او خوب يوړه... خوب يې ليدې چي يغما سپين کالي پر تن وه لکه ناوي؟! ويښتيان يي اوږده شوي و تر ملا پوري رسيدل وه!

زيد- زما خايستو سومره ښکلي شوي يې؟
يغما خندل او شاته شاته تله..
زيد- يغما چيرته ځی مانه بغير؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما د یوې شیبې لپاره ودرېده او په خوښۍ یې وویل: زید دا ځای ډیر ښکلی دی! ته غواړې چې ماسره لاړ شی؟
زید په نیولې غږ وایې: زما خایستو ته دا د اور کرښه نه ګوري، زه نشم کولې د دی کرښې څخه تیر شم.
یغما- هو، ته نه شې تېرېدای، له هغه ځایه څوک نه شي راتلای!

زید- نو ته چټکې وکړه یو ګام مخکې راشه، شاید ته وکولای شی چې له دی کرښې راتیره شي!
یغما په فکر ډوبه شوه او ویې ویل: زید، مور مې هلته انتظار کوي، ناوخته کیږي، زه باید لاړ شم! حتماً راته غوسه کوي!
زید- نو زه به څه شم؟ سمه ده، زه هم راځم انتظار وکړه!

زید په لوړ قدمونو سره د اور کرښو په لور روان شو! یغما ته نژدې کیدو سره یغما چیغه کړې: زید، ودرېږه، نږدې کیږه مه، دا ځای ستا لپاره نه ده!
زید په غوسه لهجه وایي: که نه راځې زه به پخپله راځم، له دې کرښې څخه نه ویرېږم،

زید د کرښې د اوختلو څخه په یو قدمې کې وو، چې د تیلیفون زنګ په غږ له خوبه راویښ شو او د هغه خوب نیمایې پاتې و! زید په خپلو لاسونو خپلې سترګې مښلی، د سهار رڼا په خونه کې خپره شوی وه.زید تلیفون ته بې حوصلې ځواب ورکړ!
د رضوان خوشحاله او له انرژۍ ډک غږ په تلیفون کې وپیچلو شو: زیدددددد هله زر خپل ځان شفاخانی ته راورسه،یغما په هوش راغله پخدای چې د رښتیاا لکه ستا په څیر لیونی ده، یواځې ستا نوم اخلي!

زید د حیرانتیا له امله ډیرې خبرې نشو کولی، باور یې نه شو کولی،چې خدای د هغه غږ آوریدلی ویې او د هیله لبیک ویلي،بې له اختیاره ځمکې په مخ سجده وکړه

"اوس کیسه د یغما له خولې بیان کیږی"

ما په سختۍ سره سترګې خلاصې کړې، د رڼا سره،داسې نه ښکاري چې ما ډیر خوب کړی وي!سپینه خونه زما سره اشنا نه وه، خپل ذهن فشار راوړم په یادولو دا چې زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چیرته یم! لومړی شی چې زما یاد ته راغلو د ډزو غږ و او وروسته
د زید اوښکې! لکه چې زه اوس شوک ځخه بهر شوم، ما په چیغو زید نوم واخیست!

یغما- زیددد....
زما لاس او زما د سینې په چپ اړخ کې، سخت درد تاو شو، د ځو شیبو لپاره بې حرکته
پاتې شوم او بیا ځلی مې د زید نوم غږ کړو: زیددد

دروازه پرانیستل شوه او نرس په چټکۍ سره رادننه شوه! هغه سمدلاسه له کوټې ځخه
ووته او ځو دقیقې وروسته ډاکټر سره راغله،دواړو په حیرانۍ ماته کتل!
توبه خدایه په دوی څه شوی دی! فقط چې جن یې لیدلی وی! زه ځپل ستونی صاف کړم
او په لوړ غږ وایم: زما خاوند چیرته دی؟
د نرسې په شونډو موسکا خپره شوه! وایي: هغه لیوني ستا خاوند دی! ځومره بختوره یې
دا چې زیاته مینه درسره لري نژدې وو ډاکټر سره جنګ کړی وایې.همدا تېره شپه لاړو!

زړه مې غوښتل د هغې وینتان وشکوم! هیڅوک حق نه لري چې زما زید ته لیونی
ووایي!غوښتل مې چې ځواب ورکړم، چې دروازه خلاصه شوه او رضوان ورخطا
راغی، په ډیر حیرانتیا سره وویل:یغما!

یا خدایه په دوي څۀ شوي، خو یو مرمۍ وخوړلی یم، مړه نه وم زه بیا ژوندی شوم چې
دوی به حیران شي!نرس راغله زما لاس ځخه یې سیروم پیپ لرې کړو، ډاکټر هم زما
سترګې په ګروپ سره کتنه کوی، او د زړه ضربان یې وځیرل (چک)بهر لاړه!
رضوان هم حیران وچ کلک ولاړ وو!

یغما- هوی تورکی څه شوي؟ رینتیا یاد مې دي چې کلي ته لاړه شم او حسنات باندی
مرکه وکړم،له یاده خو نه دی وتلی؟؟؟
رضوان حیرانتیا ورو ورو په خندا بدلیږی او وایې: نه له یاده مې نه دي وتلې،څنګه یي
اوس؟درد احساس خو نه کوی!

یغما- نه، یوازې دا لاس مې درد کوي،د دې ډاکټر له امله چې دوی ستنې کار کړي دي!
رضوان په خندا سره خپل سر وښوراوه ویې چې زه بیا وایم: ترور بنه ده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان- هو، هره ورځ ستا لیدو ته راتلله! شاید یو څو ساعته وروسته راشئ
په حیرانتیا سره مې وویل:او هی څو ورځې؟ما څومره خوب وکړی؟

رضوان خپه او غلی شو! چې ما وربانده ی غږ کړو: زید چیرته دی؟ دا نه وایي چې یوه دلته پرته ده او مرمۍ یې خوړلې! خاوري په سر نشي دا چنار ګل!
رضوان په ارمه وخندل او ویې ویل؛یغما پخدای ستا خوږې ژبې پسې خفه شوي وم.

مخکې لدې چې زه ځواب ورکړم ، دروازه په کلکه ډول خلاصه شوه زید بنده ساه رادننه شو! زما په لیدو په خپل ځای کې جام ودرېږي! زما خاوند ډیر سترې ښکاري! د هغه ږیره ولې دومره زیاته ده؟؟ تیره شپه څخه د نن ورځی کمه وه!

په کراره وایم: رضوان تا تراوسه دا انسان کړي نه دي،وګوره د مریض کوټې ته څنګه رادننه شو!

رضوان ارام وخندل او د دروازی په لور ولاړ! او زید ته په رسیدو هغې زید ورو په شا ووهلو او په مسکا سره وویل: دا ته او دا هم ورینداره!

رضوان لاړ او دروازه یې وتړله! زید بیا هم بې حرکته ولاړ و!
په شیطانت مې وویل: هوی چنار ګل اوښکې تویدل دي راته په یاد دي هههههههه څنګه دي چیغې وهلې!نژدی وو چې غوږونه راته کاڼه کړې ولا!

له لږ ځنډ وروسته زید په ورو قدمونو زما خواته راغی!
په ناباوره وویل: یغما؟
په خندا سره وایم: جان یغما!
زید یوازې لیدلی او ښوریده نه! په کټ کې ځان راټولوم لږ شان ځای ورته پریږدم!
له لاس څخه نیسم په خوا کې ورته ځای ورکړم! زید لا اوس هم په شوک کې وو،یعني په دوی څه شوي پیښه څو پرون شپه تېره شوه،او زه نن په راوینه (په هوش)شوم! نو کوم ځایي حیرانتیا لری؟ په کراره ورته وایم: زید ګونګی یې هوم؟؟
زید د لیونۍ په څیر زما مخ ته کتل!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خندا د هغې مخ په خپل لاس پوښم او د هغه اوږه په خپل لاسونو مینځ کې ټینګه نیسم، سر مې د هغه په نارینه اوږه باندې کیدم! او وایم: زید، ماته داسې مه ګوره، زه وېرېږم! او هوو دومره درپسې خفه شوی یم چې مه وایه!(زید خبرې نه کول! چې ما بیا وویل: زید، ته په غوسه یې؟ ماسره خبرې نه کوی هووووم؟؟

زید ستونی صاف کړو او په ارامه سره وایی: ښه یې؟
یغما-هو، هو، زه ډېره ډیره ښه یم، ته زما تر څنګ اوسې دا ناشونې ده چې ښه نه اوسم!
زید خپل سر پورته کړ او زما په سر کېښود او ژوره ساه یې واخیسته! ما په ماشومانو په لهجه وویل: زید، ته زما وینتان لاس ووهه؟

د زید موسکا مې احساس کړه، هغه زما په ویښتو خو ښکلي مچو کیښودل،د هغه ګوتې زما ویښتو ته لاړه او یو ښکلی ساز یې جوړ کړی! شیطاني فکر د یادولو لپاره د هغه له اوږو سر پورته کوم او په پراخه موسکا سره وایم: زید، په یوه شپه کې دې څه وکړل؟ وګوره څومره بوډا شوې!هههههه ته دی ږیري ته وګوره!

زما د خبرو په تعقیب، ما خپل لاس د هغه په ږیره کېښود او زه د ماشوم په څیر لوبوم، زید په خندا راته وکتل او ویې ویل: زما خایستو، ته فکر کوې چې په یو شپه کې دومره بوډا شوم؟ ته نه پوهېږې چې څو ورځې بې پروا ویده وې! ته نه پوهېږې چې ما څه ورځی راوړی ای ظالمی!!؟ ته نه پوهېږې چې پرون شپه دوې لعنتی ماته څه وویل؟

زما لاس حرکت څخه ودریدل! او زه په حیرانتیا سره وایم: څو ورځې ویده وم؟

د زید سترګو د خپګان رنګ ونیو! خاموشه شو او څه یې ونه ویل چې ما بیا وویل: زید، راته ووایه، داسې نه چې کما تللی وم؟

زید سترګې بندې کړی او په آرامه یې وویل: هو شپږ ورځې ویده وې(یعنې کما کې وی) ژوند مې شپږ ورځې او شپې چې هر یو یې په ما باندی زر کاله تیریده! هسی خو زه بوډا نه شوم!

یعني شپږ ورځې زه په خپل حال کې نه وم؟؟ یعنی په همدې خاطر ټول حیرانه وو چې زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وینه شوم؟؟ زما خاوند په همدي خاطر مات شوي دي! زید خپل د خبرې وروسته په شیطانت وايي: او هو رښتیا دا خبره هم باید وکړم زه ځوان هلک وم ستا د لاسه بوډا شوم دی څو ورځو کی نو هیس ډول حق نلری ماته بوډا ووایی او ما نشي پریخودلی، تا زه بوډا کړم، اوس مي باید وزغمي د سترګو توره..

د زید په خبره زه خپل سترګي تنګ کوم او په کلکه یي چونګاری کوم او وایم: چا وویل چي زه تا ایله کوم، هو؟ لیونی چنار ګل! که ته وغواړې، بیا هم زما لاس نه خلاصیدلی نشي!
زید په لوړ غږ خاندی او ما خپل غیږ خواته کش کوی او وایي:ای زما زړه لیونیه !!!!څومره چي زه ستا سرپناه پسي خفه وم، څومره زه ستا په خندا پسي خفه وم!
هیڅکله مي هغه ورځي فکر نه کاوه، چي دومره ژور عاشق (میئن) شم.....

په خندا وایم: زید، پاڅېږه، زما زغم ختم شو،اوس به څوک راشئ زموږ پوزې به پرې شي پخدای!
زید- خو زما زغم زما د ژوند تر پایه نه ختمیږي، زما زړه،ته نه غواړې چي پوزه دې پرې نشي، نو ژر روغ شه چي کور او خپلي ژوند ته لاړ شو !

خدایه دی انسان سترګي ورځ په ورځ سپینیږي! په حیرانی وایم: یعنی چي ستا پوزه به نه پرې کیږي او یوازې زما پوزه به پرې شی! ته د شرم او حیا په نوم څه نه پیژني؟

زید خپلي وریځی اوچتي کړې او زه یي نور هم کلک خپل غیږه کې ونیولم او ویې ویل: نه، شرم څه شی دی! ؟ ته زما ښځه یې، نامحرمه خو نه یی یا نامحرمه یی راته؟ ؟

د خپلو خبرو په تعقیب یي شیطاني وخندل، چي ما په دروغجنه غوسه وویل: ته زما په کټ کې د شیطان په څیر پورت یې، غټ سړی یې، که زما څخه نه شرمیږې، لږ خو خدای وشرمیږه، پورته شه نو !

زید په خندا وایي: یغما ته لیونی شوی یی؟؟ ولی وشرمیږم،هسی مي عصاب مه خرابو ولا همدلته خبل ټول وینتان شکوم!

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه هڅه کوله چې زما خندا کنټرول کړي، مګر کولی شم خپله خندا کنټرول کړم،د لبلبو په څیر د خندا تکه سره وم په خندا وایم: ولې خپل ویښتان شکوی؟ خبر اوسه،چې یو تار ویښته دی کم شوو،نه دی کوم خبره ختمه (تمام)؟

دخپلی خبرو په تعقیب، خپل سر پورته کوم او د هغه ویښتان خپلو د ګوتو سره څیرم چې زید وایي: یغما ته څه کوئ؟
یغما- ګورم چې ویښتان دی کم دی او که پوره!!
زید په لوړ غږ خندای او وایې: نه کم شوی دی،ستا په جدائی کې ټول توی شول!

زه پوهیدم چې هغه ریښتیا وایی، تل د کنټرول څخه بهر شی، نو خپل ویښتان شکوي! ما د ګواښ په توګه وویل: زید، پخدای که لاس دی ویښتانو کي ووهل،لاسونه به دی مات کړم،افسوس ستا په ویښتانو چنار ګل!
زید- په سترګو بنځي می زما واک ستا په لاس کې دی!

په شونډو مې پراخه موسکا راښکاره شوه او وایم: ښه سمه د اوس پورته شه،ځاي دي راته تنګ کړو!
زید- یغما همدا ستا زړه تنګون وو همدومره؟ د څو دقیقو لپاره مي پرېږده چي راحته ساه واخلم.
یغما- خو زما ځاي دی راتنګ کړی وی توبه خدایه،ها‌ا خفه وم مګر اوس خفه نه یم،که پورته نشوي داکټر ته غږ کوم نور دی زړه!

لېونی چنارګل نه پوهېده یو پېړی په اندازه خفه شوی وم، خو زه ویریدم چې څوک رانشي او به شرمو ونه شرمیږو خلکو ته، زه پوهیدم چې هرکله زما خبره رامخکی شي زید نور د هیچا خبرو ته ارزښت نه ورکوی..زید له یو ټوپ سره کټ څخه ښکته شو ظاهراً غوسه وو او ویې ویل: صحیح شو ځاي دی پراخه شو!؟

په یوه شیطانت موسکا سره،کټ د خپلو لاسونو او پښو سره ټول بستر محاصره کوم او وایم: هوو ډیر ډیرررر ځای مي پراخه شوو! سربیره پردې، وزن او دا سپورت عضلاتی هم باید اوبه کړي!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد- بيا ولې؟؟
سغما- ځکه چې ډير ځای نيسي هههههههه!

زيد په خندا ماته کتل، ما دا ټولې خبرې د هغه د مزاج د بدلون له امله کولې. زيد چوکی سره زما څنګ ته راغلی!د ماشومانو او مظلومانه يې وويل: ته زما په حق ډيره ظالمه يې بدرنګی!مجبور چې درباندی بنه(دويم ښځه) راوړم

د زيد په خبره بالبنت ورته وربادی ور غورځوم! او په حيرانتيا مې وويل: چاته دی بدرنګه وويل!؟؟؟په چا باندی بنه راوړی هاااان؟؟؟ (زيد وخندل او په خپلو سترګو يې ماته اشاره وکړه! چې ما په غوسه وويل: هلووو ليونی زيد خان! ته له کوم ځايه پوهه شی چې همدا بدرنګه چې لوړ قد،نری وريځی،ښايسته سترګې، غونچه شونډی ،بينی ګګ قندول، او اخيره کې د شيدو په شان سپينه نو ځومره خاستګاری لری هومممم؟؟؟

او په عين حال کې،هم تاته او هم خپلی بنی ته اور اچوم سپين سترګې‌به بدرنګک!!
زه خبری کوم،او هغه ورو ورو خندل!زما خاوند خاندی، او زه د ګل پشان غوټيږم

زيد کرار وايې: اه، زما خايستو ځومره مغروره شوی! هو، زه ستا د ښکلا په پرتله هيڅ نه يم! په ناحقه خو ستا بت پرست نه يم!
خندل مې او په لوړ غږ وايم: وای،زه قربان شم خپل مات شوی خاوند څخه!"
زيد- خدای دی نه کوی د سترګوو توره!هيڅکله داسې مه وايه حالت مې د خراب کيږی ستا دی لفظ ته.....؟!

په خندا مې ورته وويل: زيده زه د ربښتيا شپږ شپږ ورځی ويده شويی يمه؟
د زيد خيره خفګان څرګند کړ او سترګې يی ښکته کړی.ما نه غوښتل چې د زيد خفګان وګورمه زيد خپل سر يی کرار وخوځول او ويې ويل:هو
يغما- بيا څه وشول؟
زيد- څه وشول؟؟؟
يغما- مطلب ولې دومره ويده شوی يمه؟

زيد نور هم خفه شو او په نيولې غږ يې وويل: ډاکټر ويل ته په هوښ راتلو لپاره بايد يو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلیل پیدا کړي.خو تا د هوښ راتلو لپاره حتمن کوم دلیل نه درلوده. حتا همدا پرون شپه یی وویل چی ماشین باید بند کړو او د بدن غړي دیـــ(زید خپل د خبرو دی ځای کې چوپ شو زید څه وویل؟ ما د هوښ راتلو لپاره دلیل نه درلود؟ مګر زید خپل زما لپاره دلیل نه وو؟ مطلب زید فکر کوی چی ما کوښښ ندی کړې په هوښ راتلو لپاره او زید می له پامه غورځولې.

په غوسه مې وویل: ډاکتر غلط کړی چې داسی یی ویلی .په هوښ راتلو می یو دلیل پورې اړه درلود.کنه ستا په شتون کې هیڅکله بی هوښه کیدلم نه. یو هیڅړی څه می په خوب لیدل هر وخت؟! یعنی شیږ شپې او ورځې مې یواځې همدا یو خوب مې لیدلې(زید ما خواته کتلو خبری یی نکول.چې ما وویل: زیده ته می لیدلی کوښښ می کول ستا خواته راشمه خو هغه ځنځیر چی زما په پښو لاسو کی تړلی وو نه می شو کولی درشمه.بیو هیڅړمه اخر ځل چی شاته تیل وهل شومه څه سبب شو چې ځنځیر وشلیږدل او تا خواته می منډه کړل...

زید ډیر خفګان سره زما خواته کتل چې ما کرار وویل: زیده داسی مړاوی مه اوسه.وګوره جوړه تیاره یمه.بد بوتې بلا هم نه وهی.او تر څو چی ستا ویښتان لکه غاښونو په شان دی سپیڼ نکړمه هیڅ چیری نه ځمه وعده ده.

زما په خبری ښایسته خندا زما د خاوند په خوله راښکاره شول او ویې ویل: وعده ده؟ په ډاډمن لهجه او په خندا می وویل: وعده وعده ده.

مازدیګر ترور،اسماء،او رحیم تره له ګلانو سره راغلل ډیر خوشحاله ول.او کامله شفا یی راته وغوښتله. یو ساعت کیناستل او بیار ولاړل.زید باندی تللی وو فکر کوم کار یی درلوده.حوصله می نه وه نوره او هوا هم تیاره کیدله. ځان می د مجلې په لوستلو بوخت کړی وو.او د چیستان په ځواب مې فکر کول.چی دروازه خلاصه شوه.
ور خواته می وکتل او حیرانه شومه زید له ګلانو او ډیرو پلاستیکونه یی په لاس د ننه شو.ډیره حیرانتیا می د زید ظاهرې بنې ته وو؟! څومره یې په خپل ځان ګوتی وهلې وو.

ږیره یې کمه کړی وه.او نقره یی یخنقاق یی په ځان وو،په خندا زما خواته راغی.
او ویې ویل: د سترګو تور می څنګه ده؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

بد بد مې ورته وکتل، چې زید په حیرانتیا وویل: بیا څه شوې ولې داسې ګوري؟
یغما- لومړۍ نو چیرې ورک وې؟دوهم واده د دې چې دومره دې په ځان ګوتې وهلې؟!

زید کرار وخندل او ویې ویل: لومړی خو ولاړمه او خپل میني ته مې خریداري وکړه.
دوهم خپلې ښځې لپاره مې په ځان ګوتې وهلې کومه ستونزه ده؟
یغما- لومړی خو دې ښه وکړه د روغتون ډوډې بیخی زړه یې راله خرابه کړی یواځې
غرمه مې ډوډې یې خوړلې.او دوهم وای دې پرځان وی زید که چا درته کتلی وی...
زید په کړس کړس وخندل او ویې ویل: ښه نو چې راګورې نو زما ګناه څه ده؟!

یغما- تاته چا ویلي ځان نه یوسف د زمانې جوړ کړی؟ او څه دلته په جړ سر پرته یمه؟(
زید د ډیر خندا څخه خبرې نشوې کولې چې ما بیا وویل: هیییی پر ما باندې خاندې؟!
زید سر یې د نه پشان وخوځول او ویې ویل: نه خدای نکړی.
یغما- سمه ده ته راوړه څه دې راوړي.رشتیا کاکو خو د هیر شوې ندی؟

زید زما خواته راغی او سپین ګلونه یې زما خواته ونیول او په خوشحالې وویل: دا دی
زما ګل ته ډالی ..
په خندا مې ګلان واخیستل او بوی مې کړل او ومې ویل: مننه جانان مې.
زید داسې ښایسته وخندل چې بې اختیاره مې وویل: ستا خندا زما ژوند ښایسته
کوي.وخانده او زما د ژوند اوری تل لپاره ښایسته کړه.

زید- په سترررررررګو ته همداسې راته ناری وکړه څه به تل درته خاندمه.(ګلونه یو
څنګ ته ایږدمه او پلاستیکونه یې له لاسه اخلمه.هههههههه داسې لکه یو ماشوم ته یې
چې خریداري کړې یې.له چپس څخه نیولې تر لالي پاپ ژاوله او ډول ډول جوسونه یې
اخیستي ول.اخ جان قربان مې له خاوند نه شمه.ههههههه خاوند ستا نه قربان.لکه یو
وږی پشان لګیا کیږمه خوړلو ته.. چې د زید غږ اورم چې وایې:

زید- جان مې لږ په کراره ولا تول یې ستا دی.
له خوړلو نه ډډه کومه او بالښت ته تکیه کوم او وایم:سمه ده هسې هم مړه شوم نوره.
زید- کوم ځآی خو دې درد نکوی؟
د زید د پعذابه ولو سوچ مې ذهن ته راغې او په شیطانه لحجه مې وویل: نه ښه یم یواځې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګروپ مړ کړه او خپله هم لاړ شه .
زید په حیرانتیا وویل: څه؟؟ چیرته ولاړ شمه یعنی څه غواړي؟نو ځه دا ټول لاره د چا لپاره راغلی یمه؟

اوړې می پورته واچولې او په خندا وایم: ماته یی څه د نرسانو لپاره به راغلی یې فقط چی زه دی نه پیژنمه!!؟
زید- یغما اعصاب می مه خرابوه سمه انسان غوندی کینه ولا خفه شوې یمه درپسي.
ای جان دومره یی په مظلوم انداز وویل چی زړه می ورته و سوځیدی او د پعذاب کولو مې ورنه ډېه وکړه. او ومې ویل: ښه سمه ده اوس ځان ماشوم ماشوم مکوه .
زید په خندا شو او ویې وویل:یغما کولی شې لږ ځآی قرض راکړې؟

خندا می تیره کړه او په تنده لهجه می وویل: نه ځآی می تنګ کیږی .
زید- پخدای هماغه کنج کی ځآن ځایومه څو دقیقو لپاره .
خندا می نور نه کنترول کیده په خندا مې وویل: سمه ده.خو یواځې څو دقیقې!
زید خوشحاله شو وو خواته می راغی یوې خواته ټولیږمه او زید ته ځآی ورکومه.
زید کټ کی څنګه ته می تکیه وهی او وایې: دومره هغه چوکی کې کیناستلم بیخس ستړی شوم.

یغما- کاش کور ته تلی وایې!؟
زید- نه نو دومره هم ستړی نه یمه او هو یو بل څه غواړمه ښکاره کړمه درته.(زید خپل د خبری سره سم خپل موبایل راویستو او عکس زما سترګو مخې ته نیسي. موبایل ورنه اخلمه او عکس ته په غور ګورمه.د قصر (هال)په شانتی ځآی وو؟! په حیرت وایم: زید دا څه لپاره دی؟

زید په خوشحالي وایې: زما او ستا د واده تالار یو میاشت وروسته ان شاء الله.
واده مخکی لرو؟په حیرانتیا می وویل: ټوکی کوی؟
زید- نه ولي ټوکی وکړم؟! خیر کار کې تلوار ښه دی!

تر سهاره مو کیسی وکړی او ومو خندل،کله چې سهار زید له ډاکټر سره خبری وکړی او زما رخصتیی واخیستل.تقریبا یو میاشت تیره شوه او جالبه پیښې وشوې راسره.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه حسنات او خاله زما لیدو ته راغلل چی حسنات می هم ریباری وکړه.که څه هم د زید غیرت سره مقابل شو خو زما په شتون حل شو.امکان نه درلوده زما په شتون زما ورور ته چنارګل څه ووایی.خو زما کارونه یی بی ځوابه نه پرېښودل.

لکه ټام او جیری(پیشو او موږک)پشان شوې وو کله ناکله یی ځورولمه.اخر رضوان ا حسنات ته یی وړوکی محفل ونیول. او زمونږ دواړو واده یوه ورځ کی وټاکل شوه.
په حقه چې ښایسته جوړه وه دواړه.وروسته له مودو د واده ورځ ورسېدله .هو سبا آخری ورځ زما پرته له تخلص می ده.سبا ته د ټولو مخ کی د زید تخلص ځانته اخلمه.یغما زید غضنفری.

سترګی می وتړلې خو خوب مې د سترګو څخه تختیدلې وو،په سختی می سترګی وتړلې او ویده شومه.سهار له آذانو سره پاڅیدمه.اودس می وکړو او د شکر سجده می پر ځآی کړه.حسنات او اسما راغلل راته .دری واړو جامی مو واخیستې او سینګارتون په لوری ولاړو.د سینګار کار تقریبا څلور ساعته وخت ونیول.
لومړی حسنات تیاره شوه.اوففف چې ځومره ښایسته شوې وه د نکریزو شپی په جامو کی.

یغما۔ حسنات ځومره ښایسته شوې یې ما شاء الله.
حسنات په ناز وخندل او وویل: مننه کوم خوږې می .
یغما۔ هغه خو هسی هم یمه خو ته هم ښایسته شوې یې .
زما په خبره حسنات او اسما دواړو وخندل.اوس زما د سینګار نوبت وو سینګار ښځې ته می ډیر تاکید وکړو چې ساده فیشن راته وکړی.ډیر سینګار می نه وو خوښ.

ځوکی کیناستمه دوه ساعته می ښور هم ونخوړلو، کار یی خلاصیږی بالاخره او د پاڅیدو اجازه راکوی.زما سره د اسما کار هم خلاص شو.اسما هم ډیره ښایسته شوی وه د ارایشګرې او اسما و حسنات تعریف خندا یی راوستلو.سینګار والا ښځه خپل کار کی بلد وو ډیر ښایسته او ساده فیشن یی کړی وو.

اسما په خندا راته وویل:اوففففف چې دواړه وریندار ګانی می سپوږمی په شان ښکلی شوې.نظر نشي ما شاء الله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات له شرم نه په ډکه لهجه وویل:خپله هم ښایسته شوې يې ګرانې.
یغما- هوی مننه او تعریفونه پرېږدی زید او رضوان ته زنګ وکړی .چې راشی کار ختم دی.

اسما سر خوځوی او زید ته زنګ کوی او موږ ته وایې: تاسي خپل شالونه خپل پر مخ واچوی هغوی هم اوس رارسيږي .

ښځکه چې اسما ویلې وه موږ هم خپل شالونه په مخ اچو او زید و رضوان ته په تمه کيږو وروسته له پينځه دقو د موبایل غږ پورته شو او اسما جواب ورکړو: سمه ده ورور دا دی در ووتلو(آسما مونږ ته اشاره کوی او وایې: هله چې راغلل یغما ته په تمه شه اول حسنات ورمه.ترور له رضوان سره راغلی په تمه نشی .
یغما- سمه ده لاړه شه.

اسما حسنات دباندی وړی او بیا راځی ما له لاسه نیسی او وایې: راځه وریندار جانی.
کرار کرار د اسما سره له سینګارتون څخه وځو.سر می ښکته وو او شال سره می زید نشو لیدلی. خو پوهېدمه چې د نن شپې د مجلس لمر بیا هم زید دی.زید د موټر دروازه موږ ته خلاصوی او څه وو اسما دواړه شاه سيټ کی کینو.

موټر له ښایسته سندری سره حرکت کوی.او وروسته له څو دقو تالار ته رسيږو. اسما زمونږ نه مخکی ښکته شوه او لاړه. چې ما ورپسی ناری کړل:هی اسما چیرته ځی؟ ما اوس څوک یوسی.؟
زید په خندا وویل: څه دی ورمه.
له شرم نه می غمبوری سره شول .زید ښکته شو او د موټر دروازه یې راته خلاص کړه زه یې د لاس ونیولمه او په ښکته کیدو کی یی مرسته وکړه راسره. فرشته ترور او ترور دواړه زما ښه راغلاست ته راغلی ول.

لاس په لاس د زید سره تالار ته ننوتلو او ناوی خونی ته لاړو.په ننوتو سره سترګی می په رضوان او حسنات ولګیدلی،حسنات سر یی ښکته نیولی وو او رضوان غړېده.
کرار د زید غوږ اندی ته وایم: زید وګوره دواړه څومره ښایسته ښکاری ما شاء الله.
زید- هو خایستو مې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رضوان خبرو زمونږ خبری بندی کړی: واه واه یوسف زلیخا راورسیدل(رضوان خپل د خبرو سره سم راغی او زید یی په غېږه ونېوی او ویې ویل:مبارک د وی وروره او تاته هم اغلی یغما.
زید- ژوندی اوسی رضوانه.اوس ته ما پرېږده او حسنات ته ولاړ شه چې زه خو خپل د میرمنې مخ خو وګورم..؟!

رضوان خاندی او سپېن سترګی وایی او ځی چې زه زید ته وایم: زید بده ده مننې ته د هم پرینښوده څه کار د وو ورسره .
زید- بد نده زما سپوږمی.نپوهېږې دی ورځی ته می څومره انتظار کړی.(زید خپل د خبری سره سم خپل لاسونه پورته کوی او زما شال سم کوی نشم کولی دا وخت بیان او توصیف کړم درته زید زما او څه د زید له لیدو حیرانه ومه.اوفففففف د لونګی او افغانیو کالیو سره څومره ښایسته شوې وو.بیخی افسانو په شان.

زید کرار غږ باندی وویل: زر ما شاء الله ما شاء الله ژوند می(زه د شرم څخه سر ښکته اچوم چې زید په خندا وایې: همدا شرم می خوښېږې ستا خایستو مې.
زید زما لاس نېسی او رضوان او حسنات خواته ځي.نن دواړه ورونه ډېر ښایسته شوي ول وای د مجلس په بخیلو انجونو غږ می سم کومه او په لوړ آواز وایم: هی تورکیه څنګه نور دی ویستلی.
زما په خبری رضوان په خندا وایې: خپله خو دی زما فقیر د عالم څخه زیات نور ویستلی.
په خندا وایم:هغه خو ده ولی ته هم بد نه یی ورور.

څلور واړه خاندو چې زمونږ د خندا سره سم فرښته ترور خاله او اسما یوځای کوټې ته راننوځې، او مونږ د تالا مجلس سالون ته هدایت کوی اول حسنات او رضوان داخل کیږی بیا زه او زید ټول سالون تالار د چک چکو غږ نیسې لکه چې د زید عمه او مریم ندی راغلې! مجلس په خلاصیدو وو یواځې د سپین واده کالو اغوستل پاتې وه..

ما د حسنات سره د کالو په اغوستلو کې مرسته وکړل او هغې زما سره، د حسنات سپین د واده کالې زما د کالو څخه زیات ساده وه یو تورکي جوړه وه، د زید غږ مي واوریدی چې ناری وهل: یغما راشم؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- هو راځه.
زید او رضوان دواړه جوړه رادخل کیږی کوټې ته، تورکې د حسنات خواته روان شو خو زید هک پک د دروازې مخکې ولاړ وو او ماته یې راکتل، د څو ثانیو وروسته زید زما خواته رانږدې کیږی او په پراخه مسکا وایي:

در وصف تو چي گویم؟؟
که تو خود جاني و جهاني....

د واده محفل خلاص شو او نکاح د دویم ځل لپاره وتړل شوه، او د مشرانو د لاسونو په ښکوله ولو سره چې د فرشته ترور، خاله، او رحیم کاکا چې زموږ دواړو هم د حسنات او هم زما د وکیل شو، ما په عمر کې دومره مهربان انسان نه وو لیدلی .. د مانې خواته روان شو فرشته ترور د درې منه سپاندی(اسفند) دود کولو وروسته اجازه راکوی هر یو خپلې کوټې ته لاړشې، زید د محفل څخه نیولې تراوسه زما لاس کلک نیولې وو او یو ثانیه یې لا خوشې نکړو ټول وخت یې راته ښایسته اشعار زمزمه کړل..

زید د کوټې دروازه خلاصه وی او دواړه کوټې ته ننوځو، وای دا کوټه سومره ښایسته سینګار شوی وه، ټول کوټه د سپین ګلابو باندی ډیزاین شوی وه او د ګلابو ښایسته بوی ټوله کوټه نیولې وه، زید غټه ساه اخلې او په خندا وایي: اه خلاص شو راحته شوم.(او خپل د خبرې سره سم ما د لاس څخه نیسي او د کټ خواته ځي د واړه کوړه څنګ په څنګ په کټ کې کینو، زید زما سترګې ښکله وی او زه یې په مقابل کې دهغه مردانه لاس ښکله وم..

زید خپل سر زما غیږ کې ایږدی او خپل په ښایسته غږ وایي: اه زما خایستو، د زر کلونو په اندازه ستړی یم! دا لاری سومره خاوری او تکلیفونه درلودل! خو شیرنې او خوږ والې یې د درد څخه زیات وو! خایستو مې غواړم د زر کالو په اندازه ستا غیږه کې خوب وکړم او ته راته کیسې وکړی..

خپل لاس د زید په وینتیانو کې تیره وم او وایم: نو کیسه درته وکړم؟
زید- زما عمره ته یواځې کیسه وکړه زه د عمر تر اخیره ستا د کیسو د آوریدو څخه نه ستړی کیږم!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زید په خبره خاندم او وینتیان یې ښکله وم او وایم: نو غوږ ونیسه زما مغروره چنارګل(خپل ستوني صاف کوم او کرار د کیسې په بیان کولو شروع کوم:

وو نه وو په پخوا زمانه کې یو جنۍ وه..
په نوم د یغما، زړه یې د نوم پشان د غمونو کور وو..

تقدیر یې د شپې پشان تور او بدبخت وو..
ناساپه د دی په ژوند یو رڼا وپرقیده..

تور او د غم آسمان باندی یو لمر وځلیدی..
زړه یې یو سړی و تخته ویې...

هغه سړی چې د یوسف پشان خایسته وو...
او د زلیخا پشان عبادت کونکې..

د قیس د جنون (مجنون) په اندازی..
او خپل د غرور تر حده..

هغه کس بل سوک نه وو بلکې د هغې بت پرست..
زید مشهور په بت پرست..

هغه بت برست چې د هغه مینې د هغه بت ته نوی ژوند او نوی روح ورکړل، هغه بت چې د بت پرست په مینه لیونی شو او ساه او روح یې واخیستل او د زید په مینه کې ډوبه شول...

#د بت پرست ناول پای...
#لیکوال: ناشناس...
#ژباړونکي: خواجه زی خیرونديه اداره..

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه کوم د ټولو هغه ملګرو څخه چې د ژباړې او د ناول په نور تخنیکي کارونو کې زموږ سره مرسته وکړل او خاص مننه ستاسو لوستونکو څخه چې موږ. مو حمایت او تشویق کړو دا وو د بت پرست ناول پای د نور داسي خونده ور ناولونو د ویلو لپاره زموږ. د ټلګرام چینل جوین او خپل ملګری دعوت کړی...

#خواجه زی صاحب.

Https://t.me/shuhab00

Edit From bashir Ahmad Shabab

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library